

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

11.grāmata

Radošais Aplis

MATERIĀLU APKOPOJUSI : ANETE EIHMANE

2019. GADS

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Saturs

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.....	2
2.nodaļa: Daiļuma vara.....	23
3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.....	27
4.nodaļa: Dzīvo Ētiku – dzīvē!.....	40
5.nodaļa: Nebeidzamā cīņa nākotnes vārdā.	43
6.nodaļa: Apziņu saplūsme.....	60
7.nodaļa: Skolotājs un māceklis.	66
8.nodaļa: Atdevība.	86
9.nodaļa: Stingrā gaita.....	94
10.nodaļa: Sfēru mūzika.	110
11.nodaļa: Vēstnesis.....	118
12.nodaļa: Padomāsim par domu.	122

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

Veltījums Mums visiem, kas pūlamies augt.

U. pamudina līdzstrādniekus izrakstīt Mozaīku no Mācības grāmatām, izveidojot atsevišķu grāmatu. Pie tam neaizmirsīsim, ka daži čukst, ka Mācības grāmatas runā par vienu un to pašu. Nejēgas, neizlasījuši uzmanīgi grāmatas, neredz, ka ikreiz tuvojoties priekšmetam tiek ieviesta jauna detaļa. Izrakstus jāizdara secīgi, tikai tad var ievērot atklājumu spirāles apgriezienus. Lai atrod pievilcību padomu un norādījumu savirknējumā, pie šāda rūpīga darba var izsekot Mūsu metodes.

Mēs vispirms norādām uz iespējām, bet neiejaucoties karmā. Kāds tad gan gods pētniekam, ja viņš tikai atkārtos Mūsu vārdus, nepievienojot savas pūles?! Apziņa bagātāka kļūst tikai domāšanas procesā. Mehāniska atkārtošana nevedīs pie jaunas sintēzes. Vajag novērot, kā Mēs Vadām domāšanu, netraucējot paša darbību. Mēs norādām ceļu, bet katru takas pagriezieni jāizzina.

Mūsu iekšējā dzīve nosacīta ar noteiktām metodēm, kuras dibinātas uz nemainīgiem likumiem. Mūsu Mītne var eksistēt tikai izpildot evolūcijas likumus. Jūs esat ievērojuši, ka zinātnieki pilnīgi negaidīti apliecinājuši Mācībā paredzēto. Bez Mācības izplatīšanās, varētu norādīt cik bieži zinātnieki saņem it kā nejaušus impulsus. Mūsu domu sūtījumi lido pa visu pasauli. Mēs neskopojamies un sējam izplatījumā. Izplatījums pilns dažādu ideju.

Sevišķi jāiemīl rūpīgs darbs, tikai tā var iepazīties ar Brālības metodēm.

1.

Okulti Aplis ir iespējamību paplašināta cilvēka organisma personificējums. Vidējās figūras izpilda svarīgas sirds funkcijas. Organisma augšana un bojājumi atstāj iespaidu uz sirdi. Roku vēcināšana rada nogurumu, vēl jo vairāk, ja neapzinātas tiekšanās. Jau zināt, ka attiecībā uz apliem labākais skaitlis ir 7. Pieci apzīmē ķermeņa ekstremitātes. Piedēkļi var pildīt vienīgi īpašas funkcijas, vai dot karmisko nosacījumu attaisnojumu. Apli ir grūti sastādīt, bet vēl grūtāk grozīt, jo sirdi nevar aizstāt ar ekstremitāti. Un nevar iesaistīt neorganizētu garu. Šādam gadījumam ir tuvi liecinieki, kuri neapgrūtinās tālās sirds artēriju.

2.

Kāpēc brīnāties par dotajiem termiņiem? Ne Noģidam, bet Redam. Jautāsi, kā pulcēties? Teikšu – sanāciet kā uz lūgšanu.

Labāk klusējiet, lietas nerībiniet, balsi nepaceliet, jo gara spārni aug klusumā. Kā lūgšanā veltiet laiku kopībā ar Mums, jo atnesīsim kopības brīdim vislabāko. Kopības vads savieno. Brīnišķās kāpes līdz Radītāja augstākām parādībām, - Gara kāpes. Varat cīnīties dzīvē, varat rast īsto laiku, kad saukt pēc Manas Rokas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

3.

Došu katram pēc nopelna – kas vairāk ziedojis, vairāk saņems. Apsudrabošu katru ziedošanos. Apvaldīšu katru aizmāršību. Došu prieku! Kam uguns ceļš bīstams, tam labāk salt nost līdz ar tarakanieku. Esiet mierā ar brīnišķīgas svētības straumi, jo krusa sit sātīgi – labāk ir saņemt Manu Staru.

4.

Saku: - Ikvienam, kas nebīsies pacelties pie Mums, paredzēts savs uzdevums.

Pavedienu Varam dot, bet adata jāuzasina pašiem, materiāls tiek dots, bet jāiever pašiem. Ejiet pa visaugstāko ceļu. Burām jābūt sniega baltumā.

5.

Ejiet cauri ugunij, cauri dūmiem, cauri brīnumiem, cauri ticībai. Mirdziet gara jaunībā, lai jūs būtu tie visjaunākie un visrosīgākie.

Varoņdarba buras ir visizturīgākās.

6.

Tikai ar gara gaviļēm pārejams mirdzošais tilts. Sēju zīmes, attapīgi uzlasiet.

7.

Svarīgiem uzdevumiem Mēs apvienojam harmoniskus cilvēkus – viņu baterija sevišķi spēcīga.

8.

Iedziļinieties Mūsu darbā un Es palīdzēšu jums ceļā uz To Pasauli. Mēs sūtām jums vēsti šo. Putni neatminas sava darba un citu darba. Un tāpēc viņi atgriežas vecajās ligzdās. Tad ļaujiet jel cilvēkam aizmirst savas kļūdas un ļaujiet viņam tiekties pa Lielās Klusēšanas un Labuma ceļu. Lielā Klusēšana līdzinās okeāna troksnim un atstātas mājas klusumam.

Mēs lemjam un sūtām jums rīta staros Mūsu Vārdu. Ne sapnī, ne ilgās, bet gara Vienotībā, svētdevas paredzējumā jūs ejiet, kā iet sūtītais un nesat Mūsu Vēsti. Un nespriediet daudz, bet darbojieties. Nesēdiet pārdomās, bet radiet, bet atrodiat. Un Es Pats – jūsu Palīgs. Jā, jā, jā. Es sacīju. Novērsieties no tiem, kas nedzird. Apejiet tos, kas neredz Tā.

9. Pirms rīta blāzmas plaši izklāsim Mūsu karogus. Austrumu vairogi aplāzmosim ar svētās Vienības gaismu.

Dosim karogus ar Mūsu vairogu segtus.

Un balss pārspēs ikdienas darbus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Gribam pasacīt par lieliem darbiem.

Neaizsedzieties ar ikdienas putekļu mākonī.

10.

Mīlestībā kaldiniet augstāko pašsavaldīšanās prasmi. Manu Mācību nevar pazemot svešu mēlnešu neprātība. Redzu, ka sāpīgi sadauzīs pieri, bet dodiet laiku. Kad tuvojami Kristus un Budas Mācību pamatiem, kas gan tad mums sliekšņa grūži? – austeres gliemežvāciņš bez satura.

11.

Žēlastības dāvanām naudā jātop iznīcinātām, jāpalīdz ar darbu vai ar lietām. Nedrīkst būt bezdarbnieku, kad tauta sāks virzīties pa gara ceļu. Mūsu darbs ir parādīt labklājības pilnību nevis neredzamai pasaulei, bet pašiem sev. Aicinām iet pa Mūsu ceļu.

12.

Maldinātājam saki - cik noderīgs man tavs viltus? Laupītājam saki – redzams pienācis laiks man saņemt jaunas lietas. Bet patiesībā labāk tev būtu nepieskarties manām lietām. Nievas un laupīšana sacels zibeņus pret tevi. Tavs nazis zaudēs asumu pret neredzamām bruņām, sabojāsi savu stiprāko ieroci. Un kurp iesi izdilis un pelnos pārvērsts? Es pasacīju jums par smaidu un stiprumu. Un kas peld ar Mani, tiem gada maiņas dienā var dot šķēpu. Atdošanas likums uzvar un tie, kas atdevuši – saņems. Kāpēc jūs ejat ar viņiem? Viegli un derīgi ar Viņiem iet. Kā vanags lidojums straujš; kā Jonas pārvēršanās pēkšņā; kā liesma neizsmeļama! Vienīgi atdodot garā sasniegsit gaismu un patiesību arī uz zemes. Neizsīkstošs ir šis avots! Uz Zemes, starp biedriem, bez palīdzības atstāti un it kā izstumti, viņi dod, piedāvā un apdāvina un seko zvaigznei. Tāpēc esam Mēs līksmi gada atceres naktī. Un ne tikai iet un apgaismo auras, bet apņemas iet neatturami, tāpēc Mēs līksmi.

13.

Nobeigsim ar sūtījumu jaunpienākušajiem: tik daudz jums jāmacās zināt, lai iegūtu miera un darbības gudrību! Masku tēlus vajag prast atšķirt un Manu Vārdu padarīt par katras darbības bruņām. Ja atnāksim norādītajā zemē – un šo ausmas brīdi nevajag nogulēt, tāpēc mācieties būt modri. Un protiet turēt sev arvien gatavu gaišu tērpu. Bet kad sāksit pagurt, centieties apgūt šos paradumus un mīlēt ziedus un skaņas. Ejiet kā lauvas, bet saudzējiet mazos, jo viņi palīdzēs jums atvērt Manas durvis. Esiet izprotoši.

14.

Visas ticības Saprātušais, visas tautības Izstaigājušais norāda: “Iedalīšu katram pēc auguma. Ikkatrs pats noaudīs savu somu. Katrs, kas atturas, samaksās Man pēc rēķina. Manam naidniekam veltīts smaids pārvērtīsies grimasē, jo atstājiet Manā ziņā Manus

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

ienaidniekus. Kas par brāli domās maldīgi, piesies savai kājai smagumu. Nezāles padarīs garu nejūtīgu. Nevaru zelta gabalus kaisīt nātrēs. Dēstīt aizvainojumu dārzu nav nekāds lielais gods. Kas labāk saskatīs, tas nopļaus gatavu ražu. Tie, kas esat sastapušies un esat atbildējuši, atdodiet Man Manas skumjas un Manu prieku par jums. Ar Kristus spēku, ar Budas spēku, ar Patiesības spēku, ar solītā Misijas spēku sarīkojiet svarus. Visu lielo parādiat Mums un kaunieties par mazo tārpu, kas bojā pareizo svaru. Kas dod, tas var saņemt. Pārskaitiet, cik kurš devis. Skaitīsim pareizi. Pa kreisi bailes, paturība, savtība, aizdomas, noniecināšana, sevis nožēlošana, Mācības ļaunprātīga iztulkošana, netīra mēļošana, nodevība domās vai darbos. Pa labi – atdošana, līdzietība pret citiem, drosme, bezbailība, uzticība, negrozāmība, možums, rosība, Vairoga apzināšanās, varoņdarba ceļš un gaisma, gara svētnīcas izdaiļošana, izpratnes taisnīgums, labuma cildināšana. Pa kreisi zaudējumi un maksāšana. Pa labi saņemšana. Ikviens pats atmērīs, jo Mēs Redzam un Dzirdam. Jo nav ne dienas, ne nakts, un vēstnesis jau sedlo zirgu. Sūtu jums Savus gadsimtiem aizslēgtos sasniegumus. Atslēgu uz tiem turiet tīru. Tā ziņojiet.”

15.

Katrs atvērs pats. Var no vislabākā plāna iztaisīt vistu kūti. Atmērīt zeltu un sudrabu nav Mūsu nodarbošanās. Jāaizmirst visi noteikumi, tad gaisma aizdegās. Katrs priecīgs zaudējums ir neizmērojams laimests. Izmisuma drosme ir pašaieliedzība. Bet augstākā drosme negaida atlīdzību. Izmisums negaida atlīdzību. Izmisums Mūsu valodā ir robežas nosaukums. Varoņdarbs ir tuvs šai robežai. Viņa namam var dzelzs aizbīdni pieskrūvēt. Klauvēju lietu, kāpēc tikai no zibens bīstas? Dažreiz nabaga somā slēpjas vairāk baiļu.

Šķiršanās ir satikšanās priekštece, satikšanās ir šķiršanās priekštece. Tādēļ gudrāk ir priecāties par šķiršanos. Pavēle visiem karotājiem – kad kāds iziet no ierindas, - pārējiem iet tālāk agrākā virzienā. Kad karogs izplests plīvo, kareivji nebēg. Kad uguns kuri liesmo, kareivji nedrūzmējas un neaizņem cits cita vietu. Kad dota zīme nakts pārgājienam, tad kareivji nežēlojas un iet uzmanīgi. Pirms katras parādības jūs esat ievērojuši it kā tukšuma vai kosmiska klusuma momentu. No mazākā līdz pat lielākajam šis moments proporcionāls. Ir saprotams, cik ļoti fiziskā pasaule sasprindzina uzmanību laižot cauri garīgo lādiņu. Tāpēc grūtības izkustina fizisko pasauli no inertības stāvokļa.

17.

Mūsu ideāls – būt nevis par Skolotājiem, bet par līdzstrādniekiem. Bet tam nolūkam vajadzīga stipra apziņa, ka abas puses ziedos lietas labā patiešām visu. Kad šāda veida ziedošanās pazīmes ir parādījušās, tad rodas spējas valdīt pār fizisko pasauli. Zemes baznīcās sauc pēc Kristus un brīnās par viņa klusēšanu; bet īstenībā jūs jaušat, ka ir iespējams Viņu sagaidīt zemes dzīvē, neietērpjot skrandās un nesatricinot izplatījumu ar neapmierinātību, - tā tiek kaldināti plāni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

18.

Tāpat kā kāršu spēlē jūs varat saņemt vislabākās kārtis, bet no jums pašiem atkarīgs, kā jūs tās vislabāk izlietosit. Runāju par nākotnes attēliem – saskaņā ar auru īpašībām, ne attēli ir reāli un eksistē atkarībā no attiecīgā virziena. Protams, ļauna griba var ceļinieku pagrūst citā virzienā, un tad viņš ieraudzīs cita veida un satura zīmes. Tāpēc, saņemot nākotnes attēlus, svarīgi ir atcerēties, kādā gara stāvoklī tie tika doti. Līdzīgi Staram tiek dota attiecīga iespējamība, jo citādi tiktu satricināts taisnības princips. Tāpat jāsaprot arī noliktie termiņi. Kosmiskiem termiņiem tiek lietoti pārbaudīti trauki, kuri tad arī nes darbinieku ķēdi un tādēļ darbinieku apmaiņa notiek tikai pēc izvēlēto ziņojuma. Ja Mēs pamanām darbinieku klibošanu, Mēs tomēr viņu nenomainām bez Vecāko gribas. Ja turpretim izvēlēto gars uztver lietas nodevību, tad lai griežas pie Mums sacīdami: - “nomaini darbinieku”, - tas nozīmē, ka ķēdes loceklis atraisījies un izvēlēto apziņa atbrīvosies no aizgājušā auras sekām. Bet viņš uzņems pats savu likteni, jo katram ir brīv pašam celt savu namu. Mēs varam pasaukt, Mēs varam parādīt attiecīgā virziena attēlus, bet Mūsu Aicinājuma pielietošana atkarīga no brīvās gribas.

Tikai uzticība un apziņa, ka plāns ir, saprātīgums nodrošina nākotnes attēlu realitāti. No kalniem redzamas tāles, bet vēlēšanos ielīst bedrē var tikai apraudāt.

Pagājušos gadsimteņos parādnieku iemeta bedrē, tā dēvētajā ellē. Kāpēc līst tur labprātīgi! Tā nobeigsim par nolikto termiņu un nākotnes spoguļu vitālo spēku. Gribu visus redzēt vietās – vairāk varonības apziņas bez personīgā labuma gaidām. Vai tad par varoni sauc kareivi, kas iedams cīņā gaida apbalvojumu? Pagājušos gadsimtos Meistaram Muhamedam vajadzēja apsolīt Islama cīnītājiem priekus Paradīzē, vai tiešām Man būs jāapsola Rubīna mirdzums? Vajag iet bez gaidām, citādi pārņem rūgtums par gadsimtu evolūcijas zaudēto laiku.

19.

Celtniecības ceļš aizrauj, bet var apgalvot, ka pašai dziedzības pakāpes arī nesīs prieku. Tieši Kosma skaistums tuvina pašai dziedzībai. Kosmiskās vientulības apzināšanās ir tikai taisno ceļu apzināšanās, jo vienīgi ar šo apziņu cilvēks spēj lidot uz citām pasaulēm, palīdzot citiem tikai viņu pašu dēļ.

20.

Līksmi dreb gaiss pirmsausmas stundā, kad Buda sasniedza Kosma cildenumu un Valdonis Kristus lūdzās Ģetzemanes dārzā.

21.

Jau zināt par apburto loku, zināt par tā zinātnisko nozīmi. Plānam ir tā īpatnība, ka ir nolemts šo apla aizsardzību izdzēst, jo tā ir kosmiskais traucējums. Sava veida biklums apjosis cilvēci ar dažādiem mākslīgiem apliem. Tagad laiks atņemt pieņemtās formulas. Laiks vienīgi ar pamodušos garu sastapt zemes un debess parādības. Laiks

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

ar atvērtām acīm sacīt stihiju radījumiem- Nebaidos jūs! Jo nespējat man norādīto ceļu aizšķērsot. Laiks sacīt gaismai – Esmu tavs palīgs un pašai saulei sniegšu savu roku. Un kamēr sidraba pavediens vesels, tikmēr pašas zvaigznes būs manas bruņas. Tik vienkāršs ceļš ir lemts cilvēkam. Un, beidzot, Gaismas stars izdzēsīs simbolu elkus. Un nevis par dieviem, bet gan par Līdzdarbiniekiem Mums atļaut būs būt. Tas ir vienkāršības svēti sargājama nolikums.

22.

Sevišķi priecājamies, ja plāna lieliskums ietērpjas vienkāršībā. Iegaumējiet, vienkāršībai piemīt pievilksanas spēks. Šis magnēts atbilst jaunajam namam. Ragaina domāšana neļauj putniem dziedāt, bet Mans gājums tikai ar dziesmu.

23.

Līdz ar samērību jāizprot arī nepieciešamība. Tā pēdējais pārbaudījums būs nepieciešamības pārbaudījums, citiem vārdiem sakot, katram pārbaudāmam vajadzēs pateikt, ko viņš uzskata par visnepieciešamāko. Atkarībā no kura tūlītējas atbildes kvalitātes varēs spriest par viņa apziņu.

24.

Iedomāsimies zemi piepildītu ar bezdrāts stacijām. Bet tikai nedaudzas būs ar augstspriegumu. Vienīgi tās vadīs planētas dzīvi. Tieši tāpat eksistē gari ar augstu spriegumu, kuri savus akumulatorus sastādījuši agrākajās dzīvēs. Viņu pazīme būs spēcīga sava iekšējā Es neiznīcības apziņa, - no kurienes dzimst augstākās brīvības jēdziens. Un augsta sprieguma stacijai pieslēdzas sīko staciju tīkls, kas uztver tās pastāvīgos viļņus. Tā augsta sprieguma gars baro apkārtni un līdzinās vientuļam tornim, kas valda pār izplatījumu. Tāpēc ļaudis jau no mazām dienām tiecas uz tādiem magnētiem, pat apgrūtinot tos.

25.

Apņēmība nosaka okulto šķautņu likumu. Pat akmeņi, lai tas izpaustu iekšējo uguni, griež šķautnēm. Tāpat arī ceļš uz Gaismu nodalās skaidrām, noteiktām līnijām. Protams, šķautnes vietā vienmēr iespējams radīt sīku šķembu birumu, bet tas ir nožēlojami. Saprātīgo ceļš sadalās daļās, apmēram pa tūkstots dienām katrā. Šīs trejgades no ārienes vienādas, pilnīgi atšķiras garīgās apziņas kvalitātes ziņā. Jo asāka līnija, jo plānveidīgāks ceļš. Parasti pirmais gads trejgadē ir sagatavošanās gads. Otrais darbības gads, trešais ir jau neskaidri smags priekšvakars.

Sāksim jaunu šķautni. To var nosaukt par “zemes bezmājību.”

Jāatmet visi agrākie apsvērumi un jāmetas bezgalīgā klusuma tuksnesī, kur negaisi un viesuļi apvīs ar mirdzošu kupolu. Negaisos radies jauns audums, lai nākošā šķautne saucas “Gaismu nesošā”, tā veidosim viņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Vīrišķīgi pagriezīsim zirgus pretī tuksneša miglai. Mežmāju klejošanas principam jātop izstaigātam. Tamlīdzīgi gājuši visi meklētāji. Šo šķautni var apsveikt, kad zemju robežas tiek dzēstas.

26.

Jautās: “Kad tad jūs pieminat Radītāju, Kuru nepazīstat?” Sakiet: “Lielos Skolotājus, kuri radījuši mūsu apziņas vērtību, pazīstam vēsturiski un zinātniski. “Vai jūs, atzīdami Skolotāju ideoloģijas ietekmi neierobežojat savu brīvību?” – Sakiet: “Brīvības vērtība ir brīnišķa, ja viņa ir, tad to ne ar ko nevar ierobežot. Var iekalt važās miesu, bet apziņu nekas, izņemot nejēdzību, nevar pamazināt. Kad pieskaramies brīvības virsotnēm, jānorobežojas no nejēdzības. Ja vēlamies paaugstināt matēriju, vajag gudri domāt par Daiļumu. Daiļumā izpaudīsies Bezobežība. Daiļumā atklāsies gara Meklētāju Mācības. Daiļumā nebaidīsimies rādīt brīvības patiesību. Daiļumā aizdedzināsim katru ūdens piliena mirdzumu. Daiļumā matēriju pārvērtīsim varavīksnē. Nav nejēdzības, kas nenoslīktu sabrukuma varavīksnes staros. Nav važu, kas nesairtu Daiļuma brīvībā. Kā atradīsim vārdus, ar ko pieskarties pasaules ēkai? Kā pateiksim par formu evolūciju? Kā pievērst apziņu pamatu pētīšanai? Kā pavirzīt cilvēci uz pasaulu zinātnisku izpratni? Katra izpratne dzimst Daiļumā. Protiet domāt atklāti starodami un nekas biedējošs jūs neskars. Ņemiet vērā: - Mums nav aizliegumi.

27.

Pajautājiet Komponistam – vai viņš mīl unisona korus un simfonijas? Viņš nosauks jūsu jautājumu par muļķīgu, jo unisonā nav simfonijas. Lai dabūtu jaunu toni, komponists ir ar mieru izmantot visnegaidītāko instrumentu. Tāpat pie grupas sastādīšanas nebrīnieties par šķietamo locekļu dažādību. Ne ar dzimšanu, ne ar ierašām, ne ar kļūdām, bet ar garu tie pieskaras. Ar nesveramo, neredzamo un nedzirdamo tie savienojas korī. Tāpēc nepārmēti kādam balss tembru – svarīga ir kvalitāte.

Līksmi ir apzināties, ka kvalitāti vienmēr iespējams uzlabot, ja ir gara disciplīna.

28.

Akords izprotams kā virkne skanošu sūtījumu. Tāpēc pašdarbībā Mēs cienam secīgu darbību virkni. Nevis nejauši labs izsauciens, bet apzinīgs ilgstošs process dod priekšrocības. Kāds papagailis prata klaigāt: “Labais Skolotājs!” – bet ar to neuzlaboja savas iespējamības. Kāds lācis nejauši atklāja savu medījumu uz bada cietēja sliekšņa, bet palika tāpat zvērs. Bite nejauši pārdūra slimajam augoni, bet nenopelnīja sev svētlaimi. Bet čūska reiz ar savu indi izglāba dzīvību. Tikai apzinīgums un nemaldīgums dod rezultātus. Varoņdarba smaids ir viegls, tā domājiet. Un varoņdarbs, kas izaudzis no nemaldīguma, mirdz kā saule – dāvātāja. Kā salds auglis nav atkarīgs no apvalka, tā lai jūsu darbība norit ārpus pūļa. Tikai izvairieties no pūļa, jūs nonāksiet pie tautām. Varu iedomāties, kā piebrauc ar motoru tagadnes ministrs vai Romas pāvests pie Mūsu Torņa. Kā vairāk: komunisma vai drānas? Katrā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

ziņā vienkāršs mongolis attapsies izturēties atbilstošāk, jo tam nav pārrauts uztveres nervs.

29.

Ārsts var jautāt: ja jau aura ir fiziska parādība, vai tad to nevar audzēt fiziski no ārienes? Zināmā mērā viņam būs taisnība. Mēs jau esam dzirdējuši par ārējiem triecieniem, kas ievaino auru, tieši tāpat iespējams radīt siltumnīcas atmosfēru, kas auru sadziedē, bet siltumnīcas apstākļi ir visur vienādi un tie neder evolūcijai. Tāpat kā organismam jāizveidojas no iekšienes, ārpus ārējiem apstākļiem, tāpat arī auras izturība un jēga aug tikai no iekšienes. Šaurie apstākļi īpaši labvēlīgi auras plašumam. Roka, kas dod, nav atkarīga no tā, cik dod.

Redzu jaunu zinātnieku, kurš bija savācis visu Austrumu Mācību likumus un sacīja sev: - lūk, izmeklēšu no it visa dzīves pamācības, atmetīšu visas himnas un zemošanas, aizmirsīšu laiku starpību, apmeklētāju un tulkotāju kļūdas; visvienkāršākais šķiet vispamatīgākais. No šīm drumstalām salikšu šeit vienu dzīvi, neraugoties uz fragmentārismu – tā būs Austrumu dzīve. Šī dzīve būs gudra un evolūcijas darbības pilna.

Kāpēc visas Mācības izcēlušās Āzijā? Kādi magnēti tur sakopojusi augšupejošo gara enerģiju?

Viesulim vajadzīga palīdzība kā no augšas, tā no apakšas. Kur gan nākotnes spārnēm atsaucās vissenākā senatne?

Atlantīdas senatne var atsaukties uz aizplanētu lidojumiem. Šie vārti ir tik plaši, ka pārējā saimniecība tur ievirzīsies viegli.

30.

Veselības stāvokli it īpaši var iespaidot vismazākais neīstums attiecībā uz uzticību un atjaunotnes pamatu pieņemšanu. Tāds nepatiesīgums var būt ieperinājies dziļi apziņas plaisās. Neīstuma lipīgums ir liels un tas izposta apkārtējos izstarojumus. Kaut cilvēki zinātu, kādu postu viņi nodara sev un citiem ar puslēmumiem! Viņi saskalda apziņu, novedot to līdz nāvei. Kā vienmēr, slimība iesākas nemanot, bet pēc tam kļūst neizbēgama dzīvību apdraudoša operācija. Tā no niecīga neīstuma ceļas cilvēku bojā eja. Brīdināt vajag, bet pārtaisīt nevar. Zirgs, kas pacēlies virs bezdibeņa, nepazīst pavadas.

31.

Kāpēc Mūsu Vienkopa viegli var izvairīties no īgnas uzbudināšanās? Nepārvērtēsim apziņas kādību, par pamatu tomēr paliks darba piesātinājums. Darba un prānas lietošanā slēpjas noslēpums, kā var pastāvēt cilvēku grupas kopdzīve. Tāda kopdarbība iespējama un lai Mūsu sekotājus nemulsina dalībnieku raksturu dažādība. Pietiekošs darba daudzums un dabas izlietošana dos pareizu virzienu darba kopai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

32.

Mēs neatstājam Savus brāļus. Mēs apsveram veiksmīgas iespējamības un nostādām tās pretī acīmredzamībai. Sējējs var mainīt tīrumu, nezaudējot savu derīgumu. Tāpat Mūsu brāļi var mainīt darba lauku. Kad zina, ka viņu tuvie modri seko viņu radošajam darbam un gara centieniem. Īstajā sadarbībā katram brālim jāzina, ka viņam izrauga vislabākās iespējamības. Šai zināšanai jābūt viņam par atbalstu visās grūtībās – tas vienkopas pienākums.

33.

Jogam jāizprot atmosfēriskie nosacījumi, lai tos izlietotu darbībā. Tādēji pat neizglītotam novērotājam būs skaidrs, ka elektriskiem viļņiem būtiski jāpārgroza parastā iedarbošanās kārtība. Tāpat arī magnētiskie viesuļi un valgmēs nokrišņi būs par cēloni dažādām psihiskām sekām. Magnētiskie viesuļi un visas elektroforās parādības un Mūsu draugi, bet visi atmosfēras nokrišņi traucē uguns strāvu. Mēs lietojam piesātinātu elektrību, lai pat nesagatavotam cilvēkam iedvestu, cik lietderīgi viņa uztverei ir priekšstati.

Astrāla aiziešana arī ir vieglāka, kad ir magnētiskie viļņi, tāpēc jogam ir nepieciešams jūtīgums pret visām netaustāmām dabas parādībām. Tālab jogam vispirms vajadzīga sakaru uzturēšana ar prānu. Tālab nevajag aizvērt logu, ja jau, tad vienīgi mitruma sabiezēšanas gadījumā. Bet noderīgas ir ilgstošas vannas vai peldēšanās siltumā un bez straujām kustībām. Vispār krasas, spējas kustības traucē auras kustību, un Mēs no tām izvairāmies. Ātruma ritms neizjauc sakaru ar atmosfēru, bet konvulsīvas kustības kā adatas ievaino auru. Daudzi novērojumi var atvieglot mūsu nākotnes veidošanu. Bet tālab jāsaprot, ka pat knišļi-dejotāji labāk par cilvēku pazīst atmosfēras nosacījumus. Bet cilvēki domā, ka viņi kā dabas kungi drīkst nekā nezināt.

34.

Svarīga ir nozīme, nevis forma. Pašdarbība svarīgāka par visu. Arī lakonisms būs sekmju pazīme. Kad dzīvojam uz divu pasaulu robežas, tad pazīstam veidojumu reljefību. Kad sūtnis pauž vēsti, viņš zina vairāk.

35.

Mūsu līdzstrādnieku darbības atšķiras no citām darbībām ar savu rosīgo tiekšanos un visa aptveršanu. Kosmiskā dzīve sastādās no pievilkšanas un atgrūšanas darbības, citiem vārdiem sakot, no eksploziju un uzkrāšanās ritma. Mūsu līdzstrādnieku darbība nav atrauta no dabas likuma. Var nomanīt, kā tā uzkrāj apziņu un nebaidās tikt iznīcināta eksplozijā.

Viena lieta Mums nav pazīstama – miers bezdarbībā. Mūsu līdzstrādnieki, tāpat kā Mēs, bagātīgi liek pamatus. Sēja Mums ir vajadzīga un Mēs zinām, ka graudi nevar zust, jo esošais ir neiznīcināms. Mūs maz nodarbina formas mainīgums, jo grauds ir nemainīgs. Tāds nemainīgs grauds ir ieguldīts ikkatrā būtnē. Pat pretīgas darbības

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

netraucē iegaumēt par būtiskā līdzību un šī apziņa dara Mūs iecietīgus. Un Mums ir skaidrs, ka nesaskaņas parasti ceļas no ritma neatbilstības. Protams, šīs neatbilstības kavē apvienoties veselu grupu psihiskajai enerģijai. Lai gan tieši grupas enerģija var tuvināt iespēju pielietot starus, neiznīcinot un nesadedzinot spēkus. Vampīrismu ievērojamā mērā attiecinās uz ritma neatbilstību. Notiek aprīšana, bet nevis līdzdarbība. Tāpēc izjūti, kuri viļņi jums nav kaitīgi, kaut arī viņu āriene jums rādītu svešas tautas dvēseli.

Divi, kas sēd pie viena galda viens otram pretīm, nevar būt pretinieki, ja pieder vienam Skolotājam. Ietvere vai iecietība – viens un tas pats. Vienīgi nodevība nav ciešama.

36.

Pilns mēness parasti labvēlīgs telepātiskām parādībām. Bet ir apstākļi, kas pārveido šo noteikumu. Vispirms ietekmē zināmas saules plankumu fāzes. Jūs varējāt ievērot, ka telepātiskās parādības pieaug līdz ar planētas staru ķīmismu, bet saules plankumi iedarbojas uz esošo vispusīgi uz visdažādākajām esošā pusēm. Aukstums, kas spēj sasniegt postošus apmērus, izvirdumu karstums un zemestrīces arī būs saules auras pārmaiņu pavadoņi.

Jāņem vērā princips, tāpēc ka aukstums var palielināties un zemestrīces pastiprināties. Tā pārejoša parādība var kļūt par galīgu.

37.

Patiesām, vajag tikai izvairīties no šausmām un trūdēšanas, jo nav tādu stāvokļu, kas neizvērstos vislabākajā atrisinājumā, ja vien pamati stipri. Nav iespējams radīt pilnīgā sastingumā un pagrimumā, bet ikviena trauksmīga kustība jau pilna atrisinošu saskaņu.

38.

Kā reālisti Mēs pazīstam īstenību un priecājamies, ja kāds meklē īstenības virzienā. Šī īstenība atļauj neievērot gara tumsonību. Sniegs, ko kausē ziedoņa saule, nepiesaistīs uzmanību, bet ja tas radīs purvu, mēs savu nometni pacelsim augstākā vietā.

39.

Kad tiek pasludināti esamības pamati, tad izplatījumā skan prieks. Jo Kosmiskās Tiesības apgūstamas, apzinoties kosmiskā likuma nostiprināšanos, un Esamības prieks pilda izplatījumu. Tā Valdoņu Likums rada jaunas dzīves strāvu. Tāpēc Sacīšu – Kosmiskās Tiesības ietērtas kosmiskā mirdzumā.

40.

Uzskatiet Kopības savstarpējos sazināšanās brīžus kā lūgšanu, kā visa ļaunā un ārdošā atmešanu. Ja doma nav pretrunā labajam, tad tā ir zīme, ka Labuma Vārti atvērti un tā ir visvajadzīgākā sirds higiēna.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

41.

Visdziženākie eksperimenti padarīti par faķīru jokiem. Mango audzēšanas vietā ar domu, tie veikli piekarina augli un zaru. Tāpat pazemināti labākie cilvēka sasniegumi, bet Mēs iesim pa senseno ceļu, lai nepārkāptu Esības likumu.

42.

Lūdzu nesaskatīt labā un ļaunā salīdzināšanā konvenciālā dalīšanu, jo robežas tik likumotas, ka nepadodas zemes izmērījumiem. Galvenais šķērslis ir tas, ka Smalkā Pasaule ļoti tuvojas un nemitīgi iedarbojas, bet, būdama haotiska, tā grauj katru celtniecisku, izpaustu, apzinīgu grupu. Protams, atkritumi sevišķi aptraipa visdažādākās parādības.

43.

Cilvēks ir tik ļoti tālu no iekšējo parādību atzīšanas, ka tikai retie izpratīs īpašo jēgu, kādēļ norādu pabūt kopīgā klusēšanā. Viņu izpratnē klusēšana nozīmē bezdarbību, tik maz viņi grib zināt par enerģiju mijiedarbību. Tiem enerģijas izpausmes pazīmes ir tikai vai nu pārsists deguns vai ievainota acs. Patiesībā sprieguma pilnā klusēšana rada ugunīgu aizsprostu, kas, palielināts ar dalībnieku skaitu kļūst par cietoksni. Tāpēc sprieguma brīžos var sanākt kopā un parādīt gremdējošas klusēšanas. Protams, var arī domāt par vienīgo ceļu, kur glābiņš. Tā Sūtu jums visu stiprumu.

44.

Kurš gan un kas gan aizstās siržu vienotību, kas līdzīgi degošam ugunskuram nes aicinājumus tālajām pasaulēm? Vai gan izbīties tie, kas kaut reizi pieskārušies Bezrobežībai?

45.

Jūs vēlaties glābiņu un gūt sekmes, bet tādām nolūkam nepieciešami vienoties rīcībās. Ir jāsaprot, cik graujošs jebkurš ritma saskaldījums. Jau desmit gadus gatavoju šo kaujas stundu. Atgādiniet nepaklausīgajiem, ka pavedienu pārraušana nozīmē atkrišanu no Valdoņa. Tieši tagad to galīgi iegaumēsīm. Daudzi tilti tagad steidzīgi jāpāriet un nedrīkst izšķiest dārgumu! Mēs prasām kaut vai patlaban atzīt šo laiku par izcilus laiku, citādi spīdošas uzvaras vietā aiziesim bojā. Mēs vedam jūs uz uzvaru un nevienam nav tiesības Mūs traucēt. Tumšie spēki tagad liks lietā mazsvarīgus sīkumus, bet tieši tajos ir viegli norūdīt svinīgumu.

46.

Cik svarīgi saglabāt impulsa uguni! Bez šī rosinātāja nav iespējams pasākumu piesātināt ar labākām iespējām. Spēki, kas ielikti pasākumā, vairojas ar impulsa uguni. Tāpēc tik nepieciešami censties pavairot dotos Pirmavota Spēkus. Visos veidojumos vajag uzturēt harmoniju un samērību; tāpēc, lai piesātinātu Mūsu pasākumus, jāsamēro dotais ar pielietotiem mērogiem. Uguns un impulss uztur

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

dzīvību katrā pasākumā. Bet tā pasākumi zaudē savu dzīvīgumu. Tā tieksimies uz apstiprināto uguni, ko devis Valdonis! Tā var sasniegt ugunīgo piesātinājumu.

47.

Kādu labumu var iegūt no sīkiem mēģinājumiem un novērojumiem! Neierobežojot savu laiku, mācekļi var vērst uzmanību uz daudzām sīkām parādībām. Ik dienas parasto nodarbību laikā pievērsiet uzmanību organisma izpausmēm. Katrs savā veidā atspoguļo kosmiskās parādības, vajag tikai bezbailīgi atzīmēt katru sajūtu. Tāpat var atzīmēt kā noteikta roka iespaido sadzīves priekšmetu dzīvi. Atkārtojiet to tam, kas aizmirst par personības un pieskārsmes iedarbību.

48.

Pārlasīju sakopoto materiālu par Armagedonu. Ļoti iespaidīgs kopsavilkums, bet ar šo tēmu jābūt uzmanīgiem. Jo visi bargie brīdinājumi, kad tie izkaisīti pa atsevišķām un retām lappusēm, skan citādi, bet sakopoti, tie spēj iedvest bailes vājās apziņās un pat izraisīt nevēlamas izpausmes. Cilvēki grib, lai viņus ieaijātu rožainām cerībām un ļoti nemīl tos, kas viņiem cenšas laikā atvērt acis par tuvajām briesmām. Katru glābēju brīdinājumu viņi pieņem kā personīgus draudus. Tāpēc mans padoms – uzglabāt šo derīgo sakopojumu iekšēji iepazīšanai un lasīšanai.

49.

Viens no labākiem aizsarglīdzekļiem ir okultā apļa apzināšanās. Bet labākās zāles jāpieņem pēc precīziem norādījumiem. Apļa spēks ir tik liels, ka tas spēj pārgrozīt pat zvaigžņu zīmes. Ir zināms, ka aplis ir novērsis nāvi un slimības. Apļa nozīmīgo vērtību ir nepieciešami nosargāt kā katru uzskānotu instrumentu. Nedrīkst aizmirst, ka katrai darbībai starp apļa locekļiem jābūt piesardzīgai.

49.a.

Kā brīnišķs nedalīts aplis cilvēcei jāceļ savas stiprās pilis. Katru radošu pasākumu jāceļ viengabalaini un nedalāmi, nostiprinoties orbītā ap centru. Tikai tā var ar radiusu pieskarties visiem punktiem un uzstādīt vēzienu. Vajag saprast, ka katrai stiprai pilij jāpiesātinās no centra. Jo uztvere paviršāka, jo tā postīgāka visiem virzieniem. Tāpēc vajag tik vēriģi ieklausīties centra iekšējās izpausmēs. Tvirtās Pils nedalāmība ir tās varena spēks. Viengabalainība ir tās daiļums. Centrs ir Labuma Hierarhija. Tā veidojas augstākā pakāpē. Katram garam jāatskārst, ka viss dzīvo no viengabalainības Gaismas. Katrs ašrams piesātinās ar viengabalainību un dzīvo no Hierarhijas Gaismas. Katrs atoms dzīvo viengabalaini, tur – daiļums; tā veidojas pasaule.

50.

Vai kāds var apgalvot, ka Mūsu Vadība viņu pamazinājusi? Vai var kāds sacīt, ka Mēs izpostījuši viņa labākos veidojumus? Vai var kāds atrast Mūsu Vadībā iznīcinājumu un nopaļājumu? Nē! Ik viena sirds teiks, ka pat kļūdas nogludinājušās, ja vien nav traucējusi paša cilvēka atkrišana. Jūs varējāt apliecināt, kādu postu sev

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

nodarīja atkritēji, bet šajās sekās vainojami bija viņi paši. To skaidro dvēseli, neaptraipītu atkritībā, ir cildeni vest pa Esības virsotnēm. Radniecība izpaužas kā sadarbības sekas. Mēs aicinām uz tādu sadarbību, kas tuvina uz mūžiem.

51.

Kurš gan bez jūtziņas spēj iedomāties Ugunīgās Pasaules realitāti? Bet šāda kādība jāaudzina visā atdevībā, ne tikai uz papīra vien, šādai atdevībai jābūt sirdī. Ugunīgās sfēras pieņemšana pierāda arī vīrišķību, jo ikviena neattīstīta doma vispirms sacelsies pret ugunīm.

52.

Nepiederas tūlāties, kad mākoņi tuvojas. Atgādinu, ka galvenais pamats ir vienbūtīgais enkurs. Nepiederas vērsties atpakaļ, kad taka ved gar bezdibeņa malu. Vajag vienkārši apvienoties glābiņā labā.

53.

Skolotājs ir priecīgs, kad iespējams kolektīvais darbs. Kolektīvā darba noraidīšana ir gara tumsība. Tikai augsta individualitāte ietvers kolektīvo jēdzienu mērogu. Kamēr personība bīstas no kolektīvā darba, tā vēl nav individuāla, tā vēl smok patībā. Tikai brīvības nesagraujamības izpratne var piesaistīt kolektīvam. Tikai šādā patiesas savstarpējas cieņas ceļā mēs sasniegsim vienprātīgu darbu, citiem vārdiem runājot, sasniegsim darbīgu labumu. Šajā labumā iedegas sirds uguns, tāpēc tik līksma ir vienprātīga darba izpausme. Šāds darbs jau neparasti kāpina psihisko enerģiju. Lai arī tas noritētu īsā kopējā darbā, kaut sākumā īsā, bet pilnīgā vienprātībā un gribā gūt sekmes. Sākumā nesaskaņotības dēļ neizbēgams pagurums, bet vēlāk kolektīvā spēka komplekss desmitkārsos enerģiju. Tā mazajās šūniņās iespējams izvirzīt pasaules sekmīguma prototipu.

54.

Sadarbības zaudēšana padara cilvēkus nevarīgus. Saskaņota ritma zaudēšana iznīcina visas jaunu sasniegumu iespējas. Jūs paši redzat, kādas grūtības rada nodalīšanās. Šāds stāvoklis ļoti bīstams.

55.

Var iztēloties, cik brīnišķīga var būt daudzu ļaužu kopējā kalpošana, kad viņu sirdis vienādi tiecas augšup. Nesacīsim – nav iespējams vai ir atstumts. No spēka var aizgūt un no Gaismas apskaidroties, tikai jāizprot, kur Gaisma un Spēks. Kāds jau smejas, bet viņš smejas tumsā. Bet kas gan var būt briesmīgāks par smiekliem tumsā. Bet Gaisma būs ar to, kas to vēlas.

56.

Katrai sirdij jābūt nevien labai, bet arī pievilcīgai. Novērojams, ka daudzi jaunekļi nestaigā tēva un mātes pēdās. Atskaitot karmiskos cēloņus, var saskatīt vecāku

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

darbības nepievilcību. Tas pats redzams arī attiecībā uz reliģiju. Reliģijai kā saitei ar Augstāko Pasauli jābūt vispirms pievilcīgai. Bailes nepievelk, varmācība ir pretīga, bet Augstākās Pasaules iztulkojumam jābūt valdzinošam. Var priecāties par visu Augstāko. Pat plānprātīgais nenovērsīsies no Augstākā. Lai aptumšotu augstāko, jāizdara daudz atbaidošu darbību. Lai kas arī būtu šie sagandētāji, katrā ziņā viņi ir dievzaimotāji. Ja viņi aptumšos visdaiļāko, viņi būs tumsas kalpi. Iespējams apkaunot visdaiļākās zīmes, jo nav nozīmes dogmām, ne arī simboliem. Kā gan lai nosauc tos, kas attur mazos no Dieva Nama? Samaitātāji, cietumsargi ir tie, kas apkauno lūgšanu Augstākajam. Vai gan sacīts, ka ar tēvu un māti jārunā tikai viņu valodā? Tāpat arī, lūdzot Augstāko, kurš gan var piespiest savu sirdi svešā veidā dziedāt slavas dziesmu? Tā sirds dziedāja, kas sacerēja lūgšanas, himnas, sirsnīgas dziesmas. Nedrīkst garu kavēt uzlidot saviem paša spārniem. Kā gan un kurp lidos bezspārnainie? Un vai gan nebūs jāatbild tam, kas atlauzīs vissīkāko spalvu? Ja vajadzīga dziesma, tad lai tā ir sirds dziesma un šai dziesmai līdzī dziedās ikviens radījums, ikviens priekšmets pievienosies Visaugstākā slavēšanai. Kas palīdzēs tuvākajam vēl aizrautīgāk dziedāt slavas dziesmu, tas izdarīs labu darbu. Neviena dogma nevar aizliegt sarunāties ar Visaugstāko. Jo daiļāka būs šī saruna, jo tuvāk būs Viņš. Ja vajadzīga palīdzība, pietiek lūgt – “Palīdzi!” Bet arī tik vienkāršam vārdam jābūt pievilcīgam.

Fanātiķiem, par kuriem jūs esat daudz dzirdējuši, trūkst pievilcīguma. Cik daudz tumsas un pretīguma viņi izsējuši! Vai gan ir tāda valoda, kurā nevarētu lūgties? Gara lūgšana piepildās visās valodās, arī sirds var dziedāt savā valodā, bet lai tajā ieskanētu pievilcīgums.

57.

Nav nekas jauns, ka šausmu trīsas izraisa pakausī ādas nervu savilkšanos, bet cilvēki aizmirst, ka mugurkaula nervu viela sūta it kā bultu apmulsušās apziņas atjaunošanai. Var domāt, ka trīsas pakausī ir šausmu izpausme, bet gluži pretēji – tās ir tikai aizsargbultas.

58.

Tiem, kuri nespēj ietvert Vadoņa jēdzienu, sacīsim – katrs jūsu vārds jau prasa kaut kā vai kāda prioritāti. Paši jūs pat nenomanāt, ka katrs jūsu apgalvojums balstās uz kaut kā, ko kāds cits jau redzējis. Nav cilvēka, kuram nevajadzētu skolotāju. Tikai nevajag lepoties savā sirdī. Hierarhijas izpratne palīdzēs nostiprināt Vadoņa jēdzienu, kas attiecībā uz Augstāko nav Vadonis, bet sekotājs. Tumsonības ietekmē cilvēki cenšas pārcirst tauvas, bet katrs jūrnieks sacīs, ka mastus necērt, kad stihijas pārņēmušas cilvēka spēkus savā varā. Tas pats jūrnieks zina, ka bez mastiem un tauvām kuģošana apdraudēta. Tātad audzināšanai jānostiprina Hierarhijas nenovēršamība visā Visumā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

59.

Jāparāda rūpes par Hierarhiju. Hierarhija nav priekšniecība, bet Mīlestības Tvirtā Pils. Tikai mīlestība rada godāšanu, kas nodibina disciplīnu. Bet tikai retie mīl to, kas viņiem palīdz; tas nozīmē, ka tumsonība ir liela.

60.

Vēlēšanos piepildīšanās notiek daudz biežāk nekā to domā. Bet šāda piepildīšanās jāatpazīst. Jānozina šāda procesa sākums. Zinu daudzus gadījumus, kad cilvēki rupji pārtrauca lolotā piepildījuma sākšanos. Arī šādā gadījumā var ieteikt izvairīties no īgna uzbudinājuma un šaubām.

61.

Jūs paši zināt, ka pareizākais ceļš ir draudzīguma ceļš. Atcerēsimies kādas briesmas mums palīdzējis novērst draudzīgums. Varbūt pat nezinām šādu briesmu robežas un apmērus. Bet sirds liecina, ka, patiesām, visgrūtākajās stundās palīdzēja draudzīgums.

62.

Mūsu palīdzība risinās galvenajos virzienos. Būtu kļūda domāt, ka Mūsu enerģija varētu pievilkt visikdienišķākie sūkumi. Tiesa, Mēs palīdzam vienmēr, bet aplami domāt, ka katrs šķaudiens jau notiek pēc Mūsu Pavēles. Jāatšķir, kur pašas galvenās dzīves plūsmas, tikai tā var iemācīties cienīt saskares pamatus. Tieši tāda pat ir mūsu attieksme pret Augstākajiem. Cieņa pret enerģijas vērtību ir Bezrobežības izpratnes zīme. Dziļi pārdomājiet to, jo ugunīgais darbs tieši tagad prasa Mūsu pamatu izpratni. Vai gan var nolaist ieroci triecienu priekšā? Vai gan var atvirzīt tālskati, nekaitējot novērojumiem? Tāpat arī vajadzīgs sevišķs rūpīgums, kad apkopojam sadarbību. Ievērojiet, cik pakāpeniski padziļinu kopējā darba nosacījumus. Ikviens atkārtojums ir nevietā. Mēs prasām to, kas pa spēkam. Pamazām mēs ievirzāmies bīstamās sfērās un tikai tā var sagaidīt uzvaru.

63.

Tie, kuri Dižajā Kalpošanā nav lietpratīgi, var pat izsacīt pārmetumus par šāda varoņdarba grūtībām. Bet tie, kuriem jau ir saskare, nespēj iedomāties dzīvi bez tās. Neatdodot spēkus Vispārības Labumam, būs izjūtams šausmīgs tukšums.

Bez saskares ar Hierarhiju no visām malām glūnēs briesmīga tumsa. Bez Dižās Kalpošanas arī pati dzīve kā noziedējis zieds zaudēs jēgu. Ugunīgā Pasaule nav aptaustāma un pievilcīguma vietā jau pats šis jēdziens rādās draudošs. Līdzsvaru nodibina lieli mērogi, bet Hierarhijas Vairoga nostiprinājums apgūstams tikai pēc ziedošanās Dižajai Kalpošanai. Gars pats izlemj savu likteni. Bez pierunāšanas gars pats noteic savu upuri. Upura apmērus izlemj sirds. Neviens nevar pamudināt palielināt upuri, bet nemazināts upuris izraisa lielu prieku. Skolotājs ieteic iepazīt savu lielumu pēc upura, kuru sirds uzņēmusies brīvprātīgi. Cik dižens ir tādas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

brīvprātības likums, tas izlemj nākotni no sīkākā līdz svarīgajam un pat līdz dziem notikumiem!

64.

Mūžīgā Uguns caurstrāvo visus ķermeņus un caur tiem apvienojas ar augstāko ugunīgo enerģiju. Tādā veidā tiek pārstrādāta Visuma sula. Citādi nevar nosaukt šo mūžam atjaunojošos sakrālo substanci. Tā viss manifestētais kalpo mūžīgās substances atjaunošanai. Aplis noder kā labākais enerģiju sadarbības attēls.

65.

Spēcīgi un mākslīgi zibeņi var šķīstīt atmosfēras zemākos slāņus. Sasprindzējumu nevajag pārsniegt, jo matēriju nedrīkst sadalīt. To vajag šķīstīt, bet nevis sadalīt, jo sadalīšana līdzināsies haosa pielaišanai ar visām tā sekām.

66.

Ir noderīgas pārdomas par Mācību. Var ieteikt līdzstrādniekiem pieradināties tādiem darbiem. Viņi var izvēlēties Mācības daļas, kuras tiem tuvas, un salīdzināt ar citiem Nolikumiem. Pie tam var pamanīt laikmeta zīmogu uz vienām un tām pašām patiesībām. Mēs esam pret nosodīšanu, bet salīdzināšana būs kā akmens slēpšana. Priekšmetu mīlot, iespējams atrast daudzus jaunus salīdzinājumus un lieliskus pieskārienus. Tādas pārdomas ir kā puķes pļavā.

67.

Nosalušais nes sev līdzī aukstumu. Mātes brīdina bērnus – netuvojies aukstajam! Saules sasildītais nes sev līdzī siltumu. Pie viņa tiecas sasildīties. Vai gan tas pats neattiecas uz liesmojošu sirdi, kas saskārusies ar Ugunīgo Pasauli? Pie karstas sirds steidz sasildīties un bēg no sastinguša aukstuma – tā tas visā Esamībā. Vienkārša un tuva ir Augstākās Pasaules klātbūtne, bet zemes apziņas ar akmens blūķiem norobežo ēterisko iedegšanos.

68.

Ir pareizi uzdot līdzstrādniekiem izvilkt no Mācības Grāmatām atsevišķus tematus. Tādejādi viņi izpildīs divus uzdevumus – izlasīs grāmatas uzmanīgāk un pārdomās, kas attiecas uz zināmo tematu. Ar laiku var sastādīt atsevišķus lētus izdevumus. “Dzīvās Ētikas” Mācība ir vajadzīga dažādiem ļaužu slāņiem. Var apvienot vienkāršus nolikumus un vēlāk pāriet uz tādiem, kas prasa iepriekšējās zināšanas. Ar katru dienu cilvēkiem jāpierāda lielāka tiekšanās pēc garīgās dzīves izpratnes. Pasaules apmulsums prasa jaunās ceļus.

69.

Brālība jāuzstāda par Iestādījumu, kur strādā nevis dienas darbu, bet gabaldarbu. Lai dotu priekšroku gabaldarbam, darbs ir jāmīl. Ir jāapjēdz, ka uzdevumi ir bezrobežīgi un arī pilnveidošanās kādība ir bezrobežīga. Kas baiļojas, tas nespēj iemīlēt darbu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Jūs esat dažreiz dzirdējuši brīnišķīgu dziedāšanu – patiesi, darbu var pavadīt gan prieks, gan apgarota doma. Bet visā ir sevi jāpārbauda.

70.

Ir labi sapulcēties domas apvienošanai, tā var atnest izplatījuma labumu. Šāda doma ir lūgšana, - ne par sevi domājot, pulcējoties Labuma vārdā. Palīdzība draugiem ir tālu no savtības.

Uzskatu – visvērtīgākās stundas ir tās, kad sūtām domas draugiem un visiem, kam vajadzīga palīdzība.

71.

Dzīvei nav vajadzīgi nekādi kārdinājumi. Dzīve var pārveidoties jebkuros apstākļos. Dzīves augstākā pārveidošanās ir Gara Vienkopa. Daudzi nevēlas saprast, ka Gara Vienkopa nav atkarīga no ārējās formas. Tā veidojas tur, kur mājo apziņas paplašināšanās jēdziens.

72.

Gara vienkopa iespējama tur, kur ir dzīvais Magnēts: tad katrai Sadraudzībai var pievienot arī saskarsmi pāri visām zemes robežām. Kad Vienkopas dzīve ir viens vienīgs Kalpojums Patiesībai, tavi šķēršļi neeksistē, un sevišķa savstarpēja palīdzība kļūst par dabisku parādību.

Nepiespiesti aug atzinība, tādēļ Gara Vienkopu sevišķi raksturo prieks – visi vēlēšies izdarīt kaut ko labu.

73.

No jauna jāpārlasa grāmatas par Sākotnēm un Pamatiem. Vispār jāatjauno savi iespaidi par lasīto. Veltīgi domā, ka trīs gadus atpakaļ lasītā grāmata nākamajā lasījumā nebūs kā jauna. Cilvēks pats ir mainījies šajos gados. Viņa apziņa un izpratne nevarēja palikt tanī pašā līmenī; visā apkārtņē notikušas pārmaiņas, cilvēks nespētu atgriezties atkal bijušajos apstākļos. Ar atjaunotu redzes apvārsni cilvēks ieraudzīs grāmatā jaunu saturu. Tādēļ reiz izlasītā grāmata nav jāiemet cietumā uz visiem laikiem. Zinības dzīvo, un katrai to zīmei jābūt dzīvai.

74.

Kamēr cilvēks sarunājas vienatnē, daudz traucējumu nerodas, bet katra sapulcēšanās jau ir traucējumu pilna. Jo pat ar vienu pašu domu cilvēks spēj izjaukt jebkuras sanāksmes viengabalainību. Ir mēģināts cilvēku apziņas tuvināt ar dažādām kvēpināšanām un sveķainu vielu dedzināšanu, bet arī šādi paņēmieni nav varējuši novest sanāksmi pacilātā noskaņojumā. Tātad, Sirds Tempļa uzcelšana nav panākama ne ar kādu varmācību. Dažādie laikmeti un ticības nav spējušas saaicināt cilvēkus uz vienotu cildenu tikšanos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Bet var iedomāties cilvēku grupu, kas sapulcējušies bez spaidiem, viņi pakāpeniski var aptvert domu, kura ved uz Augstāko Pasauli. Jāpriecājas, ja pulcējas labuma vārdā un šo dziedošo labumu aņņemas nest visos ceļos.

Apgalvoju, ka ir iespējams veikt ļoti daudz derīgu pasākumu, kad enerģija netiek izšķiesta bezdarbīgos strīdos un ķildās. Kā gan varēs rasties Augstākās Sarunas, ja smadzenes un sirds ietīsies sarkanā liesmā? Pat pati Kauja par Augstāko Pasauli neradīs spilgti sarkanu liesmu. Var būt vīrišķības rubīna gaisma, bet katrs īgns uzbudinājums jau būs spēka zaudēšana.

75.

Pasaule balstās uz noslēpumu. Par noslēpumu, par Svētslepeno runā visi Nolikumi. Tai pašā laikā sacīts – nav noslēpuma, kas nevarētu kļūt acīm redzams. Pretrunu meklēšanas cienītāji var gaviļēt, viņiem šķiet, ka atrasts kaut kas nesaskaņojams. Bet viņi spriedīs no zemes viedokļa un, protams, viss pārzemīgais tiem liksies nelogisks. Bet attieciniet tos pašus vārdus uz Smalko un Augstāko Pasauli, un Zemes pretrunas atradīs savu izskaidrojumu. Protams, viss noslēpumainais uz Zemes izdarītais, Augstākā Plānā būs jau acīm redzams, un Bezrobežības Plānā nepieejamais Noslēpums izrādīsies loģisks.

Par zemes pretrunām jāprot spriest, tās rodas vienīgi no aprobežotas izpratnes. Līdzko reāli būs atskārstas Augstākās Pasaules, zemes aplamības tūdaļ atrisināsies.

76.

Novērojumi ar dzīvības svārstu norāda uz psihiskās enerģijas lielo nozīmi. Visvienkāršākais paņēmiens spēj izraisīt visdziļākās atskārsmes, kas guļ apziņas dziļumos. Turklāt visai svarīgi ir atzīmēt izplatījuma vibrāciju, kura darbojas kā bezdrāts telegrāfs. Ik stunda spēj atklāt izplatījuma strāvu kādības, kuras attēlo veselu tautu stāvokli.

Vai nav apbrīnojami, ka cilvēkam ir dota iespēja izzināt šādas pasaules notikumu sintēzes, bet viņš tā noniecina savu visvērtīgāko piederumu.

77.

Jānožēlo, ka daudzas valodas vienam un tam pašam jēdzienam, piešķir dažādus apzīmējumus, padarot neskaidru tā jēgu. Piemēram, meli tiek maskēti ar izlikšanos, vaļsirdības trūkumu, nodevību, aizspriedumu, izdomājumu un daudziem citiem izteicieniem, kuru saknē guļ tas pats melu jēdziens. Var izšķirt dažādas pakāpes, tomēr pamatjēdziens paliks nemainīgs. To pašu var sacīt par daudziem jēdzieniem, kuri cilvēku priekšstatā varmācīgā kārtā sadrumstaloti. Kad jāprot domāt par vienotību, tad šāda sadrumstalotība ir nelietderīga.

Cik daudz nosaukumu vienam un tam pašam jēdzienam!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

78.

Lai cilvēki iemīl sasprindzējumu, jo atslābums jau ir sabrukums. Pagurumā neviens neapgūs mācības priekšmetu. Jau esam dēvējuši gara stiprumu par bruņām, bet pie katra bruņojuma jāpierod.

79.

Ceļš uz Brālību ir kalnu ceļš. Kā kalni redzami jau iztālēm, tā arī Brālība. Skolotājs nevar uzstāt tur, kur acis īsredzīgas. Pat dodoties augšup, zūd virsotņu kontūras. Tās tuvumā nav iespējams noteikt augstumu. Tāpat arī ceļā uz Brālību ir daudz takas pagriezienu. Jāpieradinās pie domām, ka sasniegšana ir sarežģīta. Jāiemīl visi šķēršļi, jo ceļa akmeņi ir vienīgi augšupejas pakāpes. Jau sen sacīts, ka pa gludu akmeni nevar uzkāpt.

80.

Stiprināsim mūsu sarunu biedrus visām kādībām, kas nepieciešamas ceļā uz Brālību. Nepietiek, ja piemīt tikai dažas kādības, jāiepazīst to pilnīgs apvienojums. Kādību simfonija līdzinās sfēru simfonijai! Ja viena kādība attīstīsies daļi, bet citas atpaliks, tad radīsies satriecoša disonanse. Disonanse spēj novājināt, vai īgni satraukt vai pat satriekt. Kādību līdzsvars iegūstams apziņu spēcīgi sasprindzinot. Garam jārūpējas, lai sapulcinātu savu ganāmpulku, tāpat arī cilvēkam jāizārstē sasirgusi kādība. Cilvēks pats ļoti labi zina, kura kādība cieš. Dzīve dod vienam iespēju pārbaudīt jebkuru kādību. Ikdienas dzīvē var likt lietā ikvienu kādību. Ja cilvēks sāks apgalvot, ka viņam nav iespējas likt lietā savas labākās īpašības, viņš pierādīs savu trulumu. Turpretim, ja cilvēks priecājas par gadījumu likt lietā savas kādības, viņš pierāda apziņas paplašināšanos. Vēlāk pienāks arī nākošā prieka pakāpe – proti – par kādību simfonijas daiļumu.

81.

Eksperimenti ar psihisko enerģiju pierādīs, cik ļoti šāda simfonija paplašina svētdevīgo apli. Ar pieredzi bagātie novērotāji viegli izpratīs kādību un psihiskās enerģijas mijattiecības, bet neprašām šāds salīdzinājums būs neizprotams.

Tālajam ceļam uzkrāsim pēc iespējas vairāk kādību. Lai ikviena no tām būtu augstākas pakāpes.

82.

Domātāja svētlaipe vai domātāja mokas? Parasti pieņemts attēlot domātāju mokās, bet ja tam jautātu, vai viņš vēlētos atbrīvoties no šādām mokām, katrs domātājs atbildētu noliedzīgi. Apziņas dziļumos viņš pārdzīvo lielu svētlaimi, jo domāšanas process jau ir augstākā bauda. Cilvēkam ir vienīgi divas baudas – domāšana un daiļuma ekstāze. Šīs divas izpausmes apstiprina ceļu uz Ugunīgo Pasauli. Tikai ar to palīdzību cilvēks spēj pacelties augstākajās sfērās. Ikviena Augstākā Svētsaruna jau ietver abus šos pamatus. Tālab ir aplami runāt par domātāja vai radītāja mokām. Tie

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

nemokās, bet priecājas. Bet cilvēki tik savdabīgi izprot prieku! Dažiem prieks ir bezdomu un bezdarba stāvoklis.

Ceļš uz Brālību ir domāšanā un darbā.

83.

Viss ir iespējams, vienīgi bezdrosmība var čukstēt par neiespēju. Katrs zinātnes solis nevis ierobežo, bet dod jaunu iespēju. Ja kaut kas liksies neiespējams no zemes viedokļa, tad tas pats ir pilnīgi realizējams, liekot lietā smalkās enerģijas. Cilvēka seja mainās no gaismas avota. Apgaismojums spēj pārmainīt vaibstus līdz nepazīšanai un radīt nebijušu izteiksmi. Bet cik daudz ir dažādas iedarbības staru un strāvu, kas spēj pārveidot esamību!

Vai nav uzmundrinoši izprast, ka viss ir iespējams?

84.

Dusošā gudrība, tā saucas daudzu mūžu novērojumu noslēpums, kas uzkrājies apziņas dziļēs. Varētu izdarīt apbrīnojamus eksperimentus, atklājot, kad cilvēks smeļ no savas zināšanu krātuves. Var salīdzināt ar atavismu, kas izpaužas pēc vairākām paaudzēm. Tā izpaužas dzimtas iedzimtība. Bet garīgajos ceļojumos cilvēks uzkrāj savu nastu un glabā to savā apziņā. Ir pamācoši, kā jau bērna gados izpaužas zināšanas un tieksmes, kam cēlonis nav meklējams nekur citur, kā vien agrāko mūžu uzkrājumos. Tālab vēl jo vairāk jānovēro šādas patstāvīgas tieksmes, tās var atklāt spējas, kuras vēlāk var izkropļot nevēlīga audzināšana. Dusošā gudrība atzīmēta jau sirmajā senatnē, kad garīgās iemiesošanās jautājumi tika izprasti saprātīgi. Intelektu kustība visu zaudējusi un padarījusi grūtāku. Cilvēka apslēpto spēku attīstību.

85.

Dižā Kalpošana visur izsauc daudzus pārpratumus. Cilvēki parasti to iedomājas kā kaut ko nerasniedzamu. Tie cer, ka atbildība par šādu kalpošanu ies tiem secen. Bet atcerēsimies dažus pagātnes dižos Kalpotājus. Palūkosimies, vai Tie bijuši nepieejami pārcilvēki? Pitagors un Platons, un Bēme, un Paracelzs, un Tomass Vogāns bija cilvēki, kas nesa savus gaismekļus brāļu vidū, pašā dzīvē zem neizpratnes un zaimojumu krusas. Ikviens tiem varēja tuvoties, bet tikai nedaudzi prata aiz zemes sejas saskatīt pārzemes spožumu. Varētu minēt daudzus austrumu un rietumu, ziemeļu un dienvidu cildenos Kalpotājus. Var lasīt viņu dzīves aprakstus, bet vienmēr mēs nojautīsim, ka pārzemes mirdzums izpaužas tikai pēc gadsimtiem. Vajag mācīties no īstenības.

Nepieskaitīsim sevi Platona pēlējiem un Konfūcija vajātājiem. Viņus vajāja tie pilsoņi, kurus ieskatīja par zemes rotu. Tā pasaule cēla roku pret dižajiem Kalpotājiem. Ticiet, ka Brālība, ko dibināja Pitagors, pilsētas sardzes acīs šķita bīstama. Paracelzs kļuva par izsmiekla un nelabvēlības objektu. Toman Vogāns dzīvoja kā izstumtais, un maz bija to, kas gribēja ar viņu sastapties – tā izpaudās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

tumsas likumi. Bīstamo Dižo Kalpošanu ļoti uzmana. Pagātnes piemērus attiecināsim uz visiem laikmetiem.

86.

Tāpat cilvēki nevēlas novērot domāšanas procesu atkarībā no apkārtējo apstākļu izmaiņām. Šādi novērojumi var atklāt daudzas fiziskas iedarbības, bet līdz ar to arī parādīs, kādā mērā redzamo iedarbību vidū pastāvīgi sajūtamas arī neredzamās, bet visai spēcīgās.

Kas gatavojas brālīgam darbam, tam jāprot novērot sevi.

87.

Katram īstam darbiniekam dažreiz ir izjūta, it kā viss viņa darbs iegāztos bezdibeni, pie kam šis bezdibenis ir nepiepildāms. Tā darbinieka gars pārdzīvo visbīstamāko iepriekšējo lēmumu. Vājais nojauš bezdibeni un kļūst grūtsirdīgs, bet spēcīgais iepazīst bezrobežības pieskari. Vēl daudz novērojumu un mēģinājumu jāveic cilvēkam, iekams tas būs spējīgs līksmi lūkoties Bezrobežības vaigā. Zudīs nožēla par izgaisušajiem cilvēku vadītiem darbiem. Tie, pat visdižākie, izklīdīs Bezrobežībā. Zemes prāts neapjauš, kur var izpausties viņa uzkrātie dārgumi. Cilvēks bija gribējis nest labumu cilvēcei, bet darba augļu vietā viņa priekšā neizmērojams bezdibenis. Var nodrebēt pat izcils prāts, bet rūdītais, pieredzējušais darba kareivis skatīs savā priekšā nevis bezdibeni, bet bezrobežības starošanu.

Nepieciešama Brālība ar visu tās savstarpējo palīdzību. Kas gan, ja ne brālis, parādīs neiznīcināmā darba Gaismu? Izplatījumā aug ikviens darba asniņš. Radītais neizgaist, bet sēj ap sevi dalāmus neskaitāmus veidolus. Patiesi svētība Bezrobežības esamībā. To var piepildīt ar daļiem veidoliem.

88.

Pastāv sensena krātuve par kuru esat dzirdējuši. Brālības saglabājusi nenovērtējamus visseno laiku pieminekļus. Ir cilvēki, kas redzējuši šīs daudzstāvu krātuves. Atdarinot Brālības pamatdarbus, cilvēki varētu apvienoties derīgās sadarbībās. Brālība nav mīts, un tās atdarināšana būtu arī noteikts celtniecības darbs. Nav noliegts atdarināt kaut ko augstu. Visās Mācībās ieteikts sevi pārbaudīt, salīdzinot ar vislabākajiem un grūtākajiem sasniegumiem. Izvirzot augstu uzdevumu, var sasniegt dižas sekas. Visas briesmas liksies kā smieklīgi rēgi.

89.

Psihiskā daba ir individuāla kā cilvēkos, tā arī dzīvniekos. Ir maldīgi to piedēvēt vienai rasei vai sugai. Dažās tautās novērojama tieksme uz psihiskām izpausmēm, bet šī īpašība vēl neizskaidro atsevišķo personību spēcīgās izpausmes; tas pats mēdz būt arī dzīvnieku pasaulē. Sacīs – varbūt tas liecina par kaut kādu likumu jucekliību? Nepavisam, gluži otrādi, tas tikai pierāda, ka likumi pastāv pāri zemes saprašānai. Ir daudz jautājumu, kuri maldina tos, kas nespēj domāt pāri zemes spriešanai. Cilvēki

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

pieraduši domāt par nejausām tautu robežām, pieņemdami tās par kaut ko negrozāmu. Veselai tautai arī jādomā vienveidīgi; dzīvnieku sugai jābūt ar vienādām ierašām, bet pati dzīve iemāca saskatīt lietu daudzveidību. Cilvēks būs laimīgāks, kad tas atradīs psihiskās dabas likumu pavedienu.

90.

Daži pieraksti pārmainās, kas notiek viņu attieksmē pret apkārtējo. Šādas piezīmes ir derīgas, jo piespiež domāt par notiekošajām attīstības kustībām. Nebīsimies kļūdīties šādos novērojumos. Varbūt nejaušs noskaņojums patvaļīgi nokrāsojis novērojumu, bet arī caur sanesu krāsām tomēr var nojaust kustību. Tieši šāda kustība kā dzīvības simbols vadīs cilvēku.

91.

Novērojiet, un, ja iespējams, pierakstiet notikumu datumus. Vēlāk varēs izveidot ievērojamu mozaīku.

92.

Doma par palīdzību sevišķi derīga. Pats trūkumcietējs un apspiestais domā par palīdzību citiem, - šāda pašai dziedība ir varens pārbaudes akmens.

2.nodaļa: Daiļuma vara.

93.

Mana elpošana –

Uzdrīkstēšanās pēc daiļuma.

Spēja, ar sarūgtinājuma upuriem iegūta,

pacels jūs un dos jums laimīgu veiksmi meklējumos.

Novērsieties no dzīves sastingušās.

Mīliet dzīvi, kurā mirdz dvēseles

Dievības spožuma ietvarā.

Mūsu svētdevas skaidrā elpa

Dod jums dzīvu barību dzīves parādībām.

Ļaunuma deļa lai Tempļa priekšā mitējas.

94.

Daiļes stara brīnums, izdaiļojot dzīvi, pacels cilvēci.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Nes savu gaismekli.

Apgaismo Manas Svētnīcas rotājumu.

Māci daiļuma laimei.

Māci zināšanas laimei.

Māci laimei sakust ar Dievu.

Es došu modrības un rosības dzīvsudrabu.

Ejiet nešaubīdamies, atpakaļ neskatīdamies, bez bailēm.

95.

Mācījām par senlaiku varoņiem;

Kālab lai rasu maiņā atkal neuzmirdz varoņdarbs?

Mūsu Brālības vairogs gatavs aizstāvēt

Gaismas meklējumus.

Jūs labākie izpaudumi ir kā graudi, Mūsu sasildīti.

Laimīgi ir daiļuma ceļi, pasaules trūkumam jātop remdētam.

Jaunās dzīves brīnums skrandām klāts, bet viņš dzīvo.

Nebaidieties no dzīvju uzvirdnēm,

Kad katls vārās, putekļi riņķo virs tā.

Uz varonības ceļa nav baiļu.

Bet sirds uguns apgaismo patiesības ceļu.

Mūžības patiesība ir gara daiļumā.

Gars zina, kur daiļums.

96.

Jūs liekat jaunu pamatu daiļumam.

Mēs ar jums liekam Jaunās Mācības sākumu.

Paisums mainās ar bēgumu.

Devītais vilnis – pats lielākais.

Gribētu parādīt Mūsu Dienas lielo kauju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

97.

Tu, kam ir auss. Tu, kam acs atvērta. Tu, kas atzinis esi

Lai Labums tev.

Mans Vārds tev kaldināts talismans.

Un lai debess dzīles ir tev svētīgas.

Lai Labums tev.

Tiecies ar skatu līdzīgi vanagam tālē.

Caur daiļumu tuvosityies. Saprotiet un atcerieties.

Jums uzdevu sacīt – Daiļums.

Tu sacīji – mīlestība. Tas sacīja – darbība.

Jūs teicāt – daiļums.

Ja gribat atvērt Vārtus, pielieciet šo Manu zīmi.

Es sacīju – Daiļums.

Un kaujā un uzvarā Es sacīju – Daiļums.

Arī neveiksmi klāja Daiļums.

Un kalni uzplauka daiļumā.

Bet jūs puķes pielaidiet, viņus pielaidiet – bērņus.

Un noliecieties Viņa – Lielās Pasaules Daiļuma Nesēja priekšā. Saprotiet – nav lietu,
nav sprieduma, nav lepnuma, nav nožēlas, ir viņa – Daile.

Viņa ir jūsu ceļš. Un ar viņu saņemšu tos, kas nonāks pie Manis.

Un viņi jau nāk.

98.

Kas ir ar Mums, tam dažreiz ir cīņas stunda, bet viņš zina, ka viņš vienmēr būs
uzvarētājs. Griežu vērību uz tiem, kas saka, cik skaisti! Viņi ne tikai izjauš daiļumu,
bet arī grib dalīties tajā. Dalīties – uzvaras ķīla! Un vārdi atverošie ir vienkārši. Bet
reti kāds tos pielieto durvju atvēršanai. Jaušam darba svētkus. Šķīstīšanas liesmā
metiet aizspriedumus un lietu šķēršļus. Kāds mirdzošs ugunskurs uz klints ceļu
apgaismo! Tiekšanās atklāj jaunus ceļus.

99.

Dzīvīgumā ir Mūsu celtniecība. Daiļumā cilvēces laimes ķīla, tālab Mēs uzskatām
mākslu par augstāko stimulu gara atdzimšanai. Mēs ieskatām, ka māksla ir nemirstīga

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

un bezrobežīga. Mēs atšķiram zināšanu un zinātni, jo zināšana ir māksla, zinātne ir metodika. Tālab uguns stihija sasprindzē mākslu un gara jaunradi. Tālab mākslas brīnišķās pērles var, patiesi, pacelt un acumirkļīgi pārvērst garu. Līdz ar gara augšņi cilvēcei viss top pieejams, jo tikai iekšējās uguns var dot vajadzīgo vareno uztveres spēku. Tālab Agni Jogs var nojaust visu kosmisko daļu bez šaurās zinātniskās metodikas. Patiesi, mākslas pērles dod cilvēcei augšupeju un patiesi, gara radīšanas uguns dod cilvēcei jaunu daiļuma izpratni. Tā Mēs cienām viengabalainību ap centru un cienām Kalpošanu Hierarhijai ar sirdi.

100.

Kad atkārtāju par daiļumu, gribu pieradināt pie Ugunīgās Pasaules diženā Skaistuma. Ikviens, kas spēj mīlēt daiļo, jau pārveido daļu Zemes dzīves.

101.

Zaroastra Mācība par Dievišķo Uguni, Mīlestību un Daiļumu devusi Pasaulei Augstākā Likuma apstiprinājumu.

102.

Pat drausmi noziedznieki nosaukti par lieliskiem vienīgi par skaistuma atzīšanu. No visas cilvēces vēstures var pārlicināties, kāds vairogs bijis skaistums. Radošā darba pazemošana ir cilvēces pagrimšanas iezīme, bet katrs jaunrades uzplaukuma laiks palicis kā sasnieguma pakāpe. Ja viss tas zināms, kādēļ gan neievieš mākslu dzīvē? Jāatceras, ka daiļrades brīnišķie pieminekļi bijuši kā dziednieciskas ceļa zīmes; pie tiem steidzās tiekdami, tie nesa mieru.

Bez daiļuma nevar domāt par Brālību.

103.

Tīrā māksla, īstenākais mirdzošā Gara vēstījums.

Caur mākslu jums top gaisma.

104.

Pielūdzam ar skaņām un skaistuma tēliem.

Un gara putns dreb no harmonijas dvesmām.

105.

Kur gan lai mēs rastu citu draudzīguma avotu? Tas jāatceras, kad esam sevišķi apspiesti. Kad visur aizveras patības slēgi; kad tumsā nodziest uguns, vai gan nav laiks padomāt par Daiļo? Mēs gaidām brīnumu, mēs tiecamies izkļūt no cietuma, bet Arhāta kāpnes ir vienīgi Daiļajā. Nepiesārņosim, nepazemināsim šo ceļu! Vienīgi tajā tuvināsim to, kas mums šķiet brīnišķīgs. Un brīnums, vai gan tas nav nesaraujamā saite ar Hierarhiju? Šajā saitē ir visa fizika, un mehānika, un ķīmija un visa panaceja.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Liekas, neliela traukšanās spēj nobīdīt visus šķēršļus, bet šāda nosacījuma pilnība cilvēkiem ārkārtīgi grūta! Kādēļ viņi nogrieza daiļos spārnus?

3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.

106.

Visās ticībās vienotība norādīta kā vienīgais veiksmes balsts. Iespējams apstiprināt vislabākos sasniegumus, ja ir pārliecība par līdzstrādnieku vienotību. Var minēt daudz piemēru, kur ticība līdzstrādniekiem palīdzēja rast dzižus atrisinājumus. Lai cilvēki, sākot ar pavardu un beidzot ar izplatījuma nolēmumiem, atceras sakarības vērtīgumu. Darba gaudi sakalst bez kopības valgmes. Neskatīsimies pārāk atpakaļ. Mēs - steidzīgie ceļa biedri pagursim, jo cits citu grūstīsim. Cēlo nozīmi būsim apjēguši, ja spēsim izrunāt dižo jēdzienu – draugs. Vienkopa var sastāvēt no draugiem.

107.

Mūs sasniegt iespējams vienīgi saskaņā. Mums nevajag dievpielūgsmes, bet zināmas gara kādības, tāpat kā spuldzes ar saskaņotu spriegumu. Ilgstošā darbā mirgojoša spuldze ir nepanesama. Likumi visur vienādi, bet pēc taisnības likuma mirgojošā spuldze kaitē pati sev. Varu ieteikt Manām spuldzēm nemirgot. Dināmo mašīnas spuldžu kādība nebojā, bet spuldžu voltu nesaskaņotība bieži beidzas ar žēlu – dzinu! Un arī pamatmetālu vajag atjaunot. Likumi visur vienādi.

108.

Vajag izprast domāšanas skaidrību un pielietot to nākotnei, - tā iespējams izvairīties no rupja rīcības veida. Nav jācenšas iet līdzī citiem. Vērtīgs ikviens apņēmības gaudiņš. Gribo jūs piesātināt ar iedrosmi. Labāk lai jūs uzskata par neparastiem, nekā greznoties banalitātes mundierī. Vajag lasīt Manas Mācības. Vajag censties tās likt lietā katrā dzīves izpausmē, ne tikai svētku dienās vien. Sakiet sev- vai ir iespējams tiekties rītos un būt papagailim vakaros?

109.

Ir gudri novilkt robežu starp pagātnei un nākotnei. Ir neiespējami uzskaitīt visu padarīto – nesamērīgi. Labāk sacīt – vakarējā diena izdzisusi, mācīsimies sagaidīt jaunu rītausmu. Mēs vienmēr augam, un mūsu darbi vērsas plašumā līdz ar mums. Pēc divdesmit septiņiem gadiem neviens vairs nav jauns. Un spējam aptvert Kalpošanas varoņdarbu. Nav derīgi rakņāties vakardienas putekļos. No šī brīža uzstādām jaunu pakāpi. Sāksim strādāt tūkstoš acu lokā. Iegūsīm domu tīrību un darbību samērību. Tā piepildīsim mūsu dienas, pieradināsimies pie kustīguma un apņēmības. Tāpat arī neaizmirsīsim, ka nav uz zemes nekā augstāka par izpausto Vispārības Labuma plānu. Pierādīsim dzīves Mācību izpratni. Kā Mozus mācīja cilvēka cieņu, kā Buda virzīja uz apziņas paplašināšanu, kā Kristus mācīja ziedošanas derīgumu un kā Jaunā Pasaule

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

traucas uz tālajām pasaulēm! Padomājiet, kādi salīdzinājumi ap mums! Padomājiet par pamata akmeni. Padomājiet par doto ceļu. Padomājiet, kā Kosma robežas saskaras ar jums. Atcerieties brīnišķos sprieguma soļus ne grāmatās, bet dzīvē. Padomājiet, cik daudz netika pacelts un ietverts un tomēr mēs stāvam uz vietas. Tālab neļaujieties izmisumam kļūdu dēļ, bet pacelieties augšup Mācības Hierarhijā.

110.

Jaunas pakāpes sākuma dienās runāsim bez nievas par dižo laiku, kad iemācīsimies atrauties no zemes un jau ķermenī saskarties ar augstākajām pasaulēm.

Nevienam nekas nav atņemts, nāc, izstiep rokas pēc gara mielasta. Nostiprini garu pāri matērijai un iegaumē, kā iedrebas sirds kalnu mirdzuma priekšā.

Mans vārds lai jūs pienācīgi nostiprina varoņdarba daiļumā. Ceļu sākot atmetīsim darbību pavēles un no jauna sasprindzināsim pāri blīvei. Ir brīnišķīgi lietot smalko ķermeni, kad gars vairs nesamulst, uzsākot tālos lidojumus. Tālab priecāsimies par ikvienu kustību pa Zemes garozu – mēs it kā mācāmies lidot.

Lidot – kāds brīnišķīgs vārds! Tanī jau mūsu uzdevuma dīgļis. Kad ir smagi, domājiet par lidojumiem, lai ikviens domā par spārniem. Droširdīgajiem Sūtu visas izplatījuma strāvas!

111.

Mēs vienmēr iesakam ļoti mazos apjomos. Tā ir daudzu mūžu pieredze un kosmiskais pamatprincips. Cietais, nedalāmais grauds dod elementu pieaugumu. Bet svārstīgums un atkārtojumu nejutīgums rada neskaidrību. Dzīvības principa jūtīgums liek taupīt cietos graudus. Tā ķīmiķis vērtē nedalāmus ķermeņus. Patiesi, celtnei jābūt nesagraujamai, jo to ierosinājusi evolūcijas nepieciešamība. Vajag apjēgt pieņemtā un neapstrīdami dotā starpību.

112.

Mūsu vienkopai nav vajadzīgi apgalvojumi un zvērestī. Neliekuļotas ir darba pūles un neaizmirstamas pienākuma izpausmes. Vai iespējama daudzvārdība tur, kur pieņemtas aizbildniecībā dzīves? Tur, kur stunda var kļūt par ilgstošāko mērogu. Vai ir iespējams iznīcināt laika iespējamības, kad tiek noliegts gars un kustība? Vajag pārvarēt kautrību un nojaust spirāles viesuļa un viesuļa degpunktā nezaudēt vīrišķīgu mieru.

Tik daudz esmu Runājis par vīrišķību un pret bailēm, jo Mēs lietojam tikai kosmisko zinātnisko metodi. Ieejot vajag apzināties, kur bailes, un vai stipra ir vīrišķība?

Es neredzu nevienas dialektikas vai metodikas detaļas, Mēs pazīstam vienīgi skarbos nepieciešamības ziedus. Un Mūs vajag sasniegt nemainīguma apziņā.

Skarbums nav nelaipnība un nemainīgums nav aprobežotība. Neskatoties uz blīvas pievilksmes spēku, jūs jutīsiet izplatījuma viesuli un izstiepsit roku pēc tālajām

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

pasaulēm. Nedrīkst uzspiest pasaulu ietveres izjūtu, bet, tieši šādā apziņā uzņemamies atbildīgu darbu. Iegremdējamies evolūcijas reālajās iespējās.

113.

Visderīgāk ir saskaņot mīlestības maigumu ar pienākuma skarbumu. Jaunā dzīve neizbīses pretstatījumu. Tā nenospiedīs tikai jūgā, bet atļaus uztveres plašumu. Neklājas cilvēkiem sēdēt strazdu būrī. Laiks pazīt planētu un tai palīdzēt. Aplēse, pēc cik gadiem izdzīs Saule, nespēj apmierināt. Daudz dažādu apstākļu spēj izjaukt visus aprēķinus. Nedrīkst aizmirst arī to, ka cilvēki spējīgi saplosīt viens otru. Šādu secinājumu nedrīkst aizmirst pie niknuma, kas pārpludina zemi.

114.

Vārds “es” būtu atstājams tikai sevišķi atbildības un apliecināšanas vajadzībai. Vārds “mēs” – visai dzīvei un līdzdarbībai. Pēc tam būs vārds “viņi”, bet vispirms jāpieņem vārds “mēs” un jāizprot līdzdarbība.

115.

Jāpieradinās arī neapgrūtināt Hierarhiju un nekaitēt viens otram. Esmu Aicinājis izprast šo likumu, bet ausis bieži kurlas.

116.

Jau daudzkārt Esmu Runājis par šķelšanās kaitīgumu. Ja dzīvība ir mūžīga, ja mēs saprotam viens otru ne ar pieņemtajām skaņām, bet ar kaut ko pāri valodai, tad mūsu pienākums visiem spēkiem veicināt vienotību. Nav taisnība skaldītājam. Nav taisnība šķelšanās veicinātājam. Pareizi, lai labākie arī būtu ietvērēji. Nav laiks līdzīgi alu iemītnieku parašai dižoties ar izredzētiem strādniekiem. Strādnieki ir visi, visā Hierarhijā, tikai lai neviens netraucē piepildīties ugunīgajām vēlmēm.

117.

Cilvēki parasti izvairās no vārda vienotība, viņi bīstas no tā. Tajā pašā laikā viņi daudz runā par līdzjutību, bet aizmirst, ka abi šie vārdi ir tāpatīgi, - viens bez otra nav iedomājami. Gluži tāpat arī citus jēdzienus cilvēki lūko atvietot ar mazāk atbildīgiem. Līdzjutība var aprobežoties ar vārdiem, bet vienotībai ir jāizraisa darbība. Katra darbība mazdūšīgos jau biedē. Viņi negrib saprast, ka katra līdzjutības doma jau ir spēcīga darbība, ja vien doma pienācīgi izpausta. Līdzjutība bieži aprobežojas ar tukšu skaņu. Tādā veidā nerodas ne radoša doma, ne darbība. Līdzjutība nonāvēta ar nedomāšanu, vienotība sagrauta ar bezdarbību. Cilvēks baidās no atbildības, bet līdz ar to grimst bezsirdībā.

Daudz runā par sadarbību, bet jebkurā jaunradē jānostiprina apziņa. Un kas gan vislabāk nostiprina varenumu, ja ne Hierarhijas stars!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

118.

Kas izpratīs nepārtraukta darba būtību, kas nostiprinās iespējā koncentrēties uz Hierarhiju, kas atbrīvosies no sarežģītām formulām ar nolūku pārnest centru sirdī, tas izpratīs nākotnes būtību.

119.

Apstiprinu tiekšanos uz Sirds Svētnīcas atklātu celšanu. Tā dēvēsim sadarbības atskārsmi.

120.

Mums vajadzētu sapulcēties kaut vai mazās grupās, lai pieradinātos pie sabiedriskuma.

121.

Ja Es sacīšu – “Esmu vienmēr ar jums” – vai gan daudzi ticēs! Pat neuzdrošināsies noticēt apvienotai apziņai. Tiem katra tāda apvienība ir patības traucēšana un kā tāda tā nav pieļaujama. Tie nekad nenovērtēs enerģijas desmitkārtīgu kāpinājumu, kas rodas no apziņu sadarbības. Bet bez šīs sadarbības arī visa Sirds Mācība būtu neiespējama. Kam gan visi sīkumi, ja nevar viens otru stiprināt! Bet ja šis princips ir pieejams, tad pieejams ir arī tā turpinājums līdz pilnīgai apziņu apvienībai, kas tiek saukta – Paloria. Bet tad gan tie, kas to atzinuši un ir sasnieguši apziņu apvienību, cik lielā mērā gan tie spēj vērst plašumā savu darbu Vispārības Labuma vārdā! Protams, Runāju par iekšējo, garīgo darbu, kuru aklie nespēj saskatīt un novērtēt.

Viscaur nepieciešami aicinājumi apvienot apziņas, jo tie visvienkāršākā ceļā ievada sirds dzīvē. Ne burvība, bet fizikāls likums spēj noaut aizsargtīklu ap planētu. Tā ikviens, pildīdams Esības likumu var taisnīgi uzskatīt sevi par Pasaules pilsoni.

122.

Skolotājs apgalvo, ka būtu iespējams sagaidīt pilnīgu uzvaru, ja vien apvienotos apziņas. Nav sagaidāma veiksmē, ja pret Skolotāju pastāv kaut vismazākā aizdoma. Tālab jāstrādā kopā zinot, ka viss, ko pieļāvuši Visuma likumi, tiks izpildīts. Kad gan tagadējo laiku uzskatīs par atpūtu? Neviens, pat ne visai tālredzīgais, nenoliegs, ka tagadējais laiks ir vēl nebijis un ka atdusai jābūt kā nepārtrauktai sardzei. Skolotājs saprot, ka arī jūsu sirdis ir smaguma pilnas. Ar katru dienu pasaules stāvoklis top sarežģītāks.

123.

Sirds miers ir sprieguma līdzsvarotājs. Apziņas apvienojums ir vispirmā kārtā, enerģijas ekonomija. Šis svarīgais noteikums parasti tiek aizmirsts. Kad aprobežotās fizioloģijas vietā ievēdīs psihofizioloģiju, tad ikviens sapratīs, kāda nozīme enerģijas ekonomijai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

124.

Brīnums var notikt, bet vajag tikai savienot vissmalkākos sirds pavedienus. Tālab arī norādām uz nepieciešamību apvienot apziņas.

125.

Kāds skaldīs, bet Mēs apvienosim, jo apvienībā ir fokusa teorija. Agrāk Mēs norādījām Hierarhijas fokusu, bet tagad jākoncentrējas uz sirdi kā uz Hierarhijas vadu. Tā neviens nesacīs, ka Hierarhija nav realitāte, jo nav pieejas tai. Bet ir visreālākā pieeja, ja sirds būs vidutāja, tā pati sirds, kas nemitīgi sit un presē, lai cilvēki to neaizmirstu. Vissmagākā, sprieguma pilnīgākā, visatsaucīgākā uz tuvo un vistālāko.

126.

Tā iespējams pakāpeniski pavairot smalkās parādības. Apliecinu, ka ļoti viegli ir strādāt, ja ir vienotība. Mācība bieži veltīgi aicina uz apziņas apvienību, bet cilvēki uzņem to kā ideālisma saucienus, kas nav pielietojams. Un tomēr šī spēcīgākā akcija līdzinās daudzām spēcīgām enerģijām. Tālab, kādēļ piepūlēt smalkākās enerģijas; ja cilvēks apbruņots ar tik stiprām bruņām!

127.

Es jau runāju par saskaņotā darba nozīmi, kur pat mašīnas nesadilst. Var iedomāties svētīgo enerģiju, kas rodas apvienotā darbā. Apvienojot grupās saskaņotas apziņas, iespējams izdarīt apbrīnojamus novērojumus. Valstīm vajadzētu ņemt vērā šādus saskaņotu apziņu darba klasificējumus. Tāds sadalījums būtu politiskās ekonomijas vislabākā lappuse. Tāpēc novecojušu dogmu atdarināšanas vietā vajag pieiet darbības būtībai.

128.

Mēs bieži sūtām cilvēkiem spēcīgus brīdinājumus, bet to kurlums ir apbrīnojams. Pat dzirdēto sagrozīs līdz nepazīšanai. Nevar nobrīnīties vien, kad pat sava glābiņa labad cilvēki ir tik nekustīgi tikai tāpēc vien, lai apvainotu Augstākos Spēkus. Es lūdzu neaizmirst sātānistu neķītros lēmumus un iegaumēt, ka vienotiem spēkiem ļaunums tiks uzvarēts. Tas iegaumējams kā Valdoņu pavēles. Nevajag nožēlot nekā, jo kaujas brīdī vajag traukties tikai uz nākotni.

129.

Katrs karavadonis sacīs, ka labāk izvairīties, nekā tikt uzvarētam. It visur līdzīga saudzība paturama vērā, attiecībā uz sirds enerģiju. Tā pati saudzība liek Mums apvienot saskaņotu garu kodolus, lai ar šiem savstarpēji apvienotiem spēkiem nenomāktu vienu karotāju. Ja Mēs lūdzam raidīt visus spēkus vienā virzienā, tad tas nozīmē – atrasties bultas loka spriegumā. Vajag prast būt gatavībā, un arī šī īpašība prasa ne mazums vingrinājumu. Bet necentieties izlietot sirds enerģiju atriebībai – tas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

nav pieļaujams. Bez tam Karmas Sargi pazīst likuma plūsmu. Tāpat arī neaizmirsīsim, ka sirds pati prot tiekties uz uzcelšanu – ārdīšana neizriet no sirds.

130.

Žēlsirdības brāļi neinficējas apmeklējami visļaudzāk mēra perēkļus, jo viņi savu apziņu galīgi un nedalīti atdeva Kristum. Tāda apziņu apvienība radīja necaurlaidošas šķīstīšanas uguns uzliesmojumu. Šis rietumu piemērs atgādina daudzas līdzīgas nedalāmas darbības, kas izraisa sirds sprieguma uguni. Jums, protams, nav sveša senā paraša, kad brīžos, kas prasīja apziņas sasprindzinājumu, mēdza sist pa krūtīm. Neveltīgi un ne tāpēc vien, lai izraisītu sāpes, vientuļnieki sita ar akmeni pa “kausu”. Tik primitīvi tie iedezzināja sirds uguni. Visas paš-šausīšanās un ādas kairināšanas astru kreklēm pieder tām pašām sirds sprieguma kāpināšanas metodēm, kad visa būtība ar sāpju palīdzību tiecas vienā virzienā. Bet mēs, protams, nelietosim šīs pirmatnējās metodes, kad zinām, ka augstākā aizsardzība un augšupeja ir tiekšanās nedalāmībā. Ir iespējams ar sirdi pārnest savu apziņu uz Hierarhiju, tādējādi kļūstot neievainojami un vairojot savus spēkus. Tātad – tik būtiskam sasniegumam vajadzīgi trīs elementi: sirds, Hierarhija un nedalāmības izpratne. Lai iemācāmies pastāvīgi izjust sirdi. Un neaizmirsīsim turēt trešajā acī Skolotāja Tēlu, un izpratīsim arī, kas ir tiekšanās nedalāmība. Pēdējais nosacījums ir bieži visgrūtākais. Cilvēki necenšas aizdzīt nekrietnības sīkspārņus, tādējādi saskaldīdami savu dīglī esošo tiekšanos, - rezultātā spalvainš kamols bez spējas progresēt. Nevajag atkārtot skumjās rulādes, kas tā graiza izplatījumu un traucē savienoties ar Hierarhiju. Labs zinātnieks gan raksta par imunitāti, bet arī viņš apiet sirds centru, kā smalko enerģiju fokusu. Neievainojamības parādība ietverta sirdī. Ja pietrūkst svētīvinīgas traukšanās, iespējams piekļaut “kausam”. Bet Es neieteicu lietot šo pirmatnējo līdzekli, labāk iegaumēt trīs nepieciešamos jēdzienus un pieņemt tos visā to vitalitātē [Sirds, Hierarhija un nedalāmība].

131.

Patiesi, atmosfēra smaga. Mums manāma zemāko slāņu sablīvēšanās ap Zemi. Iemeslu daudz, bet nav iespējams, ka kauja paliktu bez sekām. Tāpēc vēl jo vairāk jātaupa veselība un vispār jābūt piesardzīgam it visur.

Kad runāju par vienotību, tad ņemu vērā ne tikai garīgo nepieciešamību, bet arī fizisko veselību. Šo pēdējo apstākli cilvēki negrib izprast un vēlāk žēlojas par bēdīgām sekām.

132.

Var jautāt – kas gan kopīgs starp Aum un derīgajiem Iestādījumiem? Kā viens tā otrs ir harmonijas izpaudums,- tādā kārtā augstie jēdzieni nevar būt šķirti. Vienīgi aizspriedums spēj kļūt tik akls, lai neredzētu ceļus uz vienību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

133.

Kolektīvās enerģijas progresijas pētīšana var pierādīt, ka vienotība ir ne vien morāls jēdziens, bet arī spēcīgs psihisks virzītājs. Kad atkārtojam par vienotību, Mēs vēlamies iedvest varenā spēka apzināšanos, kurš ir ikviens cilvēka rīcībā. Nepieredzējušam pētniekam nav iespējams iedomāties, kādā mērā pieaug sakopojošā enerģija. Apziņa ir jāsagatavo šādai izpaušmei. Mēģinājuma sekmes atkarīgas no visu dalībnieku tiekšanās; ja kaut viens nevēlēsies piedalīties ar visu sirdi, tad labāk mēģinājumu nemaz nesākt.

Apvienotā spēka varenību pazina jau senatnē. Atsevišķi novērojumi dažkārt tika apvienoti kopīgos pētījumos, radās vesela ķēde un novērotāji uzlika roku iepriekšējam uz pleca. Varēja novērot enerģijas neparastas svārstības; saskaņotas tiekšanās rezultātā radās saspringts spēks. Tātad, kad runāju par vienotību, ņemu vērā reālu spēku.

Lai iegaumē visi, kam jāiegaumē.

134.

Cilvēki negrib pieņemt sadzīves likumu. Neskaitāmas reizes var atkārtot par vienotības labumu, un tomēr, maz būs tādu kas padomās par šo neatlaidīgo atkārtojumu cēloņiem.

135.

Visiem var sacīt, cik nepieciešama ir vienotība. Jau ir norādīts, ka vienotība ir reāls virzītājs sacīts, ka vienotība ir magnēts. Tā ir dziedinātāja, veselība, tā ir ātrs sasniegums. Ko gan vēl piebilst?

Ja sacītais neiedarbojas, tad velti būs arī sacīt, ka vienotība ir harmonija ar Hierarhiju. Ja jau Norādītais netiek ietverts tad vēl mazāk tiks ietverts priekšstats par Hierarhiju. Bet tas nozīmēs ēku bez pamatiem. Katrs viesulis sagāzīs tik nedrošu celtni. No kurienes radīsies spēki stāties pretīm pirmajam viesulim!?

136.

Kas gan ir tie, kuri augstu novērtē un nemīl vienotību? Viņi nekad nav izjutuši ar vienotību saistītās nesatricināmības jūtas. Viņi nepazīst no vienotības nekad nešķiramo drosmi. Viņi noraidījuši augšupeju, kas stipra vienotībā. Viņi nav iesaistījušies priekā, kas rodams vienotībā. Viņi ir nonievājuši vienotības citadeli. Kas gan tiem atlicis? Vai nu liekties viesulī, kalst saulē vai trūdēt aizspriedumu pelējumā. Kas viņi tādi, tie vienotības nievātāji?

137.

Vai gan atrodas cilvēks, kurš būtu apmierināts gaidītā veselā tērpa vietā saņemt tikai pusi? Tāpat arī sadarbībā. Ja pilnīgas brālīgas sadraudzības vietā piesola pusi aizdomu un šaubu, kāda veiksmē tad iespējama. Jāpārbauda spēja sadarboties, sākot ar

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

visikdienišķākajiem darbiem. Ir nepareizi iedomāties, ka sadarbība būs iespējama dižos darbos, ja tā nav iespējama pat ikdienišķajos. Ir dziļi jāieskatās apziņas dziļēs, lai sev jautātu – vai gars jau gatavs sadarbībai?

Nav iespējams pat domāt par Brālību, ja cilvēks ar prieku nepiedalās kopējā darbā. Katrs kopējs darbs ir daudzpusīgs, kas atbilst dažādām spējām. Vai gan darba lauks ir šaurs? Vai nav līksmi just sev līdzās īstus līdzstrādniekus? Mēs ne mazums priecājamies par katru līdzstrādnieku. Ugunīgi jāuzmudina katrs, kas tuvojas. Nav jāskumst par atkritējiem, ja viņu gars nespēj apjēgt īsto prieku.

138.

Pašdarbība – nepieciešama kādība. Tā arī nav iegūstama viegli. Tā var izvērsties patvaļā vai noslīdēt līdz deģenerācijai. Kāds skolotājs cenšas iedvest māceklim īsto pašdarbību, bet kā gan to savienot ar Hierarhijas iedvesmu? Daudz ļaunu iztulkojumu šādai ietverei. Varētu uzrakstīt veselus traktātus par pretrunām starp pašdarbību un Hierarhiju. Radīsies ļoti viltīgi čukstētāji, kas pierādīs, ka tādējādi tiek grauta Hierarhijas nesatricinātība. Čukstētāji papūlēsies noslēpt, ka pašdarbībai jābūt saskaņotībā vai, kā saka, harmonijā ar visām apziņas pakāpēm.

139.

Vēlreiz apstiprināsim atšķirību starp sadarbību un Brālību. Dzirdi nesaprašanu – abi jēdzieni esot identiski. Bet to pakāpes ir dažādas. Sadarbība noteikti izpaužas ārējā darbībā, bet Brālība dzimst apziņas dziļumos. Līdzstrādnieki var atšķirties apziņas pakāpju ziņā, bet Brāļi nojautīs viens otru tieši pēc apziņas. Brāļi var nestrādāt kopīgu ārēju darbu, bet viņu domāšana būs cieši saliedēta. Viņi apvienosies brīvi, viņu vienotība nebūs nasta vai verdzība. Tieši brāļi atskārtīs vienotību kā varenu virzītāju uz Pasaules Labumu. Šādu vienotību nevar ierobežot, jo tās pamatā būs mīlestība. Tā sadarbība būs sagatavošanās Brālības uztverei.

Cilvēki bieži neprot atšķirt, kur ārējo darbību robežas un kur negrozāmo pamatu sākums. Nedomājiet, ka ir lieki nostiprināt Brālības pamatus. Nav iespējams iedomāties, kādus maldīgus priekšstatus rada spriedelējumi par Brālību. Nesagatavotie cilvēki domā, ka Brālība ir leģenda, un katrs pēc sava prāta var celt šķietamus torņus. Tie ieskata, ka nepierādītas liecības par Brālību nevar pārliecināt saprātu, bet neviens jau arī necenšas pārliecināt. Tāpat arī neviens neuzspiež sadarbību. Cilvēki paši nonāk pie kooperācijas nepieciešamības. Tāpat tie nonāks arī pie Brālības realitātes.

Harmonija nav vienmēr sasniedzama, kaut arī vārdos to piemin. Parasti maldās, ka harmoniju var nodibināt ar saprātu. Neviens neapzinās, ka vienīgi sirds ir harmonijas mitekļis. Cilvēki daudz runā par vienību, bet viņu sirdis dzeloņainu bultu pilnas. Cilvēki atkārto dažādu laiku izteicienus par vienotības vareno spēku, bet necenšas šo patiesību likt lietā dzīvē. Cilvēki pārmet visai pasaulei nesaticību un tai pašā laikā paši sēj nevienbrālību. Patiesi, nevar dzīvot bez sirds. Bezsirdība neatradīs harmonijas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

mītni. Nesaticības sējēji kaitē ne vien sev, tie saindē izplatījumu, un kas var paredzēt, cik dziļi iesūksies šāda inde.

Nedomājiet, ka jau pietiekami sacīts par vienību, par radošo harmoniju. Katrā lappusē jāatkārto tas pats, katrā vēstulē jāpiemin vienība un harmonija. Jāiegaumē, ka katrs vārds par vienību jau būs pretinde, kas iznīcinās izplatījuma indi. Tā domāsim par vienības svētīgumu.

141.

Ir jārod kaut kādi līdzekļi, lai cilvēki izprastu vienotības jēgu, citādi cilvēku sanāksmes līdzinās gaisa balonu saišķim, kur katrs traucas uz savu pusi. Cilvēki domā; ka galvas kausa ārējais smaids jau izpauž vienotību. Bet apvienotā varenā spēka jēga tiem paliek sveša.

142.

Sadarbība nav viegli sasniedzama. Tās iegūšanai dažreiz vajadzīga vesela virkne. Cilvēki grūti izprot individualitātes apvienošanu ar kopējo darbu. Kā kuģis vētrā, tā grīļojas cilvēka apziņas, aizmirstot sintēzi.

143.

Lai patiesības meklējumi nav žultaini. Cilvēks, kas nozaudējis savā mājā kādu lietu, jau īgni uztraucas. Kas gan lai notiek meklējumos pa visu pasauli?

Patiesi, labvēlīga sadarbība nepieciešama.

144.

Būsim kopā, stāvēsim stipri par nākotni. Tikai šādā atdevīgā nostājā būsim kā necaururbjamās bruņās.

145.

Kā gan iespējams pēc Bezrobežības varenības runāt par vienkāršu zemes vienotību? Ja arī nejaūtās, tomēr daudzi tā nodomās. Bet kas ir sacījis, ka zemes vienotība ir kaut kas vienkāršs? Lai to izprastu, vispirms vajadzīga sintēzes atskārsme. Bet šādu apkopojumu var dot tikai Bezrobežības apzināšanās. Nav vienkārša zemes vienotība!

Šo vārdu izrunā bieži, bet reti liek to lietā. Vai gan daudz ir cilvēku, kuri sanāk vienotībā? Darbam tikko sākoties, jau radīsies daudzi iegansti domstarpībām. Nav iespējams ieskaidrot, kas ir vienotība, ja sirdī nav Dižās Kalpošanas jēdziena.

150.

Nav viegli sapulcēt pilnīgi saskaņotu brālību. Lai labāk ir mazāka grupa, bet bez pretešķībām, arī sanākt un izklīst vieglāk mazākam pulkam. Ikvienu piesaistīšana ar varu ir pretēja Brālības jēdzienam. Lai būtu kaut tikai trīs, bet viņu vienprātība būs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

stiprāka par simta svārstīšanos. Svārstīšanās un apjukums kaitīgs ne tik vien cilvēkiem, bet arī kosmiski.

Senos laikos uzlika ilgstošus pārbaudījumus, lai radītu garīgi saskaņotu kodolu. Bet ilgums vien neatrisina izlases uzdevumu. Gadiem un atkal gadiem var slēpties ļaunā sēkla. Sirds izjūta var pasacīt vislabāk. Cilvēki pārāk viegli lieto augstāko jēdzienu, bet tikai nedaudzi prot to sargāt pilnīgā mīlestībā. Šādu sargāšanu neizpauž žesti un klausīšanās, bet sirds nesaraujamā pievēršanās. Dažiem šī saistība būs važas un saites, bet citiem – augšupejas kāpnēs.

Nejēgas ar aptumšotām sirdīm sacīs – šādas kāpnēs ir miglā tītas, jo tiem pa tām neuzkāpt. Par Brālību jārūnā vēl jo vairāk tāpēc, ka jau drīz cilvēki meklēs sadarbību. Šādai sadarbībai būs vajadzīgs uzmuninājums. Tā visā pasaulē izpaudīsies cieņa pret darbu. Darbs būs pretinde zeltam. Bet daudzkārt vajadzēs runāt par darba skaistumu.

151.

Pildījies ar cēliem uzdevumiem, cilvēks sagatavojas arī tādām pašām sfērām. Pamazām tas tā iedzīvojas, ka sāk jau pilnīgi piederēt tikpat daiļajai dzīvei Smalkajā Pasaulē. Zemes dzīve ir mirklis, kas nav salīdzināms ar Augstāko Pasauli, tāpēc ir saprātīgi arī īsajā mirklī iegūt to, kas noderīgs ilgstošajam.

Brālīga sadarbība tuvina cēliem uzdevumiem.

152.

Vienotība ir cilvēces baltspārnainais sapnis, bet kad sapnis tuvojas apņēmībai, tad sekotāju paliek maz. Nodoma īstenošana darbībā vairumu atbaida. Tā vienības apstiprināšana ir tieksmās uz augstāko likumu, ko cilvēce savā tagadējā stāvoklī ietver tikai ar grūtībām. Bet ikviens kas grib kalpot Brālībai, nebīstas pat no vairumam vispieņemamākajiem jēdzieniem. Lai tieksmās uz vienotību rodama vienīgi izņēmuma apziņas. Katra veselīga vieta apsargājama. Tā sāks izveidoties planētas veselīgais apvalks. Pašlaik tas visai saindēts.

153.

Jēdzienu uzskatāmībai parādīsim tos grafiski. Iedomāsimies vienotību daiļa un izturīga jumola veidā. Lai pacelsmes pavedieni stiepjas un savienojas kā jumola šķautnes. Nevienam nebūs aizdomu, ka vienotība var graut individualitāti. Senatnes celtniekiem katra kolonna, katra pakāpe bija īpatnēja, un tomēr iekļāvās celtnes kopējā harmonijā. Velvi saturēja nevis ornamentu, bet iekšējais pareizais liedējums – tā var gaidīt vienotību tur, kur apjēgts iekšējais liedējums, kas ved uz virsotni. Nepagursim atlasīt labākos salīdzinājumus, kas raksturo vienotības jēdzienu. Tik ļoti tā vajadzīga un tik ļoti bieži to bojā pat tie, kas jau zina par Brālību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

154.

Tāpat nepagursim atkārtot par vienotību, šai jēdzienā pastāvīgi sajaukts iekšējais ar ārējo. Sacīs - mēs esam vienoti, ir tikai sīkas plaisas, bet aizmirst, ka plaisas ir trūdēšanas mitekļi. Tā nepievērš vērību iekšējai vienotībai. Bet kādas gan pavēles spēj ievest harmoniju? Atliek vienīgi apelēt pie cilvēces kauna. Bet bez harmonijas izpratnes nevar būt Brālības.

155.

Arī par mieru ir atkārtoti jārunā. Šis vārds lai pavada cilvēkus visos ceļos.

156.

1) Protams, sieviešu apvienībai ir nepieciešama sievietes roka. Bet sadarbība ar vīrietisko sākotni nav aizliegta un var būt augstākā mērā noderīga. Bieži vīrietiskā sākotne ir labāks līdzstrādnieks apoloģēts un sieviešu tiesību aizstāvis nekā dažāda laba sieviete.

2) Jūsu izstrādātie Sieviešu Apvienības statūti ir lieliski un lai Dievs dod kaut daļēji tos īstenot dzīvē. Sevišķi apsveicu to punktu, kurā teikts par vienādu izglītību abiem dzimumiem, vai kā Jūs to nosaucāt – līdztiesīgu izglītību. Šis ir ļoti svarīgs apstāklis. Vienlīdzīgā izglītība izskaidīs kaitīgās pārākuma jūtas attiecībā pret sieviešu dzimumu un dos nepieciešamo līdzsvaru arī daudzās citās sfērās. Jo dzimuma un tautību līdztiesībai jābūt vienam no pirmajiem valsts pamatiem.

Gudrības zemē Indijā pastiprināta mīlestība uz savu paša bērnu tiek uzskatīta kā viens no dzīvnieciskā egoisma veidiem. Kad mums apkārt tik daudz nelaimīgu sērdieņu, vai tiešām mēs sevī neatradīsim cildenās mātes jūtas pret viņiem? Vai tiešām “aiz savas karstās mīlestības pret bērniem” sieviete nevarēja šo mīlestību apmierināt, pieņemot audzināšanā vienu no šiem nelaimīgajiem pamestajiem bērniem? Cik daudz cildenuma izpaustos šajā rīcībā un, kas zina, varbūt viņa uzaudzinātu tieši savu īsto dēlu vai meitu. Karma apbrīnojamā veidā mūs saved kopā ar gariem, kas saistīti ar mums pagātnē.

3) Nekad nemetīšu akmeni uz sievieti, kura lielas mīlas dēļ ignorējusi postošās parašas un likumus, protams, ar noteikumu, ka viņa neceļ savu laimi uz cita nelaimes. Pienākumu pret ģimeni un bērniem es uzskatu par svētu.

4) Stipri attīstītas mātes jūtas nevar izpausties tikai uz saviem bērniem vien; šī aprobežotība ir jāizskauž. Un nereti pēc asinīm sveši bērni mums garā ir tuvāki par savējiem. Garīgā radniecība ir daudz augstāka par asins saitēm.

5) Vai katrai sievietei ir tiesības uz bērnu? Jūs jautājat. Ja mēs šo jautājumu apskatīsim no kosmiskās uzbūves puses, tad, protams, jā. Bet tā kā kosmiskie likumi ir viens, bet šo likumu cilvēciskie izkropļojumi ir kas cits, tad jāsaprot, ka ne katrai sievietei ir tiesības uz bērnu. Ģimenes jēdziens ir svēts jēdziens, bet pašreizējā stāvoklī nekā svēta nav, vai gandrīz nav. Daudzas ģimenes patiesībā ir noziedzīgs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

iestādījums. Un atkal teikšu, kad nekad nenotiesāšu sievieti, kas patiesi atdevusies mīlestībai, jo mēs pazīstam tik daudz priekšnosacītību un apstākļu, kuru dēļ divu cilvēku savienību sabiedrība nevar apstiprināt. Un vēl jo vairāk noziedzīgi ir nogalināt bērnu, kas dzimis no šādām saitēm. Bet pašreizējā laikā ir ļoti daudz sieviešu un vīriešu, kuriem nepieder bērnību viņu dziļās garīgās izvirtības dēļ.

6) Jūsu minētās rindas no Ernsta Bergmana grāmatas, bez šaubām, atspoguļo nākotnes vēsmas un atbilst tuvākajiem uzdevumiem. Vai Mācībā netiek runāts par sievietes lielo nozīmi visā dzīves celtniecībā? Vai netiek norādīts visu to nelaimju cēlonis, kas uzbrukušas planētai un cilvēcei? Un šis cēlonis ir līdzsvara traucējums starp sākotnēm, starp vīriešu un sieviešu dzimumu. Uz šīm sākotnēm turās kosms un kosmiskajā uzbūvē abas sākotnes ir vienlīdz lielas un nepieciešamas, jo viena bez otras nevar eksistēt. Bet ko mēs redzam cilvēku radītajās dzīves formās un uzbūvēs? Dažās zemēs sievietiskais sākums ir pazemināts līdz verdzībai, un pat samērā civilizētās zemēs vēl arvien visas priekšrocības ir vīrietiskai sākotnei.

Bez šaubām, arī sieviete pie daudz kā ir vainīga, sevišķi tagad, kad viņai vajadzētu paust savu skaistumu, visu sev raksturīgo un īpatnējo, viņa vispirms cenšas sevi atspoguļot visas pretējā dzimuma negatīvās īpašības. Iznākniecīga karikatūra. Protams, nedrīkst būt ierobežojumu viena vai otra dzimuma garīgajā izpausmē. Domas, mākslas un dzīves celšanas jaunrade vienlīdz pieder abām sākotnēm, jo tā ir gara izpausme. Katrai sākotnei ir raksturīgas īpatnības un tas rada visu dzīves skaistumu. Un šīm īpatnībām jāizpaužas ar visu spēku, tad atkal garā pamodīsies romantisma un varonības glābjošais daiļums. Izsmalcinot apziņu un jūtas, kļūs spilgti redzams abu dzimumu uzdevuma daiļums.

Tagad noslēgumā teikšu, ka pašreiz daudzām ģimenēm nav tiesību sevi par tādām saukt, jo tās ir savienotas nelikumīgi. Daudzas saites kas savienotas visiem cilvēku likumiem var uzskatīt kā nelikumīgas. Likumīgu laulību radīšana ir liela nākotnes zinātne. Un tā tiks celta uz nepārkāpjamiem kosmiskajiem likumiem. Daudz ir runāts un tiek runāts par dvēseļu radniecību, bet kurš gan zina un saprot šo patiesību visā kosmiskā likuma lieliskumā? Atcerieties, kā "Dzīvās Ētikas" grāmatās ir teikts, ka cilvēkiem jāsavienojas pat pēc stihijām. Tikai tie vecāki, kas būtībā pieder pie vienas stihijas, var dot veselīgus un līdzsvarotus pēcnācējus. "Bet dzīvē mēs redzam, ka bieži uguns tiek savienota ar ūdeni, vai gaiss ar zemi. Veselu tautu deģenerēšanai ir par cēloni šī sajaukšanās." – Pienāks laiks un šī patiesība visā savā lieliskumā nostāsies cilvēku priekšā, un turēšanās pie šīs patiesības kļūs par ikdienišķu nepieciešamību. Dzīves formām, visām cilvēces funkcijām būs jāpārkartojas atbilstoši kosmiskiem likumiem, ja cilvēce gribēs turpināt savu eksistenci un attīstību uz šīs planētas. Pretējā gadījumā mums draud Lemūrijas liktenis, tas ir bojā eja no uguns.

7) Protams, cīņu pret abortiem es apsveicu, bet kādā veidā jūs domājat cīnīties ar šo postu? Jo nekādi likumi nevar neko aizsargāt ne aizliegt. Tādēļ manuprāt, vispirms jācīnās, ceļot augošās paaudzes apziņas līmeni un paplašināt to cilvēka un īpaši mātes kosmiskā uzdevuma izpratnes virzienā. Doma jāvirza uz radošu jauncelmi, uz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11. grāmata: Radošais Aplis.

vispārības labuma plašajiem uzdevumiem kosmiskā apjomā. Ir svarīgi nostiprināt pasaules apmēra vērienu. Atkal atgriezīamies pie tā paša audzināšanas un izglītības pamatjautājuma. Augstākais prāts teica: “Visu ciešanu cēlonis ir tumsonība”, tā tas arī ir, un visa cilvēces vēsture ar visām labāko zinātņu nesēju vajāšanas tumšajām lappusēm tikai apstiprina šo lielo patiesību.

8) Neapšaubāmi, katrai mātei un katram bērnam ir tiesības uz nodrošinājumu, un šeit tāpat nevar būt nekāda dalījuma: likumīgie un nelikumīgie. Bet iesim tālāk un teiksim, ka katram savas valsts pilsonim ir tiesības uz darba nodrošinājumu. Daudz kam jātiek pārveidotam. Un šeit sievietes sirds balsij jānāk palīgā.

9) Jūs jautājat – “vai Baltās Brālības plānā ir saglabāt ģimenes vecās formas, bet tikai garīgi atjaunotas?” Protams, formas pašas par sevi neko nenozīmē, visa jēga ir būtībā, tajā garīgajā apziņā, kas šīs formas atdzīvina. Uz šo jautājumu es jau atbildēju, runājot par lielo nākotnes zinātni, kas dibināta uz nepārkāpjamiem kosmiskiem likumiem. Tādēļ neuztrauksimies un nemeklēsim jaunas formas, bet pacentīsimies veco apgarot ar jaunu izpratni.

10) Tagad attiecībā uz grupējumiem. – Protams, vēlams sakopot grupas pēc apziņas līmeņa. Bet visideālākais būtu cilvēkus sakārtot atbilstoši viņu auru sastāvam vai krāsai. Jo stars, kas apvieno harmoniskas auras, iegūst pastiprinātas pievilksanas spēku. Turpretī nesaharmonizēts savienojums rada atgrūšanos. Divas harmoniskas auras var būt panākumu ķīla, jo apvienotu staru reakcija var virzīt uz priekšu katru pasākumu. Bet tā kā mēs esam vēl tālu pat no auras krāsas noteikšanas, kaut gan dažādi pasākumi šajā virzienā ir gūti, tad mums atliek tikai apvienot vairāk vai mazāk simpatizējošus cilvēkus. Vadītāja pienākums – iejūtīgi ielūkoties savu mācekļu īpatnībās.

11) Apziņu apvienošana nenāk uzreiz, tā tiek sasniegta ar lielām pūlēm un jāparāda daudz abpusējas iecietības, taktiskuma, sirsnības un augstsirdības. Bet kad tā ir sasniegta, tad patiesi viss kļūst iespējams, jo tad atnāk pastāvīgā Augstākā Vadība.

Bet ja ir grūti sapulcināt harmoniskas grupas, tad vēl grūtāk ir atrast atbilstošu vadītāju. Sevišķi svarīgi, lai iesācēju grupām būtu piedzīvojuši vadītāji. Protams, vadītājs izveidojas kopīgā darbā. Starp citu, vadītāji vairāk mācās no cilvēkiem ar mazāku apziņu nekā no aptuveni vienādā līmenī esošajiem. Jo mazie, izvirzot mums jautājumus piespiež mūs sasprindzināt visu attapību, lai varētu tiem paskaidrot viņiem pieejamā formā. Iznāk skaisti vingrinājumi domāšanas precizitātē. Patiesi, mācot mēs mācāmies.

Jā, visos jautājumos jāvadās no jūtziņas vai sirds, citas mērauklas nav. Katrā gadījumā viss ir atšķirīgi, viss ir īpatni un sirdij pašai jāprot visu izlemēt.

157.

Katrs vienotības apliecinājums ir dižena darbība, kuras sekas zemes mērogiem grūti aplēst. Tāpēc no visas sirds sūtām atzinību visiem garā tuvajiem un tiem, kas uz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

vienotības Svētku dienu atnesuši labākās jūtas. Lai visiem būtu gaiši un līksmi, lai vienotā pašai dziedzība dara krāšņu katru Labuma Kalpotāja dzīvi. Priecājamies par jūsu grupas kustīgumu un darbīgumu. Vissvarīgākais ir udeņu iekustināšana, tikai tā dzimst iespējas. Bet jāņem vērā, ka mēs ļoti bieži gaidām mūsu darbības pilnīgi noteiktas sekas un esam sarūgtināti, ja neredzam nekavējošus un iepriekš nosacītus tiešus rezultātus, un pie tam neievērojam, ka citā un ne jau mazāk svarīgā virzienā mūsu darbība guvusi izsējusi jaunu iespēju sēklu. Tāpēc būsim modri, nepalaidīsim garām iespējas, kādas mums dod darbības, saskarsme ar cilvēkiem. Tāpēc svētība visiem, kas tiecas izpausties.

158.

Ņemiet vērā, ja “Dzīvās Ētikas” grāmatās tiek runāts par vienotības nepieciešamību, tad, protams, domāta nevis ārēja vienotība, bet apziņu vienotība jeb harmonizācija, kas nevar notikt vienā stundā. Šāda apvienošanās prasa kopēju augstas tikumības pamatu un pilnīgu Hierarhiskās sākotnes atzīšanu, tātad arī pilnīgu atdevību, kas mums māca, vispirms, izzināšanu. Bet dažādo elementu haotisks maisījums rodas tikai tāpēc, ka tie neatļauti uzlīmējuši sev “okultisma” etiķeti. Var un vajag iecietīgi un labvēlīgi izturēties pret retajiem pozitīvajiem nogrupējumiem, bet tādēļ nav nepieciešami sēsties pie viena galda.

159.

Man ļoti patīkami, ka Jūs mīlat mūsu R.J. un draudzīgas auras klātbūtne Biedrībā sevišķi noderīga. Mēs tā cenšamies uzturēt vienotību visu līdzstrādnieku vidū un sevišķi cienām tos, kas izprot šī varenā nolikuma un katras celtniecības, sevišķi garīgās, vienīgo balstu. Cilvēki, kaut gan izlasījuši visas Mācības grāmatas, bieži tomēr nespēj aptvert, ka, neprot uzturēt vienotību līdzstrādnieku starpā, nekāds garīgs progress nav iespējams. Jā, nav nekā grūtāka, kā iemācīties sadarboties. Bet jaunā evolūcijas pakāpe neatlaidīgi prasa šādas kooperācijas nostiprināšanos. Visas zinātnes nozares, visi darba veidi, savas pieaugušās daudzveidības dēļ. Jau laužuši vienprātīgā spēka ietvarus un daudzu darbinieku sadarbība nepieciešama jaunu un neatliekamu uzdevumu veikšanai.

Tāpēc ieteicu Jums vēl vienu ļoti derīgu darbību, kuru jūs varat veikt tieši ikdienas dzīvē. Veiciniet sadarbību un ienesiet samierināšanu.

4.nodaļa: Dzīvo Ētiku – dzīvē!

160.

Mācību var nesaukt arī par “Dzīvās Ētikas” Mācību, izvairoties no visiem austrumu apzīmējumiem, kas tik nepieņemami dažām ausīm.

Rīta stundās strādājiet, vakarā priecājieties Manā Vārdā. Jaunā ceļā!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

161.

Kā gaidīt darbu attīstību? Tāpat kā vilņiem ir savs ritms, tā arī darbi aug samērā ar augšupeju un gaidot vienmērīgu pieaugumu. Sapratuši trauksmes stundu, uztversit arī dzīves soļus. Klusuma brīžos Mācību lieciet pieredzes plauktos. Kā lasīt Gudro rakstus? Jānoiet vientulībā un jāpielāgo lasāmais sava gara dažādiem stāvokļiem.

Lūk, es esmu jaunpiedzimušais, lūk, es – sirmgalvis. Lūk, es izstumtais Valdonis, lūk, es tas, kas nesaredz, lūk, es tas, kas pasaules izzinājis.

Attiecībā uz visiem stāvokļiem lieciet lietā izprotamo Lotosa cildenumu.

162.

Es aicināju jūs no dzīves virpuļa. Es, Es, Es jūsu zobus uzaicināju.

Es noliku jūsu priekšā visu karogu ziedu, saprotiet Mācību visā spārnu virziena plašumā. Pie Manis ved tikai augšējais ceļš, ejot pa leju nerasniegsit. Manus norādījumus paturiet kā gudrības atslēgas.

163.

Pietiek, ja tic dotajām zīmēm lai radītu spēka vilni; tā savstarpēji palīdzam izpausties gaišajam. Nesiet sevī brīnišķu, apskaidrotu domu – ieraudzīt Mūsu Mītni. Kad izjaušat varonādarbu, tad atcerieties, ka iekvēlojas brīnišķīgs pavediens. Manai dvēselei viegli apzināties, ka nekas jūs neapturēs. Sūtu prieku, esiet uzmanīgi. Nomierinieties, konvulsijas rimsies.

164.

Dzīvās Ētikas un Budas Mācības izpratne noved pie Gaismas Kalnā iecerētā likuma vitālas izprašanas. Viņa likums labāk palīdzēs ceļā uz zināšanām. Budas Mācība – Man ir prieks. Mana Roka novedīs pie zināšanām. Smaidiet, kad par mācītiem dēvēs garīgus nabagus. Smaidiet, kad par gara izpratni runā ar necieņu, kad lasa viltotas grāmatas; kad tīras domas biedē mazdūšīgos.

165.

Kristus sacīja: ne templī, bet garā pielūgsiet. Patiesi, reliģijas aizspriedums visrūgtākais vulgārisms. Bieži vien pat reliģiskās ekstāzes sagādā vairāk ļaunuma nekā labuma. Pūlis no tām radījis vulgāru procesiju, tāpēc ir svarīgi parādīt uz visām kāpju pakāpēm Stāvošo sakarību ar dzīvi. Laiks nomest briljantus, kas aptraipa svēto attēlu. Laiks sadedzināt pīšļus, sekojot Kristus vēlējumam. Laiks ieiet gara izpratnes Templī, ziedojot spēkus tam, kas dara pilnīgāku īstās gara varonības zināšanu. Ne tālajās laboratorijās, ne mūku cellēs, bet dzīvē atradīsīt īstos dokumentus, kur Kristus nevis hitona krokās, bet darba skaistumā pulcina tos, kas meklē gara brīvību. Cik reizes svētajiem bija jāatgriežas uz Zemes, jo tai vietā, lai celtu dzīvi, tie par daudz izvirzīja pūli savu aizgrābtību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Mēs esam noteikti pret klosteriem kā dzīves antitēzi, tikai dzīves veicinātājas – kopdzīves, veltītas labākiem darba izpaudumiem saņems Mūsu palīdzību. Tieši iz dzīves vajag sasniegt. Patiesi, nav vajadzīga vispār pieņemtā reliģiozitāte. Ir vajadzīgi fakti par apzinīgu kopību ar Gaismas Mītni. Lūk, Mēs gribam nest labumu, ejam apzinīgi, bez maģijas, pie praktiskā Avota. Šajā vienkāršībā ietveras viss kārtējais Noslēpums, kas vēl tik nepieejams ļaudīm, kuri brien līdz jostas vietai aizspriedumos.

Tiem neiespējami saprast vienkāršību, daiļumu un bezbailību.

Cilvēcei sevišķi grūti saprast attiecības starp darba kvalitāti un bezbailību. Ikdienas cilvēks spriež, ka augstākā darba kvalitāte ved pie nobeiguma, ko Mēs saucam par sastingumu. Pilnīgi neiespējami ikdienas cilvēkam izskaidrot, ka augstākā kvalitāte tiecas uz bezrobežību. Tieši augstākā sprieguma nobeigtībā slēpjas zināšanas atrašana. Vajag atrast drosmi strādāt bezgalībai. Kaut jel iekšējā uguns atbilstu cilvēka cieņai. Miegainie, iedomīgie, aizdomu un šaubu pārņemtie neatradīs darbā barību.

166.

Dodiet šos pierakstus bez autora vārda, lai kāds no tumša kakta nekliegtu par savtīgu ietekmēšanu. Turpināsim Agni Jogu kad būs izlietoti dotie Norādījumi. Daudz līdzekļu un ierosinājumu sekos, kad būs apjēgtas uguns. Uguns stihija ir neierobežota kā Bezrobežība. Tās īpašību pētīšana būs dzīves prieks.

Uguns īpašību lietā likšana atbilst varoņdarbam!

Agni Joga pabeigta. Būs papildinājumi nākošai daļai, būs mēģinājumi un novērojumi par ugunīgā zieda aizmešanos un augšanu.

Lieciet lietā tīru tiekšanos!

Dots Brahmaputras ielejā, kas iztek no Lielo Nagu – Rig.Vedu Novēlējumu sargātāja – ezera.

“Es liku Agni Jogas pamatu uz četrām pusēm, kā zieda piestaliņu. Es apstiprināju Agni Jogu ar Savu pēdu balstiem, un rokās pieņēmu Akmens uguni.

Es devu Uguns Akmeni tai, kas pēc Mūsu lēmuma sauksies par Agni Jogas Māti, ja viņa atdevusi sevi izplatījuma uguns pārbaudījumam.

Šās Uguns strāvas iezīmējušas Akmenī, dižajā lidojumā saules vaiga priekšā.

Dzirksteļu migla aizsedza Sniegu Sargātājas virsotnes, kad Akmens devās pa ugunīgo ceļu no dienvidiem pret ziemeļiem uz Sargāto ieleju.”

167.

Cilvēki vieglāk atzīst zemākās Hatha Jogas zinātniskumu pamatojumu, bet augstākās zīmes tie pat nemēģina ievadīt zinātnisko novērojumu sfērā. Bet ko vērti mehāniskie sidhi, salīdzinot ar augstākās sirds parādībām? Nevar lietot bieži ķermeņa sidhi, lai gan sirds darbība noris nepārtraukti. Jāpadziļina, protams, vērība, lai uztvertu sirds

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

smalkās izpausmes. Bet nopietnos eksperimentos arī nepieciešama vērība. Vai nav labāk iemācīties vērību pie savas sirds? Šie uzmanības eksperimenti neies zudumā. Tie vislabāk veicinās tuvošanos Smalkajai Pasaulei. Kurš kaut reizi ieklausījies savā sirdī, tas neredz gala novērojumiem. Novērojumi, kas sākti vienā mājā, nenovēršami virzīs novērotāju apziņu visumā un rādīs ceļu uz Augstākām Pasaulēm. Kālab rakstīt daudz formulu, nevēloties tās likt lietā dzīvē! Saskare ar smalkajām enerģijām izsmalcina visu būtību. Kas uzsācis ugunīgo ceļu, tas saprot par kādu izsmalcinātību, modrību un vērību Es runāju.

168.

Pareizi esat novērojuši, ka arī Bhakti Joga iedarbojās uz sirdi, bet starpība tā, ka Bhakti Joga gan gāja mīlestības jūtu ceļu, bet nerūpējās par pārējām kosmisko parādību un staru izjūtām, kas ved ārpus planētas robežām. Zinātne tikai ar grūtībām spēj aptvert Bhakti Jogas ceļus. Bet tagad sirds veic divkārtu darbu – mīlestības pasaulē sirds ievēd pa Smalkās un Ugunīgās Pasaules apļiem. Augstākajās pasaulēs ievēdīs svētsvinīgā mīlestība, citi mīlestības veidi neatradīs ceļu uz Ugunīgo Pasauli. Bet svētsvinība, ko Cenšos jums iemācīt, ievēd visliesmojošāko sasniegumu viņos. Nav niecīga svētdeva, kas svinīgas atdevības ierosināta, bet daiļš ir svētsvinīgais bruņojums.

5.nodaļa: Nebeidzamā cīņa nākotnes vārdā.

169.

Spēja uzvarēt rada gara stiprumu.

170.

Es mīlu smaidu bez šaubīšanās veltītu nākamajam liktenim. Došu spēku darīt labu ne ar naudu, bet garā. Jūsu liktenis drausmīgs, bet liela būs jūsu laimes dzīle garam uzvarot.

Izskaidiet dusmas, atvieglējiet ceļu pie Mums.

171.

Ne dusmas rada, bet kvēla trauksme.

Esiet stipri, jūsu ilūzija grauj veselību, bet ja ticat Man, tad zināt, ka ap jums ir M... rūpes un aizsardzība. Nezaudējiet drosmi, jau bieži esat strauvēti pāri gājuši.

172.

Skolotājs līdz ar jums priecājas par laimi darboties dzīvē, kad tā virzīta uz labu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Pirms trīsdesmit gadiem vajadzīgie centri neatmostas. Parasti vajadzīgi piecpadsmit gadi, lai gaismas uzliesmojuma sekas taptu redzamas. Gaismas iedīgli parādās jau agrāk.

173.

Ziniet, Skolotāji atklās jums tīru, brīnumainu līdzīgu, tās spēks apveltīs cilvēkus uztveres spējām. Izprotiet sūtīto svētdevu.

Ilgās pēc vienīgās laimes rit jūsu dienas.

174.

Sargies indīgu vibrāciju, tiecies nākotnē un nenonāc tagadnes ietekmē. Sekojiet vienkāršiem slēdzieniem, kamēr uzkāpsit kalnā. Redzējumu spēks prasa labus apstākļus prānā. Kristus darbi noritēja dabā, Viņš ilgi nepalika pilsētā.

175.

Kas ir cieņas vērts?

Es kliežu, es apgalvoju – mīlestība.

Es sacīju.

Necieni paskaidrojošu vārdu.

Ņem Pirmmācītāja apgalvojumu.

Es sacīju.

Skolotāja lūpas noņem aizšautni,

Noliec sirdi uz rīta stara sliekšņa un

Pasargāšu tevi.

Atver aci vilnim pretī un Pasargāšu tevi.

Man laime sargāt sargājamo.

176.

Solu apziņas augsni, tā nāk pakāpeniski, nemanot kā zāles augšana. Vispirms nostiprināsim vienaldzību pret barību. Bet kā kritušus augļus savāc grozā, tā pabeigtas domas aizlaižas. Tāpat kā arī ļaužu nepilnības sajūta bijusi arvienu, bet tagad arī šis auglis ir nokritis. Pie Jaunās Pasaules vārtiem ir ļaužu drūzmas, bet nepazīst Vārtus. Bet vieglas ir gara pakāpes un no vienotām alkām stājas savās vietās pasaules lietas.

Labums lai jums, kas nesat daiļuma slāpēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

177.

Stars izklīdina mākoņus, ceļš jaunais sūtīts uzvarētājam.

178.

Agrākā smarža pārvērtīsies smirdoņā.

Agrāka dziesma – ratu rīboņā.

Agrākais vairogs – krāsns aizbīdnī.

Tā aug gars, kas stāv visuma priekšā Mazā istabā, uz maza paklāja jūs maināt vecās zvīņas. Kas gan kalnu sniegos un saules staros var tikt nomazgāts? Jaunu ādu dabūs atbrīvotā gudrība. Līdz ar jums priecājamies, novērojot pārvērstos, atsegtos cilvēkus. It kā logu aizkars atklājies un visa mājas iekārta tapusi redzama. Un viegli ir dot padomu, lasīt atvērtu grāmatu. Jā, jā, jā!

Jūs maināties man acu priekšā. Mūs apstiprina Jūsu stingrā apņēmība un ir viegli iet gar bezdibeni, zinot, ka ir paklājs pašlidenis. Visu ievērojiet.

179.

Jaušu, naidniekus brīnišķīga uguns satrieks. Iestājies darbības laiks. Saprotiet uzticību un ticību un vīrišķību. Apsegšu jūs ar ticības kara cepuri un uzticības bruņām un uzvaras vairogu. Bet uz karoga būs mīlestība – uzvarētāja.

Prāts aug ik dienas. Labsirdība lido laimei pretī, bet tilts starp Mums – garīgums, var radīt kalnu vai arī pazust acu mirklī. Un šis bezdibenis nav aizberams ar visiem radīto kalnu akmeņiem. Un tāpēc sargiet Adamanta ziediņu. Uz ledus tā nezied. Viegli būt par dārznieku, bet grūti tapt par nākotnes paraugu sēklai. Bet ja Radītājs devis spēku būt tiltam uz Mums, ejiet un glabājiet liesmu.

Sakiet ceļiniekiem – zinām, kurp ejam.

180.

Bet izturīga ir ne tikai uzticība, bet arī celtniecība. Uzticība dara Mani par celtnieku, bet jums ir jāceļ. Pļāvējs saņems graudus. Lai varētu vīģes ievākt, vajag atrast un kopt vīģes koku.

181.

Mācu iztaujāt likteni – jāsaprot termiņi. Saprotiet termiņus, Kosma organizācijas jūta veidojas. Darbojoties saskaņā ar gribu, termiņi aizrit harmonijā, neizpostīdami. Roka vadošā arvien paliek pār garu, līdzīgi stūrmanim tā saskaņo viļņus, termiņus un spēkus. Tāpēc Mūsu mācekļiem jāprot skaitīt katras dienas dzīves elpas vilcieni. Tumsonības krēsla un neapmierinātības grimase nav pašu zīmes, atdodiet tās tumšajiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Mans vairogs – skaidrajam patvērums. Manas bultas – paļāvīgajiem spārni. Mans šķēps – drošsirdīgajiem lāpa. Mans smaids – gudrajiem solītā laime. Mana sirds – jums mīteklis. Jūsu templis – Man brīnums. Protiet atrast Ursulu un Antoniju dzīvē. Ieskatu -Manu Nolikumu varat izprast.

182.

Uzrakstiet Manu vairogu kā iepriekš nolemtu. Uzskatiet jaunās paaudzes gudrību kā laimi. Uzskatiet tautas apgaismību kā pakāpi uz Jauno Pasauli. Uzskatiet Mūs kā Pasaules Sardzes stundu. Bet izpildiet Manu nolikumu. Bet izpildiet Mūsu Vēstījumu. Protiet nest Gaismu. Protiet rādīt Dailes plašumu. Bet spārniem, kas skāruši sauli, bet skrejai pirms ausmas. Bet dziesmai, kas pusnakti pilda. Ceļš nav bīstams un bargs. Un Zvaigzne tuvu tiem, kas atraduši Terafīmu. Smails zvaigznēm jāsūta. Atrazdamies namā, to nesajūtam, jo mēs jau viņā.

183.

Strāvai vajadzīgs tīrs gaiss. Salīdziniet ar elektrību pēc negaisa. Brīnumi var notikt jebkurā vietā, bet Mācība savienota ar gara noskaņojumu.

184.

Nenocietinieties garā, saproti Lielā parādīšanos Mazajā. Ne tik drīz nāk zināšanas, ja gars nemierīgs. Mēs dodam jums ceļus. Neatveriet gadījuma grāmatas. Un apmeklējami sapulces, rūpīgi nesiet gaismekli jums doto.

185.

Labākie atklātie aparāti ieslēgti smadzenēs. Drīz jaunie centri tiks ļaudīm atdoti atpakaļ, atkal uzplauks atziņas koks.

186.

Tīrs gars nes līdzī pielūgsmes stundu un salasa nozaudēto garīgo graudiņu daļas. Mūsu palīdzība – acs to mana, un auss dzird, un prāts saprot.

Ne drīzi no putekļiem atdzimst pazemotais gars. Jāsniedz roka visiem slīkstošiem, un smaida liesma neizsīks, jo tā ir Dievišķā siltuma sasildīta.

187.

Jums grūti gaidīt, bet iedomājieties, cik grūti skatīt celtni vēl arvienu bez jumta. Cilvēka gars ar labo cīnās.

188.

Krēsla nav mūžīga – putenis jāpārdzīvo. Jāprot steigties – kvēlojiet.

189.

Sēžoties laivā, nedomā par mājas atslēgu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

190.

Meklējiet Tumsas parādībai gaismu. Un skaidrie parādīs vairoga izpratni, jo Dievs ir ar Mums! Caur viņa mūžīgajām parādībām izsūcas cauri Svētās Pasaules pilieni. Skaitiet pilienu dārgumus, un apziņas dzirkstis ar jaunu tiltu saistīs debesis ar zemi. Nostiprinoties dzirksteļu apskaidrībā, atradīsim smaidu. Bet spēja vadīt nostiprinās ar uzvaras apziņu pār sevi. Sevi uzvarējis, augšāmcelsies uzvarētājs. Un tāpēc varenāk taurējiet uzvaru. Jo ar Mums ir Dievs. Brīnums uztverams labāk, kad tīrs gremošanas trakts. Pasaules mīlestība – labāk, kad tīras smadzenes. Esiet vienaldzīgi pret ēdienu, tāpat kā pret ķildām.

191.

Nogurums aizlidos un gara atradumi pacelsies kā vārpas no sēklas.

Ārpus astrāla ir atziņas sfēras, caur kurām viegla satiksme ar evolūcijas plāniem.

Legendai par aizraušānu debēs ir zinātnisks pamats.

192.

Pasaule parādās dzīves atjaunošanas brīnumā. Mana Roka ir katras dienas parādībās. Laime redzēt brīnumus, kā stāvošus vairogu. Es stingri savus vārdus apstiprinu.

193.

Visuma simbola Vislielāko Svētku svētvakarā jums Saku: jūs esat pielaisti Jaunās Pasaules celšanas darbā, jums saku – stipriniet acis, lai netaptu akli, kad Pavēršu Nākamības aizkara malu. Ja nāks pār jums samulsums, paceliet uzticības vairogu, jo ar to pasargāsit un atkārtojiet Nolikumus, jums Saku – atkārtojiet. Es aizrādīju. Jaušu – varat saprast: par nopietnu lietu runāju. Pratīšu Roku pacelt par izredzētiem. Es vairogu pacelšu. Dinārij, lāstu bērns, neaizsprosto Gaismas ceļu. Dinārij, nepamazini tīru parādību. Mākoņus nepalaidīsiet garām nepamanītus, bet prieks dzīvot tam, kam spārni. Mans smaids jūs sargā.

194.

Ceļā uz Mums. Sajūsmu uzskatiet par spēcīgu parādību. Vecais – vecajiem. Mana Zīme glabājama jaunā grāmatā, jaunā garā, jaunā darbībā.

195.

Mans Stars – jūsu elpa. Mana Roka – jūsu karogs. Mans Vairogs – jūsu lepnums. Mans Nams – jūsu patvērums. Mans kalns – jūsu brīnums. Mana vēlēšanās – jūsu likums. Mana parādīšanās – jūsu laime Mūsu Brālības Gars, lai ir ar jums.

196.

Jautās: kādas ir jūsu debesis? Sakiet – darba un cīņas debesis. No darba dzimst neuzvaramība, no cīņas – skaistums. Jā, šodien jau sacīju – pats eju! Tieši manas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

bultas lido uz Manu Pasauli un daudz krāsainās atvases gaida dārzniekus. Uz sienām Manas zīmes un čukstos Mana dvesma. Lai krūmi aug nevaldāmi, izretināt vieglāk, nekā sadēstīt. Nebīstieties ne no kā, Mūsu ziedi ir dažādi, bet ar Valdoņu balsi ieviesīsīt kārtību.

Ievērojiet, kā aizaug Mūsu laiks. Vajadzīgie dzinumi ir zaļi, sausie nokrīt un kļūst melni. Var jau zīmēt jaunās cīņas apgabalus un agrākās lepības kalnus melnus zīmēsīt.

Kā jau Esmu sacījis: - labāk ar skrandaiņiem, nekā ar liekuļiem. Pierodiet gara uguni redzēt acīs.

Frakai atņemta cīņas zvaigzne, - kura mirdz uz kaftana.

Lai šodien iegaumējam – darba un cīņas debesis.

197.

Specialitātes izjūta ir Mūsu izjūta, jo Mēs dzīvojam visam dzīves kompleksam. Katrs speciālists, kas tuvojas Mums, neizbēgami zaudē vienkrāsainās brilles. Tāpēc pūlieties, lai jau tagad specialitāte būtu tikai viens no jūsu mielasta ēdieniem. Kā putni pār Zemi, kā bites pār visām puķēm, tā mēs varam ietvert pasaules celtnes viengabalainību.

Specialitātes nesaistītiem vieglāk gatavoties kārtējam evolūcijas uzdevumam – satiksmei ar tālajām pasaulēm un tumšo zemes atlieku pasaules pārveidošanai. Vienkopas jēdziena ietveršana atdarīs nākamo sasniegumu vērtus un to termiņi atkarīgi no pašiem cilvēkiem. Tāpēc pieņemam dažādus vienkopas meklējumus.

198.

Vajag uz laiku laikiem apgūt tagadējā darba svarīgumu un nozīmi un nodot arhīvā bērnišķīgos ieradumus.

Ir iespējams, nepārkāpjot principus, rast simtiem vērtīgu atrisinājumu. Es vēlos jūs redzēt nākošajā pakāpē.

199.

Jaunās Pasaules Mācība segs visas neērtības. Patiesi, tikai Vienkopas vairogs spēj piešķirt jēgu Zemes dzīvei. Cik nedzirdēti daiļi ir domāt par sadarbību ar tālajām pasaulēm! Šī apzinīgi sāktā kooperācija ievilks satiksmes orbītā jaunas pasaules, un šis debess kooperatīvs paplašinās savas iespējas bezrobežīgi.

Ja visas iespējas vienkopas nosacītas, tad arī to izpausme notiks ar gara kanāla palīdzību. Sacīts, ka skaņa sasniegs pirmā. Lai šie fragmenti būtu rudimentāri kā pirmais eolita slīpējuma ierobs. Lai paietu ilgi gadi līdz komplicētās jēgas izpratnei, bet nav šaubu, ka šis iekarojums sāksies observatorijās, nedz arī optiskos veikalos. Gara dzirde atnesīs pirmās vēstis nevis maģistru disertācijām, bet dzīvei, kas kaļ

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11. grāmata: Radošais Aplis.

evolūciju. Mācība var sacīt jūtīgajiem – mozdamiem atcerieties tālās pasaules, miegā laižoties atcerieties tālās pasaules.

Ja dzirdat kaut kādas skaņu drumstalas, nenoraidiet tās, jo ikviena drumstala spēj pavairot cilvēces iespējamības. Pakāpeniski var sasniegt nepazīstami vārdi, par to nevajag bīties, atceroties, ka arī citos laiku posmos apziņa paplašinājas.

Jūs saprotat, ka bez vienkopas Zeme nevar pastāvēt. Jūs saprotat, ka nepaplašinot debess ceļus, esamība kļūs niecīga. Jaunajai Pasaulei vajadzīgas jaunas robežas. Meklētājiem vajadzīgs ceļš. Vai tas gan šaurs pa visu debess tāli? Tā ir laime, ka meklētājiem nevajag pieplakt ar ausi pie zemes, bet tie var vērst skatu garīgajos augstumos. Staram vieglāk meklēt paceltas galvas. Un ikviena pasaules kustība ir vienkopas nosacīta.

200.

Paracelsus mīlēja sacīt: “Per aspera, ad astra”. Vēlāk, zaudējot jebkādu jēgu, šis slavenais izteiciens kļuva par vairogu un gērboņu devīzi. Tiesa, izprotot tā nozīmi, grūti saistīt sevi tikai pie Zemes. Līdzīgi dūmiem dūmivadā, atdzimušais gars traucas manifestētajā izplatījumā. Kāds izmērs viņa zemes tērpam? Kādu kustību tas spēj attīstīt virs zemes! Kādām domām tas spēj apmainīties zemes sfērā?

Jautās – kādēļ tad Mēs zemes dēļ zaudējam tik daudz enerģijas? Nevis zemes dēļ, bet ceļa izlabošanai. Kad ļaundaris bojā sliedes, inženieris bieži ziedo daudz laika to salabošanai. Ja mums būtu iespējams nekavējoši pārcelt no Zemes tos, kam jau ir kosmiskā apziņa, kas gan varētu kavēt Mūsu vēlēšanos? Tātad Mūsu tiekšanās šo procesu paātrināt. Jaušu, varbūt kosmiskie apstākļi drīz atļaus sākt šo darbu, kas veicina satiksmi ar tālajām pasaulēm. Tad nepieciešami visi apsvērumi par daiļumu, par sevis sūtīšanas straujumu. Tiesa, pāri tā sauktajam daiļumam ir aptverošs jēdziens – Kosma uzlabošana. Varavīksnes stars var pārspēt iztēli. Radošais sidrabs – varavīksnes sākums. Varavīksne, kas redzama zemes apstākļos, atgādina grimu tuvumā. Maz ir to, kas spēj nojaust pārzemes varavīksni.

201.

Tiešām, vai ikvienā planētas kustībā nav dzirdams trauksmes signāls. Vai satraukums nav katrā esamības kustībā? Vai ikvienā pie zemes noliektā gara kustībā neskan sašutums? Vai bijuši labāki laiki?

Ir labāk, ja augonis uztrūkst un iespējams pušumu apkaisīt. Bet strutas vajag izsaukt uz āru, jo Mēs nepieņemam pusmērus.

Mēs sagaidām plašas darbības, un trauksmes laikā nedrīkst domāt par vērpjamo.

202.

Skaidra, īsa pavēle ir grūta, bet toties tā ir spēcīgāka par maģisko zizli. Apstiprinājums ir vieglāks, bet pavēle līdzinās negaidītam vulkāna liesmu stabam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Pavēle satur koncentrētu personīgas atbildības izjūtu. Pavēle izskan spēku neizsmeļamības norādījumus. Pavēles burzmā izpaužas Kosma traukšanās kā visu ārdošs vilnis. Noslaukiet svētlaimes asaras, Mums vajadzīgas gara sašutuma dzirksteles!

Kādu aizsprostu rada nožēlas, bet spārni aug šķēpa smailē. Smiltis spēj nonāvēt, bet Mums smilšu mākonis ir lidojošais paklājs.

203.

Ārsts paredz slimības gaitu, un jūs lietojat ieteiktos līdzekļus. Astronoms paredz saules aptumsumu, un jūs rūpējaties par nepieciešamo apgaismojumu. Sociālpсихолоgs paredz notikumu gaitu, tad jūs kliezāt – pravietis! Un šausmās noslēpjaties vistumšākajos kaktos. Protams, jūs to darāt it kā zinātnisku robežu saglabāšanai, bet patiesībā liekulība un bailes neļauj jums apjēgt, kur vairāk īstas zināšanas – vai īsredzīgajā ārsta spriedumā, kas satausta tikai ārējo čaulu, vai sociālā gaišreģa tālredzīgajā domas asumā, kurā apvienojas pieredze ar negrozāmību. Atcerieties savus sociālos gaišreģus, kas gadsimtiem uz priekšu paredzējuši cilvēces notikumus. Jūs tos nosaucat par mistiķiem vai svētuļiem. Līdz ar Mums jūs tos saucat par tālredzīgiem psihologiem. Šo apzīmējumu Mēs kopīgi arī pieņemsim un paturēsim. Starp citu vēl atcerēsieties, ka nopeltais vārds = pravietis nozīmē – pareģis. Sociālie pravieši pareģoja notikumu gaitu, tātad šis jēdziens nav mazāk reāls kā medicīna un astronomija.

Mahatma nozīmē dižena dvēsele, kas ietvērusi Jaunās Pasaules parādības. Bet nebūsim uzmācīgi, šī īpašība vienkopā nosodīta. Saskaņa nav iegūstama grūdieniem, bet ar čukstiem jūtīgā ausī. Izprotiet, ka ir jūtīga auss, kurai Bezrobežība izvēršas atbilstoši iespējamību robežām. Taisnība tam, kas spēj pilnībā pārspēt pretinieka spriedumus, nepieskaroties to sākumam un beigām. Bet tad jābūt kaut vai mazā mērā pareģotājam, pareizāk – reāli tālredzīgam.

204.

Iekams apziņa nav pieņēmusi Vienkopu, katrsniecīgākais šķērslis liksies nepārvarams. Ir iespējams atnest ikvienu vājību, ja vien ir skaidrs nākotnes uzdevums. Domājiet, kā likt sevi lietā nākotnei, un tagadnes bailes gaisīs. Nepieņemiet sacīto tikai kā skaņu frāzi, bet, akmeņkaļi, aptēsiet savas akmens sirdis. Pēc sirds pārakmeņosies smadzenes.

Vai varam šaubīties, ka jūs vēlaties pieveikt savas vājības? Sākumam pietiek, ja nemelosit, nebaidīsities un katru dienu mācīsities. To nevajag atkārtot vienkopniekiem, bet mēdz būt arī viltus vienkopnieki: tos vajag izolēt kā sifilisa sērgu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

205.

Iedomāsimies – jūs redzat cilvēku, kas dara ļaunu, bet kurā tomēr ir psihiskās enerģijas dzirkstele; jūs, protams, runāsit par evolucionējoša cilvēka labākajām īpašībām. Jūsu sarunu biedrs nekavējoties piekritīs jums neattiecināt to uz sevi; tā tas parasti mēdz būt. Nav gudri tam sacīt, ka tas rīkojas slikti, bet var sacīt, ka viņa rīcība neatbilst evolūcijas virzienam. Nav ne ļauna, ne laba, tikai viņa rīcība nav mērķtiecīga un tālab nepraktiska. Ja jūsu sarunu biedrs uzdodas par vienkopnieku, tad valoda vienkāršāka. Tad jūs kā vienkopas piekritēji varat prasīt evolucionāro pamatu sargāšanu.

Pat sugas cūkas prasa noteiktus dzīves apstākļus. Kā tad gan cilvēks, kas uzņemsies sociālās dzīves varoņdarbu, var palikt agrākās mietpilsoniskās alās? Kā gan meli un bailes spēj dzīvot zem sadarbības maskas?

Vismazāk Mūs interesē apliecinājums vārdos. Mums svarīgs ir apziņas stāvoklis un darbība. Kā ārsti vēro pašsajūtu un sekas, un neklausās slimnieka izdomas, tāpat arī Mēs neņemam vērā mutiskus apliecinājumus, bet apsveram darbības kādību. Mēs pielietojam senu pārbaudes metodi. Pārbaude ir ilgstoša un negaidīta. Atcerieties Budas nodarbības ar mācekļiem vingrinoties atjautību?

Vai pēkšņums var izjust bailes vai melus? Tieši pēkšņums! Nepieciešamība nav noteicošais apstāklis. Zaglis tiesas priekšā rāda godīguma paraugu. Skatiet to nevis tiesas priekšā, bet tumšā sānielā. Nenoraidiet pārbaudi, jo dzīves varoņdarba lēmumu vajag pārbaudīt tērauda ugunī. Tiem, kas tic vārdam, trūkst vai nu pieredzes, vai tie nav stipri. Pieredze izvēršas negrozāmībā tikai nemitīgi tiecoties.

Vai gan protu tiekties?

206.

Vai nu traucoties vai nekustīgs, bet tiekšanās pilns. Vai mācoties vai mācot, bet tiekšanās pilns. Vai vientulībā vai ļaužu pūlī, bet tiekšanās pilns.

Kā sasprindzināt tiekšanos? Kur tās saknes un nosacījumi? Jūs dzirdējāt par darba un darbības kādību. Noteikumi šādi: pilnīgs pārslogojums un atskārsme, ka dzīve nav bez briesmām. Pārslodze novietos ķermenī sprieguma virzienā. Katras dzīves stundas apjēgšana dos jūtīgumu un negrozāmības zināšanu.

Ja puteklītis arī izvēršas baļķī, tad spalva, krītot no putna spārna izplatījumā, izsauc pārkonu tālajās pasaulēs. Kā gan rietumu prātiem izskaidrot kosmiskā aparāta jūtīgumu? Kā ieskaidrot, ka patvarīgas eksplozijas bīstamākas par debesu ķermeņu sairšanu, jo debesu ķermeņa sairšana notiek visu apkārtējo apstākļu kopībā. Jūs taču arī neceļat fabriku virs bīstamas kavernas, bet izvēlaties labāko novietojumu, tāpat arī Mēs runājam par labākajiem nosacījumiem.

Ir iespējams radīt eksploziju simfoniju, ir iespējams radīt mašīnu harmoniju. Pat puskurlie ievērojuši, ka klusu balsi dažreiz dzird labāk par kļiedzieniem, - tātd

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

kādība ne tikai sasprindzējums vien. Tieši katras darbības kādība uzliek dziļu atbildību un ir pilna neizlabojamu briesmu.

Vajag pierast dzīvot uz bezdibeņa malas, pilnīgi apzinoties dziļumu apkārt un nebaidīties darboties pārslogojumā. Tā piedzīvojuši nesēji nes smago nastu kalnā ar dziesmām. Šī dziesma grūtā darba šķīstīta, netraucēs izplatījumu.

Mēs esam bijuši jūsu teātros un neesam izjutuši vajadzību pēc tiem. Dziesmu, skaņu un krāsu nedrīkst ieslēgt mākslīgās siltumnīcās. Šīs vērtības lai pavada dzīvi, anonīmi ietverot tautu dailes glāstā.

Lielais mākslinieks Ašvagoša izvēlējās tirgu un laukumus, lai atrastu ceļu uz tautas sirdi. Daile iemācīs tiekšanos.

Jums zināms un jūs apjēdzat augsto jēdzienu “Avatara” -, bet lai to sasniegtu, vajag kļūt “Avakara” – uguns trauksmīgam.

207.

Pareizi, pareizi, pareizi – cilvēkiem vajag apmesties uz dzīvi pārbaudītās vietās. Pat lācis rūpīgāk izvēlas alu. Protams, augi uzrādīs labākās iespējas. Raugieties, kur ciedrs un priede, kur virši un ozols, kur spilgtas puķes un zāles. Vajadzīga dabiska vietas elektrifikācija. Rupji adatainās skujuas ir labākie elektrības kondensatori. Augstienes augiem nabagas uzrāda labāko prānu sākot ar vienpadsmit tūkstoš pēdu augstumu.

208.

Vienkopnieki bieži jautā – no kurienes ilgu smeldze, ko tie dažreiz izjūt? Ir jāzin, ka bez šīm ilgu smeldzes spazmām nav iespējama augšupeja. Pārgājuši bezdibeni, jūs jūtat kāju muskuļu atslābumu. Apziņai paplašinoties jūs pārejat daudzus neredzamus bezdibeņus. Apziņas pieaugsmes mezglu gadījumā rodas lēciens un psihiskās spazmas savelk nervu centrus. No šīm spazmām nevajag bīties, īsa atpūta šo saraušanos izlīdzinās. Apziņas paaugstināšanu grūtāk izsekot nekā matu augšanu. Apziņa iekaro un iznīdē. Veco tiltu sadedzināšana vēl neved uz augšupeju, bet dod virziņānā iespējamību. Ir svarīgi ne tikai tiekties, bet arī iznīcināt mēslus aizmugurē. Redzams, ka vairums varētu iet uz priekšu, bet tiem žēl uzkrāto mēslu. Sargājiet abas Manas zīmes - vienu kā atraušanos no vecā, otru – kā evolūciju.

Ir iespējams rast tiekšanos, nenoslēdziet durvis!

Kad rakstāt grāmatas, pielūkojiet, lai katru varētu pieņemt atsevišķi. Tāpat arī darbībā, lai ikviens atsevišķi varētu pārstāvēt visu grupu.

209.

Novērošanas spēju attīstība atļaus pievērst uzmanību apkārtnes apstākļiem. Ja jūsu istabas sienas pārklātu ar arsēna vielu vai sēra preperātu, vai sveķiem, vai dzīvsudrabu, vai muskusu, tad ikviens sapratīs, ka šie pārklājumi ietekmētu mūsu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

organisma stāvokli – tas ir rupjš piemērs. Bet tagad pajautājjiet saviem bioķīmiķiem un tehnologiem, kā mājojļu materiāls iespaido fiziskos un psihiskos pamatus? Kāda starpība starp ķieģeļu un bazalta mājām, vai arī starp granīta un marmora mājām, vai starp dzelzs un koka, ozola un priedes? Kādiem organismiem atbilst dzelzs un kādiem koka gulta? Kam vajadzīgs vilnas paklājs un kam koka grīda? Daudzos gadījumos tehnoloģija ir tikpat nekompetenta kā alu laikmetā. Un tomēr, kas gan nepiekritīs, ka kokam un minerāliem ir svarīga nozīme. Tātad būtiskā analīze izpalika novērošanas trūkuma dēļ. Zinātkāre ievirzījusi ikdienības gultnē un trauksmīgos pētītājus kaut kur jau gaida sārts. Ticiet inkvizīcijas gars nav pārāk tālu; starpība tikai tērpos un jauno meklējumu iznīdēšanas paņēmienos.

209.

Apmeklējot jūsu zemes, Es novēroju, ka tur ļoti bīstas vārda kontrole, kamēr pie Mums tieši šis jēdziens viegli ietilpināms. Roka, kas zina savu lietu, nebaidās dalīties ar savu draugu. Tātad vajadzīga labvēlība un zināšana, tad viegli iedomāties, ka psihomehānika var kontrolēt jebkuru slepenu darbību. Jau iespējams redzēt cauri sienām, jau iespējams fiksēt visas skaņas un domas. Noslēpumā nepieciešama neparasta apziņas vīrišķība. To iegūt var tikai ilgstoši sagatavojoties. Līdzsvarot apstākļus iespējams tikai paceļot darba kādību. Tad ikviens var pats sevi kontrolēt. Tad katrs var sacīt nejaušam kontrolierim – parādi pats, kā ir labāk. Brīvprātīgam kontrolierim pašam jāprot labāk strādāt. Tālab pie Mums pieņemts, ka katram aizrādījumam vajag pamatoties uz labāku zīmēšanu. Šīs pieredzes bagātība dod pārliecināšanas spēku, kam plaša ietekme.

Jūs paši zināt, ko nozīmē uzdevumi. Neapšaubāmība dod varenu spēku. Neapšaubāmība neizbīses. Sekojot neapšaubāmībai ir garantija savlaicīgiem lēmumiem un bagātīgām metodēm.

Slikts ir tas vadonis, kas plānu lieto tikai dienai vai naktij. Nav iespējams iet pārliecināti, domājot par vadoņa gara nabadzību. Galvojumu var pārbaudīt, jo Vienkopa kontroles nebīstas.

Vajadzīgais lēmums rodas nevis tumsā grimstot, bet gaidās smaidot, neatkarīgi no veida.

Zināšana aizdzen bailes.

210.

Parādības jāpieņem pilnīgi reāli. Materiālistiem šis nosacījums ir sevišķi obligāts. Bet tieši materiālisti vairāk nekā citi nokrāso daudzveidīgās parādības savā krāsā, tādā kārtā apgrūtinot evolūcijas procesu. Mēs kā pieredzējuši Celtnieki reālisti varam redzēt neiecietības postu, kas dibinās uz rupjākā nezināšanu. Kur gan realitāte, ja domāšana ierobežota, ja tūkstoš zīmju vietā pazīst tikai piecas! Apstiprinājums tiek izkropļots ja jau iepriekš kaldināts konvencionālisma stereotips. Zināšanas smaids sagrauj tīšu aizsprostu slūžas. Celtnieks nedrīkst fantazēt par augsni zem ēkas. Tāds

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

stāvoklis jo vairāk vajadzīgs tādēļ ka materialistiskais uzskats dod visneaprobežotākās likumīgās iespējamības.

Fetišisms ir aprobežots savā būtībā. Bet tieši matērija pauž uzvaru, ja ir izprasta brīvība. Reālistiem jābūt brīviem, citādi reālisma gaisma nogrims fetišisma tumsā. Matērijas gara rakstura atskārsme kā mirdzošs cilvēces vainags rada dzīvības akmeni.

Pasteidzieties aizmest skrandas!

211.

Minēsim dažus brīnišķīgus jēdzienus. Kas no jauna? Nekas. Ir tikai matērijas īpašību izpausmju jauna izpratne mūsdienu prāta līmenī. Ir jāizprot, ka īstie apstiprinājumi nav neatkarīga atrautībā, bet īstā pēctecībā. Tikai bezbailīgi apstiprinot secību virkni iespējams nostiprināt parādību. Liekas, šis vienkāršais apsvērumš saprotams pat bērniem, tajā ietverts solidaritātes varena spēks. Bet organizatoriskā solidaritāte vēl neapjēgta. Bieži, neapšaubāmi kaitējot, pūlas ierobežot parādību. Ikvienu saskaldīšana līdzinās cirvja cirtienam dzīvā organismā.

Glabājiet solidaritāti, kas uz Zemes gandrīz aizmirsta. Labāk maldīties secību virknē, nekā atraut un skaldīt.

212.

Gadās, ka pat neapšaubamākais plāns pakļauts grūtībām. Jautās – kā rast atrisinājumu, pārmērīgi nešķiežot enerģiju? Ir iespējama izmaiņa plāna būtībā, apmēros, vai arī novietojumā. Plāna izmaiņa būtībā līdzinās nodevībai. Plāna samazināšana apmēros līdzinās tuvredzībai. Mūsu lēmums būtu, lai mainītu vietu tā, lai jaunā apstākļi tikai padziļinātu pamatnozīmi. Mēs neatzīstam principu – cīnīties un iet bojā. Vīrišķīgāk ir nezaudēt spēku un uzvarēt. Bet šim nolūkam nepieciešama visa traukšanās pareizības izpratne, visa sprieguma nesatricināmība.

Mums patīk šaušana ar loku. Vienmērīgs stiegrs spriegums noteic bultas lidojumu. Izplatījums dzied, un spirāle, ierauta darbībā, pavairo matērijas daļiņu derīgumu. Tā kaldinās jaunas bruņas.

Kāda laime, ja var atrast jaunu vietu, kas padziļina iepriekšējās potenciālu. Neierobežojiet plānu tikai ar vietas atrisinājumu – svarīga plāna būtība.

Sacīsim tiem, kas zogas un čukst naktī, bet dienā noklusē. Sakiet par cienīgiem vārdiem, citādi arī naktī tie nogrims tumsā. Ieteiciet tiem gūt sekmes jaunajā dzīvē, apziņai nepavēlot. Jaunā dzīve vēl vāji aptēsta, evolūcijas būtība vēl neizprasta. Bet kurš zina, kurp jāiet, tas izvairīsies no ceļa dubļiem.

213.

Kad noteikts virziens, kad pārbaudīta apziņa, kad apsvērta apņēmība, tad jāatrod vārdu, kas izteic pakāpi. Gaisma – spēks sadedzina tumsu, tā izpaužas tekošā trīsgrade.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Bet trīsgadēs sasniegta apskaidrības septiņgade. Tikpat vienkārši iespējams noteikt jauno septiņgadi – cīņa tai vārds. Cīņa pilnā apziņā, apņēmībā neatkāptos.

Jūs jau zināt par organisma atjaunošanos katrus septiņus gadus; līdzīgas fāzes novērojamas darbībās. Tagad norādītā cīņa gūs jaunu jēgu. Cilvēce vaimanā par neiespējamību dzīvot trulumā. Vienīgās kustības durvis atliek vienkopa. Kaut spriedumi par vienkopu dažādi, bet to gultne viena. Atiedama no vecā krasta, cilvēce neizbēgami sasniegs to pašu evolucionālo, norādīto, tiešo Jaunās Pasaules klienti. Tikai aklie neievēro evolūcijas simptomu nedzirdēto paātrināšanos. Ikviena dzīves nozare uzrāda jēdzienu attīstību. Termiņu parādība apstiprināta nevis slepenā laboratorijā, bet katras dienas dzīvē. Veseli pasaules enerģiju viesuļi apgaismo nākotnes ceļu. Tādu enerģijas izpausmi, protams, atbalsta visi elementi. Tiekšanās uz evolūciju piespiedīs visus sacelties pasaulu cīņā.

Tie, kas runā par mierīgas celtniecības laikmeta sākšanos, nezina termiņus. Cīņa atbilst kosmiskai plūsmai.

214.

Divi jūrnieki cieta avārijā un tika izmesti tuksnešainā salā. Abi tikko negāja bojā no bada un šausmām, jo iedomājās uz mūžu zaudējuši saiti ar pasauli. Kāds kuģis tos uzņēma. Salā tika uzcelta izturīga bāka. Tie paši jūrnieki palika bākā, lai kalpotu citu glābšanai. Tagad viņu noskaņojums mainījās. Tie bija laimīgi, sniedzami glābēju gaismu un nejudzamiem vairs atrauti no pasaules. Tātad – neatrautības un derīguma apziņa pilnīgi pārveido cilvēkus. Vispārīgā lieta ir veiksmē ķīla.

215.

Sadarbība var būt apzinīga gara rota. Ne spaidi, vēl mazāk sacensība, bet gan enerģijas kāpinājums dod sadarbības izpratni. Kopīgais darbs kļūst izprotams tiem, kas ar sirdi izpratuši Hierarhiju. Brīvības Skolotājs ir Hierarhija, jo, vispirmā kārtā ir sacīts – ejiet īsāko ceļu, sakoncentrējiet savus spēkus, nostiprinieties individualizācijas izpratnē, jo varavīksne sastādās no visiem stariem.

Tikai izteiktus nodevējus izraidām, kā kosmiskus atkritumus – citos Mēs atrodam staru, ko tie spēj transmutēt.

216.

Ko darīt jums? Tikai cieši turēties pie mums un iedomāties sevi okeāna vidū, kur spēj glābt vienīgi Pasaules Mātes šķidrums. Cīņā ar tumsu nepieciešama nedzirdēta neatlaidība, kas pavērs visas brīnišķās iespējamības.

217.

Nolikšu Manu Norādījumu izpratnes pirmo mēģinājumu. Sākšu pirmo kopīgā darba ierosmi. Došu pirmo uzskatāmo Pavēli sākt nākošās pakāpes darbību. Izsacīšu pirmo vajātā Pasaules Karoga aicinājumu. Došu vajātājiem pirmo brīdinošo Pavēli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Apstiprinu jaunās celtniecības pirmo stundu, bet apvienoties iespējams tikai pilnīgi apzinīgi pieslejšoties Hierarhijai. Bet labajam allaž jāuzvar ļaunais, tātad labajam jādarbojas. Maz labuma, ja gars krietns, bet mēle nievā. Līdz nākošai pakāpei jebkura nievāšana iznīcināma, jo nievāšana kurina tuvu nodevībai. Jāsaprot, ka nievāšana ir tumšo daļa. To vajag ļoti labi izprast, jo nievātājs nespēj atzīt Hierarhiju.

218.

Stāsta, ka pie Čingiz-Hana atnākuši Kalna Gudrā sūtņi. Šķirstiņā bijis zelta kauss un daudzi daudzkrāsaini pārklāji. Uzraksts vēstījis – “Dzer no viena kausa, bet sedzies visu tautu lakatiem”. Tā tika apliecināta Hierarhija un iecietība, kā tas Vadoņiem arī pieder. Tas pats lai tiek uzsvarts Gaismas Mācību izplatot. Pievērsīsim uzmanību dotās Mācības ritmam. Var redzēt, ka izglītojošais nomainās ar apstiprinošo, tad pienācis laiks, kad sakopojošais princips dos Dzīves Pamatu pamācību. Drīz būs iespējams nodot zinātnieku rokās kosmiskos ceļus, bet tāpēc vēl jo vairāk jānostiprina degšana Labumam. Sevišķi tagad nepieciešami vienoties kā dzīvot, kā doties nākotnē. Kad visa cilvēces situācija pārdzīvo nedzirdētas briesmas, tad jāauž audums ārpus paredzētajām ievirzēm. Var sameklēt sevī ugunīgus spēkus, lai nemazinātu un nenogremdētu ikdienībā Būtības īsto panaceju. Var atzīmēt, ka dažiem pati bezrobežība jau pārstāj būt drausmas, ka Hierarhija kļūst par augšupejas pavedienu un sirds top par Augstākās Gaismas troni un ka pati izplatījuma uguns iemirdzējusies kā Visaugstākā Valstība.

219.

Visas Pasaules vēstures pagrieziena novērojams, kā izplatījās ugunīgie jēdzieni. Līdztekus novecojušiem jēdzieniem izveidojas jauni ceļi. Visus lielos pagriezienus sasprindzināja divi kosmisko plūsmju poli. Tā Pasaules iekārtu piesātina šo divu polu enerģijas. Jo spēcīgāka tumsas sasprīngtība, jo spēcīgāka Gaismas jaunrade. Ugunīgās enerģijas var nostiprināties tikai lielā spriegumā. Šo spriegumu eksplozijas izraisa jaunas enerģijas. Vērīgi gari, skatoties uz Pasaules karti, zina, kur tiek ielikts nākotnes konstruējuma Jaunais Magnēts. Iespējams viegli pārlicināties, kā tiecas kosmiskā pagrieziena enerģijas, strauji tuvojoties pēdējai kaujai. Visas kosmiskās enerģijas koncentrējas ugunīgo pamatu nodibināšanai. Protams, visa šī lielā transmutācija varēja norisināties citā veidā, bet kā sacīts senatnē, - gribēt nozīmē iegūt. Arī šis princips spēcīgi apstiprinās dzīvē. Vajag vērīgi klausīties Ugunīgās Pasaules tuvošanos.

220.

Kā gan sasniegt ugunīgo svaidījumu bez aktīvas cīņas? Kā gan noiet dzīvi bez intensīvas kaujas? Tikai zema izpratne var iedomāties, ka augstākie sasniegumi iegūstami bez sprieguma kāpinājuma. Noiet dzīvi un sasniegt, nozīmē noiet pa bezdibeņu malu, nozīmē iziet caur ciešanām un sasprindzinājumiem. Tāpat kā kosmiskā laboratorija transmutē sirds enerģijas, tā arī cilvēku dvēseles iziet caur

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

šķīstītavu virs zemes. Bez šādas ugunīgas piesaistīšanās Kosmiskajai Ugunij, sirds neiegūs svaidījumu uz Augstāko Pasauli. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāiegaumē.

221.

Apliecinu, ka jāpierāda labā atzīšanas ugunīgā kādība, jo bez tās nav iespējams nostiprināt jaunu celtniecību. To vajag cieši iegaumēt un realizēt pa visu Hierarhijas līniju. Karma smagi maksā par katru nepateicību, un pat Gaismas Spēki novēršas no gara, ja tie pamati tiek kājām mīdīti. Un līdz augstākajām pakāpēm šis likums ir viens, jo šī kādība jāapgūst ar iekšējo Uguni un pašam garam jāattīsta šī kādība. Mēs neiejaucamies apziņā, kad Mēs redzam šī ugunīgā pamata trūkumu.

222.

Tikai vienotībā ir spēks. To zināja no senseniem laikiem un vienmēr pret šo likumu nogrēkojās. Lai veiktu grūto darbu, vajadzīga tieši vienotība. Ja cilvēce gribētu, tā apvienoti tiecoties, varētu darīt brīnumus. Bet sīkās nesaskaņotās pūles glābt planētu ir ļoti vājas. Atkal nākas atkārtot vienotības nepieciešamību.

223.

Vajadzīga liela vienotība. Bet nav vienotības ja to balsta viens satrūdējis pavediens. Ja circenis spēj iztraucēt noskaņojumu, tad tiekšanās nav bijusi liela. Ugunīgajā kaujā vajadzīga nesatricināma vienotība, tikai tā izveidojas neuzvaramais monolīts. Tādi monolīti ir vajadzīgi.

224.

Mākoņi joņo, bet kuģis sasniedz ostu. Jūrniekam nav jādomā par ūdens dzelmēm zem kuģa. Visapkārt tādi pat bezdibeņi, bet nevajag baidīties no tiem.

225.

Katra diena, kas nodzīvota vienotībā, jau ir dārgumu uzkrājums. Nav grūti sadarboties, nav grūti neuzbudināt izplatījumu. Tā iespējams katru dienu papildināt sakramentālās krātuves dārgumus.

226.

Uzvaras dienās gribu jums novēlēt laimīgu ceļu uz jaunām vēl spēcīgākām cīņām. Uzvaras dienās gribu atgādināt Lielā Skolotāja novēlējumu! "Pazīt cīņas prieku." Uzvaras dienās rūpīgi apskatīsim savus ieročus un uzasināsim savus vairokus, jo ienaidnieks ir sardzē un modri vēro mūsu vājās vietas, lai turp virzītu triecienu, zinot, ka uzvara aptumšo galvas un pavājina tiekšanos un modrību. Tādēļ pēc pirmās uzvaras ar divkāršotu spēku tieksimies uz nākošo vēl lielāku kauju un uzvaru. Traukšanās atslābšana gatavo nākošo sakāvi. Protams, tikai paplašināta apziņa brīdinās par piesardzības atslābuma bīstamību pēc pirmajām uzvarām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Tāpat piesavināsimies pastāvīgas modrības un tiekšanās prieku. Jo tie ir Mācības un Esamības pamati. Tikai tiekšanās nes mūs uz tālākiem pakāpieniem, tikai modrība un piesardzība palīdz mums sekmīgi pārvarēt šķēršļus. Skolotājs aicina uz pastiprinātu darbu uzvaras dēļ. Jo tiekšanās ir uzvaras garantija. Tādēļ, ja tiekšanās atslābs vai nu aprobežotas apziņas tuvredzības dēļ vai arī iekšēju nesaskaņu dēļ un kareivju darbības nesaskaņotības dēļ, tad sakāve nenovēršama. Tādēļ lūdzu jūs, nevājiniet sevi ar iekšēju šķelšanos, jo mūsu priekšā bīstama pāreja un nevietā tagad vieniem otru grūstīt. Pagrūdējs viegli var piedzīvot to pašu likteni, ko pagrūstais.

Tāpat ir jāparāda cilvēku pazīšana aizpildot jaunas atbildīgas vietas ar jauniem karavīriem. Pārbaudiet viņus un nesteidzieties tos palaist pirmajās rindās. Padomājiet, kādi sarežģījumi var rasties, ja tāds darbinieks nebūs savu uzdevumu augstumos!

Nepieļaujiet nepiederošām personām jūsu klātbūtnē kritizēt un tiesāt jebkuru jūsu līdzstrādnieku. Vienmēr atrodiat piemērotus vārdus pārtraukt aprunāšanu un tiesāšanu; par to jūs tikai cienīs. Atcerieties, kamēr esat vienoti, jūs pārvarēsiet visus šķēršļus, bet vismazākā šķelšanās radīs plaisu pašos pamatos. Bet ko gan var celt uz saņemta pamata? Pirmā vētra sagraus tādu celtni. Ciešāk saslēdziet savas rindas un tiecieties izpildīt vismazākos Skolotāja norādījumus, tikai tā uzvarēsiet.

Atcerieties, ka Guru nav nevienas personiskas domas, itin viss ir virzīts un atdots Kalpošanai Vispārības labumam. Tāpēc tas, kas izkropļojis norādījumu, pielaidis šaubas, nomēris sev savu pienācīgo tiesu.

227.

Izlasīju klāt pielikto vēstuli un radās vēlēšanās palīdzēt tās autoram orientēties cilvēka būtnes sarežģītajā kompleksā. Bet vispirms man jāpasaka, ka budisti neapgalvo, ka cilvēks ir "Tas", jeb Dievs, pilnīgs un mūžīgs. Šis ir Vedantas piekritēju apgalvojums. Bez tam nav jādomā, ka pilnīgās Dievišķās Sākotnes klātie mūsos jeb mūsu piesaistīšanās tai, atņem jēgu katrai evolūcijai. Gluži otrādi, tikai šis mūžīgās Sākotnes klātbūtne mūsos dara evolūciju iespējamu, jo visa Pasaule, visa Esamība eksistē vienīgi pateicoties šai vitālai Sākotnei. Tikai šīs Dievišķās Sākotnes potenciāla pilnība un mūžīgums ir ķīla, ka arī cilvēks, viņas paudējs, spēj mūžīgi pilnveidoties. Atzīstot Dievišķās Sākotnes nemainību un pilnību, vedantisti atzīst arī cilvēka būtības komplicētību, jo viņš ir Visuma, šī kompleksu kompleksa atspulgs. Makrokosms atrodas nemitīgā pārveidošanās jeb tapšanas procesā, tāpat arī cilvēks – mikrokosms nepārtraukti atklāj un uzkrāj jaunas iespējas, vienīgi pateicoties pilnīgā, mūžīgā Potenciāla klātbūtnei.

228.

Jums taisnība, ka polimizēt ar neattīstītu oponentu nav nozīmes. Drukas lokšņu slejas tagad pilnas, ka pat radies joks: kaut arī avīzes par to rakstījušas, tas tomēr izrādījies patiesība. Drukātais vārds zaudējis savu kādreiz neapstrīdamo autoritāti un gaismas nesēja lielo nozīmi plašajās masās. Ne mazums laikrakstu pašreiz ir nevis izglītības

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

izplatītāji, bet ak vai! Mīksti runājot, visāda veida izmanību kultivētāji. Visvērtīgākās domas, celtnieciski uzdevumi un izcilu cilvēku uzskati neatrod vietas pat tādu masu informētāju pēdējās lappusēs.

Bez tam, lai atspēkojums būtu iedarbīgs, nepieciešams, lai to ievietotu tanī pašā orgānā, kurā parādījies raksts, kas tiek atspēkots.

Tagadnes Cicerona saucienam – “Ak, Katilīna, kad tu beigsi mūs vajāt?!” Var atbildēt – ceru, ka nekad, jo vajāšanas beigas nozīmētu sabrukuma sākumu. Pastāv zemes likums, pēc kura no tā momenta, kad izbeidzas vajāšana un sasniegta vispārēja atzīšana, sākas arī sairums. Cīņa ir esamības un progresā pamats, un tāpēc bez cīņas cilvēks pārvēršas niecībā un patvaļā. Cīņa mūsu dienās, protams, pastiprinājusies un paplašinājusies, jo tagad nevar nevienas dzīves nozares, kur nenotiktu dažādu sākotņu sadursmes. Tāpēc arī Mācība saka – iemīliet cīņu. Bet šī cīņa mums jācenšas pārnest augstākā plānā, un šai nolūkā nepieciešams izstrādāt un nostiprināt savu iekšējo taisnību, iedziļinoties Mācībā, iedziļinoties sevī un vedot niknu cīņu pašam ar sevi. Tā mēs paceļam sevi un visus, kas saskaras ar mums. Un tā mēs atkal atgriezīamies pie audzināšanas un pašdisciplīnas diženā jēdziena. Ar to arī beigšu. Šūtu Jums drosmi iegūt pacietību un svētšvīngumu bargajās Armagedona dienās. Sevišķi smagos brīžos salīdziniet sevi ar miljoniem nelaimīgo un Jūs iegūsi mieru. Salīdzinājumi ļoti noderīgi.

229.

Strādājiet līksmi, sējiet svētīgus graudus.

230.

Graudus var viesulis izkļiedēt, tos var putni uzlasīt, tos var lietus straumes aizskalot – ir daudz sekām cēloņu.

Sevišķi grūti cilvēkam, ka viņš nevar paredzēt sējuma likteni. Bet tas arī nedrīkst pēc sava prāta sadalīt darba rezultātus. Cilvēkam skaidri jāapzinās sava darba uzdevums, bet kustības ceļi un jaunie šķēršļi darbinieku nedrīkst apbēdināt. Zemes dabai nav viegli samierināties ar domu, ka graudi var uzdīgt negaidītā vietā. Bet lai cilvēks neaizmirst, ka grauda vitalitāte ir liela. Tā sēsīm nedomādami, kur uzdīgs daiļlais dārzs. Cilvēks izmeklēs dārzam krāšņu vietu pēc savas saprašanas, bet tai līdzās var atrasties vēl auglīgāka augsne; un pat vēja atnestais grauds uzzels, - tālab sēsīm, neapšaubīdami grauda vitalitāti.

Brālības pamats ir uzticēšanās darbam.

231.

Jaunās Dzīves Mācības sekotājiem jārāda vienīgi visa cēlā un pozitīvā piemērs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

6.nodaļa: Apziņu saplūsme.

232.

Mākonis nav brīnums, netīrība nav varoņdarbs, postīšana nav saprāts, bet gars, kas pamodies, nekavējoties gūst izpratni. Tāpēc Brālība atcēlusi brīnumus. Un zīmes var notikumus tikai pavadīt, kā vairogi. Bet brīnumi kā pārliecināšanas līdzeklis jāatmet, jo brīnumi nekad nav pārliecinājuši. Tur kāds runā par personīgo satiksmi, bet gaiss ir paredzēts visiem, lai gan daudzi negrib saprast tā derīgumu – tieši derīgumu. Jauno tiekšanās uz vecu aizspriedumu kapenēm var kļūt par vēl vienu iekarojumu. Esmu jau teicis jums par saprašanu garā, kad stars vieno Skolotāju ar mācekli, tad galvenā izpratne notiek ar gara noģiedu. Un tad ne raksts, ne arī kāda zīme, bet nesatricināma gara zināšana vada mācekļa rīcību. Šī nesatricināmā zināšana ir visātrākais vads. Proti, nevis prāta slēdzieni, bet gara zināšana. Sūtu jums vienkāršu sasniegumu bultas. Ne visiem pieejama vienkāršākā taka, bet ja varat to ietvert – svētība jums.

233.

Evolūcijas pamatā ir tiekšanās uz īstu kooperāciju. Tumsonība iznīcināma vienīgi ar jaunrades atmodināšanu. Lai arī tās izpausmes veidi būtu pat ērmīgi, - kaut vai visnepiedienīgākās vietās tiktu no skaliņiem veidota saule. Mutuļojošā straume tomēr izlauzīsies cauri matērijas sienām. Jaunie atradumi stimulēs sadarbību.

Biržas spēles vietā lai stājas kooperācijas atbalstīta tiekšanās pēc atradumiem.

234.

Reliģijas attīrīšana paredz jaunu tiešu attieksmi pret garīgo pasauli. Kristus, Buda un Tuvākie palīgi nelietoja maģiskas formulas, bet darbojās un radīja pilnīgā saplūsmē ar garu. Tāpēc jaunajā evolūcijā jāatmet agrākie mākslīgie paņēmieni. Cēlonis un sekas. Jogisma mehānika vairs neatbilst pasaules atjaunošanas vajadzībām. Skolotājs, kas sēd gan kokā un izdala aizliegumus, neatbilst vajadzībai.

No kurienes ņemat spēku un saprašanu? Savienodamies ar Dižo Garu, atzīstot cēloni un dzinumus, radām tūlītējas sekas. Aicinām tos, kas agrāk jau izstaigājuši sevis apzināšanās un atbildības lielo ceļu. Un mūsu aicinājumi tūkstošrocīgi augšupraidīti sasniedz mērķi. Nav vajadzīgi ne pieprasījumi, ne biedi, bet saplūsme vada milzeņus. Vēlot visu labu, pieņemam Lielo Labdara mantojumu. Atstājam garīgo trauku atvērtu labo palīdzības sūtījumu uztveršanai. Un nekas ļauns tam nepieskarsies, jo gribam labu, to, ko gars apstiprinājis. Un saudzīgi aiznesīsim rakstu tīmekļus glabātuvē, jo tuvojamiem Pirmavotiem. Vajag būt gatavam, atteikušamies, atklātam, būt apvaldītam, līksmam, būt gaviļētājam un klusētājam, ziedotājam un devējam un šai dzīvē būt Saules gaismas pamācītam, - tādus Mēs gribam jūs redzēt, tādus arī Sūtām. Tādā veidā jūsu gars ir saņēmis uzdevumu. Ne ar karaļvalsti, vai alķīmijas pagrabiem, ne ar maģijas burvībām, bet no dzīves nākam un iegriežamies pie Jums, Vecākie Brāļi un Māsas, lai saņemtu Jūsu uzglabātos, mūsu pildītos šķirstus, jo ieejam Lielā Gara

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

vienkāršajā Svētnīcā. Un atgriezīsimies atpakaļ pie Jums, jo tādus Jūs gribējāt mūs redzēt. Un Jūsu uzlikto nastu aiznesīsim līdz galam, kā Nemirstības Kausu.

235.

Katra patstāvība tiek atbalstīta. Bet vai var nosodīt, ja dažreiz rodas vēlēšanās stāties sakaros ar Skolotāju, kad pienāk laiks prasīt padomu un piesātināties ar kopējo auru? Arvien ir sacīts – vispirms vētra, pēc tam pārkoņnegaiss, pēc tam klusums. Klusuma balsij piedēvēja šo klusēšanu. Bet vēl augstāka par šo balsi ir saskarsme. Jūs zināt, kā pārraidās Skolotāja balss, bet var apvienoties apziņā, nelietojot vārdus, mirklī pārnesot savu apziņu Skolotāja apziņā. Sevi gandrīz vairs nesajūtot, tikai kausa aplis pilns izjūtas. Tāda saplūšana būs augstāka par vārdiem, jo tā baro jūtziņu. Protams, tādu stāvokli sasniegt nav viegli, bet apziņai paplašinoties, tas atnāk pats, ja to netraucē nezināšana. Tāda apziņa sedz visus saskarsmes veidus.

236.

Ieteicu Skolotāja vārdu turēt kā vairogu. Ne simbols, ne ilgu sapņojums, bet apziņu ķēde rada neuzvaramības strāvu. Šai ķēdei nav gala. Jūs nezināt tās sākumu, - kā zalktis tā stiepjas no zemes klēpja nerasniedzamajās sfērās.

Pasaules Mātes kalns nepazīst savu virsotni. Vai gan izbīsimies tās? Vai gan šausmināsimies par nerasniedzamību? Jeb vai priecāsimies, ka Amrita neizsmeļama? Starp izmērojamības jēdzieniem, kā gaisma mirdz Neskaitāmība! Vai gan būsim nemierā ar tālā vēja vēsmu, kam sākums Bezrobežībā? Tveices neauglībā nenovērsīsimies no dzīvinošās strāvas.

237.

Jūs jau zināt, cik sasprindzēts ir laiks, un sakiet tiem, kas nodrebējuši izbailēs: kad sirdī mājās Valdonis, ne mats no galvas nenokritīs un ikvienam nolemta pils, kā miesai, tā garam. Bet glabājiet sirdi šķīstu, lai Es varētu tur ieiet un ietērt jūs bruņās. Atcerieties, ja iegūto jūs garā atdevuši Valdonim, Viņš atlīdzinās jums simtkārt. Tā nododiet savas domas Valdoņiem un ļaujiet Valdonim ieiet savās sirdīs. Citādi bez Valdoņa būs grūti tumšajā sirdī, un kā zirņu pūslī iekrakšķēsies ļaunprāts tukšajā sirdī. Piepildiet sirdi ar Valdoni tādā mērā, lai naidnieks nespētu iespiesties. Miers ar jums!

238.

Atbilstīgu spēku pievilkšanās piesātinās ar tiekšanos, kas spēkus apvieno. Visas nomaiņas sasprindzē enerģijas, kas pakļautas atbilstības likumam. Tāpēc katra jaunrade prasa šo likumu. Kosmiskā celtniecība atkarīga no šīm atbilstībām, tāpēc Mēs sasprindzējam visus spēkus un nostiprinām augstāko atbilstību. Tā Hierahijas ķēde veido atbilstības pakāpes likumu un katra tiekšanās piesātinās ar smalku atbalsi. Tikai saskaņa var nostiprināt bezbailīgo jaunradi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

239.

Vaicās – “Kā gan raidīsim lūgšanas Visaugstākajam, ja mūsu priekšā neatlaidīgi Valdoņa Tēls?” Sakiet – “Tieši caur viņu griezties pie Visaugstākā.” Turklāt, ja esat aizsnieguši stāvokli kad jūsos pastāvīgi ir Valdoņa Tēls, tad šis jautājums vispār jūs nevar saviļņot. Kad mēs nonākam pie apzinīgas saskarsmes ar vissmalkākajām enerģijām, tad daudz kas, kas neatrada vietu vakar, top pilnīgi saprotams šodien. Tā mēs iemācāmies priecāties un būt mierīgi tur, kur vakar skumām. Derīgi novērot, kā šķīstās mūsu apziņa ikdienas gaitās; tagad šo zobenu rūdīšana ir īstā vietā, jo gaiss pilns uguns. Tikai Valdoņa Tēls var likt griezties visiem centriem un noderēt par Vairogu. Nebīsimies atkārtot par zobeniem un vairogiem, jo mēs vēlamies mieru un gara valstību. Tāpat kā uzvarētāji neatceras naidniekus, tā arī mēs neskaitām tos; un pietrūks mežu, lai salīdzinātu tos ar kokiem.

240.

Reliģijās ievestas sevišķas ķermeņa kustības un stāvokļi, kas veicina enerģijas kāpinājumu un kas vērs uz Augstāko. Pie Mums, protams, var gūt panākumus bez šīm nogurdinošām kustībām, ar sirds piepildīšanu. Kam šādā veidā veicies, tam ir priekšrocība, jo sirds avots nerimst. Valdoņa Vaigs, ietverts sirdī, nezaudēs spožumu un kurā katrā brīdī būs gatavs palīdzēt. Šis sirds ceļš ir vissenākais, bet tam vajadzīga ievērojama apziņas paplašināšanās. Nevar runāt par sirdi jau pēc pašas pirmās sarunas, jo citādi to var bez vajadzības pārslogot. Tāpat ir bezmērķīgi runāt par mīlestību, ja sirds vēl nav ietvērusi Valdoņa tēlu. Bet nāk stunda, kad jānorāda uz sirds varenību. Ieteicu vērsties pie sirds ne tikai tāpēc, ka Valdoņa Tēls jau tuvu, bet kosmisko cēloņu dēļ. Ir vieglāk pāriet pār bezdibeni, ja saite ar Valdoni ir cieša.

241.

Kad jūsu apziņa jums norādīs nepieciešamību turēt pastāvīgu Valdoņa Attēlu, nosēdieties tad klusā vietā un vērsiet savu skatienu uz izredzēto Tēlu. Bet atcerieties, ka jāizšķiras negrozāmi, jo nodevības gadījumā pastāvīgais Attēls kļūs par pastāvīgu pārmetumu. Pēc ciešas raudzīšanās Attēlā aizveriet acis un pārnesiet Viņu trešajā acī. Tā vingrinoties, iegūsit dzīvu attēlu un jūs sajūsit sevišķu sirds sasprindzēšanos. Drīz Valdoņa Tēls būs nešķirami ar jums.

Variet pārbaudīt sevi stāvot pret sauli un tāpat redzēsiet Valdoni savā priekšā, dažreiz bez krāsām, bet pēc tam kā dzīvu un pat kustībā. Jūsu lūgšana zaudēs vārdus un vienīgi sirds trīsas pildīs jūsu saprašanu. Tā var sasniegt dzīvē ko visai derīgu, bet vajadzīgs, lai tam atbilstu apziņa.

242.

Pieradinieties nekļūt ne par ko pārsteigtiem un ne par ko nebrīnīties, bet nevajag to saprast kā gara noslāpēšanu. Tieši otrādi, pilnīgā gatavībā rosinot sevī paredzējumu, esiet modri ar visām apziņas trīsām. Daudzas brīnišķīgas lietas tuvojas. Tās var izprast pēc vēlēšanās un pēc apziņas, bet vēl vieglāk tās iegūt caur Skolotāja Tēlu. Ja varat

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

izsaukt savā apziņā Skolotāja Tēlu līdz pilnīgai skaidrībai, tad jūs varat pārnest savu apziņu Viņa apziņā un it kā darboties ar Viņa spēku. Bet lai to panāktu, Skolotāja Tēls jāredz skaidri līdz vispēdējam mazākajam sīkumam, lai Attēls nedrebētu, nesagrozītos, nemainītu kontūras, kā tas bieži gadās. Bet ja pēc koncentrācijas vingrinājumiem izdosies dabūt pastāvīgu Skolotāja Attēlu, tad ar šo sasniegumu var iegūt lielu labumu kā sev, tā saviem tuvākiem un saviem darbiem.

Tās Mēs brīdinām, kad okeānā ceļas viļņi. Tāpat ir labi pirms sanāksmes pabūt pilnīgā klusēšanā, nenovirzoties pat ar mūziku. Domāju, pašreizējais laiks prasa šādu koncentrēšanos, jo atmosfērā daudz veiksmes. Bet veiksmē, kā magnets pievelk arī negaidītas metāliskās daļiņas, taču adatas un naglas mēdz būt saindētas. Izprotiet pareizi. Nenovirzieties no Skolotāja jēdziena. Netopiet pārsteigti, nebrīnieties, jo ir labi, kad var rast nākamo izpratnes pakāpi.

243.

Ja Skolotāja Tēla skaidrojums nostāda mūs ciešākā līdzdarbībā ar Viņu, tad arī katra priekšmeta spilgts attēls mūsu trešajā acī dara to tuvu un pieejamu. Viens no senās maģijas nosacījumiem bija iemācīt priekšmetu spilgtumu, kurus izsauca mūsu iekšējā iztēle. Ja priekšmets izsaukts visā krāsu un līniju pilnīgumā, tad to var izlietot tūlītējai iedarbībai. To var it kā pārvaldīt. Neatkarīgi no attāluma to var vadīt un tuvināt tā iespējas. No visparastākiem priekšmetiem līdz tālajām planētām var likt lietā šo iedarbību. Tanī nav nekā pārdabiska, bet it kā identificējas un pievelkas dzīvais savienotājs pavediens. Var pakāpeniski attīstīt sevī šīs spējas ar parastiem priekšmetiem; ievērojot pie tam, - kad izveidojas skaidrs attēls, rodas tad sevišķa trīcīša vibrācija, līdzīga magnēta iedarbībai. Tā, izpētot Bezrobežību, var sākt tuvoties tai no visparastākiem priekšmetiem.

244.

Nekad nav sacīts, lai akli paļaujas uz Valdoņiem, tieši otrādi, ir atkārtots – “piepildieties ar Valdoni!” Liela ir starpība starp aklo paļāvību, biklu un bez rosmes, un starp visas būtnes piepildīšanos ar Valdoņa apziņu. Kā neuzveicams zobens satriec visus šķēršļus apziņa, kas kļuvusi sakrītoša ar Valdoņa apziņu! Šaubām nav vietas tur, kur aizdegta liesmainā apziņa! Nebūs noguruma tur, kur pieļauts Neizsmeļamais Spēka Avots! Bailes nevar iekļūt nesatricamo bruņu tempļī! Tā iesaku pieņemt Manus Vairogus, nemeklējot postījošo aizstāvību, bet uzvarēt ar apziņu saplūsmi.

245.

Ir bīstama Maija, kad cilvēce domā, ka tā var izveidot pilnīgi līdzīgus priekšmetus. Aizmirst, ka pat atšķirība vai došanas laiks sprižos jau ienes būtisku dažādību. Tā standarti var apmierināt tikai zemāko apziņu. Izpratnes konvencionalitātes pieminējums atbilst Maijas izpratnei, bet pamati nevar būt Maijas robežās. Tālab virzīsimies pie nesatricināmā, citiem vārdiem – pie garīgas saplūšanas ar Hierarhiju. Pārmeklējot visas planētas malu malas, atradīsim tikai vienvienīgo ceļu uz augšu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Tūkstotis himnu var sacerēt šai augšupejai, bet pamatos būs viena un tā pati gara tiekšanās uz tām pašām sfērām, kur tas guvis savu granulāciju. Var izpētīt visas cilvēku izloksnes, bet nekur neuzdrīkstēsies vārds izsacīt nesatricināmo, neizteicamo Esības Pamatu un ceļu uz visa esošā Tēvu. Bet sirds, kāpinājuma stundā, pazīst Neizrunājamo un jauš virsotņu ceļu.

246.

Apziņa, kas nav saliedēta ar Valdoni, nevar tiekties uz “kausa” uzkrāšanas likumu. Vienīgi kosmiskā manifestētā Magnēta spēks var tuvināt garu Skolotājam. Patiesi, tas, kas pieklāvēs Augstākai Apziņai, iegūst domu varenību. Tikai kad gars pieņem visus sūtījumus no Augšienes, viņš var paplašināt apziņu, citādi nevar atmodināt spēku, kas atrodas “kausā”. Tā saites pavediens ir gara kāpnes, pa kurām paceļas gara spēks. Jaunrade apstiprinās ar šī brīnišķā pavediena palīdzību. Tā gara augšupeja noris caur saiti ar Valdoni.

247.

Šī saite mūs apvieno un veido labākās sekas. Tā visbrīnišķīgākais pavediens ir sidrabainais, kas apvieno Hierarha sirdi ar mācekli. Šis varens spēks uztur gara gaismu, tādēļ, kad Mēs runājam par vienotu auru, Mēs domājam par saites parādību, patiesi! Tādēļ lai sargā Nolikumus kā Gaismas Avotu, tā var pievilkt labākās iespējas. Tā Hierarha svētslēptā saplūsme ar mācekli izpaužas, kad mācekļa apziņa tiecas uz Hierarha apziņu. Tā brīnišķā lappuse tiek veidota ar apvienotu sirdi!

248.

Tālab tik svarīgi ir izprast Augstākās Gribas pildīšanu. Tālab tā apstiprinās saplūsmes varens spēks, jo vienīgi apziņu apvienošanā ir jaunrade. Cilvēces pagrimums tik spēcīgs tāpēc, ka nav līdzsvara, un uz planētas notiekošais norāda uz atšķelšanos no Augstākās Apziņas. Tā var apgalvot, ka mācekļiem jātiecas apzināties Hierarhiju. Tā var sasniegt, pildot Augstāko Gribu.

249.

Apvienotā apziņa dod tiekšanos uz augstāku lēmumu. Kāpēc gan notikusi tāda atvienošanās, kad viss Kosms apstiprinās uz savienošanas principa? Kā gan var nošķirties no ķēdes, kas tur Kosmu pēc saspringtas kosmiskās ķēdes principa? Dzīves vajag savienot. Tikai tā Hierarhija var ienest dzīvē Ugunīgās Kalpošanas principu. Tāpēc ceļā uz Mums sasniegt iespējams vienīgi ar Hierarhiju.

250.

Gan mazajā, gan lielajā, vajag iedziļināties vadošajā Hierarhijas likumā. Tikai tā būs iespējams celt dižo nākotni. Jo dzīve tiek celta uz apziņas loku apvienošanas. Jo Hierarhija un vadība nostiprinās uz kosmiskā likuma. Tāpēc gara jaunrade būtiski piesātinās ar Kosmisko Magnētu. Tā vadītājs pieskaras Kosmiskajam Magnētam un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

visas pasaules piesātināšana tā var sasprindzēties ar dižo likumu. Tā Mēs radām ar apvienotu apziņu un sirdi.

251.

Svētdeva ierit sirds prieka kausā. Kad gan var būt lielāks prieks nekā izpildot Brālības Uzdevumu? Tas jāsaprot kā atnācējiem, kā arī Ašrama sargātājiem. Ļoti svarīgs ir možums, ko rada Svētdeva.

252.

Skolotājs parādīs, kā mācekļi var izvairīties no briesmām, ja saite ir stipra. Tas jāsaprot visā aktualitātē, ne tikai pa svētkiem vien, bet arī visu darbu gaitās. Tieši šāda pastāvība daudziem nav pieejama. Svētajai Ugunij jādeg vienmēr.

253.

Ugunīgi tiecoties, Augstākās Apziņas stars apvienojas ar tuvo apziņu stariem. Ja ugunīgā gara trauksme sakāpinās labuma jaunradi, tad gara liesma apvienojas ar Augstāko Apziņu. Ugunīgais likums parāda savu spēku uz Zemes, tāpēc tik ļoti jāizprot Smalkā Pasaule. Starus apvienojot, katra darbība iegūst divkāršu spēku. Apvienotā apziņa ir visneapstrīdamākais vairogs.

Pilnīgi tiecoties un ugunīgi izprotot, stari vienmēr jaunradīs, pierādot vienbūtīgu spēku. Stars spēj caurnirt apziņu, bet Mēs nosauksim apziņas staru apvienību par Hieroiedvesmi. Sirds jaunrades stari veic visugunīgāko darbu Kosmā, bet sirdij, patiešām, jāpiesātinās ar tiekšanos varoņdarbā, tieši, Sauļu Saule pārvarēs visus šķēršļus un radīs jaunus pasākumus. Ugunīgā Pasaule augsti vērtē sirds jaunradi.

254.

Šodien rakstu, runājot Lielā Skolotāja vārdiem, par "Hierarhijas Sakramentu". Patiesi, tas ir sakraments, jo tas pamatots uz negrozāmā un precīzā Kosmiskā Magnēta likuma, kas ved visu esošo uz pilnveidošanos. Ir nepieciešami skaidri, asi un plaši apzināties Hierarhiju kā vienīgo ceļu kustībai uz priekšu. Mums jāizprot visa Hierarhijas ķēde, cieši turoties pie mums tuvākā ķēdes posma. Vai tam! kas vēlas pārlēkt posmam, tā atraujoties no sava tuvākā posma. Viņš to vairs nepanāks, jo visas ķēdes kustības ritms aizraus sev līdzī glābjošo posmu. Un briesmīgs ir šis kritiens! Cik daudz laika nāksies pazaudēt, lai no jauna atrastu posmu, kas atbilstu saucienam. Bet šis jau būs cits posms kā secībā, tā spriegumā, jo iepriekšējais visas Hierarhijas ķēdes ritmiskajā trauksmē būs aizsteidzies.

Pieņēmuši Hierarhiju, ietveriet Mācību, jo vienīgais nesagraujamais prieks ir apziņas paplašināšanas prieks, ar to iekļūstam Esības augstākajā Noslēpumā, kur visas mūsu visapslēptākās, vissvētākās tiekšanās atrod piepildījumu, jo Augstākā Tiešāmība pārsniedz cilvēka iztēli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Tātd neaizturēsīm savas apziņas pārveidošanos, atcerēsīmies vadošo Hierarhiju un gādāsīm tuvāko zemes Guru. “Jo Zemes Guru tiek dots godāšanai, kustībai uz priekšu, apvienošanai, celšanai!” Nevēriība pret Lielā Skolotāja apstiprināto Guru un Guru pazemināšana ir nevēriība pret Apstiprinātāju un Viņa pazemināšana, jo zemes Guru ir Viņa pārstāvis.

Atcerēsīmies, cik svēti godā Gaismas Valdnieki Hierarhijas Sakramentu. Jo Hierarhies “Kausa Sintēzi” un tādēļ Viņš ietver ir paklausību, ir pavēli. Kas neprot pakļauties, tas neatradīs sevī arī pavēli. Šajos divos jēdzienos mīt skaistums. Apzinīga pakļaušanās stāv tuvu pavēlei.

Nostiprinājušies Hierarhijas izpratnē, stāsīmies ar visu sirdi pie Dzīves Mācības izpratnes padziļināšanas. Sirds sāp, cik maz vēl aptvertas tās bagātības, kuras tik izšķērdīgi dāvā Skolotājs. Uz šīm bagātībām tiks audzināta jaunā rase. Iedziļinieties devuma diženumā! Man kļūst baisi, domājot par to atbildību, kādu mēs uzņemamies, pieņemot šo bagātību, un ka starp mums ir vēl tādi, kas neizprot visu tās vērtību cilvēcei. Un tas, kas dots sadalīšanai kā dienišķa barība izsalkušajām dvēselēm, tas, kam jābūt jaunās evolūcijas pamatā, atrodas pie viņiem bez novērtējuma un kustības.

Sajūtieta mana gara aicinājumu, drīzāk pārskaitiet savus dārgumus, salasiet visas to drupatas un ar visu būtni saplūstiet ar tiem. Jo tas dos jums vissarežģītāko esamības jautājumu tik plašu un skaidru izpratni. Ietvere kļūs jums par vienīgo saprašanas līdzekli, un bezgalīgās augšupejas skarbaiss priekšs piepildīs jūsu sirdis.

Sirds tā alkst iedvest jums prieku par esamības diženumu un skaistumu, ko paver jums Dzīves Mācība.

Jaunas dvēseles pienāk un vairošies, jāprot tās noturēt. Katram jādots pēc apziņas, nekas tā nepievelk cilvēkus, kā vajadzīgais vārds, kas atbrīvo viņa domāšanu, ar to paverot viņam jaunas iespējamības. Viss esošais un cilvēki tiecas uz gaismu, tās ir sākotnējs Kosma likums.

Mācība un prasme to dod samērīgi – ir magnēts, kas pievelk cilvēkus un visas iespējamības. Tās ir bruņas, kas iztur visus uzbrukumus. Tās ir avots, kas nes nebeidzamu prieku. Bet tas jāpieņem ar sirdi, ne ar prātu.

7.nodaļa: Skolotājs un mācekli.

255.

Mācekli, kālab domas par neiespējamo? Neizšķied spēkus gara nīkuļošanā. Mans lotoss, mana dārza apmeklētāju priekšs. Atceries, Skolotāja dvēsele – jūsu mājas. Neaizmirsti Viņu, tiecoties uz labumu. Cilvēces vārdā jums Saku, Skolotājs allaž pie jūsu durvīm. Bet atstājiet durvis atvērtas. Gaidiet Viņu un Viņš atbildēs uz jūsu saucienu. Tāpat kā puķe atbild rīta saules aicinājumam. Manā vārdā ej dzīvē un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

uzvarēsi tumsu. Lietus mākonis jūs neapslāpēs un dedzinošā saule nedarīs jums ciešanas. Jo Es Esmu jūsu Aizstāvis un Draugs, un Tēvs.

256.

Kāpēc izjaušu kalnu garu? Skolotājs sūta Savu Vairogu. Skolotājs grib redzēt jūs kā kalna radītājus. Skolotājs ilgojas redzēt, ka nekas jūs nesamulsinās. Skolotājs jauš, cik vīrišķīgi jums jāiet. Skolotājs norādīs, kad jūs sastapsit nopietnas briesmas. Skolotājs ieteic vīrišķīgi turēties gatavībā. Skolotājs palīdzēs ļauno roku pārvarēt. Skolotājs ne velti atkārto sen zināmas domas. Skolotājs raugās uz priekšu. Skolotājs norāda turēt garu nesatricināmu. Skolotājs vēlas aizdzīt baigumu. Skolotājs vēlas padarīt mierīgu jūsu spriešanas spēju. Skolotājs attur jūs no sarūgtinājumiem. Skolotājs ieteic lolot pārdrošas ieceres tāpat kā līdz šim. Skolotājs rūpējas par jūsu veselību. Skolotājs Sūta ceļot. Skolotājs ir diezgan brīdinājis.

257.

Parunāsim par Valdoni Budu. Ļaudis sev nenoskaidro Svētītā Mācības pamatus. Pamats – disciplīna. Garīgi un miesīgi kopienas mūks centās noturēties uz ceļa. Pirmos gadus Viņš bija padots smagai paklausībai. Viņam tika noliegts nomākt sevi ar sastingšanas vingrinājumiem, bet noteikts cīnīties vienīgi garā. Tikpat stingri Buda mācīja arī mācekļus. Patiesi, tikai garīgajā cīņā viņi pazina prieku, tādēļ tiek runāts par ceļa ērkšķiem. Tikai kad garavaroņa griba līdzīgi lauvam modās un gara sidraba pavediens mācekļa jūtās mirdzēja, tikai tad Valdonis pavēra aizkaru un deva uzdevumu. Tikai pēc tam mācekli pakāpeniski iesvaidīja zināšanu noslēpumos.

258.

Patiesībā Valdonis Buda varēja arī parādīties. Daudziem Valdonis parādījās, bet Viņš par vienīgo avotu gribēja padarīt Savu Mācību un tādēļ izbeidza personiskās parādīšanās. Pielūgšanas Valdoņi Mācībā neeksistēja, bija zināšanas un personisks varoņdarbs. Tieši tas arī bija Valdoņa Mācības raksturīgākais vilciens. Un tāpēc Viņa simbols bija lauva. Mēs bieži dēvējam Valdoni par domu karali!

Pareizs ir jūsu jēgums par apkārtējās pasaules irrealitāti. Kad Sacīju jums – ejiet dzīvē pa augšupejas ceļu, tad atkārtoju Valdoņa Vārdus. Kā redzat, Valdonis atzina apkārtējās pasaules realitāti attiecībā uz tagadējo ciklu un Mācīja saviem mācekļiem pienākumu.

259.

Tagad no Kosmiskiem zīmējumiem Atgriezīsimies pie akmeņu nešanas un uz katra Uzzīmēsim krusta simbolu. Atgādināšu, kā Buda izraudzīja mācekļus varoņdarbam. Nodarbību laikā, kad mācekļus jau bija pārņēmis nogurums, Buda uzdeva visnegaidītākos jautājumus un gaidīja visātrāko atbildi. Vai arī, nolīcis visvienkāršāko priekšmetu, uzaicināja to aprakstīt ne vairāk kā trīs vārdos, vai arī ne mazāk kā simts lappusēs. Vai arī, nostādījis mācekli aizslēgtu durvju priekšā, jautāja: Ar ko viņš tās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

atvērs? Vai arī nosūtīja muzikantus zem loga un lika dziedāt pilnīgi pretēja satura himnas. Vai arī, pamanījis uzmācīgu mušu, lika priekšā mācekļiem atkārtot piepeši izsacītus vārdus. Vai arī soļodams mācekļu priekšā, jautāja – cik nostaiģājis? Vai arī, pamanījis bailes dzīvnieku vai dabas parādību priekšā, lika tās pārvarēt. Tā varena Lauva rūdīja gara asmeni. Iegaumējiet un pielietojiet!

260.

Daudz var piedot tam, kurš arī tumšā saglabājis Skolotāja jēdzienu. Skolotājs paceļ gara vērtību. Mums Skolotāja jēdziens līdzīgs spuldzei tumsā. Tādēļ Skolotāju var nesaukt par atbildības bāku. Mācības saites līdzīgas glābšanas virvei kalnos. Skolotājs ierodas gara uzliesmošanas brīdī. No tā laika Skolotājs nav šķirams no mācekļa.

Mēs neredzam beigu Skolotāju ķēdei, un apziņa, kas pildīta ar Skolotāju, paceļ mācekļa sasniegumus, līdzīgi dārgam, visu caurnirstošam aromātam. Mācekļa saite ar Skolotāju rada savienošanas ķēdes aizsarglocekli. Šai aizsardzībā uzzied tukšneši.

261.

Vai ir iespējams iegūt psihotehniku bez Skolotāja? Nav iespējams. Šī tehnika savienota ar bīstamiem procesiem. Vai jūs sūtītu savus bērnus fizikas kabinetā bez vadītāja? Kā atrast Skolotāju? Neaizmirsīsim, ka gribas likumiem piemīt īpašība modināt tā uzmanību, kam aicinājums domāts. Nav nepieciešami meklēt Skolotāju blakus mājā, var vadīt arī no attāluma. Bet mēdz būt momenti, kad gudrs brīdinājums neizbēgams.

Daudzas psihiskās parādības cieši saistītas ar atmosfēriskiem un astroķīmiskiem notikumiem. Ir neredzamas, bet skaudri izjūtamās magnētiskas vētras; fiziskais vadītājs dos derīgus padomus, kā izvairīties no briesmām, ko satur katrs metāls. Ir tādas psihiskas vētras, kad Skolotāja roka kļūst nepieciešama.

Jūs zināt, ka fiziskās parādības iespaido lielas ļaužu grupas. To nevar nosaukt par ārprātu, bet izpratne kolektīvās vienības izpaušmei. Var iedomāties apakšzemes gāzu un atmosfērisko ķermeņu putekļu iedarbību. Daži paralizē psihiskās norises, bet ir arī tādi izraisītāji, ka Stūrmanim vajag nekavējoties iejaukties. Runājot par psihotehnikas iespējām Mēs negatavojamies iznīcināt kāda aparātus. Mēs, kā Vienkopas Locekļi, realizējam īstās ekonomijas uzdevumu, un katru psihisko aparātu vajag aizsargāt. Rūpība jo sevišķi vajadzīga tādēļ, ka psihiskās enerģijas potenciāls bieži neatbilst intelektam un nepieciešami noteikt psihiskās iespējas kādību. Varmācīgi ievadīt psihisko enerģiju svešā virzienā, ir visbīstamākais patvarības veids.

Gaismunesošas matērijas nogulsnes un astroķīmiskie stari dod psihiskai enerģijai neparastu jūtīgumu un periodiski piesātina to stariem. Apziņas kādība, protams, nesīs izšķirošās sekas, tālab izturēsimies rūpīgi pret psihisko enerģiju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

262.

Skolotāja nepieciešama īpašība ir dzīves vietas trūkums [bezmājība]. Skolotājam ir uzturēšanās vieta, bet nav dzīves vietas. Skolotājs ieiet dzīvē, bet nav parastais iedzīvotājs. Skolotājs izdaiļo strīdu, bet nepagarina to. Nožēlo, bet neapraud. Skolotājs aizstāv, bet nevicina rokām. Apstiprina, bet nerāda samulsumu. Draud, bet nevilcinās. Vajadzības gadījumā triec, bet neievaino. Pateicis, bet neaizmirst. Novērtē dzinuļus, bet nerāda vājību. Saudzīgi rūpējas, bet neapgrūtina. Nebīstas, bet arī neļauj vaļu neprātam. Tā sargiet Skolotāju, gara attīstībai doto. Gars jāaudzina apzinīgi.

263.

Māceklim nav jābūt apsēstajam un Skolotājam apspiedējam. Turpretim vajadzīga Hierarhijas apzināšanās un darbību saskaņotība, brīvas gribas savienošāns ar Skolotāja atzišanu. Parasti samulst nespēcīgie prāti. Protams, noteikumi un ierobežojumi runā pretim brīvībai tās vulgārā nozīmē. Bet lietderīguma apjēgšana un kultūra ļauj saprast Skolotāja lielo nozīmi. Pieņemt Skolotāja izpratni būs pirmo evolūcijas vārtu iziešana. Nevajag Skolotāja jēdzienā ielikt pārzemes priekšnosacījumus. Viņš būs tas, kas sniegs labāko dzīves padomu. Šis tuvums dzīvei aptvers ir zināšanas, ir jaunradi, ir Bezrobežību.

264.

Steigsimies, steigsimies pie Skolotāja izpratnes. Apņemsim Viņu ar atdevības mūri un tā apjozīsimies ar stiprumu. Pēc klejojumiem sapratīsiet: kur veiksmē – tur Skolotājs, kur sakāve – tur nodevība. Tur, kur sakāve, tur esam pamanījušies izlocīt, un izjaukt, un iznīcināt lietderības iezīmējumu. Neveiksmē mēs novērsāmies no palīdzības rūdītās bultas. Vai varam apgalvot, ka briesmu stundā mēs izrunāsim Skolotāja Vārdu? Vai varam apliecināt Skolotāja Vārdu? Vai varam rast augstāko prieku atzinībā Skolotājam? Vai dažreiz arī padomājam, kāpēc Mācība maz piemērota mūsu ieradumiem? Kāpēc Mācība iztraucējusi mūsu bezdarbību? Kāpēc uzmodināta miega pašattaisnošana?

Atzinība un atdevība Mūsu Vienkopā zied līksmi. Ja Mūsu vads atnestu vēsti, ka līdzstrādnieks upurējis kaut ko Mācības vārdā, tas liktu Mums atteikties no viņa līdzdarbības. Mūsu līdzstrādnieki prot ietvert un dot.

Kad paudīsiet Mūsu Mācību, neklīdziet uz lauku mieru, bet uzsmaidiet atnācējiem. Atnācējs atskārtīs Skolotāju, bet notvertais grauzīs ķēdes. Bet Mēs gaidām prieku un pieņemam vienīgi daiļo atdevības ziedu. Steigsimies uzņemt apziņā Skolotāju!

Apstipriniet veiksmi, apstipriniet prieku, apstipriniet kustības izpratni, pametiet vecās pasaules domas. Nenoguršu to atgādināt.

265.

Ieskatu, ka Mūsu grāmatas var lasīt katrs. Neredzu, kurš no tiem, kas Mums tuvojas, varētu bailoties. Izdariet dažādas bailu pārbaudes. Dabūjiet šausmīgas maskas un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

pasmaidiet, kad iedrebas sirds. Kur gan pakļaušanās uz Skolotāju? Kur gan spēku apzināšanās? Mūsējos var atšķirt pēc pirmā aicinājuma. Kā alnis trauksies Mūsējais. Nezinu tādas atbaidošas maskas, kas to spētu atvirzīt.

Neņemsim piemēru no milžiem un varoņiem, atgādināšu mazo indusu, kas atzinis Skolotāju. Mēs viņam jautājam: “vai tiešām saule tev aptumšosies, ja to skatīsi bez Skolotāja?” Zēns pasmaidīja: “Saule paliks saule, bet Skolotāja klātbūtnē man spīdēs divpadsmit saules!” Indijas gudrības saule spīdēs, jo upes krastā sēž zēns, kas pazīst Skolotāju.

Ir elektrības vadītāji, ir arī atziņu apvienotāji. Ja barbari uzbruks Skolotājam, tad sakieta viņam, kā cilvēce nosauca grāmatu krātuvju iznīcinātājus.

266.

Pie lielā Atdzimušā atnāca māceklis, kas alka brīnuma. “Pēc brīnuma ticēšu”. Skolotājs skumji pasmaidīja un parādīja viņam lielu brīnumu. Māceklis izsaucās: “Tagad esmu ar mieru Tavā vadībā iziet Mācības pakāpes.” Bet Skolotājs parādīja tam durvis un sacīja: “Tagad tu man vairs neesi vajadzīgs.”

267.

Mēdz būt četrjādi mācekļu veidi: vieni seko Skolotāja norādījumiem un paceļas saskaņā ar likumu, otri aiz Skolotāja muguras pārkāpj norādījumus, un ar to bieži sev kaitē. Trešie izmanto Skolotāja prombūtni tukšai plāpāšanai un ar to izposta savu ceļu. Ceturtnie aiz stūra nosoda Skolotāju un ir nodevēji. Šausmīgs ir abu pēdējo liktenis! Lai nostiprinās Skolotāja jēdziena apzināšanās!

268.

Sirds pazīst draugu. Tāpēc izpētiet draugus, lai neieļistu sirdī garāmgājējus. Skolotājs – labākais draugs, nepalieldiniet viņa nastu.

269.

Kosmos balstās uz mijattiecībām. Pievilksmes spēks ir aktīvais un saistošais spēks. Patiesi dižens likums dzīvos tikai uz pievilksmes pamata. Kā visus ķermeņus iedarbina pievilksmes spēks, tā arī visu garīgo pasauli iedzīvina tas pats likums. Tikai tad dzīvību piesātina radošais impulss. Jo kosmiskais vienādojums atkarīgs no ķēdes vienādojuma. Pareizi sacīts par Hierarhiju. Dzīvības spirāli, protams, izveido tikai šis princips. Skolotāja jaunrade atrodas mūžīgā kustībā, tāpēc Skolotāja jaunradei jāpiesātina māceklis. Tāpēc māceklis, kas augstu vērtē savus sasniegumus, pārkāpj patiesības robežu. Sacīšu, ka ir tikai viens vienīgs vairogs – Hierarhija. Tāpēc māceklim, kas savu mīksto krēslu ieskata augstāku par Garu troni, jāpatur prātā Devēja Roka. Skumstu, kad apstiprinātais māceklis rīkotos augstprātīgi. Augstprātību attiecībā uz Garu Mēs ieskatām par lielāko iedomību. To lai mācekļi atceras visos ceļos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

270.

“Tuksneša Lauvas” pakāpe sevišķi īsteno domas, tāpēc jābūt sevišķi uzmanīgiem. “Tuksneša lauvas” pakāpe nepazīst apvainošanos. Kas gan var aizvainot? Diža sirds to spēj ietvert. Prieks viegli panākams, jo katru mirkli izjūtat atdevību Mums. Apmierinājums pieejams mācekļiem, kas mīl mākoņus un saprot, kā saule var dedzināt bez mākoņiem. Skolotājs var darboties tikai tur, kur viņa roka nav saistīta.

271.

Katra godbijība pret Skolotāju rāda Mācības saprašanu. Katra Skolotāja darba vietas cienīšana pierādīs iedziļināšanos un atdevību. Bet šīs uzmanības zīmes nevar pasacīt priekšā. Šīm zīmēm pašām jāuzzied apziņā. Skolotājs noteiks – “Parādi Man uzmanību.”

272.

Kad Māceklis zaudē Skolotāju, tam jāatdod no Viņa saņemtais gredzens. Nevajag uzskatīt šo gadījumu par izņēmumu. Apsēstības karma vai gara vājums var viegli novilkt robežu starp mācekli un Skolotāju. Pašdarbība var aizraidīto atvest pie pārtrauktās gaitas punkta. Māceklim jāsaprot steidzamības vajadzība un jāpievēršas darbam.

273.

Atklāts, gatavs nokratīt vecās pasaules skrandas, tiekdami uz jaunu apziņu, alkdams atziņu, neizbiedējams, patiesīgs, atdevīgs, vērīgs sardzē, mērķtiecīgs, jūtīgs tuvojas mācekli Skolotājam. Viņš atradīs uzticības taku. Maija viņu nekārdina. Mara viņu nebiedē. Zemes klēpī atrasts tālo pasaulu akmens. Izdaiļota dzīve un apstiprināta prasme, iznīdēti liekie vārdi. “Skolotāj, man izdevies pārciest karstuma bultu un pārciest aukstuma šausmas. Pametuši mani zemes spēki, bet atvērta mana auss. Un gaismas ķermenis gatavs ietrīsēties uz Tavu aicinājumu. Un manas rokas gatavas atnest smagākos akmeņus svētnīcai. Zinu trīs Vārdus, zinu Vaigu Atklājušās Vārdu, mans spēks vairojas. Tā griezās māceklis pie Skolotāja.

274.

Skolotājs nekad nepamazina. Kad pats fakts noticies var formulēt.

275.

Skolotājs attiecībā pret mācekli atrodas grūtā stāvoklī. Māceklis apsola izsekot visām Skolotāja Pavēlēm, bet līdzko Pavēli saņem, tūdaļ rodas iemesli to pārveidot. Tās pašas grūtības Skolotājs pārdzīvo, kad Viņu apvairo bezdarbībā. Iedomājieties strēlnieku stāvoklī, kad tas sasprindzējies šāvienam, bet aiz muguras viņam kliez, - kāpēc viņš nešauj. Mazi bērni, ja arī neredz iemesla, tomēr padodas vadošai rokai. Bet pieaugušie mēģina pielikt gatavi reakcijai kaut ko pēc savas noskaņas. Var salīdzināt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

ar ugunspostā cietušajiem, kas pamet neatvietojamus rokrakstus, bet toties izglābj iemīļoto gultu.

No kurienes nāk Norādījuma nicināšana? Tomēr no neuzticēšanās. Nesaprotamais. Cik viegli tiek pieņemtas Skolotāja dāvanas un aizmirsti Viņa labākie nolikumi. Cik daudz pārdomātu sūtījumu atmests un derīgu darbību iznīcināts vieglprātības dēļ! Ar vienu roku parāda godu, bet otra bārsta pārles bezdibenī, aizmirstot, ka izplatījuma piesātināšana ar personīgiem sūtījumiem ir izplatījuma inficēšana, aizmirstot, ka izvēlētais vadītājs pēc savas pieredzes nemazinās mācekli. Cik gan augstu jāvērtē sadarbība, kas stipra uzticībā!

Kad paši kļūsit par Skolotājiem, pastāviet uz to, lai pavēli nekavējoties izpilda. Nedaliet biežas pavēles, tās top parastas, bet ja lieta prasa, dodiet īsu pavēli. Lai zina, ka pavēle nav atceļama. Skaidrāk sakot, ir jāseko, savienojot pašdarbību ar sadarbību. Pavēles sagrozīšana līdzīga vilcienam, kas nogājis no sliedēm. Labāk nepieņemt dāvanas, nekā sajaukt vilni.

276.

Psihiskai enerģijai vajadzīgi vingrinājumi un jūs redzat, cik grūti to likt lietā.

Grūti ar vārdiem noteikt, kur un cik daudz māceklis drīkst izlietot Skolotāja spēkus. Tikai izsmalcināta izpratne dos pareizu samērojamību. Nav iespējams noteikti norādīt Skolotāja un mācekļa savstarpēju attiecību likumu, bet dzīve sniedz vajadzīgās formulas, kā iet pa vienu ceļu.

277.

Skolotājs zina, kāda stunda labāka. Sevišķa zināšana vajadzīga, lai, nepārkāpjot karmu, liktu saprast ārējo strāvu plūsmu. Pavēlēm jākrīt kā bultām ap mērķi, necaururbjot riņķa vidu, kas ir cilvēka īpašums. Miglu var izskaidrot ne ar nezināšanu, bet ar rūpīgumu. Gribam, lai jūs būtu veiksmīgi, bet tas iespējams tikai sadarbībā.

278.

Tumsā Jogs noliek uz mācekļa galvvirsas stipru magnētu vai tālo pasaulu ķermeņa šķembu un jautā: “Ko sajūti?” Pirmā atbilde parasti negatīva – “nekā nesajūtu”. Jogs saka: “Nav taisnība, nevar būt tāda nomoda stāvokļa, ka cilvēks būtu bezjūtīgs.” Māceklis pastāv uz savu – “nekā nejūtu”. – Nav tiesa, tikai baidies izteikt sajūtu un to, ko redzi.” Pēc ilgās klusēšanas māceklis saka – “varbūt ka sajūtu aukstumu un it kā zvaigžņu iemirdzēšanos.”

Kādēļ ļaudis saka – it kā un varbūt, jo tie redz un sajūt. Tikai tiešos apstiprinājumos izaug psihiskā enerģija. Tā var kāpināt savu uztveres spēju, jo pastāvīgi pār mums ir magnēta strāvas un izplatījuma krāsu norādījumu mirdzums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

279.

Māceklim, ja grib kļūt par Agni Jogu, jāizjūt viss mīlestības uguns spēks pret Skolotāju. Māceklim, kas vēlas palīdzēt veikt Skolotāja darbus, jāargā Skolotāja nolikumu. Māceklim, kas vēlas argāt Skolotāja nolikumu, jāargā kā pārle sacītais. Teikšu, izvedot dzīvē Pasaules Mātes himnas, iemācieties apstiprināt sākotni Kosma daiļumā.

280.

Mūsu Nolikums nepazīst svārstīguma parādību mācekli, kas paliek nelokāms, zinot, ka nobeiguma nav. Bet tiekšanās uguns ir notikumu virzītāja. Sasniegums ir skaists, ja māceklis var sacīt: "Skolotāj, es gribu izdzert darba kausu."

281.

Mūsu Nolikumu ietveršanai jāizpaužas darbības neatliekamībā. Māceklis nedrīkst sevi apmierināt ar ļaunu iznākumu un labu nodomu. Kā smagi atvari uz svariem būs vieglprātība, nevērība, norādījuma pazemināšana.

Pats māceklis trīsreiz ieskatīsies spogulī un teiks: "neredzu darbības kļūdu." – Neraidi savu skatienu ielejā, bet vērsies pret Pasaules Mātes augstumiem un tā bezrobežīgi izmērī savas darbības."

282.

Māceklis, kas atsaucies uz Mācības saucienu un iededzies visās atdevības ugunīs, patiesi, ir Kosmisko Spēku līdzstrādnieks. Ar saviem darbiem pavairojis Kosma Spēkus, ar savām domām izdaiļojis izplatījuma domu, - vai viņš nav radītājs? Un vai mūžu gudrībā nebūs labākais izdaiļojums?

Izplatījuma Uguns Karma plašumā dos labāku likteni meklējošai cilvēcei.

283.

Skolotāja galvojums jāsaprot kā ļoti svarīgs zinātnisks faktors. Galvojumu iespējams dot tikai pārliecībā par mācekļa attiecīgo apziņu. Māceklis var vai nu nostiprināt galvojumu vai var arī atkrist. Galvojuma nostiprinājums rada to spēku saiti, kas mācekļa apziņai saskaņojoties ar galvojumu nav saraujama. Apziņas saskaņa ar uzdevumu ir uzdevuma pamatnosacījums, tāpēc tik svarīgi, lai māceklis pierādītu apziņas atbildību.

284.

Skolotāja galvojums pārsniedz skaistumā visas savstarpējās attiecības starp Skolotāju un mācekli. Austrumos Skolotāja izpratne vērtīga ar to, ka māceklis šo skaistumu izjūt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Kad cilvēki pieņems Skolotāja jēdzienu, tad tiks sagatavota jauna pakāpe. Cilvēce zaudē ļoti daudz, šo jēdzienu nepieņemot, jā, jā, jā! Visi jaunie ceļi cilvēcei noslēgti un meklējumiem jāsākas no šī pieņēmuma.

285.

Skolotāja izpratne ir atkarīga no uztveres smalkuma. Skolnieka progress ir atkarīgs no apzināšanās, ka Skolotājs piesātina skolnieku garu ar augstāko izpratni. Gara jaunrade tikai tad spēj traukties, kad doma paceļas augšup un saite starp Skolotāju un skolnieku sastāv no garīgām tieksmēm. Patiesi, kurš gan cits, ja ne Skolotājs pacels skolnieka garu? Tikai augstākais spēj pacelt zemāko. Bez šīs izpratnes nav iespējams progresēt. Tā rezumēsīm ar uztveres smalkjūtību.

286.

Augstākajās sfērās izjūtu smalkjūtīgums apvieno visu cilvēci. Šis princips apvieno arī Skolotāju ar skolnieku. Tāpēc skolniekam jūtīgums ir galvenā kādība. Gara pielietotais jūtīgums piešķir modrību. Tāpēc, pielietojot sirds jūtīgumu, iespējams sasniegt augstāko traukšanos.

287.

Cilvēkam sveša ir doma par paklausīšanu Skolotājam. Kā gan var kļūt mazdūšīgs, kad Skolotājs ir Vadošā Bāka? Kā gan māceklis var pazaudēt savu uguni, kad Skolotājs liek iedegties visām ugunīm? Kā gan Skolotāja Vairogs var aizturēt, kad māceklis ugunīgi tiecas pateicoties Skolotājam? Tā cilvēces apziņā mīt maza vēlēšanās tiekties uz virzošo kopdarbību. Bet cilvēcei jāiemācās pašdarbības ceļā iemiesot visas Skolotāja apstiprinātās domas. Tā Kosmiskais Saprāts sasniedz evolūciju, un tā cilvēcei jāiemācās jaunveidot pa augstāko ceļu. Patiesi, Skolotāja atdarināšana ir Skolotāja Tēla ietveršana.

288.

Visās reliģijās aizgājējam no Zemes tika dots ceļā Aizstāvis, Svētā, vai Eņģeļa, vai mirušā radnieka veidā. Tā apstiprinājās pēcnāves pasaules esamība un vajadzība pēc Vadītāja. Pie šīs domas par vadītāja nepieciešamību vajag pierast. Tā visās reliģijās nodibinājās Vadītāja un Skolotāja jēdziens. Tāpēc, kad runājam par Skolotāju, Mēs atgādinām to, kas nenovēršams. Mācība var dzīvot vai arī izvērsties nāves skavās. Bet tik viegli ir izdaļot dzīvi, vērsties uz Gaismu.

289.

Tādēļ katra tiekšanās, kas ved pie mācekļa apvienošanas ar Skolotāju, ved pie augstāko likumu izzināšanas. Māceklis, kas nevēlas Skolotāju, ar to atzīst savu tumsonību, jo viņš aptur savu atbildību. Ja katrs spēks, kurš virza garu augšup, ir attīstības spēks. Kā gan paplašināsim apziņu un padarīsim cēlāku garu, ja nepieņemsim Hierarha Roku? Iedomības izpaušme postīgi aiztur progresu: tādēļ pienākas aizrādīt visiem tiem, kas runā par pārmērīgu atdevību Skolotājam, ka vienīgi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

ar uzticības spēku Skolotājam, var sasniegt apziņas izsmalcināšanos. Gara un domas kultūra prasa virzīšanos uz priekšu, paužot neuzvaramu uzticību Hierarhijai. Tikai tā paceļas gars, tikai tā var nostiprināties gara evolūcija. Tādēļ arī Kalpošanas daiļums ietverts apziņu apvienībā. Kad apziņu loki apvienoti, tad valda Gaisma un apstiprinās augstākais norādījums. Tikai tā tiek sasniegts augstākais likums! Tā Mēs radām!

290.

Pierakstiet jautājumus māceklim: “vai tu nekalpo tumsai? Vai neesi šaubu kalps? Vai neesi nodevējs? Melkulis? Vai nelieto neķītrus vārdus? Vai neesi sliņķis? Vai neskaisties? Vai tevī neizpaužas nepastāvība? Vai neesi nolaidīgs? Vai pazīsti uzticību? Vai esi gatavs darbam? Vai neizbīsies Gaismas?” – tā jautā jiet mācekļiem, gatavojot tos pārbaudījumiem.

291.

Pavediens, kas saista Skolotāju ar mācekli, ir visvarenākais veids un dod izpaustu aizsardzību. Kā gan iespējams izpaust savu tiekšanos bez Skolotāja? Tie mazdūšīgie, kas saka – “iesim paši”, nepazīst aizsargtīkla nozīmi, tādēļ Hierarhijas ķēdes neatzīšana līdzīga celtniecības principa postījumam. Tā tikai ar vareno Hierarhiju var nostiprināties celtniecībā.

292.

Bez saites ar Skolotāju, pat ar vienu noliegsmes sariņu, varam ielaist melno iemītnieku. Viegļprātība mīt tuvu nodevībai. Tā var iedomāties, kādas sekas ir tam, ka māceklis pārrauj saiti ar Skolotāju. Laiks cilvēkiem ieskatīties ārprātīgo namos un pārbaudīt saslimšanu cēloņus un apstākļus, it sevišķi tagad, kad šis posts bīstamāks par mēri.

Protiet sargāt pavedienu ar Skolotāju un piepildīt sirdi ar Valdoni. Nedrīkst aizmirst to, kas būtisks nesatricināmai augšupejai. Ne darbi, ne apstākļi, ne raksturs, nedz jebkādi iemesli nevar likt šķēršļus starp mācekli un Skolotāju. Skolotāja atskārsme ir īsākā ceļa izveidojums. Atmest Valdoni nozīmē nodot pašam sevi.

293.

Tieši mīlestības vārdā vajag mācīt, cik gudri jāizturas pret svēto Skolotāja jēdzienu. Nav tādu 30 sudraba grašu par kuriem varētu salīgt dažādus Skolotājus. Tāpat gudri ir jāizraugās arī mācekļi. Tas pats sidraba pavediens saista katru Skolotāju ar katru mācekli. Ja galvojums ir izsacīts, tad tas ietilpst karmas pamatos. Var novērot dzīves notikumos, cik lielā mērā teiktais neapšaubāms. Neviens nevar atrunāties ar likumu nezināšanu, tāpēc labāk atkārtot katrā lappusē, ne kā pielaist kaitīgus maldus, kuri velk sev līdzīgu riebiņu asti. Ne skarbi, bet dzīvei piemērīgi jāsaprot likums. Ne vārdos, bet ar sirdi jāpieņem padoms! Ne velti zobi likti mēlei par aizvaru.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

294.

Gudri norādīts par tā svētlaimi, kas atdevis savu dvēseli savu draugu labā. Bieži šo bausli pielieto dzīvības upurēšanai, bet nav taču sacīts pat dzīvību vai par miesu, bet par garu. Līdz ar to dots visgrūtākais un ilgstošākais uzdevums. Lai atdotu dvēseli, vajag to izkopt, paplašināt un izsmalcināt, tad var to dot tuvākā glābšanai. Tā vajag saprast un apzinīgi pielietot Nolikumu Gudrību. Tāpat sacīts – “seko man”! Tā teiks katrs Hierarhs, apstiprinādams nemainīgo kustību. Viņš nevar atskatīties atpakaļ, citādi vadošā zvaigzne nozudīs aiz klints. Nav pareizi domāt par Hierarha pazemību. Pazemība uz priekšu un pavēle atpakaļ. Tikpat skaidri izteikta Hierarhija Apustuļa vārdos par Garu Iepriecinātāju. Bet jāizprot arī šis padoms, jo nekas nenorāda uz bēdu bezdarbību, bet gatavo iepriecinājumu sasniegumā. Tā tiek aptumšotas pat labākās Mācības nepieļaujot to, kas neredzamas zemes acij.

295.

Enerģijas kāpinājums mācekļa un Skolotāja starpā līdzīgs tvaika mašīnai – pastāvīga sūtīšana un atdošana. Tāpēc Mēs tik neatlaidīgi norādām uz saskaņotības nepieciešamību, lai būtu labvēlība, tiekšanās, atzinība, tikai šādiem līdzekļiem var attīstīt saskaņotības dinamiku. Tvaiku mašīnai ir cepure, bet Mums ir neizsmelams psihiskās enerģijas rezervuārs. Nevajag domāt, ka norādītās īpašības vajadzīgas Mums, gluži otrādi, tās vajadzīgas jums. Citādi ar ko gan nostiprināsīt saiti ar Mums? Ne ar šaubām, ne ar patību, ne ar pašnožēlošanu, bet vienīgi ar nedalītu modru tiekšanos uz Mums nostiprināsies gara dinamo varenais ritenis. Vajag šo tiekšanos īstenot. Vajag atcerēties, ka katram fiziskajam likumam jāatgādina par gara likumību. Ar šādu apziņu varat patiesi kļūt par dzīves pārveidošanas līdzstrādniekiem.

296.

Daudz stingrības, daudz apņēmības jāparāda, kad mērķis ir saskarsme ar Mums. Bet pat maza nodevība rada neskaitāmi daudz posta. Brīdinu tos, kam ir ausis.

297.

Skolotāja uzdevums novērot skolnieka domas kādību. Nevis pats darbs, bet domas virziens būs augšupejas ceļš. Šāda svešas domas izpratne nav pārdabiska, bet tā iegūstama, novērojot daudzas kustības un skatienus. Mazliet vērības, un skolotājs ieraudzīs acu ugunis. Ļoti nozīmīgs šis mirdzums, kas gudram ārstam parādīs veselu iekšējā stāvokļa vēsturi.

298.

Vadītājs var jautāt māceklim – “ko dari, ko vēlies, kas tev sagādā ciešanas, kas prieku?” Šādi jautājumi nenozīmēs, ka Skolotājs nezina, kas notiek mācekli, gluži otrādi, visu to zinot, Skolotājs grib pārliecināties tieši ko māceklis pats ieskata par nozīmīgu. Māceklis ar mazu pieredzi no visiem apstākļiem var norādīt visniecīgāko, tāpēc Skolotājs nejautā aiz pieklājības, bet pārbaudīdams mācekļa apziņu. Tāpēc ļoti

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

apdomīgi jāatbild Skolotājam. Nevis tā dēvētā pieklājība, bet gan nemitīga apziņas padziļināšana ir Vadītāja uzdevums.

299.

Skolotājs dažreiz briesmu brīdī pasargā, uzņemoties briesmas uz sevi. Viņš it kā rokām aizklāj tuvojošos tumsu. Šādā laikā jāievēro vislielākā piesardzība. Spēcīgs sasprindzējums tuvu. Šādā laikā vislabāk izjust sevišķu pateicību pret Skolotāju. Šī izjūta kopā ar svētsvinību vislabāk uzturēs harmoniju un pareizu vibrāciju ar Skolotāju. Gaismas vairogs ne vienmēr ir mūsu rīcībā. Nejēgas domā, ka pasaules uzdevums tos uzturēt, bet saprātīgie zina, cik grūti veidot no haosa un atnesīs celtnei arī savu akmeni.

300.

Skolotājs izprot skolnieka rakstura būtību. Nav derīgs Skolotājs, kas grib vienādot visus skolniekus, tādā kārtā viņš pazemos sevi un izdarīs neizlabojamu ļaundarību, patvarīgi grozīdams skolnieka Karmu.

301.

Skolotāja godāšana ir zāles pret visām sāpēm. Kad ļoti sāp, griezieties pie Valdoņa.

302.

Visiem līdzekļiem jāapgūst pamatlikums, ka Skolotājs dod virzienu, bet nenorāda gaitu detaļas. Katram pašam darbā jāmeklē un jāatrod savs piesātinājums. Sevišķi neskaidri tiek izprasts diženais likums, kas virza uz meklējumiem. Ne tikai tagad, bet arī labākajos laikos cilvēki prasīja jau gatavas, kaut arī pašu nepārdomātas formulas.

Cik pamācoši ir pārbaudījumi, kad māceklim pēc viena sākuma burta jāatrod viss vajadzīgais vārds, bet tikai retie meklēs šādu apvienotu apziņu. Jānorāda, cik ļoti meklējumi nostiprina arī vadību. Skolotājs neaicina uz gatavu maltīti, bet Viņš zina mežā vietas, kur var salasīt nogatavojušās ogas. Uz šādu laimīgu ražas novākšanas vietu aicina Vadītājs un nožēlo, ja māceklis ieskata par labāku nopirkt tirgū netīras ogas. Tik sirsnīgi noris Vadība, ja rūpīgā Roka nemanāmi ievirza labākajā ceļā.

303.

Gaišredzīgie nespēj redzēt pēc pavēles. Māceklis saprot, ka augstākās uztveres nosacījumus nevar pieprasīt rupjā valodā. Augstākās attīstības pakāpe izveidojas, ja māceklis sāk novērtēt katru pārzemes stīgu. Bet, aizlidojot Pārzemē, māceklis neatstāj Zemi. Šādu apvienojumu nosauc par pareizu ugunsuru. Tā liesma tiecas augšup neizlocīdamās. Bet tikai nedraudzīgi spēj pacelt tādu smagumu. Kā gan iespējams lidot, neatraujoties no Zemes? Vai tas nenozīmē, ka jāpaceļ sev līdzīgu visa Zeme? Bet kā gan izprast šādu neiespējamību? Ja apzināts visu esošā ugunīgais pamats, tad nav vairs ne grūtuma, ne smaguma. Kāpinot domas par Ugunīgo Pasauli, var pacelt smagumus. Tikai jāatceras samērības likums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

304.

Vadošais Skolotājs nenosodīs kaimiņu un ar to neapgrūtinās vadāmajiem ceļu. Katrs Skolotājs priecāsies, ja viņa mācekļi steigsies uz priekšu, un domājot par Augstāko, ceļā paudīs prieku. Nevajag piespiest tur, kur ir degsme. Labākā iedarbība nāk no sirds. Ļoti sargājiet sirsnīgumu. Šī kādība rodas ilgās ciešanās, bet sirds Uguns ir Svēta Uguns.

305.

Došu ceļa norādījumu māceklim: “Lai tava lūgšana ir – Tev, Valdoni, kalpoju ar visu, vienmēr un visur. Lai viss mans ceļš ir pašai dziedzības varoņdarbs.” Kad māceklis sirdī izpratis ceļa prieku, kur nav nesaskaņu, jo viss pārvērties Kalpošanas priekā, tad var pavērt Diženos Vārtus. Starp Augstākajiem jēdzieniem māceklim sirdī jāatceras Gaismas rekordi. Drausmīgajās parādībās māceklim jāatceras tumsas rekordi. Un rakstīts uz Gaismas Vairoga – “Valdoni, sasniegšu viens, sasniegšu varoņdarbā, sasniegšu, sasniegšu!” Un novēlēts uz Gaismas Vairoga – gods, atdevība un pašai dziedzība. Bet drausmi ir tumsas rekordi. Lai mācekļa roka atturas no ierakstiem šajos neizdzēšamajos rakstos – meli, liekulība, nodevība un patība.

306.

Ir daudz pazīmju, pēc kurām var spriest par mācekļa uzticamību. Pirmā pazīme – neatlaidība, kādu māceklis pierāda visos ceļos. Ja māceklis vētrās un viesuļos pierāda savu nesatricināmību, jo starp intrigām un zem akmeņu krusas nebaidās turpināt nozīmēto ceļu. Otrā pazīme ir nesalaužama ticība, ka Hierarhijas norādītais ceļš ir vienīgais. Un bez šīm uzticības pazīmēm var vēl atzīmēt savstarpējo attiecību attīstību. Ir jāsaprot, cik svarīgs ir nukleuss no diviem-trim zināmiem līdzstrādniekiem, kas saliedēti ugunīgā cieņā pret Hierarhiju un viens pret otru. Pēc šīm pazīmēm var noteikt ugunīgo uzticību Hierarhijai. Uzticība starp draugiem, līdzstrādniekiem ir atdevības ķīla Hierarhijai. Nuklesuss no diviem-trim draugiem-līdzstrādniekiem var dot visstiprāko atbalstu lieliem darbiem. Jūs runājat pareizi par pelnīto faorītismu, ko Mēs nosaucam par gara un sirds saitēm – tā nostiprinās uzticības ķēde, kas neapšaubāmi ved augšup. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli ir jāapjēdz uzticības daiļums. Šis brīnišķīgais ceļš nepieļauj to postošo indi, ka Mēs nosaucam par garīgo piekukuļošanu un uzpirkšanu. Šīs čūlas nav salīdzināmas ar zemes fiziskajām čūlām. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli augstu vērtēsim uzticību.

307.

Nostiprināt sirdī Valdoni ir pirmais nosacījums ceļā uz Ugunīgo Pasauli. Bez šī ugunīgā nosacījuma nav iespējams nonākt pie apsolītajiem Vārtiem. Vadība jāapzinās garā un sirdī, jo nepietiek ar Valdoņa Rokas pieņemšanu bez sirds atdošanas Valdonim. Jāizprot tas likums, kas saista Skolotāju ar mācekli, jo bez pilnīgas piesliešanās Valdonim nenodibināsies saite. Pilnīgi Vadības pieņemšana prasa apzinīgu attieksmi, jo jāizprot un sirdī jāizjūt siltums, kas dveš no gara dzīlēm. Vajag

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

sevišķi izjust un iemācīties izpazīt to, kas saista Valdoņa būtību un mācekļa būtību. Jāatceras, ka ceļā uz Ugunīgo Pasauli vibrācijas un Karma ir saistošie posmi.

308.

Lūk, steidzas māceklis, nesot pilnu iespējamību kausu, jo viņš pārkāpjot uzticamības un draudzīguma likumus, paklups, kas gan notiks ar iespējamībām?

309.

Domā, ka var droši mainot Skolotāju, bet aizmirst tiklab trīsgadīgos kā arī septiņgadīgos termiņus, kuri noauž saiti. Esat jau lasījuši par atkritēju apkaunojošo galu. Tā Ugunīgā Pasaule aizsargā taisnīguma tiesības.

310.

Mācekļi novēro ka Skolotājs bieži noiet strauta malā un vērīgi lūkojas plūstošos viļņos. Viņi jautāja: “Vai tiešām viļņi veicina pranajamu?” Skolotājs atbildēja: “Jūs uzminējāt, viļņu ritms ir brīnišķīga secīga maiņa, kāda mēdz būt vienīgi Dabā. Daudzveidībā ir apbrīnojama vienotība.” Tāpēc pievērsiet uzmanību visām dabiskām kustībām dabā.

311.

Skolotāja laime, ka tas var uzmundrināt mācekļus drosmīgi censties pēc Daiļuma. Šādu iesniegumu nepalīdzēs iegūt garlaicīgo sastingušo notikumu uzskaitē. Skolotājam pašam jādeg, lai pat viņa tuvums jau ierosinātu uguni. Šāds ikdienas uzdevums ir grūts, bet cilvēki tiek pārbaudīti tieši ikdienā, kas ir Bezrobežības māsa.

312.

Neredzamā pasaule patiesībā ļoti redzama, ja vien acs nav piegrūzota. Lai sajustu Augstākās Pasaules Gaismu, nav vajadzīgas mediumisma parādības. Jāpaceļas tikai līdz Augstākajam, tāpēc visi zemākās maģijas viltīgie paņēmieni nav nekas salīdzinot ar sirds pirmo mirdzumu. Nedaudzie pazīst sirds ugunis, bet šiem spīdekļiem jāmirdz visiem. Tāpēc tik smaga ir gara nopelšana un atteikšanās no Skolotāja. Saku – var ilgi domāt par Skolotāju, bet izvēlējušies, neatkāpieties. Pierādīsim celtniecības pamatu izpratni.

313.

Šajā grūtajā laikā pavērosim, no kurienes šīs grūtības rodas? Godīgi izsekosim, kas izsaucis šīs grūtības, kur to galvenais iemesls? Un atradīsim, ka visam sakne meklējama ne tik daudz ārējos apstākļos, cik darbinieku neizpratnē par visu norādījumu nozīmi, nevērību pret tiem un to nepielietošana dzīvē. Un vispirms savstarpējās attiecībās. Vienotība ir katras celtnes pamats, bet vai šāda vienotība ir izpausta?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Vai skolnieks var radīt un būt sekmīgs, ja viņš nepauž saskaņu Mācības likumu pildīšanā! Nē, tūkstoškārt nē. Lai katrs padomā un atceras, cik daudz norādījumu apziņa nav uzņēmusi, cik daļēji izpildīti, un cik vēl dārgu padomu un mājienu guļ bez pielietošanas? Parādīsim godīgumu, jo bez godīguma nav ceļa.

Iedomājieties parastu skolotāju un skolnieku, kas iznāks, ja skolnieks pretosies visiem skolotāja pieredzes bagātājiem norādījumiem un meklēs savas personiskās metodes. Nejēga, cik daudz spēka viņš iztērē, lai nokļūtu līdz skolotāja sintēzei! Skolotājs, dodot savu uzkrājumu sintēzi, līdz ar to dod viņam iespēju ietaupīt dārgo laiku ātrākai un tālākai augšupejai un individuālai vadīšanai. Kur gan atrastos evolūcija bez uzkrājumu mantošanas!

Ja katram būtu jānokļūst pie visa, balstoties tikai uz personisku pieredzi atraidot Vadošo Roku, tad diezin vai kas būtu tikuši tālāk par mūsu akmens laikmeta senčiem! Sapratīsim, ka Skolotāja norādījumu izpildīšana nav mūsu individualitātes pakļaušana svešai gribai, kā to apgalvo vieglprātīgi cilvēki, bet gan vislabākā jūtīguma un radišanas attīstība, jo Skolotāja norādījumā vienmēr ietverts tik daudz ceļoņu, tik daudz iespēju un izpildīšanas ceļu! Bet parasti skolnieks neredz un neizpilda pat desmito daļu no tiem.

Visiem saprotamo slēdzienu ceļš nav mūsu ceļš. Varat apliecināt, ka līdz šim jums notikumi gājuši ne pa cilvēku loģikas ceļu. Novērojiet notikumu gaitu, jo ar šo pieredzi jūs tuvojaties nolemtajam. Redzams, kā Skolotāja Roka darbojas pēdējā brīdī, tādēļ vajag atzīmēt un iegaumēt šo formulu. Tādā veidā arī paši iemācīsimies darboties, bet atcerēsimies, ka šādas darbības sekmes ir atkarīgas no sirds piepildīšanas ar Skolotāju. Tieši kā Gaismas Šķēps mirdz piepildītā sirds un apdedzina, un augšām ceļ un barību dod.

Guru aura ir visdrošākā mēraukla, vislabākais izmēģinājuma akmens tiem, kas tuvojas, un tiem, kas sāks pazemināt Guru, tie pazeminās arī Gaismas Hierarhiju. Tādēļ parādīsim divkāršu modrību un vērību pret pazeminātājiem un zākātājiem.

Dienu un nakti atcerēsimies vareno laikmetu. Katra neuzmanība, katra vieglprātīga attieksme, katra nevērība var izsaukt vissmagākās sekas. Apbruņojoties ar visām bruņām un parādiet neatslābstošu vislielāko uzticību Balstiem, jo tikai Viņos ir mūsu glābiņš šajā bargajā bet skaistajā kaujā!

314.

Ja mūsu smadzenes varētu uz mirkli aptvert lielā Hierarhijas likuma varenību un negrozāmību, tad visas mazās zemiskās jūtas un domas nogrimtu vienā bezrobežīgā tieksmē – pildīt šīs vadošās un radošās Sākotnes Gribu. Tad cieši paliktu prātā, ka, pēc labākās apziņas izpildot dotos norādījumus, mēs vispirms palīdzam paši sev.

Un katrs Guru norādījums ir ticis un tiek dots ņemot vērā tieši nolikto laiku. Norādījuma izpildīšana, neievērojot nolikto laiku, var būt graužoša, vai labākā gadījumā bez rezultāta. Termina zināšana ir augstākā zināšana, jo visās dzīves jomās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

sekmes ir atkarīgas no pareizu termiņu ievērošanas un virziena zināšanas. Tādēļ jūs, kam tiek dots kā viens tā otrs, saudzējiet šos dārgumus!

315.

Lai atnācēji cieši apzinās, kādas sekas ir norādījumu neizpildīšanai, Skolotāja gudrā padoma nepieņemšanai. Bez tam lai nepiegružo savu domāšanu ar šaubām un nenoslāpē savu sirds degsmi, ja norādījumu izpildīšana nav devusi gaidīto rezultātu. Vienmēr jāatceras, ka mēs nezinām, tieši kādu rezultātu Skolotājs domājis, un bieži tas runā pretī mūsu iztēlei. Dažreiz Skolotājam jāpārmet tilts pār bezdibeni, un mēs nevaram zināt, kur ir tas cilvēks, priekšmets, doma vai vārds, kas izrādīsies par šo tiltu. Norādījuma vai padoma rūpīga izpildīšana – lūk, viss, kas tiek prasīts no mums: izpildītā norādījuma jēga un rezultāts parādīsies vēlāk.

316.

Jūsu tiekšanās uz Skolotāju ir skaista un ja tā aug savā spriegumā un Dižā Tēla izpratnē, tad daudz ko varēs sasniegt. Tikai nevajag uzstādīt nekādus termiņus vai savus noteikumus; ar visu sirdi uzticieties Augstākajai Gudrībai, un viss nokārtosies kā vajadzīgs, tā, kā ir labāk Jums. Dažreiz pats briesmīgākais, šķietami vismazāk pieņemamais kļūst par mūsu laimes izejas punktu.

Jūs rakstāt, ka Jums ir skaidrs tas, ka “nevis skolnieks gaida Skolotāju, bet Skolotājs gaida skolnieku”, bet es šajā pārāk kategoriskajā apgalvojumā izdarīšu labojumu. Katrai radošai darbībai, katrai izpausmei ir nepieciešama savstarpēja sadarbība un saskaņa. Tādēļ, ja nav gaidu, tad nevar būt arī atbildes uz tām. Tur, kur nav gaidu, tur nav arī tiekšanās. Bet mums ir novēlēts modrs tiekšanās spriegums.

Tāpat arī dižo Likumu – “kad skolnieks ir gatavs, ierodas arī Skolotājs” daudzi nesaprot. Nav daudz to, kas padomā, kas patiesībā ir šī gatavība? Vai šai gatavībai ir jāietver sevī noteiktas īpašības? Visa nelaime tā, ka cilvēki negrib saprast to, ka šīs gatavības un visu sasniegumu pamatā ir sekošana augstākajam ideālam un mūsu jūtu, visu mūsu rakstura ugunīgā transmutācija. Cilvēkam daudz vieglāk atteikties no dažādām pārmērībām un, neapgrūtinot savu domāšanu mehāniski skaitīt pranajamu nekā apvaldīt kaut vai vienu savu paradumu, kas kā piedauzības akmens guļ ceļā uz garīgo sasniegumu. Bet, kā teikts, visam mehāniskajam, kas skar tikai ārējo cilvēku, nav vērtības un tas nevar pārveidot iekšējo cilvēku. Bet iekšējā cilvēka pārveidošana ir visu patieso Mācību vienīgais mērķis. Tādēļ ļoti jāiegaumē, ka visi Lielie Skolotāji rūpējas un nodarbojas ar iekšējo cilvēku, kura sfēra atrodas dzenuļu un domu pasaulē. Tādēļ nevienam augstam Radžam vai Agni Jogam nav vajadzība pēc mehāniskiem paņēmieniem, vai kādiem fiziskiem vingrinājumiem. Un vienīgā pieļaujamā koncentrācija ir koncentrācija uz izvēlēto Augstāko Ideālu, nelokāmā un nemitīgā tieksmē pacelties līdz Viņam. Un tāda koncentrācija turpinās nepārtraukti; lai ko tāds māceklis darītu, viņa domas neatlaidīgi turas pie viņa Ideāla, visu viņš dara šī Ideāla vārdā, viņš pastāvīgi jūt savā sirdī mīlestību uz šī Tēla klātbūtni. Šī arī ir patiesā koncentrācija, kas norādīta ezotēriskajā filozofijā, kas stāda tikai iekšējo pasauli.

Tāpat arī skolnieka skaitītā lūgšana ir tieši šī nepārtrauktā sirds tiekšanās un slavēšana izvēlētajā Tēla priekšā. Šajā sakarībā man nāk prātā stāsts, kā kādreiz lielais Konfūcijs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

bijis smagi slims, un viņa draugi, kas bijuši atnākuši to apciemot, domādami, ka viņš jau atrodas pie miršanas, ierosināja viņu skaitīt lūgšanu, uz ko Gudrais pasmaidīdams atbildējis: “Mana lūgšana sākusies jau sen.” Un patiesi, vai visa Viņa dzīve nebija šāda nepārtraukta stāvēšana Lielā Ideāla priekšā, tāda patiesa lūgšana Visaugstākajam?

Lūk, šādā stāvoklī, kad novērojama gars tik cieši pieķēries izvēlētajam Tēlam, ka nevar būt nekādas novirzes, un ar to arī ir izpausta gatavība, Skolotājs parādās, un novērotais gars tiek pieņemts par mācekli. Bet, protams, var būt atsevišķi paziņojumi un var pat tikt dotas brīnišķīgas grāmatīņas ar Mācības pamatiem caur tīro psihiķu kanāliem, bet patiesā mācekļība ir kaut kas pavisam cits. Gandrīz neviens neaptver, kādu briesmīgu smagumu sev uzveļ Skolotājs, pieņemot mācekli. Tādēļ Lielie Skolotāji, kas stāv Pasaules Sardzē un virza visus pasaules procesus uz labvēlīgu atrisinājumu un kas izcīna gigantiskas kosmiskas kaujas, var tuvināt tikai tos, par kuriem Viņi jau vairs nešaubās, kas ir izgājuši caur daudziem ugunīgiem pārbaudījumiem un ir pierādījuši savu gatavību un padevību nevis labklājības apstākļos, bet gan bezdibeņa malā; tādēļ arī pieņemto mācekļu skaits ir tik niecīgs.

Pieņēmis mācekli, Skolotājs nodibina ar viņu neredzamu saiti un uzņem viņu savā apziņā, t.i., no šī mirkļa Skolotājs zina visu, kas notiek ar mācekli, var zināt katru viņa pat garām skrejošu domu vai jūtu un atbilstoši to virzīt. Māceklim, no pieņemšanas mirkļa sākas pilnīgi jauna dzīve. Atmosfēra visas viņa snaudošās enerģijas, iestājas paātrināta attīstība un transmutācija. Uz viņu tiek virzīta vesela baterija neredzamu, bet spēcīgu staru, kas samērīgi ar mācekļa tiekšanās augšanu un apziņas paplašināšanos, kā arī viņa organisma izsmalcināšanos – kļūst arvien vairāk un vairāk sajūtams, un tie visi ir virzīti uz vienu mērķi – uz iekšējā cilvēka pārveidošanu un viņa trīs ķermeņu izsmalcināšanu un sadalīšanu patstāvīgai darbībai atbilstošos plānos. Liels ir mācekļa sasprindzinājums, viņa fiziskie spēki brīžiem kļūst vāji un tam ir jāpieturas pie zināma dzīves veida, neizejot no dzīves. Protams, visi šie stari var tikt uzņemti tikai pie augstākās mācekļa tiekšanās. Visur ir vajadzīga savstarpība, atbilstība un saskaņotība. Tādēļ bez gaidām nav saņemšanas.

Varbūt Jūs tomēr teiksit, ka es neesmu pilnīgi sapratusi Jūsu domu, ka “nevis skolnieks gaida Skolotāju, bet gan Skolotājs gaida skolnieku”, tas būs nepareizi. Ar sirdi es to saprotu, bet nesagatavotām apziņām, ar kādām Jums, varbūt, nāksies runāt par mācekļību un Skolotāju, ir nepieciešami stingri norādīt, ka bez tiekšanās, apstājoties un novirzoties no ceļa, neko nevar sasniegt. Par remdenību un pusmēru postošo iedarbību ir pietiekoši runāts. Skolotājs gaida tikai to, kurš iet stingri, nenovirzoties, pārņemts no tiekšanās uz vienīgo mērķi, lai pasniegtu viņam roku, tad, kad tas pāries pēdējo šķērslī, kas viņu šķir no Skolotāja. Daudz ir to, kas drūzmējas pie pamatnes un daudz ir to, kas iet pa ceļu, bet, protams, Skolotāji tos negaida, jo virsotne ir augsta un šaura un daudzi nobīdīsies no stāvā kāpiena aizgriezīsies, nenogājuši pat pusi ceļa. Tikai, pārejot zināmu robežu, māceklis var cerēt vērst uz sevi Skolotāja uzmanību. Jo patiesi tas būtu neražīgs laika patēriņš un tāpat liela nesamērība – vērot nestabilo gara ceļinieku lēcienus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Tāpat par nolemtajiem mācekļiem saucas tie, kas jau daudzās iepriekšējās dzīvēs bijuši mācekļi. Tāds māceklis savā pašreizējā iemiejumā jau no pašas dzimšanas atrodas Skolotāja novērošanā. Viņa dzimšanas apstākļus nosaka Skolotājs un viņš jau no agras bērnības pazīst Skolotāju, tādēļ šādi gari jau vairs nevar novirzīties, un viņu dzīves notikumi kā neapturama straume nes tos uz nozīmētajiem krastiem.

317.

Varoņdarba veikšanai ir jānorūda gars, tādēļ mācekļības ceļš nekad nav viegls. Nākas pārvarēt daudz šķēršļu, jo kā gan citādi mēs pārbaudīsim savus spēkus un norūdīsim sava gara asmeni?

Jo nenorūdot garu, mēs nevaram veikt varoņdarbu un tāpat arī nevaram kļūt Lielās Baltās Brālības līdzstrādnieki. Visu patieso varoņdarbu veicēju pašatteikšanās spējai jābūt lielai. Senajā Ēģiptē neofītiem bija jāiziet šausmīgas mākslīgi sagatavotās briesmas un kārdinājumi. Un tikai necīgs viņu skaits izturēja šo visu spēku sasprindzinājumu. Mūsu laikos visi mākslīgie pārbaudījumi ir atcelti, un māceklim jāprot dzīvē sagaidīt un pārvarēt grūtības un šķēršļus, pie kam tiek ņemtas vērā viņa tieksmes, tiek apsvērtas viņa attapības, vīrišķības, modrības, vērtības, godīguma, padevības u.c. spējas. Un, protams, tāpat kā agrāk, tikai nedaudzi to iztur.

Bet tie mācekļi, kuru agrāko uzkrājumu potenciāls ir liels, prot priecāties par visām grūtībām. Tā tuvākie mācekļi iemācās staigāt pa bezdibeņa malu. Un uz galējās robežas viņus vienmēr apsargā brīnišķīgā Palīdzība. Liela uzticēšanās, padevība un Gaismas Hierarhijas atzīšana dzīvo patieso mācekļu sirdīs. Protams, tādēļ arī ir iespējama tāda brīnišķīga Aizbildniecība un Aizsardzība. Kad sidraba pavediens, kas saista mācekļa sirdi ar Skolotāju, ir vesels, tad nekas nav bīstams, un viss nepieciešamais atnāk, bet tas ierodas pēdējā brīdī, kad visas mūsu spējas un piepūle ir sasniegušas savu augstāko sasprindzinājumu, jo kā gan citādi pārveidosim savas enerģijas augstākās ugunīs? Jo arī pēc fizikas likuma visas enerģijas transmutējas tikai uz augstākā sasprindzinājuma robežas. Mūsu enerģiju transmutācija jeb to pārveidošana augstākajās ugunīs arī ir mūsu dzīvošanas mērķis... Tikai sasniedzot šo transmutāciju, mūsu organisms kļūst cienīgs un saskanīgs to smalkāko enerģiju uztvērējs, kas nāk no Gaismas Hierarhijas. Tādēļ uzņemsimies varoņdarba veikšanu darbā, katras dienas dzīvē. Būsim priecīgi, ka mums ir iespēja tuvoties Gaismas Valdoņiem, jo patiesi, šī iespēja atrodas mūsos pašos, un tikai mēs paši varam paātrināt tās sasniegšanu.

Visas bēdas un visa laime ir mūsos pašos. Lielie Skolotāji ir vienmēr gatavi sniegt Palīdzību, bet jāprot to saņemt.

318.

Tā pilnā uzticībā Vadošās Rokas Gudrībai turpināsim izsmalcināt un pilnveidot savu iekšējo cilvēku apziņas šķīstīšanas un paplašināšanas ceļā, un varoņdarbs spilgti nostāsies mūsu priekšā visā savā daiļumā. Jo Mācības grāmatas ir pilnas ar visizsmeltošākiem norādījumiem, tikai jāiemācās tos pielietot dzīvē! Jo katrs dzīvē realizēts norādījums ir solis tuvāk Lielajam Skolotājam. Katram sitīs sava stunda! Patiesi, nezinām ne dienu, ne stundu! Tādēļ sūtu Jums, manas sirds liesmaino

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

vēlēšanos, lai Jūs draudzīgi strādātu, rūpējoties par harmonisku atmosfēru Jūsu sanāksmēs un pārrunu vakaros. Lai tie būtu arī nelielā skaitā, bet gaiši un sasildīti ar karstas mīlestības jūtām pret Skolotāju, kas mūs Aicinājis.

Laiks ir tik bargs, ka tikai ar vislabāko padevību un saliedētību var aiziet līdz dižajai stundai, apsolītās Jaunās Pasaules stundai. Vienotība un savstarpēja cieņa gaišāko prātu un siržu vidū daudz palīdzēs šim dižajam darbam.

Jūs rakstāt, ka pašdisciplīna bieži ir vissmagākā. Bet jebkura disciplīna, galu galā, tiek novesta līdz pašdisciplīnai. Jo disciplīna, kuru mums kāds uzspiež, ir tikai ārēja disciplīna un tāda, protams, ne pie kādiem garīgiem sasniegumiem nevar novest. Kaut gan ir pieņemts uzskatīt, ka ar Skolotāju ir vieglāk noiet ceļu, jo, kā Jūs rakstāt “mums acu priekšā ir konkrēts mirdzošs piemērs...” Bet, ja mēs atskatīsimies vēsturē, mēs ieraudzīsim pārsteidzošu parādību.

Jo lielāks Skolotājs, jo mazāks tā mācekļu skaits. Pie kam, pašreizējā laika fakti spilgti apstiprina šo atbildības likumu tā pretējā proporcionalitātē. Vai tas neliecina par grūtībām sekot Skolotājam? Patiesi, mācekļa ceļš nav viegls! Protams, zemes Skolotājs, kuram ir šķīstīta ugunīga aura, var pat ar savu klātbūtni vien paātrināt mācekļa attīstību, bet tam ir nepieciešama pilnīga apziņas saskaņošana un mācekļa vislielākā padevība Skolotājam, un tad, tiešām, ir iespējami brīnumi. Bet, kā ir teicis kāds liels Skolotājs - “vienas rokas pirkstu ir pārāk daudz mācekļu skaitam.” Mūsu Zemes aura ir ļoti tumša un ja kādreiz tā ir bijusi dzeltena, tad pašreiz tā tuvāk ir grifeļu pelēkai krāsai. Baigi bija vērot šo atmosfēru, sevišķi absolūtās tumsas izplatīšanos. Pēc šī pārdzīvojuma es vairākas dienas atrados nervu drudzī. Es mokoši pārdzīvoju postu, kas apdraud mūsu planētu, bet pašreiz esmu to pārvarējusi un gandrīz mierīgi iztuos pret visām zīmēm, kas norāda ka zem tumšo spēku spiediena viena pēc otras trūkst cilvēces glābšanas kuģa enkura tauvas.

319.

Bija prieks saņemt Jūsu sirds brīnišķo vēstījumu un tajā pausto atdevību Lielajam Skolotājam. Patiesi, atdevība un kādība, kas pieder vienīgi gara valdniekiem. Bez šaubām, šo visretāko kādību Jūs esat atnesuši līdzī no pagātnes, un kur gan citur, ja ne Austrumos un varbūt pat svētajā Indijā jāmeklē šīs viscēlākās kādības sakņojumus. Visi garīgie sasniegumi, garīgā audzināšana, Indijas visizsmalcinātākā ētika balstās uz šo pamatkādību. Visa Indijas literatūra heroisma gara un atdevības caurstrāvota. Nekur tā neizprot un svētbijīgi necienī saites starp Garu un mācekli kā tieši Indijā. Pat šai zemei uz laiku sabrūkot, pašas tautas sirdī šī cienīšana saglabājusies un izpaužas neiznīcināmā gara kultūras starojumā. Tāpēc svētība Jums, jo Jūsu sirds trīs šajā cēlajā un tīkamā izjūtā. Patiesi, atzinība un atdevības ugunis paceļas pāri visam citam sirds vēltēm.

Nobeigšu Mācības vārdiem: “peldētāji, ja jūs pieliksīt visas pūles, kurp gan jūs spēš aiznest visbīstamākais vilnis? Tas var jūs vienīgi pacelt augšup”. Tāpēc arī iesim uz priekšu zem Gaismas Hierarhijas Varenā Vairoga.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

320.

Tagad jāņem vērā, ka ļoti daudzi uzdodas par Mahatmu mācekļiem. Bet patieso mācekļu skaits ir ļoti mazs. Kādreiz viens Lielais Skolotājs uz jautājumu, vai viņam daudz tuvāko mācekļu, atbildēja – vienas rokas pirkstu par daudz šim skaitam.”

Un patiešām, vai Valdoņi, kas stāv Pasaules Sardzē un piedalās varenākajās Kosmiskajās cīņās, var apgrūtināt sevi ar lielu mācekļu skaitu? Pie cilvēces pašreizējā apziņas stāvokļa tas būtu visgrūtākās enerģijas neproduktīvas patēriņš, enerģijas, kas tik vajadzīga mūsu planētas līdzsvara uzturēšanai. Daudz ir to, kas lasa Baltās Brālības Mācības grāmatas, un, domās pievienojušies norādītajam ceļam, jau ieskata sevi par viena vai otra izvēlēta Lielā Skolotāja mācekli. Viņam pa daļai ir taisnība: ja tie turpinās tiekties un, galvenais centīsies Mācību likt lietā dzīvē, tad, protams, agri vai vēlu šajā vai citā dzīvē tie uzsāks patieso mācekļa ceļu. Bet jautājiet sev tā īsti atklāti un nopietni, vai Jūs esat satikuši daudz tādu mācekļu, kuri kaut daļēji iemiesotu dzīvē Dzīvās Ētikas pamatus, kas tiem doti Mācības grāmatās? Bet vai var cerēt tuvojties, neiemiesojot tos pilnīgi jeb, pareizāk, pašizliedzīgi neejot dzīves varoņdarba ceļu? Nopietni pārdomājiet Skolotāja grūto uzdevumu, kas uzņēmis atbildību par mācekli. Sacīšu Jums, šī nasta ir briesmīga! Šī sprieguma apmērus okulto likumu nepazinējs nevar pat iedomāties!

321.

Pilnīgi pievienojos Jums, ka nedrošu elementu pielaišana ezotēriskajā grupā vai Valdē ir ļoti bīstama. Tāpēc ar šo ļaunumu jācīnās un taktiski jānoraida dezorganizētāji elementi. Centieties uzņemt vienīgi pārbaudītas personas, kas sirdī ietvērušas Mācības pamatu – sirds atdevību Gaismas Hierarhijai, bez kā nevar būt patiesas Mācības izpratnes, jo vienīgi šī sidraba saite saista mūsu apziņu ar Skolotāja Apziņu. Personām, kas noliedz Skolotāja vadošās sākotnes atskārsmes nepieciešamību, varētu sacīt, ka tagad novērojama vispārējais sairums ir autoritātes noliegšanas sekas.

322.

M... ir daudz torņu un sardžu Himalaju piegāzēs. Iegaumējiet – neviens bez pavadoņiem sniega sardzei cauri netiks. Giganti leduskalnos uzmana pasaules upi. Ledus tīrās ugunīs zied un gaiss ozona piesātināts.

323.

Legenda par Budu, - Kāds šķīsts cilvēks gribēja ieraudzīt Budu, saistīdams savu uzmanību pie visdažādākiem priekšstatiem. Viņa rokas netvēra cildeni gudrus atveidus, un viņa acis neiegremdējās cienīšanas vērtos priekšmetos – parādība nenāca. Beidzot ieslīdzis lūgšanā, meklētājs sajuta, ka uz pieres viņam nolaižas zirnekļa pavediens. Viņš to atbīdīja un atskanēja skaidri sadzirdama balss: “Kāpēc atraidi Manu roku? Mans stars tev sekoja, ļauj tevi apskaut.” Tad iedrebējās cilvēkā saules zalktis, un viņš atrada atsviesto pavedienu. Viņa rokās tas pārvērtās četrdesmit pērlēs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

un katras bij Budas Tēls. Vidū bija akmens un uz tā uzraksts: “Droširdība, izmisums, prieks.” Budas sekotājs guva prieku, jo zināja ceļu uz to.

324.

Cilvēks, kas izglābts, iedomājas sevi bojā gājušu. Jau bojā gājušais domā, ka tas uzvarējis. Pa visu pasauli ložņā muļķība. Nomodā cilvēki rēgu ielenkti. Var saskatīt veselu tautu ārprātu. Mācība var daudziem atdarīt acis un atgādināt pamatu negrozāmību.

8.nodaļa: Atdevība.

325.

Ceļš uz ticības zemi ir grūts. Virziet prātu uz radīšanas prieku. Lai garu vērstu, jāizdzēn nevajadzīgās domas un jābūt gatavam uztvert vibrāciju viļņus, ko Mēs sūtām.

326.

Brīnums notiek dzīvē, atverot acis – ieraudzīsiet.

327.

Prātīgāk ir likt mācīties no dzīves parādībām. Daudz ko dzīvē atklāšu, tikai ievēro. Iztēle nav nekas, salīdzinot ar dzīvi.

328.

Varat mācīt darba piemēros, cik nepieciešami būt attapīgam. Ja katrā apstākļī ieslēgtos dažādas iespējamības. Bet prāts pavērs uz Gaismu. Grāmatas putekļi cienījami, bet gars lido bez putekļiem. Smacīgums mūsos. Dziediet: dziesma vilkus baida. Ceļiniekiem labāk ir dziedāt. Apslēpto dziesmu dziediet. Miegam neļaujieties.

329.

Kārtība iegūs jēgu, kad paraudzīsities no kalniem. Vajag ievērot atsevišķas dzirksteles, drīz tās sāks saplūst visu pamatu jaunas izpratnes liesmā.

Nav viegli uzcelt arku starp pilnīga rieta un lēkta ceļiem. Gara nesēji nepazīst cits citu. Ieklausieties un pierakstiet jūsu ceļā sastapto dīvaino figūru balsis. Vēlāk ziņas apvienosīt, parādot praktisko iespējamību kāpes. Uzmanības nazis asinās, saite nostiprinās, kad, neskarot karmu, izprotošās dzirkstis uzmundrina spēku.

330.

Kā dzirksteles rada ozonu, tā garu darbība auž palīdzību. Tikai atveriet tām logu un palīdzība lido.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

331.

Priecājos redzot, ka jūs saprotiet Manu Norādījumu detaļas. Gatavoju notikumus, paredzēdams visus sīkumus, tāpat darīsiet arī jūs, būs vieglāk satikties.

Nedrīkst daudz no nolemtā aizlaist vējā, bet ar attapību ir iespējams taku negrozīt. Svarīgi, lai būtu spraiga uzmanība – modrs gars iet saprašānai pa priekšu. Mans stars ir gatavs aizdegt domu blāzmu. Tā arī iziesim cauri visām briesmām un neveiksme pārvērtīsies veiksmē.

332.

Galvenā kļūda, ka dzīves jautājumi un dzīves pieprasījumi nav formulēti, kaut gan jebkuru minūti varu uzstādīt jautājumu un garām palaistais neatkārtojas. Ir teikts: jūs nezināt ne dienu, ne stundu.

Lūdzu uzasināt domu kā šķēpu. Mācīties var bez gala.

Kad lūdzu – palīdziet celt Manu Pasauli, negriežos pie skeletiem, bet pie dzīviem radošiem gariem. Katram tiek nozīmēts viņa upuris. Vaļēju acu simbols – ļoti svarīgs.

333.

Gribu redzēt kooperāciju ne rakstos un apgalvojumos, bet darbībā. Pareizi ir nerunāt par mīlestību, bet parādīt to darbos. Pareizi ir atnest padevības apliecinājumus, tie parādīsies darbībā. Pareizi ir nerunāt liekus vārdus – tie darbībā vajadzīgi. Bēdīgi, ja uzbrukuma laikā kareivji pametīs ierindas ķēdi un sāks apliecināt vadonim mīlestību. Patiesi, uzbrukuma laiks paiet un katrs akmens jāieņem ar veiklu tvērienu. Raidiet bultas prasmīgi. Sākumā jau Esmu Sacījis: ka stari zaudē vērtību neatbilstošu emanāciju gadījumā. Nogurums un uzbudinājums var iznīcināt vajadzīgo sūtījumu. Pāri visām izjūtām, jāprot nokļūt līdz Mums.

334.

Jūs zināt, cik grūti ir sasniegt cilvēku sirdis. Gars neizlaižas cauri un čaula sabiezē. Kā gan apsveikt tos, kuri spēj raudzīties apkārt līdzīgi ērglim un kuriem nākotnes migla līdzinās gaišam spogulim. Lai gan cīņas notikumi ir ļoti lieli, bet vienu apsolu saviem uzticamajiem – jebkurā stāvoklī sargāsim viņu cieņu. Naidīgās strāvas vērsīsim viņiem par labu. Pavēles Maniem kareivjiem netiek atkārtotas divreiz. Atzīmējuši iespējamības būvēsim Mūsu ceļus labāki.

Nebaidīsimies, ja šīs iespējamības pirmā acu uzmetienā liekas pārāk izkaisītas. Nams arī neaug uzreiz, bet laime tā, ka redzu jaunas galvas, kas cienīgas pieņemt atrisušās stīgas.

Jums jāpaļaujas uz nezināmiem un Neredzamiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

335.

Rokas, kas jūs biedē, neskars jūs, ja iesit atdevības spirāles apvīti. Ja acs rupjā redze spētu saskatīt atdevības bruņas, bet tad jau cilvēks vairs nebūtu zemākā apziņā. Agrāko dzīvju pieredze nesniedz aizvērtas acis. Tieši kā bez spārnēm virs bezdibeņa paliek katrs, kas tuvojas Mūsu Vienkopai vecajā apziņā. Kā ozona eksplozijā satriekts ikviens, kas lepnībā pūlas iekļūt pie Mums. Kā lai ieskaidro, ka ne Mēs, bet pats lepnais sevi satriec. Tāpat kā bojā iet katrs, kas pulvera darbnīcā ieiet metāla zolēm. Prasme lietot zolēs tērauda naglas gan vainago labus ātrsoļotājus, bet ikviens strādnieks aizrādīs uzaut mīkstas kurpes, ejot pa sprāgstošu virsmu. Tā piesātinātai atmosfērai nepieciešams buferis.

Aizrādīsim uz Svētīto, kad Viņš gāja kalnos, arī Viņš nežēloja laiku, lai atvieglotu pāreju. Tā panākam enerģijas ekonomija, kas pieļaujama un attaisnojama, citādi starp pasaulēm radīsies kavernas, un kas zina, ar kādu gāzi tās var piepildīties? Varu ieteikt saudzēt enerģiju, jo katra veltīga enerģijas izšķiešana kā pa stīgu lielos attālumos dod triecienu izplatījumam. Katrā zāles stiebriņā vajag saudzēt Kosmu, ja esam gatavi kļūt par Visuma pilsoņiem.

336.

Svētītais runāja par trim Skolotājiem. Viens saņēma dievišķās dāvanas un aizgāja no zemes darba, otrs saņēma dāvanas un palaida vaļā dzīves izpratnes pavedienu, trešais, saņēmis dāvanas, nepameta zemi, mācīdams sasiet izpratnes pavedienus. Viņa devīgums pārspēj pārējos. Dzīves zīme – krusts.

337.

Magnēta iedarbību no attāluma nosaka uztveres spējas, tāpēc tik svarīgs ir gara jūtīgums. Spēcīgs Magnēts, protams, spēj pārvarēt inertumu, bet spēku patēriņš ir ļoti liels. Tāpēc Uztveres jūtīgums veicina evolūciju, bet inerts gars to kavē. Pie uztveres jūtīguma magnēta spēks spēj iedarboties milzīgos attālumos.

338.

Varenais Magnēts iedarbojas uz planētu, tāpēc strāvas tagad tik saspringtas. Šī parādība izraisa spēcīgu attīstību, bet daudzi sadegs. Stiprais Magnēts nostiprinās nākotni.

Ja Mēs aicinām attīstīt uztveres jūtīgumu, tad nepieciešamība ir liela. Cilvēcei jāsaprot, ka nevaram iekustināt akmeņus. Cilvēku apziņai jāpierāda jūtīgums.

339.

Katras būtnes pamatā slēpjas ugunīgā jaunrade. Pat primitīvās apziņas izprata uguni. Uguns potenciāls izveidojies kā progresa mērogs. Katra rase ir saņēmusi radošo uguni un jaunrades potenciāls ir atkarīgs no atmodinātās apziņas. Tā katra rase ir apliecinājusi savas attīstības pakāpi. Uguns ir dzīvības impulss, jaunrades impulss,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

traukšanās impulss. Katrs apzinīgs trauksmīgums dod garam sava potenciāla iepazīšanu. Katra izplatījuma doma dod garam apziņu. Kad Kosmoss sūta cilvēcei savas veltes, nostiprinās saite starp Magnētu un garu. Uztveres jūtīgums nesīs visiem iespēju iesaistīties kosmiskajā jaunradē.

340.

Izplatījumu pilda kosmiskais jūtīgums. Formulu iespējams apstiprināt tikai tad, kad pievilksme iedarbojas uz uztveres smalkumu. Tāpēc, kad kosmiskā kombinācija tiecas apvienoties, jūtīguma spēks jaunrada. Tik bezrobežīgi Kosmoss vada jūtīgos organismus.

341.

Jaunrade atstāj jaunas pēdas apziņā. Katrai enerģijai piemīt radošs spēks. Vissmalkākai apziņai piemīt vislabākā uztvere. Radošo spēku nostiprina smalkās uztveres centri. Katra smalkā enerģija atspeļojas gara jaunradē. Tā jaunrada Valdoņi, tāpat jaunrada Agni Jogs.

342.

Sirds lūgšana ir mīlestības un atdevības izpaudums. Pildīsim savu pieredzes trauku, jo pie tās nevairāmi nonāksim. Nezaudēsim dārgo laiku ar novilcināšanu un postīšanu. Katrs postījums izraisa stihiju neapvaldāmību, citiem vārdiem – ir pretrunā ar izpausto Kosmu. Apziņas augšana patiesi ir Mūsu svētki!

343.

Patiesi, ja jūs pazīstat nemitīgu Valdoņa tuvumu, jums jau ir īsākais ceļš uz Mums. Skaisti kulti ir izbalējuši ikdienā, bet cik daiļa ir apziņa, ka dota ikdienas atdevība un liesmojošā mīlestība uz Hierarhiju. Ja Sacīšu – mīlu Tevi, Kungs, un atdodos Tev, Valdoni, un godinu Tevi, Skolotāj!” – kādā varenā korī šie cildinājuma vārdi aizšalks tālajās pasaulēs! Tā ar katru atdevību var atvērt jaunus aizbīdņus, un cik brīnišķīgi sajūst lielo jēdzienu neizsmeļamību. Novēlējums var būt īss: “Kvēlojiet sirdīs un radiet mīlestībā!”

344.

Mācieties neskaitīt dienas, nemanīt gadus, jo nav izšķirības, kad esat lielajā Kalpojuma plašumā. Vai iemācīties just sevi ārpus seklās parastības un garā pievienoties paustajai dailes pasaulei. Dosimies kopīgi turp, kur nav ne robežu, nedz beigu; kur katru svētīgu atmirdzējumu var pārvērst svētīgumā, pasaulēm, starojošām varavīksnes spožumā.

Ar atdevību var sasniegt visus vērtus. Neaizmirsīsim to ne mirkli. Pildīsimies ar atdevības smaidu un svētīsim ikdienu. Katram Mūsu elpas vilcienam ir brīnišķīga substance topošo pasaulu labā. Padomājiet par dārgu mieru, kas doti Mums ir kas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

pieder tam, kad devis mums asaru un sviedru lāsi Mūsu atbrīvošanai. Ikdienas pateiksimies arī Visaugstākajam.

345.

Katrs pamatu satricinājums bojā visu vērpmumu. Tiekšanās apdvesta atdevība vajadzīga kā eļļa svirām. Mums vienalga, kāpēc kaut ko nedara aiz atdevības, bet Mēs bieži redzam, ka jau gatava ķīmiskā reakcija izšķīst. Tā vajag uzasināt zobena smaili, jo veiksmē nav tālāk par šķēpa garumu. Saudzējiet Hierarhijas jēdzienu.

346.

Piegiezīsimies atdevības jēdzienam. Šis jēdziens tāpat pakļauts daudziem sagrozījumiem. Atdevība nav līdzīga vējdzirnavām nedz arī algotam dziedonim. Viņa drīzāk līdzinās nesatricināmam virsotņu tornim, ko ar baiļu trīsām apiet ienaidnieki un kura telpās vienmēr gatavas naktsmājas draugam.

Atdevība ir pretēja šaubām, kas nav nekas cits, kā tumsonība. Tātad atdevība balstās uz apgaismības. Tā izziņas likumā pamatota atziņa ir radniecība atdevībai. Tā nav ne lētība, ne vieglprātība, bet stingrība un nelokāmība. Protams, atdevības torni ceļ ne ar mazu darbu, ne ar mazu apņēmību un atdevību lauzt var tikai zvēresta laušana kā arī nodevība. Bet visai vērtīgi ir atdevības torņi! Šādi Ašrami kā magnēti pievelk spēcīgas sirdis, tie ir garīguma izplatītāji. Šo torņu tuvumā pat materiālā daba pārveidojas!

347.

Sekojojot sirds likumam, vērīgi jāšķiro katrā parādībā derīgie un kaitīgie elementi. Parādības reti kad visas ir sliktas vai labas, bet sirds izprot, kur gaismas dzirkstis, un kur tumsas putekli. Jaunu nevar radīt konvencionāli, iepriekš izlemti un zemes nodomi, bet jāatceras, ka svētdeva plūst plaši; tās dzirkstis kosmiskie viesuļi aiznes līdz dažādiem pavardiem. Paši redzat, cik negaidot iesakņojas augu sēklas, tikpat daudzveidīgas ir cilvēciskās īpatnības. Tāpēc arī runāju par ietveri.

348.

Antenas ir piemērotas dažādiem viļņiem, bet viņu būtība no tā nemainās. Tāpat arī sirdis spēj iztvert dažādas strāvas, bet viņu būtība būs tā pati. Sevišķi to var novērot priekšsajūtās.

Salīdzinājumi dod lielisku cilvēku siržu skalū. Ir novērots, ka zināms notikums izsauc neapšaubamus afektus, bet cik tie ir dažādi kā laikā tā kādībā! Viens un tas pats notikums var dot veselu novērojumu grāmatu. Viena sirds uztvers Smalkās Pasaules klišeju, otrai vajadzēs fiziskās strāvas, bet trešā atsauksies tikai pēc notikuma. Viena novērtēs notikumu pienācīgi, otra var pārspīlēt un trešā tikai neapzinīgi atzīmēs pulsa ritmā. Neapšaubāmi, ka sirds atsauksšanās daudz būtiskāka, nekā to domā. Priekšsajūtas nav mānītība, bet fizisks fakts. Pat ar nelielu vērīgumu ir iespējams

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

paredzēt notikumu. Nebūs svarīgi notikuma apstākļi, bet tā potenciāls. Tā sirdī atbalsojas visdažādākie viļņi. Vai nav pamācoši pārdomāt šīs parādības?

349.

Uguns parādību spriegumos var novērot vienu Uguns pamatkādības izpausmi. Apkārtējie priekšmeti kļūst it kā caurspīdīgi. Jūs to varat apliecināt. Uguns it kā pārveido citas ugunīgās būtības un atklāj gaismas matēriju, kas atrodas visa esošā pamatā. To pašu var sacīt par ugunīgas sirds magnētu, savdabīgi tā atklāj ugunīgo dabu visā, kas tai tuvojas. Tā caur ugunīgu sirdi iespējams novērot ugunīgās kādības. Tikai jāatrod šāda sirds un visā saudzībā jāpielieto eksperimentos. Šādos eksperimentos jāpatur prātā, ka Gaismas matērijas atsegšana var būt visai bīstama apkārtnes raupjajos apstākļos. No šīs pašas Uguns kādības atkarīga arī pilnīgā samadhi bīstamība. Tomēr nepretojieties ugunīgajām parādībām, jo tās neapgrūtina sirdi. Armagedona laikā parādības, protams, ļoti sarežģītas, jo izplatījuma Uguns un pazemes Uguns ritms traucēts. Parasti līdzīgus ritma traucējumus neņem vērā un tādējādi vēl jo vairāk pastiprina kosmisko apjukumu.

350.

Ugunīgās Pasaules skaistumu, gaismu, krāšņumu apliecina katra tuvošanās tai. Bez tam sevišķu sajūsmu modina vienotības izjūta. Ugunīgā Gaisma rada abpusēju pievilksmi, citiem vārdiem sakot, īstu vienotību. Bet miesa turpretī, izraisa visādas šķelšanās. Tāda blīvās pasaules īpašība traucē uz piegružotās, dūmakainās virsmas izjust vienotības jūsmu. Tāpēc vēl jo vairāk jāvirza domas uz Ugunīgo Pasauli, lai iepotētu sevī novājināto vienotības izjūtu. Vajag it kā uzrādīt magnētu, kas bijis atstāts bez aizvara. Prasme rīkoties ar magnētu vajadzīga pat ikdienas dzīvē. Tāpat arī Uguns potenciāls, atstāts bez lietošanas, iegremdējoties dzīlēs un kļūs nepieejams. Vajag to atkal modināt, izraisot visas labākās atmiņas par to un labāko iztēli. Patiešām, ugunīgajam krāšņumam vajadzīga skaidrota iztēle. Jāsaprot, ka blīvās formas nedod Ugunīgās Pasaules priekšstatu. Bet mirklīga apskaidrība spēj uz mūžu atstāt neizsakāmu izjūtu, kas pamatojas vienotībā.

351.

Gara apskaidrība izpaužas arī smalko enerģiju transmutācijā. Kad gars tiek apstiprināts kā vadošā sākotne, tad viņa spēks piesātina katru izpausmi. Tādēļ jūtziņu bieži var nosaukt par garīgo apskaidrību. Paturēsim prātā šo spēcīgo kādību.

352.

Viens no iemesliem, kādēļ samadhi norisinās tik reti, ir cilvēku neprasme rīkoties ar tādu augstu stāvokli. Viņi centīsies pārtraukt ikkatra neparasta stāvokļa sākumu. Bez tam, cilvēki neliks mierā samadhi stāvoklī iegrimušo un ar saviem rupjajiem paņēmieniem radīs bīstamu satricinājumu. Pat visikdienišķākajā dzīvē ir nepieciešama saudzīga izturēšanās citam pret citu. Cilvēks, kas saņēmis satricinājumu, atstājams mierā. Bet ļaudis reti kad ievēro pat šo primitīvo uzmanību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Iekams cilvēka domāšana nebūs apjēgusi, kā rīkoties ar augstākajām enerģijām, tikmēr samadhi dot ir bīstami. Tāpēc noderīga būs jau ikkatra doma par Augstākās Pasaules realitāti.

353.

Psihisko enerģiju saucam arī par nenogurdināmo. Tiesa, cilvēka organisms var nogurt no enerģijas sprieguma, bet pati enerģija būs neizsmeļama. Šāda enerģijas kādība norāda uz kosmisko avotu. Enerģiju nespēj izsmelt ne vecums, ne slimības. Tā var aprimt, ja to neiesaistīs darbībā.

Bet kādām ietveres spējām gan jābūt cilvēka apziņā, lai nesašaurinātu cilvēkam uzticētā spēka apjomus?!

354.

Vai piezīmju fragmentārums ir nejaušība! Varbūt ka šajā mozaīkā ir ietverts ritms un savdabīgs zīmējums? Lai draugi dažkārt padomā, kāpēc izraudzīta šāda sistēma? Vai tajā nav ietverts īpašs uzdevums, iedarboties uz dažādiem centriem? Uztveres spēju pilnveidošanās ir ļoti svarīgs sasniegums.

355.

Cilvēki neprot atrast visdaiļāko. Viņi aizmirst labākos apskaidrības mirkļus. Bet tādas stundas dotas visiem, neskatoties uz dažādiem stāvokļiem. Kā dimants uzliesmo šāds apskaidrotības mirklis. Tas gan ļoti īss, bet šai īslaicīgumā izpaužas Pārzemes Pasaules pieskare. Šādas pieskares nav aizmirstamas! Tās ir kā Gaismekļi zemes virsū un pārsniedz saprātu. Ir sevišķi jāsaudzē pārzemes dzirksteles.

356.

Ar sevišķu grūtību cilvēki uztver Smalkā ķermeņa darbības acumirkīgumu. Cilvēki tik ļoti saistījuši sevi ar konvencionālo laika jēdzienu zemes izpausmē, ka tie nespēj atsacīties no laika izplatības. Tikai tie, kas jau pieraduši iziet Smalkajā Pasaulē, zina, cik daudz var pārdzīvot vienā mirklī. Var daudz pārdzīvot garā, un ir jāsaudzē katru uztveri.

357.

Jānoskaidro samadhi, jeb augstākās garīgas apskaidrības jēdziens. Daudz par šo stāvokli rakstījuši cilvēki, kas paši nav to pārdzīvojuši vai pārdzīvojuši vienīgi tā niecīgu izpausmi. Bet samdhi pakāpju tik daudz, cik daudz apziņu pakāpju un garīgās pilnveidošanās ciklu. Saņemtās apskaidrības pakāpe vienmēr atbilst mūsu garīgajiem uzkrājumiem. Tādējādi saprotama šī apskaidrības dziļuma daudzveidība. Ja samadhi sasniegšana dotu viszināšanu, tad Bezrobežības jēdziens atkristu. Pie tam apziņa, kas iegrimusi samadhi, saņemot apskaidrību individuālo uzkrājumu robežās un atbilstīgās sfērās, var fiziskajā plānā pārnest tikai šo pārdzīvojumu daļu. Jo fiziskais organisms nevar ilgstoši atbalsot augstākās vibrācijas un iegravēt tās smadzenēs, nekaitējot tām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Zinātne jau taustāmi mums pierādījusi šo neatbilstīgo vibrāciju ārdošo iedarbību. Tā cilvēks atgriežoties no samadhi, uzglabā dažas atmiņas, bet tas nenozīmē, ka viņš kļuvis visuzinātājs un ka tagad tas varēs ieskatīties jebkuras parādības būtībā. Tas piedzīvojis vai izjutis šādu vai tādu ekstāzes stāvokli, vai izjūtu augstāko spriegumu, vai ieskatījies vienas vai otras parādības būtībā. Viņos var atskārst mūžīgo esamību, var nojaust augstāko mīlestību un esamības daiļumu, var atskārst visas esamības vienbūtību, savu klātieni visā un savu sakarību ar visu un visiem, tomēr tas vēl nekļūš visu zinātājs, kā to izprot zemes apziņa.

Samadhi atzinumi ir citāda veida, mēs varam pieskarties lietu nūmeniem, bet atgriežoties uz zemes, mums viņa iedarbība jāizptēta zemes metodēm. Protams, neizsakāmi grūti vārdos aprakstīt neaprakstāmo. Bet tomēr: "Augstāk par visām samadhi valda doma. Jo augstāka, jo varenāka; jo ugunīgāka doma, jo parādība derīgāka. Doma, patiesi, ir stihijiska un bezrobežīga." Pie tam uz mūsu planētas pilnīga samadhi sasniegšana iespējama vienīgi pilnīgam Arhatam, kas dzīvo gluži īpatnos apstākļos. Tā Vivekanandam nebija pilnīga samadhi, un pat tā samadhi pakāpe, kādā tas bija gremdēts bez attiecīgas fiziskas sagatavotības, nesa bēdīgas sekas. Viņa pāragrā nāve bija šī priekšlaicīgā patvērīgā pārdzīvojuma sekas.

358.

Līdzsvara princips tura pasauli, un kā sarkans pavediens šis princips ietverts visās senatnes Mācībās. Iegūstot līdzsvaru cilvēks atbrīvojas no Zemes pievilksmes un var apzinīgi un vienlaicīgi darboties trijos plānos -Zemes, smalkajā un garīgajā jeb intelektuālajā. Tā eksistencei paplašinoties un apziņai apskaidrojoties, dzīve kļūst nozīmīga, daiļa un sevišķa gudra prieka pilna.

359.

Sevišķu briesmu gadījumos uzliesmo apskaidrība. Tā kaut kas tomēr spēj iekustināt apziņas nogulsnes. Tā notiek arī pie tā dēvētās krītamās kaites, kad to apliecina paši slimie, atveras debesis -tas nozīmē, ka arī zemes apstākļos iespējama gaišredzība. Tā, protams, ir acumirklīga, tik īslaicīga, ka zemes laiks to nespēj apzināt. Arī sapņi stāv ārpus laika, un tomēr tie aptver daudz notikumu. Bet arī šādā zibeņātrā bezlaicībā izpaužas smalkās pasaules kādība. Lai dažādi piemēri mums atgādina to, ko katrs jau kādreiz zinājis.

Cilvēki neapzinās, ka lielo notikumu pamatā ir izplatījuma staru pārmaiņa, pasaulu tuvināšana, apziņas atjaunošana, kas dod jaunu pieeju dzīvei. Jau daudz kas izpaužas.

360.

Tagad visus Jogus, kas vien tiecas apgūt samadhi, Lielie Skolotāji nosauc par dezertieriem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

Neparastība.

361.

Bedri rakt ir viegli, bet grūti ir uzcelt māju. Svešu nievas piegružo kaktus, bet ar spārna spalvu notrausot putekļus, tāpēc sargājiet spārnus!

362.

Katrs seko mērķim – Es sūtu garam noderīgus vārtus, pa tiem var ieiet pārvērstajā pasaulē, kur saprāts rod mājokli visās zemēs.

Gars iemācās lidot, kad bēdas saasina redzi. Bezgalīgas apziņas stars apgaismo sūtīto Labumu. Ir zemes ceļš un ir spārnu ceļš – izproti un izvēlies.

363.

Labumu un veselību paļāvībā, jums vienmēr vajadzīgo, stars sagatavojis. Maldī plosa miesas audus.

364.

Rīta stundās strādājiet, vakarā priecājieties Manā Vārdā. Jaunā ceļā!

365.

Veiksme rada spārnus. Varoņdarba meklētāji, Saglabāšu jūs uz viļņu šķautnēm un Nolikšu virs bezdibens kā nepieejamā tornī.

366.

Un Mātes aicinājums sadzirdēts. Ne ar maģiju, bet garā iziesit cauri. Vai maģija var akmeni nostiprināt? Arī tautā nevar uz maģijas balstīties. Bet kad ikviens sapratīs, ka gara ceļš ir vienkāršs un atnes Pasaules Mātes aicinājumu, tad katrs atradīs Vārtus jau atvērtus. Bez vaimanāšanām un izsaukšanām katram iespējams pieskarties dzīves aparātam nevis ar prātu, bet garu. Rokas stiepsies nevis lūgties, bet uztvert. Mātes aicinājums parādīs Vārtus, pa kuriem laiks ieiet – tieši Mātes aicinājums. Kad bērņības dīvainības aizmirstas, vienīgi Māte var pasaukt.

Mielasts gatavs – stunda sītusi, kad jaunais galds klāts! Nāciet, kamēr trauki nav pārāk karsti! Daudzi nespēs norīt verdošos gardumus, bet visdrošākais, kā princis daiļlais norīs pasaules uguni. Un uguns gaita apgaismos vistuvāko ceļu.

367.

Protiet skaisti sastapt viļņus. Ne saldu pīrādziņu dabūšana, bet šķēpu kalšana. Ne apcukuroti pirksti, bet gara cīnītāja rokas spēks. Iet pretīm ienaidniekam, to neatzīstot, un nonākt pie Vārtiem bez apgriešanās – Mūsu ceļš. Mēs pazīstam to gaitu, kuriem lemts būt uzvarētājiem. Galvenais nelēkājiet uz ceļa. Galvenais lai Mēs varētu būt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

līksmi par jūsu soļu neuzvaramību. Ir piedienīgāk, ja stars apspīd ejošos, nekā lēkā pakaļ lēkājošiem. Daudz ko ļaudis ir pratuši, bet reti kad ir pratuši skaisti nobeigt. Rīta vai vakara blāzma, ejot cīņā vai atkāpjoties, lidojot un nirstot dziļumos, padomājiet par Mums – Kas Sekojam. Būs skaisti un būs tā vērts. Vai tiešām atvērt vēstures lappusi, kad milži vilcinājās pāriet pār strautu? Kad vieglo aptumšoja neskaistais, un prāts svārstījās, pazaudēdams spriešanas daiļumu. Bet sarežģīti uzdevumi ir matemātiķu prieks. Tad paliek klusēšanas spēks, par kuru jau sacīts.

368.

Gara lidojums nav aprēķināts ar stundām, - šī parādība notiek ārpus laika, kad gars traucas starp planētām, tikai īss moments, ko nevar pagarināt, citādi var notikt, ka pārtrūkst sakars starp blīvo ķermeni un mentālu. Bet jāatceras, ka gars, darbodamies ārpus laika, arī sasniedz bez skaita. Līdz pat četrpadsmitai dzirdei gars nokļūst, kamēr zemes sfērās iespējams sasniegt tikai devīto. Dzirdes pakāpes atļauj padarīt par cilvēku līdzstrādniekiem dažādus elementus. Lietus čabēšana arī nav bez nozīmes. Ir daudz ceļu, kā padarīt bagātākas zemes jaunradīšanas spējas.

369.

Jautāsi, kādēļ Iebilstu pret maģiju, kad Pats norādu uz citiem noteikumiem, kas atgādina maģiju. Bet atšķirība tai apstākļi, ka maģija dod dzīves surogātu, Mēs turpretim Mācām uzlabot dzīvi, vadoties no pašas dzīves iespējamībām.

370.

Līksmi trīs gaiss pirms rītausmas stundā, kad Buda sasniedza Kosma varenību un Valdonis Kristus lūdzās Ģetzemanes dārzā.

371.

Protams, sava laiva, kam arī caura, labāka par svešu kuģi. Mēs atzīstam braukšanu vienīgi paša laivā.

372.

Domājiet, ka nekas nepieder jums, jo vieglāk tad būs lietas nesabojāt. Domājiet, kā labāk izdaiļot katru vietu, tā jo drošāk izsargāsities no mēsliem. Domājiet, par cik katrai jaunai lietai jābūt labākai par veco, tā nostiprināsiet augšupejas kāpnis. Domājiet, cik skaista ir rītdiena, tā iemācīsities skatīties uz priekšu. Domājiet, cik dzīvniekiem bargs liktenis, tā sāksit just līdzī zemākajiem. Domājiet, cik ļoti maza ir zeme, tā uzlabosiet saatiecību izpratni. Domājiet, cik krāšņa ir saule, nogrimdama aiz zemes malas, tā atturēsities no uztraukumiem. Domājiet, cik balti ir baloži staru gaismā, tā nostiprināsiet cerību. Domājiet, cik zila ir debess, tā tuvosities mūžībai. Domājiet, cik melna ir migla, tā atturēsities no atkāpšanās aukstuma. Domājiet droši par Augstākajām Sejām, tā radīsiet vienības līniju. Domājiet, kāda laime ir staigāt pa zemes garozu, piesātinot to ar gara apziņu. Domājiet, kāda laime ir staigāt zem

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

zvaigznāju stariem, tāpat par centru desmitiem tūkstošgadu stariem. Domājiet par Mūsu Vadošo Roku, neatslābstoši, tā izstiepsit dzīves pavedienu.

373.

Ja kāds apstājas ceļam priekšā, nogriezies sāņus – klusēdams, ja zini savu ceļu. Ja vajag atrast naktsmājas, turi gatavībā labu vēsti saimniekam. Kad pienāks laiks aiziet, atrodi laipnu vārdu tiem, kas paliek, jo tavš ceļš ir plašs.

Kad uzziedēs koks ceļa malā, neaplauz to, varbūt viņš sagādās prieku tam, kas nāks pēc tevis. Kad dzirdi sveicinājuma saucienu, nepārspilē to. Kad dzirdi putnu dziedam, nepurini koku. Kad dzirdi bērnus nākam, saki – mēs gaidījām jūs. Kad steidzies pusdienās, ej pa sausiem akmeņiem. Kad domā atpūsties, nostiprini domu stāvokli. Kad saņem ko patīkamu, nepieraksti to savā piezīmju grāmatiņā. Kad domā par apvainojumu, apskaties, kur uz grīdas ir gruži.

374.

“Labāk saņemt sūtījumu, nekā slēpties no sūtītā. Labāk neizkrāsot spilgti vārtus uz putekļaino ceļu. Labāk ielaist zirgu sakņu dārzā, nekā palaist uz akmeņiem. Labāk piedot uzraugam, nekā tiesāties ar priekšnieku. Labāk atdot burkānus, nekā zaudēt zirņus. Labāk aizmigt uz dēļa, nekā skudru pūznī. Labāk saņemt lietīšķu nopelumu, nekā smīnēt par sīrupu. Labāk draudzēties ar ēzeli, nekā uzklausīt lapsu. Labāk aicināt ārstu, nekā ielaist dēmona asinis. Labāk būt bailēs par pagātnes mokām, nekā šaubīties par nākotni. Labāk tiesāt no rīta un piedot vakarā. Labāk domāt dienu un lidot nakti.” – tā sacīts grāmatā “sapņu pērle”, kas uzrakstīta Ķīnā.

375.

Mana Roka nepiekusīs vadīt, tāpat arī jūs ejiet – ikviens ar visu savu spēku. Ir pareizi pielikt spēkus grūtajam, jo viss vieglais ir nesamērīgs ar to kas nāks.

Ko saka māte dēlam pirms kaujā iešanas? “Neļauj sevi pārspēt”. – Tā arī Mani cīnītāji sapratīs, kā cīnīties pa vienam. Apļa ķēde tikai lai atvieglo, bet attapību pārbauda ar vientulību.

376.

Kā iespējams iespieties gara slepenajās dzīlēs? Tikai ar neparastību. Leģenda par svētajiem laupītājiem satur savā pamatā garu, ko uzasinājusi neparastība. Mīksta maiznieks reti atradīs gara atslēgu, ja tikai katras dienas liesmas rotaļa neiededzinās viņā stihiju gaismu. Derīgo zāli vajag lietot, bet tās augšanas vieta jāmeklē bez aizspriedumiem.

377.

Mēs runājam par nosacījumiem un atšķirībām. Protams, izvirzīsies jautājums – kas ir parasts un kas neparasts? Mūsu priekšstatā viss ir parasts. Mazapzinīga cilvēka priekšstatam daudz kas ir neparasts. Parastais un neparastais iedalās tikai pēc apziņas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

pakāpes. Pareizāk sakot – ietvertais un neietvertais, apjēgtais un neapjēgtais, Mēs neparasto izprotam citādi. Katram apziņas tipam ir atbilstošs centru grupējums, līdzīgi tam, kā jūs noteicat matemātisko vai filozofisko domāšanas tipu. Šajos apziņas apļos bieži izceļas tiem nepiemītošā centru grupa. Šie apziņas nozarojumi, patiesi, ir neparasti, tieši tie dod to īpašniekam daudz iespējamību, bet maz zemes laimes. Un reti arī pats īpašnieks spēj uzrādīt šo apziņas nozarojumu simptomus. Šis neparastais pazūd apziņas rutīnā. Pat pieredzējis psihologs ar pūlēm atradīs šos negaidītos ziedus.

Ja slimības reljefi atspoguļojas izstarpjumos, tad neparastie apziņas nozarojumi grūti formulējami. Izstarpjumi, protams, rāda pilnīgu cilvēka attēlu, bet viss psihiski neapjēgtais, uzrāda trīcošas, grūti fiksējamas līnijas. Zināmai apziņas grupai šeit ir neparastā sfēra, un tādi ziedi uz akmeņiem sevišķi vērtīgi.

Iedziļinieties psihozē, iedziļinieties noziedzīgumā, iedziļinieties nenosvērtībā.

378.

Joga apliecinājums būs pilns īstas līdzdalības pasaulu evolūcijā. Bet jogam ir vēl kāda izcila īpašība – viņš nepazīst nāves, jo apziņas pamošanās nepazīst esamības pārtraukuma. Tādā veidā jogs ne mirkli nepārtrauc kalpošanu Patiesībai. Tā Jogu pakāpeniski atzinušais dodas augšup pa pasaulu kāpnēm. Kā uzdevums, tā kalpošana norit nepārtraukti. Apziņas saglabāšana dažādos apvalkos padara joga varoņdarbu par dzīvei nepieciešamu.

Līdz šim Joga izpaudās reti un sevišķos apstākļos, bet gara evolūcija prasa Jogas ienākšanu dzīvē, un uz to ir jāvirza jaunās paaudzes domas. Fanātisms un māņticība Mums nav vajadzīga, bet katra veselīga dzīves pārveidošana tiks ievērota un atbalstīta.

379.

Galvenais, jāieņem negaidītas aprindas. Nav gudri ierobežoties vienīgi ar būdiņām, apejot pilis. Būs šauri iesēsties lepnos namos, aizmirstot būdiņas. Neierobežojiet sevi.

Man vērtīga katra jūsu labā noskaņa. Var celt no labiem akmeņiem. Skolotājs priecīgs, kad var dot jaunu apstākli. Tikai jāatceras, ka sākums dažreiz izskatās pēc nekārtības. Cilvēki tik maz atšķir laimes pazīmes no nelaiemes, veiksmi no neveiksmes, prieku no bēdām.

380.

Katrs jauns ķermeņa stāvoklis līdzinās jaunai vietai, kur mēs vēl neesam atraduši pielietojumu.

381.

Mēs atteicāties un ieguvām. Mēs atdevām un saņēmām. Mēs zaudējām un atbrīvojāmies no valdzinājumiem. Atzinējs iet līdzīgi tuksneša lauvai. Kas atsauksies uz lauvas rēcienu? Tikai lauva, kas atbrīvojas no bailēm.

Kam tad saites? Kur važas? Tāda pasaulu atziņa novīs sasniegumu vainagu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

382.

Kosmosa pieņemtajos lēmumos saplūst visneparastākie nosacījumi, tāpēc tik nepieciešama ir centru saspringtība. Jauni nosacījumi izraisa neparastas iespējamības. Ja pieņems, ka jaunie nosacījumi desmitkārtšojas, tad izraisītās iespējamības pavairošies simtkārtīgi. Cik plaša celtniecība! Ieskatu, pat mazumiņš spēj dot lielu ražu! Kaut cilvēki pārdomātu šos likumus un atnestu kaut mazumiņu!

Līdz ar jaunajiem nosacījumiem kāpinās arī strāvu spriegums. Sprieguma kāpināšanās bieži vienlaikus izraisa arī vāju organismu sagruzdēšanu, tāpēc ir tik svarīgi nostiprināt cilvēku centrus.

383.

Vajātais ved sev līdzī vājājus – tik sena ir šī patiesība par vajāto priekšrocību. Apjēgt to, nozīmē uzsākt vajāto ceļu. Tik daudzi vājāji pievērsušies vajāto ceļam, jo pati iešana pa noteiktu ceļu jau pakļāva tos zināmai pievilksmei. Tālab mēs izvēlamies vajāto ceļu.

384.

Katrs ārsts pasacīs, ka visderīgāko ingredientu maisījums bieži rada pat kaitīgu vienību. Visās sfērās sajaukšanās ļoti kaitīga. Sajaukšanās rada kroplīgas komplikācijas. Cik uzmanīgi jāiet pa apziņas ceļu, lai kājas nenokļūst dažādos ceļos. Dzīves mērķis ir nokļūt Ugunīgajā Pasaulē ar visiem apziņas uzkrājumiem.

385.

Jūs novērojāt cik neparasti Mēs cēlām. Bet tagad vēl vairāk jāpārsteidz ar neparastību. Uzskatiet to kā panākumu līdzekli. Cilvēki iestiguši šaurā vietā, nedrīkst sekot viņu aizspriedumiem. Viņi jāiekaro no negaidītas puses.

286.

Pamācoši lasīt vēsturiskos faktus par Sen-Žermēnu, šo Baltās Brālības sūtni. Atcerēsimies arī H.P.Blavatsku un visus Mahatmas. Ar kādu neuzticību un bieži ar zaimiem saņēma viņu vēstījumus un manifestācijas! Kā jau kādreiz rakstīju, ja tagad mūsu vidū parādītos Pats Kristus, Viņš neizbēgtu ieslodzīšanas cietumā un ļaunākajā gadījumā, pat nolinčošanas. Tāpēc saprotiet, kāpēc tagadnes cilvēces stāvokļa nav iespējama Visaugstākā Ego parādīšanās fiziskajā ķermenī, tas būtu ārdošī visai evolūcijai. Liels Valdonis, neredzami redzams valdīs un jau valda visu varenās, bet neredzamās Laboratorijas staru apvalkā. Drīz, ļoti drīz šos starus raidīs cilvēces gara modināšanai.

387.

Parādību vajag izprast kā redzamu nevis acij, bet apziņai. Te ir starpība starp jūsu un Mūsu izpratni. Jūs nosaucat par faktu tā sekas, bet Mēs spējam atšķirt īsto faktu, kas jums neredzams.

Aklais par zibeni spriež pēc pērkonu dārdiena, bet redzīgais dārdina vairs nebīstas. Tā vajag mācīties atšķirt patiesos faktus no to sekām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Kad Mēs runājam par nolemto notikumu, Mēs redzam tā patieso sākotni. Bet kas spriedīs tikai pēc redzamām sekām, tas aizkavēsies ar spriedumu. Kad Mēs sakām – ejiet pret acīm redzamību, Mēs gribam sacīt – nepakļaujieties pagājušo notikumu ilūzijai. Vajag noteikti atšķirt pagātņi no nākotnes. Tieši ar šādu vienaldzību slimo cilvēce apgrozīdamās savu ilūziju vidū.

Radošā dzirkstele ietverta notikuma parādībā nevis sekās. Ar sekām nodarbinātā cilvēce līdzinās aklajam, kas jūt tikai pārkonu. Var iedomāties, kāds kontrasts starp tiem, kas spriež pēc notikuma un kas spriež pēc sekām.

Sakiet saviem draugiem, lai viņi iemācās novērot esamības notikumu izcelšanās gaismā. Citādi tie līdzināsies tādu avīžu lasītājiem, kuras sastādījis krāpnieks.

Sasprindzējiet apziņu uztvert notikumu izcelšanos, ja vēlaties pievienoties pasaules evolūcijai. Varētu bez skaita nosaukt nožēlojumus, noziedzīgus un traģiskus neizpratnes piemērus, kas sajaukuši terminus.

Ozols aug no zāles zemē, bet vien tiesīgais pamana to tikai tad, kad pret to paklūp. Daudzās klupšanas aptraipa zemes garozu. Pietiek maldu un neizpratnes pasaules Sprieguma stundā.

Vajag saprast, cik saudzīgi jāizlieto enerģija. Vajag saprast, ka tikai vajadzīgās durvis vērsies uz Vispārīgā Labuma mītni.

388.

Patiku sagādā visu priekšmetu nostatīšana, bet jaunu sakārtojumu atrašana. Jūtīga acs pamana jauno sakārtojumu ērtumu, tāpēc nav kļūda, ja pamanijušais saņem atlīdzinājumu.

Mūsu staru izpaušanos stipri aiztur tautas masas. Bet cik niecīgs to cilvēku skaits, kas apzinās apstākļu neparastību! Pamācoši novērot, ka ļaudis cīnās pret visu, kas tiem neparasts.

389.

...Un ar niedru sajauc visu zīmējumus smiltīs – “šīnī darbībā visa Skolotāja devība, visa Viņa bagātība, visa pagātnes aizmiršana un tiekšanās nākotnē. Bet cilvēki kā Sacīju, no visa iztaisa parastību. Ne vien personīgo, nevien valstisko, pat garīgo nevar turpināt ar visu entuziasmu. Bet ikdienas darbs, kas svētīts ar Skolotāja Vārdu, nebūs parasts vai nogurdinošs. Bet ja aizmirsīsim, kam pūlamies, tad garlaicība apsegs mūs ar sairšanas līķautu, un visi pasaules jokdari neizraisīs smaidu. Kā atgādināt par Skolotāja katras dienas darbu, kad Viņa jaunrades darbs tiek izkaisīts izplatījumā, un viesuļi aiznes zīmējumus, bet ar smaidu Skolotājs sajauc zīmes, jo viņš nepagurst kaisīt varoņdarba dzirksteles.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

390.

Kā gan var apgalvot, ka atomam trūkst psihodzīvības? Kā gan dzīvs organisms var sastāvēt no nedzīvuma, kad dzīvības nosacījums ir vitalitāte? Bet psihodzīvības principu apstiprina viss kosmoss. Mēs apstiprinām domu par psihiskās dzīvības esamību katrā kosma manifestācijā atomā. Mēs apstiprinām, ka pat radoša apziņa ir psihodzīvība, citādi sakot, izplatījuma uguns. Augstākajās pasaulēs psihiskā dzīvība ielikta bezrobežīgi!

391.

Inkvizīcijas būtība ir visa neparastā vajāšana.

392.

Ugunīgā ārstēšana ar tālām strāvām ir acīmredzama, bet tomēr cilvēki centīsies to noliegt. Visrupjāko elektrizāciju formu pieņems, bet augsta sprieguma strāvas, protams, izsmies. Bet tomēr derīgie cilvēki ne vienreiz vien izjutuši šādas glābiņa vibrācijas. Sen norādītie ritmi, protams, neierobežo arī daudzas citas vibrācijas, sākot ar spēcīgi satricinošām līdz vissmalkākajām.

Tagad gribu pievērst uzmanību ļoti zīmīgam apstāklim. Pat pie šīm kosmiskajām strāvām, cilvēka gribai liela nozīme. Tas, kas nevēlas pieņemt šīs strāvas, saņems ļoti mērenu iedarbības pakāpi, bet pieņemšana domās nesīs ļoti paātrinātas sekas. Protams, iespējams arī trešais apstāklis – ja saite ar Hierarhiju stipra, tad tiklab sūtītājs, kā arī saņēmējs saņems lielākās sekas. Ne bez iemesla Norādīju uz šo abpusēji atvieglinošo enerģiju, tā palīdzēs saglabāt enerģiju, un jo sevišķi tagad, kad krustojas tik daudz strāvu, tas ir ārkārtīgi svarīgi!

Var viegli atcerēties gadījumus, kad, iedarbojoties derīgām strāvām saņēmējs tiepīgi atkārtojis – “mana gulta stipri dreb, protams, no zemestrīces”. Tik vieglprātīgām noliegsim cilvēki bieži mazina visīstenāko enerģiju iedarbību.

Ugunīgā ārstēšana lai liek domāt par tiem, kas atdod savus labākos spēkus cilvēces labā.

393.

Tiekšanos uz Gaismu neapslāpēt, ja cilvēks no sirds meklē. Mēs pazīstam gara slēptuves, un dzīves putas Mūs neaizturēs. Īslaicīgs aptumšojums nenožīmē, ka cilvēks atkritis. Jāprot atšķirt šo parādību raksturs, tā pārejošā daba – tā iespējams atrast un saglabāt derīgus cilvēkus. Tāpēc Mūsu izvēle bieži pārsteidz. Galvenais jāprot atšķirt īsto no neīstā.

394.

Pēc pazīmēm nosakiet augšupejas pakāpju laiku, un viss esošais taps par dzīves grāmatu. Visas pakāpes Parādu un ceļš iet taisni. Radītājs meklē formas. Meklējumi svētīti.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

395.

Sakari ar Augstāko Pasauli dāsni bagātina apziņu. Augstie sūtījumi savu mērķi sasniedz dažādā veidā. Tos var uztvert miegā, var saņemt nomodā kā zibeņātru domu. Nav jānoskumst, ja dažreiz šādas domas tūdaļ aizmirstas, pareizāk sakot, tās nogrimst apziņā. Varbūt doma bija paredzēta visdziļākajai apziņai. Tā atklāsies tikai īstajā brīdī, bet pagaidām līdz noteiktam laikam tai jādzīvo un jādara bagātāka apziņa.

Sūtījumi zinātniekiem arī nebūs materiāli šauri, tie virzīs domu plašā redzes apvārsnī. Prāts jau sniegs maksti ugunīgajam šķēpam. Tā no Augstākās Pasaules tiek doti uzdevumi plašā virzienā. Zemes ierobežojumi novedīs pārzemes domu līdz cilvēciskajām vērtībām, bet apziņas dziļumos saglabāsies debess hieroglifa nospiedums.

396.

Visi jūsu garīgie sūtījumi ir brīnišķīgi un, protams, tos vajag turpināt. Tā ir tīri austrumnieciska paraša. Kas attiecas uz roku pirkstu stāvokli šo sūtījumu laikā, tad varu tikai sacīt. Ja Jūs jūtat, ka tas jums palīdz, tad turpiniet. Pie šādiem sūtījumiem vissvarīgākais ir siltuma izjūta sirdī. Nekādas kustības, nekādi ritmi un dziedājumi nepalīdzēs, ja sirds sastingusi aukstumā. Visu sasniegumu atslēga ir sirdī, tās ugunīgās enerģijās.

397.

Ar sirsniņu prieku saņēmu Jūsu vēstuli. Kas gan var būt skaistāks par bezgalīgām mīlestības jūtām uz Dižo Skolotāja Tēlu. Jo patiesi šī liesma mūs baro un nes pāri visiem bezdibeņiem. Mīlestībā degošai sirdij nav robežu sasniegumiem. Tādēļ apsveicu Jūsos šo vareno sirds skanējumu. Ejiet pa šo skaistāko un īsāko ceļu. Īstā brīdī pienāks arī nepieciešamās izpausmes, bet nesarūgtinieties, ja vēl nemanāt dzižās zīmes, kas norādītas Mācībā. Ziniet, ka pašreiz notiek vissmagākā Gaismas spēku kauja ar tumsas spēkiem, un tādēļ visas Smalkās pasaules izpausmes ir apgrūtinātas, pareizāk sakot, jābūt ļoti uzmanīgam ar tām, jo saindētajā zemes un pat tai tuvāko smalko sfēru atmosfērā tās var kaitīgi var iedarboties uz sirdi. Tā Gaišie Spēki vienmēr piemērojas daudzajiem apstākļiem un vispirms cilvēka organisma stāvoklim, un tādēļ visas pienākšanas un tuvošanās cilvēkam notiek labākos un veselībai nekaitīgākos laikos. Bet, tieši grūtajā laikā ir svarīgi cauri šai tumsai iznest savu gaismekli. Kā Austrumu Mācībā teikts – “Patiesi, lieliska ir Kali Juga (melnā Juga), jo tā dod mums iespēju visātrākajai virzībai pa gaismas ceļu. Jo visas grūtības ir iespējas, un to pārvarēšana ir augšupejas pakāpes.”

398.

Dievišķīgā Monāde atrodas katrā minerālā, katrā stādā, katrā izpausmē, jo bez šī ugunīgā gauda nav arī dzīvības. Un organismiem augšupejot no vienkāršiem uz daudz sarežģītākiem, monāde jeb gara gauds savā stihiskā veselumā vienmēr paliek gauda emanācijas jeb izstarojumi mainās atkarībā no tā organisma apziņas augšanas,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

kuru viņa iedzīvina. Tātad, jo sarežģītāks un izsmalcinātāks organisms, jo arī Monādes izstarojumi kļūst bagātāki un smalkāki.

Intelekts fiziskā plānā ir attīstījies mūsu ceturtā apļa ceturtās pamata Rases laikā, kad tika sasniegta pilnīga iegremdēšanās matērijā. Bet impulsu to attīstībai atnesa Dižie Gari – Gudrības Dēli un Meitas (Elohimi), kas bija atnākuši no augstākām planētām un iemiesojušies trešās rases beigās. Tās bija Valdnieku un garīgo Skolotāju dievišķīgās dinastijas, ar kuru aprakstiem ir pilni senie mīti un leģendas. Tieši pateicoties savai iemiesošanai un saviem tiešajiem pēcniekiem, viņi nodeva cilvēcei daudz izsmalcinātāku organismu, kas atbilda augstākām vibrācijām. Tāpat pieskaršanās viņu augstākajām ugunīgajām aurām iededzināja uguns arī apkārtesošajos. Tādējādi, sekojot dabiskajam attīstības likuma plūdumam, cilvēce savā vairumā nevar kļūt pilnīga un aptvert sevī visā pilnībā savus septiņus principus jeb 49 uguns agrāk par septītās rases septīto apli.

Bet, protams, visi šie principi, atrodas cilvēkā latentā stāvoklī no pašas dzimšanas. Tāpat atbilstoši evolūcijas likumam, piektais princips – (Manass) nedrīkst saņemt pilnīgu attīstību pirms piektā apļa. Tādēļ visi priekšlaicīgi attīstītie saprāti (garīgajā plānā) mūsu rasē ir anormālas parādības: viņi ir tie, kurus Lielie Skolotāji sauc par “piektā apļa cilvēkiem”, kaut gan mūsu ceturtā apļa tuvojošai rasei mūsu četri zemākie principi būs pilnīgi attīstīti, Manasa princips būs attīstīts tikai proporcionāli. Šis ierobežojums tomēr attiecas tikai uz garīgo attīstību jeb augstāko saprātu. Vienmēr ir jāņem vērā starpība starp augstāko Manasu jeb garīgo saprātu un Kama-Manasu jeb intelektu, spriešanas spēju. Tā intelekta jeb Kama-Manasa attīstība tiks sasniegta mūsu apļa ceturtajā pamatrasē.

Tāpat apgalvojums, ka Dievišķā Monāde neatrodas cilvēka iekšienē, zināmā mērā ir pareizs, jo septītais un sestais princips veido tā saucamo magnētisko lauku jeb auras olu. Pēc auras platuma un izstarojumiem var spriest par gara lielumu. Lūk, kādēļ ir tik svarīgi pēc iespējas ātrāk atrast paņēmienus auras fiksēšanai vai fotogrāfēšanai. Uzņēmums parādīs īsto cilvēka pasi.

Neiedomājami svarīgi ir iekustināt cilvēces apziņu. Kāds liels varoņdarbs ir pakāpeniski novest labāko cilvēku apziņu pie nepieciešamības atgriezties pie kristiānisma pirmavotiem, pie pirmajiem ticības tēviem, kas dzīvoja pirms triju gadsimteņu laikā pēc Kristus dzimšanas. Cik skaistas ir lielā Antonija pamācības! Tādēļ dariet savu lielo darbu gudri, uzmanīgi modinot un iededzinot savu klausītāju apziņu, vienmēr atceroties likumu – “ar tavu Kungu”, tas ir, runājot ar katru pēc viņa apziņas. Protams, tas ir grūti. Kā teikts: “ja grūti ir mazu šķēpu ielikt lielā makstī, tad cik daudz grūtāk ir lielu šķēpu ielikt mazā makstī.”

Gaismas Spēku Svētība būs ar Jums šajā lielajā, īstās Derības attīrīšanas varoņdarbā. Neaizmirstiet Sv. Antonija pravietisko lappusi par baznīcas klosteru stāvokli nākotnē, kas minēta “Dobroļubija” grāmatās.

Tātad, “uz priekšu, uz priekšu, tikai uz priekšu bez atpakaļ skatīšanās.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

399.

Jūs rakstāt, ka “kodols”, kas ar apmierinošu cītību apmeklē dažādas grupas, sastāv no 50-60 cilvēkiem. Tas ir lieliski. Ja no šī daudzuma beidzot izvirzītos 6-7 cilvēki, kas stingri nostabilizējušies Mācībā, kas presē un lektora pulks būtu spējīgi sludināt Dzīvās Ētikas pamatus, tad es to uzskatītu par lielu sasniegumu.

Tās atsevišķās personības, kuras izveidojušas sevī garīgo līdzsvaru jeb pašdisciplīnu un stingri iet pa reiz izvēlēto ceļu, patiesi var saukt par pasaules balstiem. Ja mēs esam apzinājušies, ka apziņas paplašināšana ir visbūtiskākais, tad mēs nejutām nogurumu un tveram katru mirkli, lai nestu savā krātuvē zināšanas un pieredzes graudus. Patiesi, daudz ir aicināto, bet maz izredzēto.

Tāpat neapšaubāmi, ka daudzi garīgi attīstīti cilvēki un jo sevišķi Lielo Skolotāju mācekļi naktīs strādā astrālajā un pat mentālajā plānā, palīdzot saviem tuviniekiem un paziņām, vai arī izpildot Skolotāju rīkojumus. Bet vienmēr ir jāņem vērā, ka mēdiūmistiski raksturi vairāk patur prātā šādus savus nakts piedzīvojumus, ja viņu organisms ir īpaši uzbūvēts. Iemesls, kādēļ pat garīgi attīstīti cilvēki samērā reti atceras savas darbības citos plānos, ir tas, ka pastāv vibrāciju starpība starp plāniem. Fiziskās smadzenes nevar ar tādu vieglumu saglabāt šo smalko vibrāciju iespaidus, un, ja sāksim bieži varmācīgi pastiprināt to vibrācijas, tad nenovēršami sekos organisma sabrukums. Biežāk var saglabāt atmiņas par savu nakts darbību, ja ir sasniegta zināma Agni Jogas pakāpe. Bet arī tam ir nepieciešami atbilstošu kosmisku un fizisku apstākļu priekšnoteikumi un to ievērošana. Tā, ir nepieciešama apkārtējās atmosfēras tīrība un harmonija, kā arī ievērojams ģeogrāfisks augstums. Tikai pilnīgs Adepti saglabā apziņu visos savos trijos ķermeņa stāvokļos un nav ierobežots savā darbībā; bet arī Viņam tad ir jādzīvo sevišķos apstākļos.

Dažas okultas grāmatas dod šādu redzējumu un smalkās pasaules piedzīvojumu pilnu programmu, un šīs programmas lasījušie bieži redz šos nospiedumus smadzenēs, pieņemot tos par tiešāmību. Mūsu galvenais uzdevums ir atturēt cilvēkus no ļaunuma, ko dod varmācīga psihiska attīstīšana pēc receptēm, kuras bagātīgi izdala dažādas pseidokultiskas grāmatas, tāpat arī atturēt no spiritisma ļaunuma. Daudz labāk ir studēt sapņu simboliku. Jo katrai apziņai ir savi īpaši simboli, kuriem bieži ir pilnīgi pretēja nozīme nekā citai apziņai. Sapņi tiek tik maz studēti, lai gan pareiza šādas studēšanas nostādne dotu daudz vērtīgu novērojumu. Bet kā visur, tā arī šeit ir nepieciešams godīgums, kas ir reta īpašība. Un, ak vai, garīgajā vai, pareizāk sakot, psihiskajā plānā tas ir vēl retāk!

Tāpat daudzi nesaprot, ka attīstītas sirds apzīmējums vispirms ir jāsaprot kā paplašināta apziņa. Jo tieši sirds ir apziņas tronis, bet nevis šī labsirdības surogāta – sentimentalitātes tronis. Raksturīgi, ka visi austrumnieki, runājot par augstajām slēptākajām domām, vienmēr liek roku uz sirds, jo viņi apziņu ievieto sirdī.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

400.

Tāpat vienotība nenozīmē saplūsmi vienā formā. Tāpēc ne kroplīgajam hermofrodītam, ne Siāmas dvīņiem, ne cilvēkiem ar diviem mugurkauliem nav vietas Kosmiskā Daiļuma evolūcijā. Jo Esības jēga ir bezgalīgajā formu daudzveidībā, pastāvot ugunīgā pamata vienbūtībai.

401.

Spriedums par medijiem ir pareizs, viņu limfa ir mehāniska saite ar Astrālo pasauli, bet kā jau katra mehānika, tā nepasargā no visiem uzbrukumiem. Pareizi arī, ka tumsas spēki sasprindzina visu viltību, lai paliktu zemes sfērā.

402.

Aizejošā rase grauj izredzētos pēctečus nevien ar to, ka liek šķēršļus viņu dzimšanai, bet arī dzīvē tumšie spēki sevišķi uzbrūk gaišajiem un viņu pasākumiem. Jo tikai nekulturālā apziņā dzīvo priekšstats, ka lieliem gariem ir viegla dzīve, bet izsmalcināta apziņa zina pretējo. Jo lielāks gars, jo grūtāks ir tā dzīves ceļš. Kā teikts: “Ja svētajiem draud dēmoni, tad Ercenģelim pats Sātans.”

403.

Cilvēki paceļas virsotnēs, lai izpētītu kosmiskos starus. Domājams, ka tie maz ņēmuši vērā paša kalna būtību. Un neapšaubāmi, nav arī veicinājuši pētījumus, pētīdami paši savas enerģijas. Novērotāju juceklīgais apvienojums spēj eksperimentu vai nu veicināt, vai arī tikpat kā izjaukt. Es brīnos, cik ļoti cilvēki paļaujas uz nedzīviem aparātiem, aizmirsdami savas dzīvās enerģijas ietekmi. Vispareizāko aparātu svārstīguma izpausmes dažādās rokās pelna ievērību. Pat smalkie hronometri dažādās rokās darbojas dažādi. Tik vienkārša acīmredzamība, protams, izraisa punduru smieklus. Vai tiešām tie ir tik zemās domās par sevi, ka neatzīst pat nekādas savas emanācijas?

It kā neuzskatītu sevi radītus pēc Dieva ģīmja un līdzības. Bet taču pat cūkām ir savi izstarojumi!

404.

Katra mašīna izveido īpašu strādnieku psiholoģiju. Mašīnas ritms ir spēcīgs domāšanas uzbūves faktors. Tāpēc jāizpēta dažādu mašīnu ritms. Var sacīt, ka mašīna ir pastāvošo apstākļu pazīme. Strādniekam, kas apkalpo mašīnas, vajadzīga sevišķa intelektuāla audzināšana, lai tas nepakļautos mašīnas ritma ietekmei. Vairums neizpratīs sacīto un nodomās, ka šādam abstraktam prātojumam nav nozīmes. Laiks atskārst, kur abstrakcija un kur īstenība.

405.

Jāprot pārvarēt šķietamās pretrunas. No vienas puses, jāaudzina labsirdība, no otras – jāapjēdz skarbums. Daudziem šāds uzdevums gluži neatrisināms, vienīgi sirds var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

pasacīt, kad šīs abas kādības nebūs viena otrai pretrunīgas. Sirds norādīs, kad jāsteidzas tuvākam palīdzēt. Tā arī pavēlēs, kad savaldīt satraukta dzīvnieka neprātu. Nevar vārdos izteikt likumu, kad ir vienas vai otras darbības nepieciešamība. Sirds likumi nav rakstīti, bet vienīgi sirdī ir taisnīgums, jo sirds ir pasaulu tilts.

Kur pašreizējās svāri? Kur varoņdarba tiesnesis? Kur pienākuma mērs? Prasmes šķēps var pavīdēt pēc sirds pavēles. Sirdij nav pretrunu.

406.

Mierīgā virsmā atspoguļojums ir skaidrs. Katrs savīļojums izkropļo skaidrību. Tāpat arī vissākotnīgā enerģija prasa mieru, lai atspoguļotu Patiesību. Nevajag domāt, ka miers ir panīkums vai nespēks. Tikai juceklīgs savīļojums spēj izkropļot enerģijas spoguli.

Daudz runā par mierīgumu, kāds piemīt gudrajiem, bet tas ir liels spriegums, tik liels, ka enerģijas virsma kļūst spogulim līdzīga. Tāpēc nevajag ieskatīt mieru par bezdarbību.

Nirvana.

407.

Nirvana ir stāvoklis, kas ietver sevī visas darbības. Nirvana piesātināta ar šīm darbībām. Līdz ar apskaidrošanās trīsām nāk patiesās zināšanas. Valodām nav šim procesam pareiza apzīmējuma. Miers ir tikai ārējā pazīme, kas neizteic stāvokļa būtību. Buda gan bija minējis arī mieru, bet klausītāji bija iesavinājuši tikai šo ārējo notikumu. Jo klausījās tomēr cilvēki, kuriem vārds miers skanēja kā tukšs jēdziens.

Darbība kā nopelns ir maz saprotama. Jums patīk zinātniska pieeja – Mums arī. Ja esat dzirdējuši teoriju par viesuļa apliem, viņu teoriju, magnētisma teoriju, pievilksmes un atgrūšanas teoriju, tad jums jāsaprot, ka uz zemes ir vietas ar ļoti dažādu nozīmīgumu. Pat aprobežotām galvām ir bijis jādomā par daudzu pilsētu likteni. Fiziķa, Astroķīmiķa, biologa un Astrologa kombinācija bez jebkādas mistikas būtu devusi vislabāko atbildi.

Lielu pilsētu dibināšana jāizlemj ļoti uzmanīgi. Vismazākā nozīme piekrīt attiecīgā laika politikai, jo šim jēdzienam trūkst zinātniska pamata un daiļuma. Apsverot nākošās pilsētas dibināšanas noteikumus, neaizsedzieties ar šķietami plašā izpratni, sīkumi dažkārt mēdz būt raksturīgāki. Tāpat arī izvēloties līdzstrādniekus necilo darbību gadījumā pievērsiet uzmanību detaļām.

Noteikuši cilvēka būtību caur acs zīlīti, Mēs aizklājam viņu ar necilo darbību ierašām. Vismazāk piegrieziet vēriņu vārdiem – tikpat kā tekošiem ūdeņiem. Cilvēka īpašības vislabāk iezīmē mazās darbības, kas piepilda visu dzīvi un no tām izaug lielās darbībās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Mēs ne visai ticam nejaušiem varoņdarbiem. Aiz bailēm var paveikt drosmes varoņdarbu. Ir vajadzīgas apzinātas rīcības, jo tikai tās ved uz Nirvanu.

408.

Var novērot raksturīgu spazmatisku nopūtu, ko izsauc zināmi garīgi pacēlumi. Tikpat raksturīga ir sajūta, kad sarunājoties ar Mums pār miesu pārskrien it kā aukstas trīsas. Psihiskās enerģijas atrašanās mēģinājumos abos šīs izjūtas atradīs savu nozīmi. Nepārtrauktu raidījumu ātrums līdzinās Gaismas ātrumam. Raksturīgi salīdzināt visas uguns sfēras, tā iespējams saskatīt izcilas analogijas, kas var pārliecināt par pamatu vienību. Kurp lai griežas, kad apvienošanās zīmes tiek norādītas no visām pusēm.

409.

Ja tā sauktās nirvānas stāvoklis nav miers, bet visaugstākais enerģijas spriegums, tad jājautā – vai vispār pastāv miers? Patiešām, kā var iedomāties mieru, ja viss ir kustībā un kustībā pastāv. Miera jēdzienu izdomājuši tie, kas vēlējušies izvairīties no esamības. Tie izvēlējušies nekustību, aizmirsdami, ka ne mirklis nevar būt bez kustības. Līdzsvars ir vajadzīgs jēdziens. Nevajag domāt par mieru, bet gan par to, kā viesuļos saglabāt līdzsvaru. Sidraba saiti sasprindzina tiekšanās spēks, tāpēc arī jāsaprot, kas ir līdzsvars, lai neapgrūtinātu ar svārstīšanos Hierarhijas pavedienu. Pavediens nepārtrūks, ja tas sasprindzināts. Jo pat salms ir izturīgs kamēr nav saliekts. Tas pats saistīšanās likums ir sidraba pavediena pamatā, bet ja kāds neatturēsies no nekoordinētas svārstības, tas parasti sakaru nenoturēs. Tātad nekurnēsim par miera trūkumu, jo miera vispār nav.

410.

Sirds miers nav nomierināšanās. Degošā sirds nespēj nomierināties. Sirds miers ir stingrums un nelokāmība. Tādā izpratnē iespējams sasniegt spriegumu, kas ved uz Nirvanu. Bet cik daudz pakāpju vīrišķīgi jānoiet, lai apjēgtu sirds nelokāmību. Viegli ir runāt apkārtnes šķietamā miera stāvoklī, bet sirds norūdiņums nav jāmeklē bezdarbībā. Darbība, protams, nepastāv roku vicināšanās, bet sirds spriegumā.

411.

Ja vienkārša kustība modina atmiņu, tad apskaidrībai vajadzīgi sevišķi Smalkās Pasaules apstākļi. Ar izbrīnu jāvēro, ka pēkšņa apskaidrība nav atkarīga no prāta nosacījumiem. Apskaidrība nāk gluži negaidītos mirkļos. Var pat novērot visdīvaināko kustību kāpinājumu un šķietami nepiederošus virknējumus. Šādu stāvokli vajadzētu izpētīt psihiātiem. Ir iespējams savākt vērtīgus novērojumus, kas palīdzētu tuvoties Smalkās Pasaules apstākļiem. Smalkjūtīgā sirdī, protams, šis apskaidrības stāvoklis izpaudīsies pulsa kādībā. Slepēnai zināšanai nav nekā kopēja ar Somnambulismu un spiritismu; apskaidrības stāvoklis pilnīgi dabīgs. Nepieciešami tikai atzīmēt šīs pagātnes un nākotnes ugunis. Arī Smalkajā Pasaulē nepieciešami asināt apziņu. Tālab ikkatra sirds audzināšana ir vērti uz Augstākajām Pasaulēm. Mēs baidāmies, ka šos neatliekamus padomus ikdienība nobīdīs pie malas. Kāds sacīs – “to

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

visu mēs jau zinām”, un dosies uz tirgu. Pajautājiet – kāpēc tad viņš pat nepadomā par sirdi un nepūlas ietvert domās uguni?

412.

Dažreiz rodas arī pretējas sekas, kad augstākajām enerģijām pieskaras rupjiem līdzekļiem. Kā piemēru ņemsim brilles, kas izgudrotas auras novērošanai. Princips nav slikts, bet līdzeklis rupjš un bojā redzi. Pie kam jūtu izsmalcināšana nedrīkst kaitēt organisma dabiskajam stāvoklim. Tāpat arī tā dēvētā rādija lietošana izrādījās postoša, kaut gan radioaktivitāte ir dziednieciska sākotne. Tāpat arī alkohols no medicīniskā līdzekļa izrādās par postošu narkotisku vielu. Piemēru daudz. Galvenais cēlonis ir nevēlēšanās atskārst organisma saistību ar smalkajām enerģijām.

413.

Kad mēs runājam par smalkajām enerģijām, vajag pazīt viņu izpaušanās pazīmes. Nosaukums “smalkākās” norāda, ka viņu iedarbības kvalitāte atšķirsies no parastām parādībām. Vislielākā enerģija vismazāk sajūtama. Proti, apziņa samazina pasaules enerģijas spēku. Izplatījuma apziņa piesātina ietilpīgo smadzeņu vielu. Nevar parādīt šo procesu, tas ir neizmērojams. Tāpat kā sevišķi ātri griezts ritenis liekas nekustīgs un tikai apkārtējās atmosfēras kustība rada sprieguma pakāpi. Tā arī smalkāko enerģiju procesos viņu izpaušanās būs novērojama tikai no lieliem attālumiem. Kā bezkrāsainais ciankālijs nav saskatāms pat uzmanīgi raugoties, tā arī apziņas enerģija nevar uzsākt satraucošu darbību, bet sekas izpaužas uz apkārtējiem izplatījuma viļņiem. Tā arī starojošā matērija apžilbina sākotnējās izpausmēs, bet viņas smalkās vibrācijas gandrīz nav samanāmas.

Tas pats likums pamācošs arī pārējos procesos. Ņemsim iedarbības piemēru uz cilvēkiem. Tiek teikta runa un pūlis ir iekarots. Bet turpmākie iespaidojumi it kā netiek sajusti. Tomēr nevar apgalvot, ka pirmā iedarbība būtu bijusi vispārliciecināšāka. Ļoti iespējams, ka pārveidojusies apziņas pakāpe un pārkonīgais atvietots ar klusumu. Bet par klusuma vareno spēku ir jau sacīts. Tā pilnīgi saprotami, lai gan neredzami veidojas apstākļi. Cilvēki ierauga tos pabeigtus, bet jogs stādās priekšā visu smalko izveidošanās procesu. Sakāmvārds “nekas nav nejauši” jogam izrādās iedarbības varavīksne. Veidojumi noslāņojas daudzkrāsaini, vērtīgi tos iegaumēt. Kā ķīmiskajos, tā arī psihiskajos sasniegumos cenšamies izvairīties no procesa vienveidības. Ik katra gaidīta vienveidība laupa daudzas iespējamības. Šķietami negaidītais smalkākām enerģijām iedarbojoties atnes jaunu rakstu. Kādu gan labumu atnesīsim evolūcijai, ja neizpratisim iedarbību dažādību?

414.

Turpināsim par vēstījumiem un uztverēm. Ugunīgam garam dota iespēja uzņemt smalkās enerģijas. Tikai ugunīgā apziņa var ievadīt smalko enerģiju strāvas. Tāpēc šie rekordi jāapskata ar dziļu izpratni. Cilvēce pieradusi augstāko novilkt zemākajā plānā, tāpēc arī Valdoņu Tēli ieguvuši tik kroplis formas. Cilvēce pieradusi domāt, ka

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Augstākajam jākalpo zemākajam, bet nepadomā, ka tikai kalpošanas izpratne dod tiesības būt ķēdes loceklim. Tā vēstījumu izpratnes izkropļošana rada tos rezultātus, kas piegružo izplatījumu. Mums zināmi gadījumi, kad Augstākie mācekļi nosauca par Mahatmu, bet tumšie uztvērēji cildeno veltījumu izkropļoja līdz nejēdzībai. Tādēļ brīdināsim visus no izkropļojumiem un nepatiesiem rekordi. Ja Mēs nosaucam mācekli par Mahatmu, Mēs apstiprinām dižu potenciālu. Bet ko gan rāda imperila saindētais medijs vai uztvērējs? Tā nākotnē jāšķīsta negodīgās cilvēku darbības un jāiznīcina šādi rekordi. Tā Ugunīgajā Pasaulē tikai ugunīgā apziņa var būt vēstījumu patiesā uztvērēja.

415.

Mātes gudri ievēro okultos apstākļus bērnam dzimstot. Mātes gars zina, kad naidnieks mēģina kaitēt jaunajam ceļiniekam. Bērna tapšanas pārejas laikmetā visvieglāk slepeni saindēt. Viegli pavairot mātes dusmas un piepildīt māju neapmierinātības gružiem.

Ar gudrību mātes tiecas vērst skatu uz svēto tēliem vai rast iepriecinājumu dabā.

416.

Gara mierīguma tīro izpausmi dzīves sīkumos jāpārbauda. Labs mierinājums dots jums ar laimes apziņu, ka Mēs aizsargājam labos ceļus. Svešu dvēseli saprotiet, rādiet darbus, parādiet Mana vairoga saprašanu. Sakiet – pasaulē ir daudz brīnumu, un tīra, dedzīga tiekšanās dod uzvaru.

417.

Tavā priekšā ir Kunga Dziesma un, uzkāpis virsotnēs, nesēro pēc aizu puķēm. Mīlu jūsu tiekšanos celt dzīvi. Brīnums notiek pašā dzīves vidū, darbības vidū, spraigas harmonijas vidū. Nakts redzējumi īstenojas ne pasakā, bet laimīgā kopībā ar Svēto ceļiem. Skolotājs ir jums tuvu katrā jūsu radišanas brīdī. Izprotiet un māciet.

418.

Gara termiņi tuvojas. Uz apziņas robežas laimes un tumsības parādības sajaucas. Nakts pāreja rītā acij nav pamanāma. Bet pazīstiet Kunga vietas svētumu. Ne putekļus, ne dusmas neatnesīsīt un izsalkumu nonāvēsīt, ja cerat parādīties Apziņas Vaiga priekšā.

Gara dedzīgums – svētdevas zvērojums.

Svētdeva norūda kaujas ieročus.

419.

Gara pacelšanos un niršanu meklējiet plauktu trīsās konvulsijās.

Pasaule vienota gara saskaņā. Bet pazīdami šīs strāvas Mēs nenosaucam tās par spiedienu. Bet meklējam jaunu darbu aiz iespaidojumu robežām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Naktī mēness, dienā saule.

Un pat muļķis iekārto dzīvi pēc šiem spīdekļiem.

420.

Atbildības apzināšanos par garu un reliģiju cilvēce nobīdījusi pēdējā vietā. Cilvēku tiesa rūpējas par fiziskā ķermeņa aizsardzību, vajādama ķermeņa kropļošanu. Bet pastāvošie likumi un tempļi nerūpējas par tiem miljoniem, kas tiek izkropļoti garā. Un pareizi runāja par to smago atbildību, kāda jānes reliģijām. Jo reliģiju vienotība uz planētas nav nostiprinājusies. To svēto Zemes spēku, kas celtu augšup, cilvēce pārvērtusi atšķirtībā, kas ir šķēlēja spēks. Un priesteri, un bramīni, un garīdznieki, visi sagrozījuši kosmisko uzdevumu. Patiesi, tikai īstā uzdevuma apstiprinājums virzīs garu uz vareno Kosmisko Tiesību augstāku izpratni. Tā tieksimies uzņemt lielo atbildību par garu un reliģiju. Cik ļoti gan vēl jāattīra Pasaules Mācības! Uzdevums – cītīgi šķīstīt reliģijas, nesīs jaunu apziņu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli apstiprināsim Ugunīgās Šķīstīšanas Nesējus.

421.

Jūs pastāvat pie sava uzskata, ka “Hierarhiskā iekārta nav mazāk utopiska nekā Ideālā Demokrātija” – šeit es Jums nepiekrītu jau tādēļ vien, ka uzskatu par utopisku ne vienu nedz otru jēdzienu, bet no šiem diviem “protams” “Ideālā Demokrātija” ir sasniedzama daudz grūtāk. Un ja Hierarhiskā Uzbūve ir Pasaules Ēkas pirmavots, tad taču Ideālā Demokrātija ir nobeigums. Kā gan sekas var aizsteigties priekšā cēloņiem? Jūs taču nenoliegsit, ka vieglāk ir atrast nedaudz cilvēku, kurus vada Gaismas Hierarhija nekā pacelt visu mūsdienu cilvēces masu līdz tādām līmenim, kādu prasa Ideālā Demokrātija? Jūs sakāt – “Zinu, ka garīgā vadība nepieciešama, bet zinu, ka piramīda ir jāceļ no apakšas... Piramīdas pamatā ir jābūt cilvēku audzināšanai uz patiesiem, atjaunotās demokrātijas principiem..., jo tikai tādā veidā sagatavotās tautas būs spējīgas pieņemt garīgo vadību. Tikai tad, ja ir pamats, var rasties arī sintētiskā piramīdas virsotne.” Arī šeit es ne visai skaidri notveru Jūsu domu. No vienas puses Jūs it kā piekrītat hierarhiskai vadībai, bet no otras, Jūs it kā gribat pateikt, ka vispirms ir jāliek vadības izpratnes pamats, bet pēc tam tikai jāpieņem Hierarhijas Uzbūve jeb Vadība. Bet kā gan cilvēki var likt pamatu un celt celtni, ja kaut kāda vadība to viņiem nenorādīs? Katru celtni ceļ pēc celtnieku plāna, bet zemākie elementi liek pamatam akmeņus, nepazīstot visu Celtnieka ieceri.

Patiesi daudz cēlāju piedalās šajā darbā, no zemākā līdz augstākajam, bet visi viņi izpilda Galvenā Celtnieka Plānu. Bez Hierarhijas Sākotnes mūsu zemes iemītnieki, kā jūs tos saucat, no jauna un atkal no jauna cels nevis piramīdu ar sintētisku Virsotni, bet tikai Bābeles Tornī. Vai tas mūsu šīsdienas brūkošā civilizācijā ar neparastu spilgtumu neaplicina šo mūžīgi dzīvo Simbolu! Tālāk Jūs iebilstat – Lai rastos iespēja veidot to, ko Jūs saucat par fokusu, kurā varētu atspoguļoties Gaismas Stars, ir nepieciešami sākumā koordinēt perifēriju...” – Bet fokuss jeb nukleuss vienmēr tiek uzbūvēts pirms perifērijas. Katrai apkārtni jau ir centrs. Perifērija aug atkarībā no

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

fokusa augšanas un no viņa uztveramā Gaismas Stara pastiprināšanās, kurš lūstot veido perifērijas rādiusu, bet ne otrādi. Tāpat neaizmirsīsim, ka dzīvē, Kosmosā nekas nav atšķirts, bet viss veidojas vienlaicīgi, precīzāk izsakoties, visi celtniecības elementi vienmēr ir jau uz vietas. Tur, kur parādās fokuss, tur iezīmējas arī perifērija, kaut gan bieži perifēriju nevar precīzi noteikt ar zemes izmēriem.

422.

Grāmatā “Hierarhija” 247.parágrāfā domāta sestās rases Manvantara. Atlase jau sākusies.

423.

Kad lietus lāse piekļauvē rūtij – tā ir Mana Zīme!

Kad putns dziesmā trīs – tā ir Mana Zīme! Kad lapas virpuļo viesulī – tā ir Mana zīme! Kad Saule kausē ledu – tā ir Mana Zīme! Kad viļņi aizskalo dvēseles skumjas – tā ir Mana Zīme! Kad apskaidrības spārns skar satraukto dvēseli – tā ir Mana Zīme! Skaitiet kāpes, kad ejiet Svētnīcā, jo katra septītā kāpe nes Manu Zīmi! Kad būsiat apguvuši jaunu Manas Zīmes izpratni, tad ieraudzīsiet Pasauļu zibens Atblāzmas mirdzumu. Durvis Esmu jums atvēris, bet ieiet varat vienīgi jūs paši.

10.nodaļa: Sfēru mūzika.

I. Gaismas ceļš dzied, un neizmērojami izplatījumi skan.

425.

Šodien dzirdējāt sfēru mūziku, to tempu, kas stiprina evolūcijas apziņu. Proti, ne tēma, bet ritms ir sfēru mūzikas būtība. Tikai skaņu tīrības kādība ir starpplanetārais vads. Šīs skaņas dzirdamas daudzās tālajās pasaulēs, bet Zemes virsū tās var dzirdēt vienīgi augstienēs; un ir vajadzīga muzikāla auss. Bet auss, kas dzirdējusi sfēru mūziku, jāšargā no vēja.

426.

Smalkā ķermeņa valoda izpaužas ar zvana – Brahmarandas - centra piepildīšanu, pie tam nav nepieciešams apgrūtināt sevi ar visu burtu izrunāšanu. Pirmā ieskaņa jau pietiekoša, jo pārējo izprot sirds. Tāpat sfēru mūzikai nav vajadzīga melodija, bet tā pamatojas uz ritma, jo pārējais rezonē atbalsojas sirdī. Tieši sirds būs pasauļu savienotāja un vienīgi viņa var atbildēt Valdoņa sirdij un visai Hierarhijai. Var pazaudēt redzi un dzirdi, bet sirds būs labākā aizvietotāja un pat būtības vēl smalkāka izteicēja.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

427.

Pēdējos terminus bieži pavada izplatījumu skanēšana. Pati skanēšanas parādība tikai pierāda, ka enerģijas plūsma ir līdzīga stīgai, kura skan, sastopoties ar pretīmnākošo strāvu. Protams, katrs šāds zvans pierāda saspringtību. Dzirdot šādu zvanu vispirms jāatmet nevajadzīgā svešā domāšana, lai tādējādi harmoniskāk saplūstu ar vadošo plūsmu. Varbūt zemes notikumi rada tādu sasprindzi; varbūt arī Smalkās Pasaules notikumi tuvojas, un jābūt gataviem tos saņemt. Bet kad auss gatava tālo vadu skaņām, tad arī apziņa jau paplašināta, lai spriestu par notikumiem. Tā strādā Agni un transmutē visu esamību.

428.

Nav jādomā, ka tālo pasaulu skaņas ir kaut kas ārkārtīgs. Tās vispirms būs skanēšana, jo strāvas rada vibrāciju. Pie šādas skanēšanas jāpierod. Jāsaprot, ka tā dēvētā sfēru mūzika samērā bieži saskaras ar pasaulu skanēšanu. Sfēru mūzika katrā gadījumā savieno pasaules, jo tā pati vibrācija aizsniedz tālās planētas.

429.

Pieredzējuši telegrāfisti nelietojot balsi, var sarunāties ar tikko jūtamiem pieskārieniem. Tāpat arī Smalkajā Pasaulē balss nav vajadzīga un to atvieto ātra doma, bet skanēšana neatstāj Pasauli. Kas gan var būt daiļāks par sfēru mūziku? Arī cilvēki aizliedz runāt, skatot mūzikai. Viņiem taisnība – skaņa ir tik smalka, ka valodas izsaučieni var radīt vissatricinošākās disonanses. Smalkā Pasaule augstākajās sfērās skan patiesi brīnišķīgi. Kad uz Zemes tik smagi, domās iespējams pacelties pārzemes Pasaulēs.

430.

Lai šaubu un noliegsmju vietā ieskanas tālo pasaulu stīgas. Katra balsu sajušana no attāluma jau ir uzvara pār izplatījumu. Daži pazīst sfēru mūziku un izplatījuma dziesmu. Ar šo pakāpi saskārušies nedaudzi, bet viņi – šie dzīves pārveidotāji – tomēr eksistē. Saudzēsim šādus tālo pasaulu pavēstītājus.

431.

AUM skaņa ne kā vārds, bet kā jēdziens. Izpratušais nonāks pie skanējuma, kas saskanēs ar sfēru mūziku. Ar zemes ausi reti kad var sadzirdēt šo sfēru skanēšanu, un nezinātājs šo skanēšanu noturēs par troksni ausīs.

Tātad dosimies turp, kur skan pati Bezrobežība.

432.

Pēc vaimanu pakāpes var spriest par cilvēces apziņas atvēršanos. Cilvēce vaimanā, kad atklājas īstenība. Tāpat sacīts – tirgus ir īstenības aizsegs. Zem tirgus putekļiem apklust sirds. Dziļi jāatskārst Augstākā Pasaule, lai zem Viņas zīmēm prastu pāriet pāri ielas neīstumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Izplatījuma drausmīgo vaimanu dēļ nav jākrīt izmisumā. Tās izteic pasaules sajukumu, bet jūs zināt, cik šis sajukums dziļš. Tas, kurš zina, tas vairs neskumst. Tas, kurš savā apziņā pieskāries Augstākajai Pasaulei, tas ir stingrs un neuzvarams. Viņš savam nesagraujamam un Bezrobežībā pasludinātajam garam ir piešķīris brīvību.

Jābūt gatavam sadzirdēt ne tikai sfēru diženo mūziku, bet arī dzīvniecisko šausmu kaucienus. Neiespējami ir pazīt tikai vienu esamības pusi. Vienīgi visas pasaules ēkas izzināšana dos uzvaras apstiprinājumu. Nesaprātīgais bīstas katras tumsas, bet zinošajam pat tumsa ir salīdzinājums ar Gaismu. Kas zina par Gaismas Pasauli, tas tumsas nebīstas.

Tātad, jāiepazīst sfēru brīnišķā mūzika, bet līdz ar to, jāsaprot, ka šai pakāpē sadzirdamas arī Pasaules vaimanas.

433.

Nav pieredzes bagāti tie, kas domā, ka Dabā iespējams klusums. Klusuma jēdziena vispār nav. Tikai dzejnieki iesācēji apdzejo klusumu, un paši runā tiem pretī. Bet zinātne ir konstatējusi radio viļņus, kurus daži cilvēki uztver bez aparāta. Psihiskā enerģija atver iekšējo dzirdi. Izplatījums nevar klusēt, tas ir visu triju pasaulu skanējuma pārpilns. Tas ir pilns, jo tukšuma nav.

Lai cilvēki iegaumē, ka klusums var būt tikai kurlajiem, bet pat tā saucamajiem kurlajiem ir iekšēja skanēšana, kas var būt pat izsmalcinātāka par ārējo.

434.

Mācīsimies ieklausīties. Cilvēki reti paies garām saucienam pēc palīdzības, nenodrebot sirdij. Varbūt zvēriskā sirds nesniegs palīdzību, bet arī tā izjutīs satricinājumu. Sauciens pēc palīdzības var izpausties vārdos vai tikai vienā skaņā, bet sirdi plosošā nozīme būs vienāda. Tāpat arī izplatījuma kļiedzieni var būt aprauti un pēc vārdu nozīmes nesvarīgi, bet to iekšējā jēga būs ievērojama. Nav jādomā, ka tāla domu atbalss ir bez nozīmes, pat vienzilbīgajiem saucieniem ir savs cēlonis. Dažreiz garām aizslīd seju virkne, tās gan nepazīstamas, bet viņu noskaņojums tomēr jūtams. No šādām epizodēm rodas veselu zīmju izjūta. Var noģīst, kur cilvēki apspriežas, kur skumst, kur priecājas – šādi signāli iemāca vēribu. Ne vien notikumu sarežģīto atspoguļojumu, dažreiz pat atsevišķs sauciens jau dod kopīgo noskaņojuma izjūtu. Kā stīgu mūzikā visa gabala atslēga ir vienā akordā, tāpat arī izplatījumā katrai stīgai ir nozīme. Kaujas laukā taures skaņa izšķir vesela karaspēka likteni. Neviens nesacīs – nevajag ieklausīties tālajos signālos. Uz Zemes daudz tauru skan.

435.

Disonance dzirdamāka par konsonanci. Ieklausoties pārzemes zemākajā sfērā, pārsteidz moku pilni vaidi, vaimanas un šausmu kļiedzieni. Pēc šiem vaidiem nākošās sfēras liekas klusas, bet šis iespaids šķietams. Sfēru mūzika ir majestātiska un tā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

neplosa nervu centrus. Tā arī visā esošajā cilvēkus pievelk disonance, bet tikai nedaudzie prot atskārst saskaņu. Ceļos uz Brālību jāiepazīst saskaņas varenība.

II. Klusuma Balss. Klusums. Klusēšana.

436.

Tagad par klusuma Balsi jeb Neredzamā Skolotāja balsi. Šī balss, protams, var arī nebūt tikai mūsu augstākā Es balss, bet tieši Skolotāja balss, jo šīs parādības cieši savstarpēji saistītas. Vai gan iespējams sadzirdēt Skolotāja balsi mūsu Es “miegainā” stāvoklī? Pie īstas garīgās attīstības (nevis mediumiskā gadījumā) tieši mūsu augstākais Es uztver Neredzamā Skolotāja balsi. Tāpēc, kad mēs sākam dzirdēt Skolotāja balsi, mēs varam dzirdēt arī augstākā Es balsi.

437.

Klusums var būt pilns balsu un tumsa gaismas pilna. Tāpēc tas, kurš pārlicināts, ka izplatījums tukšs, nespēj sev iztēloties Klusuma vareno dzīvību kā Kosma augstāko valodu, un neredzamību, kā Kosma Aci.

Kosma likums ir negrozāms, un pat cilvēki atzinuši Klusuma Balsi. Tur, kur redzamā valoda ir nabadzīga, tur sirds atklātību apliecina Klusums. Kosmos klusējot runā sirds valodu un sadzirdama ir Klusuma Balss.

Smalkjūtība un vērīgums palīdz sadzirdēt Klusuma Balsi. Kosma skaistums izpaužas klusējot. Klusuma skaistums ir visās dzīvības augstākajās manifestācijās.

Iemācīsimies saklausīt Klusumu.

Kosmosa Bezrobežība izraisīs Klusumu.

Klusums

438.

Neizprašanas gadījumā klusēdami pasēdīet kopā un domājiet vienu domu. Drīz sapratīsīt, cik praktiska ir šāda klusējoša apspriede.

Vadīsim gara spēku pa vienu gultni. Dabūjam neparastu lādiņu, pastiprinātu ar magnētu un noskaņotu ritmā. Likums, ka divas noskaņotas domas septiņkārt pavairo spēku. Tā nav maģija, bet praktisks apsvērum.

439.

Kā vētras pildīta bura, tā traucas Mūsu kuģis. Var saskatīt, kādā mērā katrs pagājušais stāvoklis bijis vienkāršāks par tagadējo. Tas nenozīmē, ka tagadējais ir grūts un nelāgs – tā ir darbību vērsšanās plašumā. Kad paslēpies karaspēks gaida ienaidnieku, tiek dota pavēle – netroksnot. Tādā kārtā tikai nezinātājs vien paceļ balsi, bet kareivji ievēro klusēšanu, jo zina, ka kļiedziens – viņu bijā eja.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Apliecinu, ka stāvoklis var būt ļoti spiedošs, bet veidojumu nosaka kaluma smalkums. Skolotājs priecājas par katru kustību pareizā virzienā. Vai sacītais var zīmēties uz ikkatru soli? Tikai ceļa zīmes var nospraust – tāds ir likums.

440.

Ugunīgās sasprindzes gadījumā ļoti derīgi sanākt kopā un dot Ugunij jaunu virzienu, bet jāsatiekas tikai bez īgna uzbudinājuma. Arī klusēšanas brīži, kad iespējams atbalstīt tuvākā sirdi ir kā nomierināšanas balzāms.

441.

Domu pārraide arī ir klusuma parādība. Mēs to bieži pielietojam. Pirms pārraidīt domu, Mēs izsūtām klusuma staru. Klusuma stari izraisa svētās sāpes “kausā”. Ir stari, kurus izsūta neredzami un nenojaušami, tie visspēcīgāk caurstrāvo sirdi. Organismam pie tiem jāasimilējas; sākumā tie izraisa skumjas, bet ir līdzīgi tīrai ugunij. Sūtītājs izjūt augstāko prieku, saņēmjējs pēc asimilācijas izjūt tādu pašu prieku. Vissakramentālākajās Mistērijās šos starus nosauca “Agni Invizibile”, iegaumējiet to!

442.

Skolotājam prieks redzēt, ka jūs pierodat saprast grūtību iespējas. Pie šīs svētītās atziņas vajag pierast, jo tas ir viens no pirmajiem nosacījumiem, sekojot Hierarham.

Dažreiz Norādu jums paklusēt, tāpat jāatskārst, kāda nozīme ir izplatījuma sasprindzēšanai ar apzinīgu klusēšanu. Tas pats jāatgādina par atkārtojumu ritmu. Nav gudri izlaist no acīm tehnikas un dažādu apstākļu palīdzību. Ņemiet piemēram, galvas sāpju nosacījumu, kas gan var būt labāks par klusēšanu? Vai paātrinātā sirds darbībā – kosmisko ritmu, kas maina pulsu?

Klusēšana

443.

Pēc visiem norobežojumiem neizbēgami nonākam pie sirds sintēzes. Nepieminēsim, ka klusēšana ir visu skaņu sajaukuma rezultāts. Tāpēc iemācīsimies salīdzināt sirdi ar klusēšanu. Bet šī klusēšana nebūs tukšums, tā pildīs izplatījumu ar domas sintēzi. Kā sirds lūgšanai nav vajadzīgi vārdi, tāpat arī piesātinātais klusēšanai nav vajadzīgas formulas. Spriegai klusēšanai nepieciešami daudzi domu un labu vēlējumu noslāņojumi. Tā sirds klusēšanas spriegumā, piesātināta kā dināmo, pulsē līdzī pasaulē ritmam, un personīgās vēlmes pārvēršas vadošā Pasaulē Gribā. Tā izveidojas sadarbība ar tālajām pasaulēm.

Klusēšana dažreiz pilna lādiņiem un gaismām, bet iespējama arī dziļa klusēšana, kad nekas neietrīsēsies – kura ir lielāka?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

445.

Apjukuma brīdī klusēšana labākais draugs. Bet lai klusēšana nav niknuma klusums. Lai kaut uz mirkli nomierinās ritms. Lai atkal ierodas psihiskās enerģijas miers, tā gaismā nostiprināsies centru darbs, bet bez uzliesmojuma.

Imunitāte. Izsargāšanās no ļaunām bultām.

446.

Tagad tikai iegaumējiet, ka briesmu gadījumā jums jāapjož sevi ar personīgās neaizskaramības apziņu un pēc tam jāsūta apziņa pretī Manam Staram. Domās iztēlojieties, ka jūsu dzirksts steidzas pretī Manai strāvai. Tāda kopība pastiprina strāvu un ir laba nogurumā. Ceļā var gadīties dažādas nejaušības, kad abpusējā strāva ir ļoti noderīga. Ir labāk, ka katru iespējamību pastiprina.

447.

Mēs vairāmiem no iedvesmas, izņemot gadījumos kad jānovērš tiešas briesmas. Cita lieta, kad jūs redzat izveidotu apziņu, kas gaida dzirksteli no ārienes, bet ikviena patvarīga iekļaušanās nosodāma. Šo principu vajag nostiprināt vienkopā, sevišķi pazīstot neaprobežotu gribas iedarbību. Jo zināt, ka griba iedarbina ne tikai cilvēkus un dzīvniekus, bet pat priekšmetus, tad gribas vilni vajag raidīt ļoti apdomīgi.

Jūs zināt, ka priekšmetu pārvietošana ar gribu nav pārspilējums. Te nav maģijas, drīzāk magnēts jums norādīs pareizo domāšanas ceļu. Tāpat arī plūškoka figūriņas elektrības iedarbībā noder par uzskatāmu salīdzinājumu.

Mēs sevišķi izjūtam gribu, kas var būt asāka par bultu. No šīm bultām nav iespējams aizsargāties. Varētu aizsegties ar vairogu, ja zinātu bultu noteiktu virzienu. Bet kas gan var zināt šo virzienu?

448.

Gaisma no tumsas – šī patiesība daudziem arvien vēl liekas kā paradoksi. Šie daudzie nav redzējuši Gaismu un neizprot, ka Augstākā Gaisma nav pieejama kā zemes, tā arī smalkajai redzei; pat tās dzirkstis nogurdina acis. X. ietinās šo dzirksteļu viļņos, un Ur. acis bija sevišķi nogurušas. X. bija vajadzīga šāda ietīšanās, tas bija pierādījums, ka doma tiek sūtīta uz lieliem attālumiem. Tā Mēs sūtām norādījumus, bet daudz ko izkropļo dažādi spriegumi. Var apliecināt, ka īgns uzbudinājums prasa desmitkārtot enerģiju, bet šādi dzirksteļu kūļi spēj arī galvu noraut. Tāpēc, kad ieteicu atturēties no īgna uzbudinājuma, tas nozīmē, ka Mēs meklējam labāku iedarbību. Ugunīgā enerģija ir ārkārtīga. Cilvēki pretojas šim spēkam un tādējādi rada daudz posta. Ietīšanās ugunīgajās dzirkstelēs ir ārkārtīga arī no daudziem citiem cēloņiem. Ugunīgās bruņas aizsargā no ienaidnieka bultām.

11.grāmata: Radošais Aplis.

Svinīgs solījums.

449.

Dažādas mācības atzinušas visdažādākās kādības solījumus. Katrs svinīgs solījums ļoti derīgs no disciplīnas viedokļa. Cilvēki negrib ticēt, cik ļoti derīgi disciplīnas vingrinājumi vajadzīgi nākotnes sasniegumiem. Svinīgs solījums saīsina daudzas izlaidības takas. Tāda neizvēlīga, bezatbildīga izlaidība rada visbēdīgākās sekas Smalkajā Pasaulē. Tā līdzinās bērna rotaļai ar Uguni. Vienmēr jāatceras izlaidības bīstamība. Sākt atradināties no izlaidības tikai Smalkajā Pasaulē ir grūti un sāpīgi. Šeit virs zemes vislabāk pārbaudīt sevi dažādiem derīgiem svinīgiem solījumiem. Cilvēki bieži nonāk smieklīgā stāvoklī, kad steidzīgi dod solījumus tikai briesmu brīdī. Labāk to izprata senājie, kad deva svinīgus solījumus par godu Visaugstākajam, tādējādi kāpinot pacilātu un svētsvinīgu noskaņojumu. Tā nebija māņticība, ne kompromiss ar Augstākajiem Spēkiem, bet gara tieksme, kas radusi vēl vienu atbrīvošanos.

450.

Katra buršanas pārtraukšana ir labs darbs. Jo vairāk tāpēc, ka šādas iedarbības briesmas ir lielas. Jāpiemīt ne vien drosmei, bet arī gara gatavībai, lai katrā gadījumā saprastu, kā rīkoties. Vispirms jāizjauc maģiskais aplis. Bet tāda saskarsme prasa vēl lielāku ugunīgo sasprindzi nekā tā, ko ielicis būrējs. Jūtziņa dod spēku izzināt atbilstību. Nevar pieskarties stiprākai liesmai neapdedzinoties, bet ja ugunīgā enerģija vēl spēcīgāka, tad briesmīgas sekas nemēdz būt.

451.

Apzinīgi pretojoties, iespējams zināmā mērā vājināt melnās maģijas kaitīgumu. Kad mūsu sirds dod ziņu par uzbrukumu, un parādās melnās zvaigznes, mierīgi un bez bailēm jāgriežas pie Hierarhijas. Daudzi uzbrukumi izbeidzas nekavējoši. Būtu kļūda neievērot sirds dabiskās zīmes.

452.

Reizē ar spriegumu izjūtam it kā tukšums. Pret šo izjūtu jāizturas ļoti saudzīgi. Visbiežāk tā ir zināma aizsargjosla, kas nodrošina sirdi pret postošiem triecieniem, līdzīgi aizsargbruņām. Šo apstākli vajag pazīt. Daži šo izjūtu uzņem kā norādījumu un velti skumst, citi atkal domā, ka šī izjūta nozīmē briesmu beigumu un atmet modrību. Kā pirmais, tāpat arī otrais apstāklis traucē enerģiju plūsmu. Bet jau pieredzes bagāts karotājs ciena šo vairogu, kā savu spēku sargātāju. Jūs jau zināt, ka triecieni pa auru ir ļoti sāpīgi acīm un ausīm, bet iespējama arī it kā cirsta vai griezta ievainojuma sajūta. Šīs izjūtas sevišķi sāpīgas plecos, kaklā un vēdera lejas daļā. Tas pats var notikt arī vātīm – stigmatiem – atveroties, tad sirds enerģija noteiktai vietai pievelk sabiezinātu fanātisku daļiņu un ievaino ādas audu šūniņu. Tālab sirds apvienība ar svētdevu dod spēcīgāko kombināciju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

453.

Tas, kas sacīja – “redzam ar sirds acīm”, nedomāja simbolu, bet fizisku likumu. Padziļinātā vai atbrīvotā apziņa pauž visu jūtu pārveidošanos. Vissspilgtākā krāsa top neredzama, visskaļākā simfonija nedzirdama, visspēcīgākais pieskāriens nejūtams, viskarstākais ēdiens nesajūtams – tik reāla ir sirds jūtu vara. Šo kādību nevajag uzskatīt par abstrakciju. Gluži otrādi, tajā ietverts vēl viens tuvināšanas veids Smalkajai Pasaulei. Mēs rosinām Mūsu mācekļus vingrināties šajā jūtu transmutācijā, kas ir viens no visredzamākiem sirds izkopšanas veidiem. Ir iespējams ar visparastāko sirds pavēli piespiest sevi nedzirdēt un neredzēt. Tādējādi iespējams iemācīties paiet garām pašām zemāko spēku drausmām. Šī kādība ir nepieciešama, citādi nelietderīgi tiks iznīcināts daudz aizsargtīkla. Vērtīgas vielas saglabāšana arī ir Joga uzdevums.

454.

Aizsargāšanās vēl nav pretošanās spēja. Visi sapņo par pretošanās spēju attīstību. Imunitāte ir tikai pretošanās spēju zema pakāpe. Imunitāte ir sirdī, bet aktīvās pretošanās spējas arī nav smadzenēs. Vienīgi sirds enerģija dara cilvēku neievainojamu un nes to pāri šķēršļiem. Tālab jāatceras sirds kā ierocis. Tieši Sirds – Gaismas ierocis! Bet lai netur Mūs aizdomās, ka esam smadzeņu pretinieki. Lai čaklais arājs – smadzenes strādā pie saviem sējumiem, lai baro sēklas un dod izsmalcinātu, cīņu uzasinātu, domu. Bet tagadnes postu nesošo stāvokli radījis smadzeņu perversais domāšanas veids. Tālab atkal griezīsimies pie sirds kā tiesātājas un vadītājas. Kas palīdzēs tuvākiem atrast sirds ceļu, tas atradīs arī savu pilnveidību.

455.

Kā var izvairīties no raidīto domu kaitīguma? Viens un tas pats padoms: - sasprindzēt tiekšanos uz Valdoni, šai virzienā var iegūt jebkuru imunitāti. Tāpēc ieteicu apzināties Hierarhiju, sākot ar visaugstāko garīgo tiekšanos līdz pat vissīkākajām, pat miesas vajadzībām, visur vajadzīgs sudraba pavediens. Stūrgalvība un melnā loža visādi centīsies novērot domas no Hierarhijas, kaut viņiem pašiem ļoti attīstīta padotība, bet viņi to glabā sev, pazīdami šī likuma neatvairāmību.

456.

Neapšaubāmi ir gadījumi, kad tumšs gars raida melnas domas uz gaišu garu un saņem atsitienu, bet šādā gadījumā viņš pats sevi soda, jo, ko lai dara, ja gaiša aura neuzņem sūtītās indīgās gāzes! Mēs un mūsu draugi ne vienreiz vien esam bijuši liecinieki šādiem atsitienu, bet varu Jums apgalvot, ka visur šādos gadījumos nekad nebija ne mazākās vēlēšanās dot atsitienu. Lēnprātība ir īsta Skolotāja pirmā īpašība. Viņš var būt sašutis, bet nekad apzinīgi neraidīs satriecošu bultu. Tikai Dižais Skolotājs – Karmas Valdonis var apzinīgi sūtīt satriecošo Staru. Tādēļ Skolotājs ir viens, bet sekotājs – kas cits! Izturēsimies uzmanīgi pret līdzīgiem stāstiem, bet, protams, jebkura stipra cilvēka ļauna griba var vienmēr nodarīt ļaunumu, ja bailes vai slimība ir padarījušas mūsu auru vāju. Vislabākais līdzeklis pret šādām indīgām bultām ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

pieķeršanās Mācības Pamatiem, mīlestība uz Hierarhiju. Mums jāpierod pie tā, ka dzīvojam saindētā atmosfērā, kurā lido neskaitāmas indīgas bultas, un tikai mūsu sirds saite ar Gaismas spēkiem palīdz mums aizsargāt mūsu aizsargtīklu. Bet ja mēs pieļausim šaubas par Hierarhijas Spēku vai izrādīsim glēvas bailes ienaidnieka priekšā, tad, protams, šīs jūtas nekavējoties paralizēs mūsu izstarojumus un ar to sabruks mūsu aizsargtīkls, kuru šie izstarojumi ir noauduši.

457.

Kas ir “Sidraba Tilta vibrācija”? Tā nosauc vibrāciju, ko Skolotājs sūta māceklim, nogurušās sirds stiprināšanai. Šī vibrācija nostiprina saiti starp Skolotāju un mācekli. Garīgajai redzei redzams šis sidraba Stars.

11.nodaļa: Vēstnesis.

458.

Tagad par vēstnesi – pat dzīvē jūs steidzaties pretī pastniekam, tāpat vajag izstiept roku arī pēc Mūsu sūtījuma. Dzelošu šķēršļu formula traucē Mūsu vēstnešus, bet jums ir brīnišķas dzirkles ar ko griezt aizžogojumus. Ar skaidru auru palīdziet pie jums nokļūt. Balodim grūti lidot miglā. Vedu pa ātrāko ceļu, un aptumsuma brīdī Esmu gatavs sūtīt vēstnesi, tikai atdariet tam durvis, lietū klauvēt ir grūti. Iemīliet domas vientulību, kad izpratnes dzirkstis vij zināšanas vainagu.

Un kā Es esmu galvojis par jums, tāpat uzticiet sevi Man, ar Varenības roku nostiprinot ceļu uz Virsotnēm. Pieņemiet svētību, kad Mani sūtņi dos ziņu – Viņš ir atnācis! Laimes stunda ir dota un ceļā zied puķes.

Kas daļas jums gar garajām rokām, gar suņiem un tūģeriem, dariet dzīvā Dieva lielo darbu.

459.

Iegaumējuši Vēstneša pazīmes, Atgādināsim līdzstrādnieka pazīmes: - bez aizspriedumiem, rosīgi darbībā, jauni garā, dzelmes nebīstās.

Labi ir neaizmirst nezināmos un bāreņus.

Tagad laiks pateikt tā ceļa pazīmes, kad ved pie Mums Vispirms, vai jūs skaidri apzināties Skolotāju esamību?

Kad jūs lasāt par Dinozaura olu atrašanu, tad jūs viegli uztverat sacīto. Tikpat viegli uzņemsit arī paziņojumu par jaunu pērtiķu sugu; par graudu dzīvot spējām. Piramīdu kāpnēs; par nepazīstamu metālu, par kuģa bojāeju pārcietušu pēcnācēju jauno cilti. Jūs viegli pieņemsit veselu virkni paziņojumu, kuri neietilpst jūsu ikdienas dzīvē. Bet kāpēc tad ir tik grūti pieņemt, ka kāda grupa, kas apguvusi zināšanas neatlaidīga darba ceļā, būtu varējusi apvienoties Vispārības Labuma vārdā?- Pārbaudītas zināšanas tai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

palīdzējušas rast piemērotu vietu tādu, kur strāvas atļauj dažādos virzienos vieglāk sazināties.

Jūs, protams, esat dzirdējuši ceļotāju nostāstus par alās atrastiem nepazīstamiem Jogiem, ja jūs turpināsiet interesēties par šo faktu plašu aktīvu zināšanu virzienā, jūs viegli nonāksit līdz tam, ka apjauksit Zināšanu Skolotāju grupu. Kā tad var atrast ceļu uz Mūsu laboratorijām? Bez aicinājuma neviens tās nesniegs. Bez Pavadoņa neviens turp nenonāks! Tai pašā laikā vajadzīga personiska nepārvarama tiekšanās un tai pašā laikā būt arī gatavam uz ceļa grūtībām.

Pēc tradīcijas tam, kas dodas pie Mums zināma ceļa daļa jānoiet vienam. Pat tie, kas atrodas tiešos sakaros ar Mums, pirms atnākšanas nesajūt Mūsu vēstis, cilvēciski tam tā jābūt.

Arī vientuļi atnākušie, atskaitot īpašos iemeslus, vēl sadalās divējādi: tādos, kas personiski tiekušies un tādos, kas ir izsaukti, lai saņemtu uzdevumu.

Neviens bez īpaša norādījuma nepazīs tos, kuri bijuši pie Mums. Ja jau Mūsu Vēstnesis neklaigā uz tirgus laukuma, tad arī tie, kuri bijuši pie Mums, prot sargāt Vispārības Labumu.

Mūsu Aicinājuma galvenā pazīme ir tā, kad jūs it kā spārni neatturami nes. Tā pieņemiet Mūsu zināšanu un Daiļuma Kopienu. Un esiet pārliecināti, ka var pārmeklēt visas aizas, bet nelūgts viesis ceļu neatradīs.

Daudzkārt Mēs esam bijuši jūsu pilsētās, Mūs nevar saukt par aizgājušiem no Pasaules. Jo arī jūs taču novietojat observatorijas ārpus pilsētas un rūpējaties, lai sagādātu zinātniekiem mieru. Pieņemiet Mūsu ieskatu un nepārmēti, ka trūkst noteiktas adreses. Paturiet prātā tos, kas strādā Vispārības Labumam!

460.

Katrā ķīmijas mēģinājumā mēdz būt laimīga reakcija, pēc kuras sākas vielas sadalīšanās – tas ir radošas veiksmes mirklis. Tāpēc no Romas pagrimšanas nevajag izdarīt secinājumu par Numas Pompīlija neveiksmi. Viela vienkārši izdzīvojusi savus elektronus. Tāpat vienmēr būs ar visām evolucionārām darbībām. Cilvēki parasti neizprot veiksmes mirkli, viņiem šķiet, ka celtnei jāpaceļas bez gala ārpus visiem celtniecības likumiem. Nav pareizi domāt, ka Mana Drauga pagājušais mēģinājums varējis būt neveiksmīgs. Tāpat arī ceļš, ko mēs novērojam pašreiz, ir iezīmējies sekmīgi. Tur, kur pūlis saskata šarlatānus, tur pieejiet ar uzmanību.

461.

Piesargieties no uzbāzības ne tikai attiecībā uz citu aicinājumiem, bet nekļūstiet arī paši uzmācīgi. Nav iespējams aplēst uzbāzības kaitīgumu un nevar bez nicināšanas noskafties, kā Mācība tiek pārdota uz tirgus ar kaulēšanos. Protiet aptvert, ka Mācība, kas apzinās savu zināšanu, neizstādīs sevi tirgū. Tikai piekritēju ārkārtīgā neattīstība

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

spēj novest Mācību melu un līšanas apkaunojošā stāvoklī. Var nožēlot tos, kas savā nezināšanā uzņēmušies šādu veltīgu darbu.

Bet nedomājiet, ka nosodot svešu uzbāzību, ir viegli izvairīties no savējās. Smalka ir robežlīnija starp apstiprinājumu un uzbāzību. Bieži ir viegli bezmērķīgi pazemot sevi. Katrs piliens, kas noslīdējis garām, pārvēršas dedzinošā skābē. Uzspiests piebriedums izsauc tikai tūsku un jūs zināt, ka tās ārstēšana nav iespējama. Tālab tikai kvalitāti, ne kvantitāti.

Katrs klauvētājs, kas pieklauvējis, atbild pats, bet aicinātais līdzīgi dzirnakmenim uzguls aicinātāja kaklam.

Tālab zvaniem tikai īstā laikā – tā izbēgsit no uzbāzības.

462.

Ir pareizi atļaut cilvēkiem pašiem izlemt. Var norādīt pareizo virzienu, bet katra piespiešana ir pret likumu. Sevišķi Ugunis nevar iededzināt ar varu. Tā Ugunīgā Pasaule var būt tikai paša sirds ieguvums. Ugunīgajā zonā neviens netiek ievadīts ar varu. Cilvēki bieži neizprot, kur varmācības robeža. Vieni tiecas uz varmācību, citi meklē varmācību, kā vieni, tā otri ir pretīgi Uguns dabai.

463.

Jāpierod, ka vēsts no Mums ir kaut kas vajadzīgs. Kaut arī tas būtu viens vārds vai viens burts, bet ja tas sūtīts, tad tas arī vajadzīgs. Bieži cilvēki paši izsaka pavēles vienā vārdā, bet bieži viņiem rodas asociācija ar kaut ko ilgstošu. Tāpat arī Cīņas Tornī var Sūtīt tikai vienu burtu. Pilnīga nozīme tikai Mūsu telegrammās.

464.

Vai cienījams cilvēks var satikt ceļā indīgu odzi, vai skorpionu, vai tarankulu? Protams, var. Jo tālāks ceļš, jo vairāk satikšanos. Starpība tikai tā, ka mazdūšīgo var sadzelt, bet drosmīgo neaizskars. Bet nedomāsim, ka labākos vēstnešus tumšie radījumi neievēros. Atgādināsim visus piemērus.

465.

Vai gan zinātniski pamatoti Vēstījumi var mainīties un būt pretrunā paši sev? Pamati, protams, ir negrozāmi, bet svārstīgums var būt pašos uztvērējos. Šādas neatbilstīgas parādības nav attiecināmas uz pamatiem. Vai cēloni labāk pameklēt savā neizpratnē? Vienīgi paplašināta apziņa palīdzēs nodibināt gaišu izpratni, citādi vissaprotamāko rakstu var iztulkot ačgārni.

Nekāda ačgārņība nav pielaižama.

466.

Līdzstrādnieki un vēstneši mēdz būt apzināti un neapzināti. Uzdevumu apzināšanās tiek atzīta par godājamu lietu, bet neapzinoties līdzstrādnieki parasti pat nezina, kad

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

tie uzdevuma iedvesmoti. Tie iet viņiem nezināmas pavēles vadīti, kaut ko pavēstī vai brīdina, bet paši nezin, kur viņu uzdevuma sākums un beigas. Šādu vēstnešu ir daudz, viņi ir dažādi pēc sava stāvokļa, bet tie tomēr nenokavēs.

Sevišķu vietu ieņem klusie uzdevumi, kad jāiedarbojas nevis ar vārdiem, bet ar klusēšanu.

467.

Vieni vēstneši iet ar uzdevumu, jau zinādami, no kurienes, kurp un kādēļ un kā tie atgriezīsies. Citi zina Norādījumu tikai iekšēji un iet savu zemes ceļu kā parastie iedzīvotāji. Nosvērsim svaru kausos, kuri varoņdarbu veic pašai dziedzīgāk. Lai cilvēki atzīst, ka ir daudzas garavaroņu pakāpes. Galvenais, ir jāizprot sekas un motīvi. Nespriedsim, kurš labais darbs stāv augstāk. Katrs darbs ir daudzu cēloņu ietverts, kuru cilvēka acs nespēj saskatīt.

Bet cienīsim atnesto labumu un izvadīsim vēstnesi ar labvēlību. Tieši šai labvēlībā ir veiksmes atslēga.

468.

Ja vēstnesis dosies ceļā ar noteiktu uzdevumu un to aizmirsīs, kas tam jādara? Vai paļauties, ka ceļā atmiņa noskaidrosies, vai pasteigties jautāt sūtītājam? Prasme jautāt ir jau sasniegums.

469.

Redzīgie daudz ko saredzēs. Jūtīgie daudz ko sadzirdēs un pratīs saņemt necerētos vēstnešus. Katrā ziņā necerētos, lai gan gaidītos.

470.

Jūsu minētajā zemē nobriest daudz kas. Varbūt arī šī zeme, sasniegusi savas vēstures pagrieziena punktu, ir savukārt saņēmusi no Gaišajiem Spēkiem brīdinājumu un palīdzības piedāvājumu, bet, kā jau parasti, starp tiem, kuru rokās vara, neatradās neviena apgaismota un, galvenais, stipra gara cilvēka, lai izmantotu glābēju padomus. Bet visā cilvēces vēsturē mēs redzam, ka tur, kur Vēstnesi nepieņēma uz pat vajāja, tur atbild visa zeme. Vēstnesis nāk grūtā brīdī, tāpēc viņa noraidīšana nozīmē visas savas karmas uzņemšanos. Vai visas nelaimes, kas uzbrukušas šai zemei, nav bargas pravietīgas zīmes? Vai šī zeme nav izvēlējusies grūtāko ceļu? Bet cik smaga to personu karma, kas noraidījusi Gaismas Spēku palīdzību un tā uzņēmusies atbildību par nākotni. Vēsturē bijuši ļoti reti gadījumi, kad diženie tautas vadoņi pratuši pieņemt šo Palīdzību, un šeit arī izskaidrojums dažu zemju apbrīnojamam uzplaukumam. Bet mūsu dažādo noliegsmju un zelta valūtas virskundzības laikā, sīkās monētas apmēri aizklājuši pat sauli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

12.nodaļa: Padomāsim par domu.

471.

Bieži brīnieties, kāpēc nedodu atbildi uz jautājumu? Jums jāzina, ka domu bultas bieži aizskar atbildes objektu. Iedomājieties ceļinieku, ejošu pa virvi pār bezdibeni. Vai būs gudri sākt viņu saukt? Sauciens var izjaukt viņa līdzsvaru. Tāpēc bez neatliekamas vajadzības mazāk jāmin vārdi. Prasme apieties ar personu vārdiem ir nepieciešama, vārdu izrunas prasmei jābūt kā vesera sitienam izplatījumā.

472.

Kas attiecas uz vienkāršiem vārdiem, kad domāti vienkāršiem cilvēkiem, jāiegaumē, ka vienkāršajiem vajadzīgas mazas zāļu devas. Tas pats likums no augšas līdz apakšai. Tāpēc vienkāršie cilvēki ir labākie izplatītāji.

473.

Uz Zemes garozas iespējams celt tikpat daudz kā tālajās pasaulēs.

Garā iespējams celt vairāk nekā rokām. Doma spēj nodibināt veselu valsti.

474.

Cilvēki, kas no ārienes ierosina cilvēku darbību, var nosaukt par gadījumu, bet darbība, kas gara ierosmes veikta, nes atbildību par visām sekām. Kad doma noved pie apstiprinātās, mūžīgās progresijas apzināšanās, tad iespējams apgūt augstāku pakāpi Bezrobežībā.

Doma, kas rada sekas, pieaug izplatījumā. Gadījumiem cilvēki pieraksta lielu nozīmi un gaida ierosmi darbībai. Bet gara trieciens ir stiprāks par gadījumu, un šis vitālais impulss liek dzīvībai pulsēt. Kosmiskās enerģijas kāpinājums tuvina Bezrobežības izpratnei.

475.

Katra doma, katra darbība rada savas fluīdiskās strāvas. Šīs strāvas skar visas Kosmiskā Magnēta pievilksmes, kad domas trauksme tiecas uz avotu. Fluīdiskās strāvas piešķir domas virzienam īpašību. Kad darbības mērķis ir negatīva kādība, tad fluīdiskās strāvas izpaužas kā negatīvo enerģiju rosinātājas.

Iepriekš paredzētā darbība ir raksturīga izplatījuma brīvajai strāvai, tāpēc fluīdiskās strāvas apvienojas ar brīvajām strāvām, pievelkot tās savām norisēm.

476.

Ugunij nekas nespēj pretoties. Evolūcijas sfērā nekas nespēj pretoties Ugunij. Domas neredzamo spēku un tā izpausmes sasprindzē uguns smalkākās enerģijas. Uguns sfērā sprieguma stimulē rosina jaunrades procesu. Esamības stimulē – uguns, un šī stihija ietekmē katru elpas vilcienu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

Fiziski uguns, tikpat astrālā, kā mentālā, apliecina sevi katra savā sfērā. Un nav iespējams nosaukt seku sfēru, kas atbilstu smalkajām enerģijām, tāpēc jāizseko katra procesa izcelsmei seno strīdu par to, kāda enerģija iet priekšgalā, likvidē uguns izcelsmes likums.

477.

Mūsu darbības dižens uzdevums ir palīdzēt cilvēcei nomainīt apziņu. Mūsu skolnieki nozīmēti par šiem palīgiem. Katra domas nomaina rada sekas. Tāpēc Mūsu misija ir izraisīt apziņas nomaiņu, un Mūsu skolnieku misija ir sekot Kosmiskajam Magnētam. Mūsu māja sargā apziņas nomaiņas būtību un tiekšanos uz evolūcijas centru. Tāpēc domas nomaina ir cilvēces galvenais dziedinātājs.

478.

Jūs esat novērojuši, ka Mēs dažreiz nenosaucam vārdus, bet aizvietojam tos ar simboliem. Attiecoties uz kareivi, nosauksim visu karojošo spēku kopības jēdzienu. Nevajag apgrūtināt cilvēkus, kaut arī tikai nosaucot viņu vārdus.

479.

Cilvēki jau sen zinājuši, ka iepazīties iespējams gan personīgi, gan arī domās. Pēdējais apgalvojums derīgs arī tagadnei.

480.

Kad novērosit uzmācīgās domas, tad redzēsiet, ka tām parasti piemīt ikdienišķa īpašība. Tās var nosaukt par Zemes produktiem, bet neskatoties uz savu mazo nozīmi, tās tiecas sacensties ar viscildenākajām idejām. No šādiem nelūgtiem viesiem smadzenes jāatbrīvo. Protams, visam savs laiks. Var visu paveikt, bet sīkie tārpigrauzēji paspēj sagrauzt pat viscietāko koku. Sevišķi tie mīl iedragāt uzticības enkuri. Ne vien šaubas, bet arī aizēnojošas domas var pielaist. Ir briesmīgi zaudēt uzticēšanos – tās gandrīz līdzinās sakaros zaudēšanai. Tas taču ir bezdibenis, ja sakaru vietā pēkšņi iebrūk mēms tukšums!

481.

Patiešām domu pārtraukt ir grūtāk nekā to ierosināt, vispirms jāizdara domas ierosināšana, pēc tam tās nostiprināšanas un koncentrēšanas mēģinājumi, un tikai vēlāk var pārbaudīt sevi mēģinājumos atbrīvoties no domas; pēdējais process pat fizioloģiski nav viegls. Doma rada īpatnu ugunīgu vielu. Tās kristalizācija prasa šķīdināšanu, un šim procesam vajadzīga jauna ugunīgā enerģija. Tā dēvētās uzbāzīgās domas ir ugunīgo uzliesmojumu sekas, kuras nevar līdzsvarot jauna enerģijas pieplūsme. Doma paspēja kristalizēties, bet ugunīgās enerģijas pieplūsme apsīka. Tāpēc atbrīvošanās no domas atzīstamākā ugunīgās enerģijas pareizas lietošanas norādītājs. Cik daudz aizdomības, cik daudz skaudības, cik daudz atriebības būtu iespējams novērst, atbrīvojoties no uzbāzīgām domām. Arī izplatījumā uzbāzīgās domas nodara īstu postu. Labi, ja doma būs par pašaizliedzīgu varoņdarbu, bet ja tā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

būs par kaitēšanu vai ārdīšanu, tad tādu kanālu izrakšana izplatījumā būs negodīga rīcība. Uzbāzīgās domas bieži neizpaužas skaļos noteiktos vārdos, tāpēc suģestijas iedarbība ir apgrūtināta. Pieradināšanās atbrīvoties no domas var ļoti palīdzēt tuvoties Ugunīgajai Pasaulei.

482.

Neprasmē atbrīvoties no uzmācīgām domām var radīt lielas grūtības attiecībā uz Smalko Pasauli. Iedomāsimies, ka no Smalkās Pasaules parādījušies kaut kādi neskaidri, varbūt pat nepatīkami sablīvējumi, to atveids satraucis iztēli un izraisījis domu par tiem. Tieši tādas domas viela pievilks daudzus citus veidolus un sekmēs to blīvumu. Jo doma ir sekmējoša. Tādējādi, patiešām, izveidojas tā dēvētie spoki. Uzbāzīgās domas padara tos blīvus un cilvēki nespēj no tiem atbrīvoties, jo neprot, vispirms, atbrīvoties paši no savām domām.

483.

Domas pārvaldīšana ir ugunīga darbība. Domas koncentrācija un sūtījumi ir ugunīga darbība. Bet vēl vairāk ugunīgās enerģijas prasa atbrīvošanās no domas. Mēs esam lasījuši par cildeni svētvaroņiem, kas nicinājuši zemes greznību un bija atbrīvojušies no zemes pieblīvējumiem, bet, vispirms viņi bija uzvarējuši savas domas. Ilgas pārbaudījumos viņi bija iemācījušies pieaicināt domu un atbrīvoties no tās. Kad Mēs runājam par kustīgumu, jāsaprot, vispirms, domas kustīgumu. Arī šādas pārdomas ir derīgas ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

484.

Domu sūtījumos attālumā novērojama ļoti zīmīga parādība. Doma tiek sūtīta vienā valodā un uztverta citā. Vai gan tas neliecina, ka psihiskā enerģija nedarbojas ar smadzeņu līdzekļiem vārdos, bet tieši ar sirds ugunīgo enerģiju. Jāievēro arī, ka doma izteikta ne vien citā valodā, bet apziņa tai rod vienkāršāko izteiksmi. Nepieredzējušam novērotājam šāda starpība vārdos bieži traucē atklāt sūtītās domas jēgu. Bet ievērojiet, ka doma jātulko nevis pēc vārdiem, bet pēc tās nozīmes.

485.

Cilvēkiem, kas tiecas pāri Smalkajai Pasaulei uz Ugunīgo Pasauli, ir taisnība. Mēs pastāvīgi pieminam Smalko Pasauli, bet visiem līdzekļiem virzām uz Ugunīgo Pasauli. Cilvēks, kas savās pārdomās jau nobriedis Ugunīgajai Pasaulei, paceļas pat Smalkajā Pasaulē augstākajās sfērās. Mēs paši paceļamies, vai noslīdam, bet ja mūsu doma tuvinājusies ugunīgajai pasaulei, tad rodas varena magnētiska pievilksme. Ja mūsu doma saplūdusi ar Hierarhiju, tad cildenās iedrīkstes tilts kļūs par īstenību.

486.

Jūs jau esat novērojuši, ka Mēs dažu būtņu vārdus neatkārtojam. Tāds apstākļis atkarīgs no dažādiem iemesliem un dažādām strāvām. Pat papīra pūķi neuzlaiž katru dienu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.

487.

Jogs neatkarīgi no ārējiem cēloņiem, spēj izjust karstumu un augstumu. Tāda transcendentāla izjūta attiecas uz Smalko Pasauli. Smalkajam iemītniekam vajag tikai padomāt par siltumu vai aukstumu, un domas enerģija tos nekavējoši attīsta. Tā doma ir visu reakciju laboratorija. Tāpēc ceļā uz Ugunīgo Pasauli Mēs prasām domas novērošanu.

488.

Nevajag brīnīties, ka dažu cilvēku vārdi netiek izrunāti. Tā var izprast atšķirību starp domu un vārdu zemākajās sfērās. Doma netiek uztverta un tikai vārda skaņa var atklāt kaut ko neskaramu, tāpēc jāizrunā un jāpieraksta vārdi, jo zīmes var būt saredzamas.

489.

Apsveicam noteiktai tēmai veltītu atsevišķu burtnīcu izdošanu un ļoti gaidīsim nopietnus rakstus par domas nozīmi un spēku, par domas tālraidījumiem, par psihisko enerģiju. Tagad, pirmām kārtām, jādod viss, kas virza uz priekšu domu, uz jauniem atklājumiem smalko enerģiju sfērā. Ir pienācis šādu enerģiju laiks, un dažādas izpausmes uzliesmo uz visas zemes. Savācot kaut tikai laikrakstu un žurnālu ziņojumus, var iegūt visievērojamāko parādību atklājumu pārskatu.

490.

Domu-zibeni, kas minēts šajā (328) paragrāfā, sūtīja Skolotājs, lai stiprinātu manu redzi, kas bija kļuvusi vāja, strādājot pie sīkās drukas. Šo zibeni es redzēju ar fizisko redzi, pareizāk, vaļējām acīm, tas diezgan lēni attinās manu acu priekšā, it kā pieskaroties tām plašā, ļoti garā ugunīgā svītrā, rožaini violetā krāsā. Mana redze pēc tam stipri uzlabojās. Šis zibens, protams, bija dziedinātājas enerģijas sevišķas kādības piesātināts.

Jūs jautājat – vai arī cilvēkiem var būt šādi domu zibeņi? Bez šaubām, jo katra skaidra un sprieguma pilna doma izraisa ugunīgu uzliesmojumu, tātad, garīgi augot un psihisko enerģiju pienācīgi spriegojot ugunīgie uzliesmojumi var kļūt par zibeņiem. Tikai garīgumam jābūt ļoti augstam.

491.

Neredzu, kādēļ Jums neturpināt vingrošanu, ja jūs to esat darījuši agrāk un tas Jūs nav nogurdinājis. Viss atkarīgs no tā, kāda ir šī vingrošana un kāda ir pašsajūta pēc tās.

Turpiniet vīrišķīgi strādāt ar sevi un pārāk neiedziļinieties kosmogonijā. Pašlaik ir Lielās Bargās Kaujas laiks, un visiem Gaismas kareivjiem jāatrodas savās vietās, lai atsistu tumšo spēku uzbrukumu Gaišajai Hierarhijai, uzbrukumu, kas izpaužas uz Zemes visdažādākos uzbrukumos visiem gaišiem pasākumiem. Viss šajā Pasaulē tiek darīts ar cilvēka rokām un kājām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.grāmata: Radošais Aplis.